

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 652/2014, 15. mai 2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta ning muudetakse nõukogu direktiive 98/56/EÜ, 2000/29/EÜ ja 2008/90/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 178/2002, (EÜ) nr 882/2004 ja (EÜ) nr 396/2005, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/128/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 66/399/EMÜ, 76/894/EMÜ ja 2009/470/EÜ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 653/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1760/2000 veiste elektroonilise identifitseerimise ja veiseliha märgistamise osas 33
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 654/2014, 15. mai 2014, milles käsitletakse liidu õiguste rakendamist rahvusvaheliste kaubanduseeskirjade kohaldamisel ja jõustamisel ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 3286/94, millega kehtestatakse ühenduse meetmed ühise kaubanduspoliitika vallas, et tagada rahvusvahelistest kaubanduseeskirjadest, eeskätt Maailma Kaubandusorganisatsiooni egiidi all kehtestatud eeskirjadest tulenevate ühenduse õiguste kasutamine 50
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 655/2014, 15. mai 2014, millega luuakse pangakontode Euroopa arestimismääruse menetlus, et hõlbustada võlgade piiriülest sissenõudmist tsiviil- ja kaubandusasjades 59

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 656/2014, 15. mai 2014, millega kehtestatakse eeskirjad Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri koordineeritava operatiivkoostöö raames toimuva patrull- ja vaatlustegevuse jaoks välistel merepiiridel 93
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 657/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2173/2005 seoses komisjonile delegeeritud ja rakendamisevolituste andmisega 108
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 658/2014, 15. mai 2014, Euroopa Ravimiagentuuri (EMA) inimtervishoius kasutatavate ravimite ravimiohutuse järelevalve toimingute eest makstavate tasude kohta ⁽¹⁾ 112
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 659/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 638/2004 liikmesriikidevahelise kaubavahetuse ühenduse statistika kohta seoses delegeeritud ja rakendusvolituste andmisega komisjonile teatavate meetmete vastuvõtmiseks, samuti seoses teabe edastamisega tolliasutuste poolt, konfidentsiaalsete andmete vahetamisega liikmesriikide vahel ja statistilise väärtuse määratlemisega 128
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 660/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta 135
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 661/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu Solidaarsusfondi loomise kohta 143
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 662/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 seoses Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokolliga tehnilise rakendamise kohta ⁽¹⁾ 155

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/64/EL, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu direktiivi 64/432/EMÜ liikmesriikide järelevalvevõrkude süsteemi kuuluvate elektrooniliste andmebaaside osas 161
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/68/EL, 15. mai 2014, surveeadmete turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ 164

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 652/2014,

15. mai 2014,

millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta ning muudetakse nõukogu direktiive 98/56/EÜ, 2000/29/EÜ ja 2008/90/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 178/2002, (EÜ) nr 882/2004 ja (EÜ) nr 396/2005, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/128/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 66/399/EMÜ, 76/894/EMÜ ja 2009/470/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artikli 168 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

tegutsedes seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu õiguses on sätestatud kõikides tootmisetappides toidu ja toiduohutuse ning sööda ja söödaohutuse suhtes kohaldatavad nõuded, sealhulgas eeskirjad, mille eesmärk on tagada õiglasel kaubandustaval ja tarbijatele teabe esitamine. Nendes on sätestatud ka nõuded loomade nakkushaiguste ja zoonooside ennetamise ja tõrje, loomade heaolu, loomsete kõrvalsaaduste, taimetervise ja taimse paljundusmaterjali, sordikaitse, geneetilisel muundatud organismide, taimekaitsevahendite turuleviimise ja kasutamise ning pestitsiidide säästva kasutamise kohta. Liidu õigusega on ka ette nähtud ametlik kontroll ja muud ametlikud toimingud, mille eesmärk on tagada kõnealuste nõuete tõhus rakendamine ja nende vastavus.
- (2) Liidu õiguse üldeesmärk nimetatud valdkondades on aidata tagada inimeste, loomade ja taimede tervise kõrge tase kogu toiduahelas, tarbijate kõrgel tasemel kaitse ja teavitatus ning keskkonna kõrgel tasemel kaitse, edendades samas konkurentsivõimet ja töökohtade loomist.

⁽¹⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 166.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 2. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

- (3) Selle üldeesmärgi täitmiseks on vaja piisavaid rahalisi vahendeid. Seega peaks liit rahaliselt toetama meetmeid, mida viiakse ellu nimetatud üldeesmärgi täitmiseks seotud valdkondades. Selleks et vahendeid saaks tõhusalt kasutada, on vaja sätestada ka konkreetsed eesmärgid ja nende täitmise hindamiseks vajalikud näitajad.
- (4) Toidu ja söödaga seotud kulude rahastamine liidu vahenditest on varem toimunud toetuste, hangete ja kõnealuses valdkonnas tegutsevatele rahvusvahelistele organisatsioonidele tehtud maksete teel. On asjakohane rahastamist jätkata samasugusel viisil.
- (5) Liikmesriigid võivad liidupoolset rahastamist kasutada ka selleks, et toetada nende taime- või loomatervise valdkonna organisatsioonide tegevust taimekahjurite või loomataudide tõrje, ennetamise või likvideerimise eesmärgil.
- (6) Eelarveliste piirangute tõttu on vaja käesolevas määruses sätestada liidu rahastamise jaoks kõlblike meetmete loetelud, aga ka rahastamiskõlblikud kulud ja kohaldatavad määrad.
- (7) Võttes arvesse nõukogu määrust (EL, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾ on toidu ja söödaga seotud kulude ülemmäär aastateks 2014–2020 1 891 936 000 eurot.
- (8) Lisaks tuleks sätestada liidu tasandil rahastamine toimetulekuks erandlike asjaoludega, nagu looma- ja taimetervise seotud kriisiolukorrad, kui eelarve 3. rubriigi assigneeringud ei ole piisavad, kuid erakorralised meetmed on vajalikud. Selliste kriiside lahendamise rahastamiseks tuleks kasutada näiteks paindlikkusinstrumenti vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel 2. detsembril 2013 sõlmitud institutsioonidevahelisele kokkuleppele eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽²⁾.
- (9) Praegu kehtiv õigus näeb ette, et osa rahastamiskõlblikest kuludest hüvitatakse fikseeritud määraga. Muude kulude puhul ei näe aga õigus ette hüvitamise piiramist. Selleks et muuta süsteem otstarbekamaks ja lihtsamaks, tuleks fikseerida hüvitamise ülemmäär. On asjakohane, et selliseks määraks on toetuste puhul kohaldatav tavapärane määr. Samuti tuleks ette näha võimalus kõnealust ülemmäära teatavas olukorras tõsta.
- (10) Kuna käesoleva määruse eesmärkide saavutamine on oluline, on asjakohane ette näha, et teatavate meetmete rahastamiskõlblike kulusid rahastatakse 100 % ulatuses, tingimusel et selliste meetmete rakendamisel kantakse ka kulusid, mis ei ole rahastamiskõlblikud.
- (11) Liidul on kohustatud tagama vahendite nõuetekohase kasutamise, aga samas järgima ka vajadust rahastamiskavasid lihtsustada, et vähendada toetusesaajate ja kõikide muude osaliste halduskoormust ja kulusid kooskõlas komisjoni 8. oktoobri 2010. aasta teatisega Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regionide Komiteele pealkirjaga „Arukas reguleerimine Euroopa Liidus”.
- (12) Liidu õigus nõuab liikmesriikidelt teatavate loomataudide või zoonooside esinemise või levimise korral teatavate meetmete rakendamist. Seepärast peaks liit andma selliste erakorraliste meetmete jaoks rahalist toetust.
- (13) Samuti on asjakohaste likvideerimis-, tõrje- ja seiremeetmete abil vaja vähendada inimeste ja loomade tervist ohustavate loomataudi- ja zoonoosipuhangute arvu ja ennetada taolisi puhanguid. Kõnealuse taudide ja zoonooside riiklikele likvideerimis-, tõrje- ja seireprogrammidele tuleks seepärast anda liidu toetust.

⁽¹⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

⁽²⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

- (14) Looma- ja taimetervise valdkondades rahastamise korraldamise ja tõhususe jaoks on asjakohane sätestada eeskirjad riiklike programmide sisu, esitamise, hindamise ja heakskiitmise kohta, sealhulgas eeskirjad, mida rakendatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artiklis 349 osutatud liidu äärepoolseimates piirkondades. Samadel põhjustel tuleks sätestada ka aruannete ja maksetaotluste esitamise tähtajad.
- (15) Nõukogu direktiiviga 2000/29/EÜ ⁽¹⁾ nõutakse liikmesriikidelt taimedele ja taimsetele saadustele kahjulike organismide (edaspidi „taimekahjurid“) hävitamiseks teatavate erakorraliste meetmete võtmist. Liit peaks kõnealuste taimkahjurite hävitamist rahaliselt toetama. Liidu rahalist toetust tuleks anda teatavatel tingimustel ka erakorralistele meetmetele, mille eesmärk on takistada selliste taimkahjurite levikut, millel on liidule kõige tugevam mõju ja mida ei ole võimalik teatavates vööndites likvideerida, ja selliste taimkahjurite ennetamise meetmetele.
- (16) Taimkahjurite tõrjeks võetud erakorralised meetmed peaksid olema liidu kaasrahastamise jaoks kõlblikud, kui sellistel meetmetel on kogu liidu jaoks lisaväärtus. Sel põhjusel tuleks anda liidu rahalist toetust direktiivi 2000/29/EÜ I lisa A osa I jaos ning II lisa A osa I jaos pealkirja all „Kahjulikud organismid, mida liidus ei teata esinevat ja mis on kogu liidu jaoks olulise tähtsusega“ loetletud taimkahjurite puhul. Kui taimkahjurite esinemine liidu piires on teada, tuleks liidu rahalist toetust anda ainult sellistele meetmetele, mis seonduvad taimkahjuritega, mis mõjutavad liitu kõige rängemini, eelkõige seoses nende taimkahjuritega, mille vastu võetakse nõukogu direktiivides 69/464/EMÜ ⁽²⁾, 93/85/EMÜ ⁽³⁾, 98/57/EÜ ⁽⁴⁾ või 2007/33/EÜ ⁽⁵⁾ sätestatud meetmeid. Liidu rahalist toetust tuleks võimaldada ka direktiivi 2000/29/EÜ I lisa või II lisa loetlemata taimkahjurite korral, mille vastu võetakse riiklikke meetmeid ja mis kvalifitseeruvad ajutiselt direktiivi 2000/29/EÜ I lisa A osa I jao või II lisa A osa I jao alla. Meetmed, mis seonduvad taimkahjuritega, mille hävitamiseks tuleb võtta liidu erakorralisi meetmeid, peaksid samuti olema liidu rahalise toetuse jaoks kõlblikud.
- (17) Teatavate taimkahjurite esinemine on vaja õigeaegselt avastada. Liikmesriikide poolt selliste taimkahjurite avastamiseks korraldatavad uuringud on olulised, et need taimkahjurid oleks võimalik viivitamata hävitada. Iga liikmesriigi tehtavad uuringud on olulised kõikide liikmesriikide kaitsmise jaoks. Liit võib kõnealuseid uuringuid üldiselt rahaliselt toetada, tingimusel, et need hõlmavad vähemalt ühte kahest väga olulisest taimkahjurite kategooriast – nimelt taimkahjureid, mida liidus ei teata esinevat ja taimkahjureid, mille hävitamiseks tuleb võtta liidu erakorralisi meetmeid.
- (18) Looma- ja taimetervise valdkonna meetmete liidupoolne rahastamine peaks katma konkreetsed rahastamiskõlblikud kulud. Erakorralistel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel peaks see samuti katma liikmesriikide kantud kulud muude vajalike meetmete võtmisel. Sellised meetmed võivad hõlmata tõhustatud bioohutusmeetmete rakendamist haiguspuhangu või taimkahjurite esinemise korral, rümpade hävitamise ja transpordi kulusid likvideerimiskavade käigus, samuti erakorralise vaksineerimise kampaaniate kulude hüvitamist omanikele.
- (19) Liikmesriikide äärepoolseimatel piirkondadel on raskusi, sest nad on eraldatud ja sõltuvad piiratud hulgest toodetest. On asjakohane, et liit annab rahalist toetust liikmesriikide programmidele, mida võetakse taimkahjurite tõrjeks kõnealustes äärepoolseimates piirkondades kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 228/2013 ⁽⁶⁾. Kuna teatud äärepoolseimatele piirkondadele kohaldatakse direktiivis 2000/29/EÜ sätestatud liidu õigusnormide asemel liikmesriikide õigusakte, mis on eriomased nendele piirkondadele, tuleks liidu rahalist toetust rakendada kooskõlas nendes piirkondades kehtivate õigusaktidega, olgu siis tegemist liidu õigusnormide või liikmesriigi õigusnormidega.

⁽¹⁾ Nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiiv 2000/29/EÜ taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta (EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 69/464/EMÜ, 8. detsember 1969, kartulivähi kontrolli kohta (EÜT L 323, 24.12.1969, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu direktiiv 93/85/EMÜ, 4. oktoober 1993, kartuli ringmädaniku kontrolli kohta (EÜT L 259, 18.10.1993, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu direktiiv 98/57/EÜ, 20. juuli 1998, *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. kontrolli kohta (EÜT L 235, 21.8.1998, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu direktiiv 2007/33/EÜ, 11. juuni 2007, mis käsitleb kartuli-kiduussi tõrjet ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 69/465/EMÜ (EÜT L 156, 16.6.2007, lk 12).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 228/2013, millega sätestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (EÜT L 78, 20.3.2013, lk 23).

- (20) Liikmesriikide tehtav ametlik kontroll on oluline vahend, mille abil kontrollida ja jälgida, kas liidu asjaomaseid nõudeid rakendatakse, järgitakse ja täidetakse. Ametliku kontrolli süsteemi tõhusus ja tulemuslikkus on ülioluline, et säilitada inimeste, loomade ja taimede ohutuse kõrge tase kogu toiduahelas ning tagada keskkonna kõrgel tasemel kaitse. Liit peaks selliseid kontrollimeetmeid rahaliselt toetama. Eelkõige tuleks rahaliselt toetada liidu referentlaboreid, et aidata neil kanda komisjoni heakskiidetud tööprogrammide rakendamisega kaasnevat kulusid. Kuna lisaks sõltub ametliku kontrolli tõhusus ka sellest, kas kontrolliasutused saavad kasutada kvalifitseeritud tööjõudu, kellel on teadmised liidu õiguse kohta, peaks liit aitama kaasa nende kooolitamisele ja pädevate asutuste korraldatud asjakohaste vahetusprogrammide rakendamisele.
- (21) Ametliku kontrolli tõhus juhtimine sõltub selliste kontrollidega seotud andmete ja teabe kiirest vahetamisest. Lisaks on asjaomaste eeskirjade nõuetekohaseks ja ühtlustatud rakendamiseks vaja võtta kasutusele tõhusad liikmesriikide pädevaid asutusi kaasavad süsteemid. Seepärast peaks ka kõnealuste eesmärkide täitmiseks andmebaaside ja elektrooniliste teabehaldussüsteemide loomine ja haldamine olema rahastamiskõlblikud.
- (22) Liit peaks toetama tehnika-, teadus-, koordineerimis- ja teabevahetusalast tegevust, mida on vaja liidu õiguse nõuetekohaseks rakendamiseks ja õiguse kohandamiseks teaduse, tehnoloogia ja ühiskonna arengule. Toetusi tuleks anda ka projektidele, mille eesmärk on ametliku kontrolli muutmine tõhusamaks ja tulemuslikumaks.
- (23) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ artikli 3 kohaselt tuleb igas seadusandjale esitatud ettepanekus, mis sisaldab erandeid kõnealuse määruse sätetest, märkida selgelt kõik sellised erandid ja nimetada konkreetsed põhjused, mis neid õigustavad. Arvestades mõne kõnealuse määrusega hõlmatud eesmärgi eripära ja kuna liikmesriikide pädevad asutused sobivad kõige paremini nende eesmärkidega seotud tegevuste elluviimiseks, tuleks neid asutusi käsitada määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 128 lõike 1 kohaldamisel kindlaksmääratud toetusesaajatena. Seega peaks olema võimalik kõnealustele asutustele anda toetust, ilma et enne tuleks avaldada toetustaotluste esitamise kutse.
- (24) Erandina määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklist 86 ja erandina tagantjärele kohaldamise välistamise põhimõttest, mis on ette nähtud artiklis 130, peaksid käesoleva määruse artiklitega 7 ja 17 hõlmatud erakorraliste meetmete kulud olema rahastamiskõlblikud alates kuupäevast, mil liikmesriik teatas komisjonile taudi või taimekahjuri esinemisest, kuivõrd selliste meetmete puhul on tegemist kiireloomuliste ja ettenägematute meetmetega. Olles hinnanud liikmesriikide esitatud maksetaotlusi, peaks komisjon võtma vastavad eelarvelised kulukohustused ja tegema rahastamiskõlblike kuludega seotud maksed.
- (25) On ülioluline, et kõnealused erakorralised meetmed rakendatakse viivitamata. Nimetatud eesmärgi täitmist takistaks seega asjaolu, kui kulud, mis on kantud enne toetustaotluse esitamist, jäetakse välja rahastamiskõlblike kulude alt, sest liikmesriigid keskendusid siis eelkõige toetustaotluse ettevalmistamisele, mitte erakorraliste meetmete võtmisele.
- (26) Võttes arvesse likvideerimis- ja seiremeetmete rakendamist käsitlevate liidu kehtiva õiguse mahtu ja muude kättesaadavate ekspertteadmistega seotud tehnilisi piiranguid, peaksid käesoleva määrusega hõlmatavaid meetmeid põhimõtteliselt rakendama liikmesriikide pädevad asutused. Seega tuleks teataval juhul kaasrahastada riiklike asutuste personali palgakulusid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

- (27) Tegevuskavade koostamine võimaldab koordineerida ja seada prioriteete ning aitab seega liidu rahalisi vahendeid tõhusalt kasutada. Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised, et võtta vastu tööprogrammid käesoleva määrusega ettenähtud teatavate meetmete rakendamiseks.
- (28) Selleks et tagada liidu rahaliste vahendite vastutustundlik ja tõhus kasutamine, peaks komisjonile andma õiguse teha kohapealseid kontrolle või kontrollida dokumente, et kindlaks teha, kas liidu vahendeid kasutatakse tegelikult rahastamiskõlblike meetmete rakendamiseks.
- (29) Liidu finantshuvisid tuleks kaitsta kogu kulutsükli vältel, sealhulgas õigusrikkumiste ärahoidmise, avastamise ja uurimise ning kadumaläinud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud vahendite tagasinõudmise teel.
- (30) Käesolevale määrusele on lisatud nende loomataudide loetelu, mis on erakorraliste meetmete raames rahastamiskõlblikud, ning see loetelu sisaldab nõukogu otsuse 2009/470/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõikes 1, artikli 4 lõikes 1, artikli 6 lõikes 2 ja artikli 14 lõikes 1 osutatud loomataude. Et võtta arvesse loomataude, millest tuleb vastavalt nõukogu direktiivile 82/894/EMÜ⁽²⁾ teatada, ning taude, mis tõenäoliselt kujutavad endast liidule uut ohtu, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte selle loetelu täiendamiseks.
- (31) Käesolevale määrusele on lisatud nende loomataudide ja zoonooside loetelud, mis on likvideerimise, tõrje ja seire programmide raames rahastamiskõlblikud ning millele on osutatud otsuse 2009/470/EÜ I lisas. Selleks et võtta arvesse nende loomataudide tõttu tekkivaid olukordi, mis avaldavad olulist mõju kariloomade kasvatamisele ja nendega kauplemisele, ning selleks et võtta arvesse inimeste tervist ohustavate zoonooside levikut või uusi epidemioloogilisi ja teaduslikke tõendeid, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte nende loetelude täiendamiseks.
- (32) Käesoleva määruse alusel delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel on eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (33) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised seoses iga-aastaste ja mitmeaastaste tööprogrammide kehtestamisega; rahalise toetusega erakorralistele meetmetele või vajaduse korral ettenägematutele sündmustele reageerimiseks ning seoses liikmesriikide taotluste, aruannete ja maksetaotluste esitamise korraga. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽³⁾.
- (34) Liidu õigust tuleks kogemusi arvesse võttes rakendada nii, et see annaks kavandatud tulemusi. Seega on asjakohane, et komisjon hindab käesoleva määruse toimimist ja tõhusust ning edastab tulemused muudele institutsioonidele.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. mai 2009. aasta otsus 2009/470/EÜ kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas (ELT L 155, 18.6.2009, lk 30).

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1982. aasta direktiiv 82/894/EMÜ loomahaigustest teatamise kohta ühenduses (EÜT L 378, 31.12.1982, lk 58).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (35) Seni on komisjoni abistanud käesoleva määrusega hõlmatud liidu seniste eeskirjade rakendamisel eri komiteed, eelkõige komiteed, mis on loodud järgmiste õigusaktidega: nõukogu otsused 66/399/EMÜ⁽¹⁾ ja 76/894/EMÜ⁽²⁾, nõukogu direktiivid 98/56/EÜ⁽³⁾ ja 2008/90/EÜ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 178/2002⁽⁵⁾. On asjakohane ühtlustada selle valdkonna komiteemenetlust. Määruse (EÜ) nr 178/2002 artikliga 58 loodud komiteele tuleks teha ülesandeks abistada komisjoni tema rakendusvolituste kasutamisel seoses asjakohastes valdkondades kantud kuludega ja selle laiendatud ülesannete kajastamiseks tuleks muuta komitee nime. Seega tuleks otsused 66/399/EMÜ ja 76/894/EMÜ kehtetuks tunnistada ja direktiive 98/56/EÜ ja 2008/90/EÜ ning määrust (EÜ) nr 178/2002 vastavalt muuta.
- (36) Käesoleva määrusega asendatakse otsuse 2009/470/EÜ sätteid. Lisaks asendatakse sellega direktiivi 2000/29/EÜ artikli 13c lõige 5 ja artiklid 22–26, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 882/2004⁽⁶⁾ artikkel 66, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005⁽⁷⁾ VII peatükk, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/128/EÜ⁽⁸⁾ artikkel 22 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1107/2009⁽⁹⁾ artikkel 76. Seepärast tuleks direktiivi 2000/29/EÜ, määruseid (EÜ) nr 882/2004 ja (EÜ) nr 396/2005, direktiivi 2009/128/EÜ ja määrust (EÜ) nr 1107/2009 vastavalt muuta.
- (37) Kui liit hakkab kaasrahastama liikmesriikide kulusid seoses hüvitise maksmisega omanikele, kes on kannatanud kahju selliste põllukultuuride, puude või muude objektide hävitamise tõttu, millele laienevad direktiivi 2000/29/EÜ artiklis 16 osutatud meetmed, on vaja välja töötada suunised asjaomaste põllukultuuride ja puude turuväärtuse piirmäärade kohta. Seepärast tuleks kaasrahastamise korda kohaldada alles alates 1. jaanuarist 2017,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

I PEATÜKK

Reguleerimise, reguleerimisala ja eesmärgid

Artikkel 1

Reguleerimise ja reguleerimisala

Käesoleva määrusega nähakse ette sätteid Euroopa Liidu üldeelarve kulude haldamiseks valdkondades, mis on hõlmatud liidu õigusnormidega:

- a) mis käsitlevad toitu ja toiduohutust kõikides toidu tootmis-, töötlemis-, turustamis- ja kõrvaldamisetappides, sealhulgas eeskirjad, mille eesmärk on tagada õiglaselt kaubandustavad ja kaitsta tarbijate huve ja tarbijateavet, aga ka toiduga kokkupuutuvate materjalide ja esemete tootmist ja kasutamist;

⁽¹⁾ Nõukogu otsus 66/399/EMÜ, 14. juuni 1966, millega moodustatakse alaline põllumajanduse, aianduse ja metsanduse seemnete ja paljundusmaterjali komitee (EÜT L 125, 11.7.1966, lk 2289/66).

⁽²⁾ Nõukogu otsus 76/894/EMÜ, 23. november 1976, millega moodustatakse alaline taimetervise komitee (EÜT L 340, 9.12.1976, lk 25).

⁽³⁾ Nõukogu direktiiv 98/56/EÜ, 20. juuli 1998, dekoratiivtaimede paljundusmaterjali turustamise kohta (EÜT L 226, 13.8.1998, lk 16).

⁽⁴⁾ Nõukogu direktiiv 2008/90/EÜ, 29. september 2008, puuviljade tootmiseks ettenähtud viljapuude paljundusmaterjali ja viljapuude turustamise kohta (ELT L 267, 8.10.2008, lk 8).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 178/2002, 28. jaanuar 2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 882/2004, 29. aprill 2004, ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 396/2005, 23. veebruar 2005, taimses ja loomses toidus ja söödas või nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide ja nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ muutmise kohta (ELT L 70, 16.3.2005, lk 1).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/128/EÜ, 21. oktoober 2009, millega kehtestatakse ühenduse tegevusraamistik pestitsiidide säästva kasutamise saavutamiseks (ELT L 309, 24.11.2009, lk 71).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1107/2009, 21. oktoober 2009, taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 309, 24.11.2009, lk 1).

- b) mis käsitlevad sööta ja söödaohutust kõikides sööda tootmis-, töötlemis-, turustamis- ja kõrvaldamisetappides, sealhulgas eeskirjad, mille eesmärk on tagada õiglased kaubandustavad ja kaitsta tarbijate huve ja tarbijateavet;
- c) millega kehtestatakse loomade tervisenõuded;
- d) millega kehtestatakse loomade heaolunõuded;
- e) mis käsitlevad taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide (edaspidi „taimekahjurid“) vastaseid kaitsemeetmeid, mis on määratletud direktiivi 2000/29/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis e;
- f) mis käsitlevad tootmist, mille eesmärk on turule laskmine, ja taimse paljundusmaterjali turule laskmist;
- g) millega kehtestatakse taimekaitsevahendite turule laskmise ja pestitsiidide säästva kasutamise nõuded;
- h) mille eesmärk on loomsetest kõrvalsaadustest ja loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodetest rahva- ja loomatervisele tulenevate riskide ennetamine ja minimeerimine;
- i) mis käsitlevad geneetiliselt muundatud organismide tahtlikku keskkonda viimist;
- j) mis käsitlevad intellektuaalomandi õiguste kaitset seoses taimesortide ja taimede geneetiliste ressursside säilitamise ja vahetamisega.

Artikkel 2

Eesmärgid

1. Artiklis 1 osutatud kulutuste tegemise otstarve on saavutada:
 - a) üldeesmärk, milleks on anda oma panus inimeste, loomade ja taimede tervise kõrge taseme tagamise kogu toiduahelas ja asjaomastes valdkondades, ennetades taude ja taimekahjureid, likvideerides neid ja nende vastu võideldes ning tagades tarbijate ja keskkonna kõrgel tasemel kaitse, edendades samas liidu toidu- ja söödatööstuse konkurentsivõimet ja soodustades töökohtade loomist;
 - b) järgmised konkreetsed eesmärgid:
 - i) tagada kõrgel tasemel toiduohutus ning toidu tootmissüsteemide ohutus, aga ka muude selliste toodete ohutus, mis võivad toiduohutust mõjutada, ning parandades samal ajal toidutootmise jätkusuutlikkust;
 - ii) parandada liidus loomade tervislikku seisundit ja nende heaolu;
 - iii) aidata kaasa liitu sisenenud taimekahjurite õigeaegsele avastamisele ja nende hävitamisele;
 - iv) aidata kaasa ametliku kontrolli ja muude toimingute, mille eesmärk on tagada artiklis 1 osutatud liidu õigusnormide mõjus rakendamine ja nendele vastavus, tõhusamaks, tulemuslikumaks ja usaldusväärsemaks muutmisele.
2. Selleks et hinnata lõike 1 punktis b nimetatud konkreetsete eesmärkide täitmist, kasutatakse järgmiseid näitajaid:
 - a) lõike 1 punkti b alapunktis i nimetatud konkreetse eesmärgi puhul: toiduohutuse või zoonoosidega seotud haigusjuhtumite arvu vähenemine liidu elanikkonna hulgas;

- b) lõike 1 punkti b alapunktis ii nimetatud konkreetse eesmärgi puhul:
- i) selliste liikmesriikide või nende piirkondade arvu suurenemine, mis on vabad loomataudidest, millega seoses antakse rahalist toetust;
 - ii) selliste haigestumusnäitajate nagu esmahaigestumus, levimus ja haiguspuhangute arv, üldine vähenemine;
- c) lõike 1 punkti b alapunktis iii nimetatud konkreetse eesmärgi puhul:
- i) taimekahjurite uuringute ulatus liidu territooriumil, eelkõige selliste taimekahjurite uuringud, mida teadaolevalt liidu territooriumil ei leidu, ja taimekahjurid, mida peetakse liidu territooriumi jaoks kõige ohtlikumateks;
 - ii) selliste taimekahjurite hävitamiseks kulunud aeg ja hävitamise tulemuslikkus;
- d) lõike 1 punkti b alapunktis iv nimetatud konkreetse eesmärgi puhul: selliste kontrollide tulemuste paranemine, mida komisjoni eksperdid on teinud liikmesriikide teatavates probleemsetes piirkondades ja millest nad on teatanud.

II PEATÜKK

Rahastamisviisid ja üldised finantssätted

Artikkel 3

Rahastamisviisid

1. Artiklis 1 osutatud kulutusi rahastab liit kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012.
2. Liikmesriikide pädevatele asutustele toetuste määramisel käsitatakse neid kindlaks määratud toetusesaajatena määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 128 lõike 1 tähenduses. Kõnealuseid toetusi võib anda toetustaotluse esitamise kutseta.
3. Käesolevas määruses osutatud meetmetele antav liidu rahalist toetust võib anda ka vabatahtlike maksete vormis rahvusvahelistele organisatsioonidele, mille liige Euroopa Liit on või mille töös ta osaleb ning mis tegutsevad artiklis 1 osutatud õigusnormidega reguleeritud valdkonnas.

Artikkel 4

Eelarve

1. Aastatel 2014–2020 on artiklis 1 osutatud kulude rahastamise ülemmäär 1 891 936 000 eurot jooksevhindades.
2. Lõikes 1 osutatud rahastamise ülemmäär võib katta ka kulusid, mis on seotud ettevalmistava tegevuse, seire, kontrolli, auditeerimis- ja hindamistegevusega, mida on vaja artiklis 1 osutatud kulude haldamiseks ja nende eesmärkide saavutamiseks, eelkõige uuringuteks, ekspertidega koostumisteks ning andmetöötluseks ja -vahetuseks kasutatavate IT võrkude jaoks vajalikud kulud ning kõik muud kõnealuste kulude haldamisest komisjonile tekkivad tehnilise ja haldusabi andmisega seotud kulud.
3. Rahastamise ülemmäär võib hõlmata ka tehnilise ja haldusabi andmise kulusid, mida on vaja selleks, et tagada üleminek enne käesoleva määruse jõustumist vastu võetud meetmetelt pärast selle jõustumist vastu võetavatele meetmetele. Vajaduse korral võib assigneeringu nende kulude katmiseks kajastada eelarves ka pärast 2020. aastat, et võimaldada selliste meetmete haldamist, mida ei ole 31. detsembriks 2020 veel lõpule viidud.

*Artikkel 5***Toetuste maksimummäärad**

1. Kui liidu rahalist toetust antakse toetusena, ei tohi see ületada 50 % rahastamiskõlblikest kuludest.
2. Lõikes 1 osutatud maksimummäära võib tõsta 75 %-ni rahastamiskõlblikest kuludest:
 - a) selliste piiriüleste meetmete puhul, mida viivad ellu vähemalt kaks liikmesriiki ja mille eesmärk on taimekahjurite või loomataudide tõrje, ennetamine või likvideerimine;
 - b) selliste liikmesriikide puhul, mille kogurahvatulu elaniku kohta on Eurostati viimaste andmete alusel alla 90 % liidu keskmisest.
3. Lõikes 1 osutatud maksimummäära võib tõsta 100 %-ni rahastamiskõlblikest kuludest, kui liidu toetust saavad meetmed on seotud inimeste, loomade ja taimede selliste terviseriskide ennetamise ja kontrolliga, mis on liidu jaoks tõsised, ning kui need meetmed
 - a) on mõeldud inimohvrite või suurte majandushäirete ärahoidmiseks liidus tervikuna;
 - b) on kogu liidu jaoks vältimatud ülesanded, mille komisjon on sätestanud artikli 36 lõike 1 kohaselt vastu võetud tööprogrammis, või
 - c) neid rakendatakse kolmandates riikides.

II JAOTIS

FINANTSSÄTTED

I PEATÜKK

Loomatervis

1. jagu

Erakorralised meetmed*Artikkel 6***Rahastamiskõlblikud meetmed**

1. Liikmesriikidele võib anda toetusi, mille maksimummäärad on sätestatud artikli 5 lõigetes 1 kuni 3, meetme jaoks, mis on võetud, kui kinnitust on leidnud mõne artikli 7 kohaselt loetletud loomataudi esinemine, tingimusel et meetmeid kohaldati viivitamata ja järgiti asjakohase liidu õiguse kohaldatavaid sätteid. Toetused võivad hõlmata ka juba taudi esinemise kahtluse korral kantud kulusid, tingimusel et taudi esinemine leidis hiljem kinnitust.
2. Liikmesriikidele võib toetusi anda, kui kinnitust on leidnud mõne artikli 7 kohaselt loetletud loomataudi esinemine ja vähemalt kaks liikmesriiki teevad epideemia tõrjeks tihedat koostööd.
3. Liikmesriikidele, kolmandatele riikidele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele võib anda toetusi kaitsemeetmete jaoks, mis on võetud olukorras, kus mõni artiklite 7 või 10 kohaselt loetletud loomataudidest või zoonoosidest esineb või levib kolmandas riigis või liikmesriigis ja ohustab otseselt terviseolukorda liidus.
4. Liikmesriikidele võib toetusi anda, kui komisjon otsustab liikmesriigi taotlusel, et liikmesriigid peaksid sisse seadma biopreparaatide varud, mis on ette nähtud artiklite 7 või 10 kohaselt loetletud loomataudide või zoonooside tõrjeks.

5. Liidu rahalist toetust võib anda biopreparaatide varude või vaktsiinidooside hankimiseks, kui mõne artiklite 7 või 10 kohaselt loetletud loomataudi või zoonoosi esinemine või levik kolmandas riigis või liikmesriigis võib ohustada liitu.

Artikkel 7

Loomataudide loetelu

1. Artikli 6 alusel rahastamiskõlblike loomataudide loetelu on esitatud I lisas.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 40 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada lõikes 1 osutatud loomataudide loetelu, võttes arvesse loomataude, millest tuleb direktiivi 82/894/EMÜ kohaselt teatada, ja taude, mis tõenäoliselt kujutavad endast liidule uut ohtu, sest neil on märkimisväärne mõju
 - a) inimeste tervisele;
 - b) loomade tervisele või heaolule või
 - c) põllumajandus- või vesiviljelustoodangule või nendega seotud majandussektoritele.

Artikkel 8

Rahastamiskõlblikud kulud

1. Alljärgnevad kulud, mis liikmesriigid on kandnud artikli 6 lõikes 1 osutatud meetmete võtmisel, võivad kõnealuse lõike alusel olla rahastamiskõlblikud:
 - a) kulud, mis tulenevad tapetud või hukatud loomade väärtuse hüvitamisest omanikele nende loomade turuväärtuse piires, mis oleks saadud juhul, kui nad ei oleks haigestunud;
 - b) loomade hukkamise või tapmise kulud ja sellega seotud tarnspordikulud;
 - c) kulud, mis tulenevad hävitatud loomsete toodete väärtuse hüvitamisest omanikele, taudikahtluse tekkimisele või kinnituse leidmisele vahetult eelnenud turuväärtuse piires;
 - d) kulud, mis tulenevad põllumajandusettevõtete ja seadmete puhastamisest, desinfektatsioonist või desinfitseerimisest ning mis põhinevad patogeeni epidemioloogial ja tunnustel;
 - e) kulud, mis tulenevad saastunud sööda transpordist ja hävitamisest, ja kui saastunud seadmeid ei ole võimalik desinfitseerida, ka nende hävitamisest;
 - f) kulud, mis on tingitud vaktsiinide ja peibutussöötade ostmisest, säilitamisest, haldamisest või jaotamisest ning vaktsineerimisest enesest, kui komisjon on teinud otsuse või andnud heakskiidu selliseks tegevuseks;
 - g) kulud, mis tulenevad rümpade võimalikust transpordist ja kõrvaldamisest;
 - h) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel kõik taudi likvideerimise jaoks olulised kulud vastavalt käesoleva määruse artikli 36 lõikes 4 osutatud rahastamisotsusele.
2. Nagu on osutatud määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 130 lõikes 1, on kulud rahastamiskõlblikud alates päevast, kui liikmesriigid teatasid komisjonile taudi esinemisest. Need kulud võivad hõlmata ka juba taudi esinemise kahtluse korral kantud kulusid, tingimusel, et taudi esinemine leiab hiljem kinnitust.

3. Pärast liikmesriikide esitatud maksetaotluste hindamist võtab komisjon asjakohased eelarvelised kulukohustused ja teeb rahastamiskõlblike kuludega seotud väljamakse.

2. jagu

Loomataudide ja zoonooside likvideerimise, tõrje ja seire programmid

Artikkel 9

Rahastamiskõlblikud programmid

Toetusi võib anda liikmesriikide ühe- või mitmeaastastele programmidele, mille eesmärk on artikli 10 kohaselt loetletud loomataudide ja zoonooside likvideerimine, tõrje ja seire (edaspidi „riiklikud programmid“).

Artikkel 10

Loomataudide ja zoonooside loetelu

1. Artikli 9 alusel rahastamiskõlblike loomataudide ja zoonooside loetelu on esitatud käesoleva määruse II lisas.
2. Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 40 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud loomataudide ja zoonooside loetelu, võttes arvesse:
 - a) olukorda, mis on seotud kariloomade kasvatusel ja kaubandusel märkimisväärset mõju avaldavate loomataudidega;
 - b) inimeste tervist ohustavate zoonooside levikut või
 - c) uusi arengusuundi teaduses, sealhulgas epidemioloogias.

Artikkel 11

Rahastamiskõlblikud kulud

Järgmised kulud, mis liikmesriigid on kandnud riiklike programmide rakendamisel, võivad artikli 9 kohaselt olla rahastamiskõlblikud:

- a) loomadelt proovide võtmisega seotud kulud;
- b) katsetega seotud kulud tingimusel, et need piirduvad järgmisega:
 - i) testikomplektide, reaktiivide ning identifitseeritavate ja just laborikatseteks kasutatud tarvikutega seotud kuludega;
 - ii) katsete tegemises otseselt osalenud personali kuludega, olenemata personali staatusest;
- c) kulud, mis tulenevad tapetud või hukatud loomade väärtuse hüvitamisest omanikele nende loomade turuväärtuse piires, mis oleks saadud juhul, kui nad ei oleks haigestunud;
- d) loomade hukkamise ja tapmise kulud;
- e) kulud, mis tulenevad hävitatud loomsete toodete väärtuse hüvitamisest omanikele, taudikahtluse tekkimisele või kinnituse leidmisele vahetult eelnenud turuväärtuse piires;
- f) programmi raames kasutatud vaktsiinidooside või vaktsiinide ja peibutussöötade ostmise, säilitamise, haldamise ja jaotamise ning vaktsineerimise enda kulud;

- g) kulud, mis tulenevad põllumajandusettevõtete ja seadmete puhastamisest, desinfitseerimisest või desinfektatsioonist ning mis põhinevad patogeeni epidemioloogial ja tunnustel, ning
- h) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel kulud, mis on kantud muude vajalike meetmete elluviimisel kui punktides a–g osutatud meetmed, tingimusel, et need meetmed on sätestatud artikli 13 lõiges 3 ja 4 osutatud toetuse andmise otsuses.

Esimese lõigu punkti c kohaldamiseks lahutatakse hüvitisest loomade võimalik jääkväärtus.

Esimese lõigu punkti d kohaldamiseks lahutatakse hüvitisest kuumtöödeldud, kuid inkubeerimata munade jääkväärtus.

Artikkel 12

Riiklike programmide sisu ja esitamise kord

1. Hiljemalt iga aasta 31. maiks esitavad liikmesriigid komisjonile järgmisel aastal algavad riiklikud programmid, mille puhul nad soovivad taotleda liidu rahalist toetust.

Pärast 31. maid esitatud riiklikud programmid ei ole järgmise aasta jaoks rahastamiskõlblikud.

2. Riiklik programm peab sisaldama vähemalt järgmist:

- a) programmi alguskuupäevale eelnenud loomataudi või zoonoosi epidemioloogilise olukorra kirjeldus;
- b) nende geograafiliste ja halduspiirkondade kirjeldus ja piiritlemine, kus programmi kohaldatakse;
- c) programmi kestus;
- d) rakendatavad meetmed;
- e) hinnanguline eelarve;
- f) programmi lõpetamise kuupäevaks saavutatavad eesmärgid ja prognoositavad tulemused ning
- g) programmi eesmärkide saavutamise hindamiseks sobivad näitajad.

Igas riiklikus mitmeaastases programmis tuleb iga aasta kohta, mida programm hõlmab, esitada esimese lõigu punktides b, d ja f osutatud teave, juhul kui võrreldes eelmise aastaga on olulisi muutusi. Esimese lõigu punktis e osutatud teave esitatakse iga aasta kohta, mida programm hõlmab.

3. Juhul kui mõne artikli 10 kohaselt loetletud loomataudi või zoonoosi esinemine või levik ohustab tõenäoliselt terviseolukorda liidus, võivad liikmesriigid selleks, et kaitsta liitu mõne kõnealuse loomataudi või zoonoosi sissetoomise eest, lisada riiklikesse programmidesse meetmed, mida tuleb rakendada naabruses asuvate kolmandate riikide territooriumil koostöös asjaomaste riikide ametiasutustega.

*Artikkel 13***Riiklike programmide hindamine ja heakskiitmine**

1. Komisjon hindab riiklikke programme, lähtudes prioriteetidest ja kriteeriumidest, mis on kindlaks määratud artikli 36 lõikes 1 osutatud ühe- või mitmeaastastes tööprogrammides.
2. Komisjon teatab liikmesriikidele igal aastal 30. novembriks:
 - a) nende riiklike programmide loetelu, mis on tehniliselt heaks kiidetud ja mille osas on tehtud kaasrahastamise ettepanek;
 - b) igale programmile eraldatud esialgse summa;
 - c) igale programmile eraldatava liidu rahalise toetuse esialgse ülempiiri ning
 - d) kõik esialgsed tingimused, millest liidu rahaline toetus võib sõltuda.
3. Komisjon kiidab riiklikud üheaastased programmid ja nende rahastamise heaks iga aasta 31. jaanuariks toetuse andmise otsusega, mis on tehtud kõnealusel aastal 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini võetavate meetmete ja kantavate kulude kohta. Pärast artiklis 14 osutatud vahearuanete esitamist võib komisjon kõnealuseid otsuseid kogu rahastamiskõlblikkuse perioodi osas vajaduse korral muuta.
4. Komisjon kiidab riiklikud mitmeaastased programmid ja nende rahastamise heaks esimese rakendusaasta 31. jaanuariks toetuse andmise otsusega, mis on tehtud alates esimese rakendusaasta 1. jaanuarist kuni rakendamisperioodi lõpuni võetavate meetmete ja kantavate kulude kohta.
5. Juhul kui riiklik mitmeaastane programm kiidetakse lõike 4 kohaselt heaks, võib eelarvelised kulukohustused jaotada aastasteks osamakseteks. Kui eelarvelised kulukohustused selliselt jaotatakse, võtab komisjon igal aastal osamakse tegemisel arvesse programmide elluviimisel tehtud edusamme, hinnangulisi vajadusi ning olemasolevaid eelarvevahendeid.

*Artikkel 14***Aruandlus**

Liikmesriigid esitavad komisjonile iga heakskiidetud riikliku ühe- või mitmeaastase programmi kohta iga aasta 30. aprilliks eelmist aastat käsitleva põhjaliku tehnilise ja finantsaruande. Nimetatud aruanne sisaldab programmi tulemusi, mida on hinnatud artikli 12 lõike 2 punktis g osutatud näitajate alusel, ja üksikasjalikku arvestust kantud rahastamiskõlblike kulude kohta.

Lisaks esitavad liikmesriigid komisjonile iga aasta 31. augustiks iga heakskiidetud riikliku üheaastase programmi kohta finantsalase vahearuarande.

*Artikkel 15***Maksed**

Liikmesriik esitab komisjonile teatava aasta riikliku programmiga seotud maksetaotluse järgmise aasta 30. aprilliks.

Komisjon maksab rahastamiskõlblike kuludega seotud liidu rahalise toetuse pärast artiklis 14 osutatud aruannete nõuetekohast kontrollimist.

II PEATÜKK

Taimetervis

1. jagu

Erakorralised meetmed

Artikkel 16

Rahastamiskõlblikud meetmed

1. Liikmesriikidele võib artiklis 17 sätestatud tingimustel anda toetusi, mille maksimummäärad on sätestatud artikli 5 lõigetes 1–3, järgmiste taimekahjurite tõrjemeetme jaoks:

- a) meetmed, mille eesmärk on taimekahjurite likvideerimine saastunud alalt ja mida võtavad pädevad asutused kooskõlas direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõigetega 1 ja 2 või selle direktiivi artikli 16 lõike 3 kohaselt vastu võetud liidu meetmetega;
- b) meetmed, mille eesmärk on takistada sellise taimekahjuri levikut, mille tõrjeks on vastu võetud direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõike 3 kohased liidu meetmed taimekahjuri leviku takistamiseks saastunud alal, kust taimekahjureid ei ole võimalik likvideerida, kui meetmed on olulised selleks, et kaitsta liitu kõnealuse taimekahjuri edasise leviku eest. Nende meetmete eesmärk võib olla ainult kõnealuse taimekahjuri hävitamine puhvervööndist, kui selle esinemine on kõnealuses puhvervööndis kindlaks tehtud;
- c) täiendavad kaitsemeetmed, mille eesmärk on takistada sellise taimekahjuri levikut, mille hävitamiseks on vastu võetud direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõike 3 kohased liidu meetmed taimekahjuri leviku takistamiseks saastunud alal, välja arvatud punktis a osutatud taimekahjurite hävitamise meetmed ja punktis b osutatud leviku takistamise meetmed, kui meetmed on olulised selleks, et kaitsta liitu kõnealuse taimekahjuri edasise leviku eest.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud meetmete eest antavaid toetusi võib anda ka meetmete eest, mida võeti juba taimekahjuri esinemise kahtluse korral, tingimusel et taimekahjuri esinemine leiab hiljem kinnitust.

2. Lõikes 1 osutatud toetusi võib anda ka liikmesriikidele, mille territooriumil lõikes 1 osutatud taimekahjureid ei esine, kui meetmed on võetud kõnealuste taimekahjurite sisenemise vastu selle liikmesriigi territooriumile, sest need taimekahjurid esinevad sellega vahetult piirnevas kolmandas riigis või naabruses asuvas liikmesriigis.

3. Liikmesriikidele võib anda toetusi juhtudel, kui on kinnitust leidnud, et esineb üks artiklis 17 osutatud taimekahjuritest, ning kaks või enam liikmesriiki teevad tihedat koostööd, et võtta lõikes 1 osutatud tõrjemeetmeid.

4. Lõike 1 esimese lõigu punktides a–c osutatud meetmete jaoks võib toetusi anda ka rahvusvahelistele organisatsioonidele.

Artikkel 17

Tingimused

Artiklis 16 osutatud meetmed võivad olla rahastamiskõlblikud tingimusel, et neid on kohaldatud viivitamata, need vastavad liidu asjakohase õiguse kohaldatavatele sätetele ning täidetud on üks või rohkem järgmistest tingimustest:

- a) meetmed seonduvad direktiivi 2000/29/EÜ I lisa A osa I jaos ja II lisa A osa I jaos loetletud taimekahjuritega;
- b) meetmed seonduvad taimekahjuritega, mis on hõlmatud komisjoni poolt vastavalt direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõikele 3 vastu võetud meetmega;

- c) meetmed seonduvad taimekahjuritega, mille suhtes on võetud meetmeid vastavalt direktiividele 69/464/EMÜ, 93/85/EMÜ, 98/57/EÜ või 2007/33/EÜ või
- d) meetmed seonduvad direktiivi 2000/29/EÜ I lisas või II lisas loetlemata taimekahjuritega, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõike 2 alusel liikmesriigi pädeva asutuse poolt võetud meetet ja mis kvalifitseeruvad ajutiselt direktiivi 2000/29/EÜ I lisa A osa I jao või II lisa A osa I jao alla.

Esimese lõigu punktis b sätestatud tingimusele vastavate meetmete puhul ei hõlma toetus neid kulusid, mis on kantud pärast komisjoni poolt vastavalt direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõikele 3 vastu võetud meetmete lõppemist.

Meetmete puhul, mis vastavad esimese lõigu punktis d sätestatud tingimusele, ei hõlma toetus kulusid, mis on kantud hiljem kui kaks aastat pärast asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse võetud meetme jõustumist, või on kantud pärast selle meetme lõppemist.

Artikkel 18

Rahastamiskõlblikud kulud

1. Artikli 16 kohaseid toetusi võib anda järgmiste kulude jaoks, mida liikmesriigid on kandnud nimetatud artiklis osutatud meetmete võtmisel:

- a) meetmetega otseselt seotud personali kulud, olenemata personali staatusest, samuti seadmete rentimise, äratarvitatavate asjade ja muu vajaliku materjali, töötlemisvahendite, proovide võtmise ja laboriuuringutega seotud kulud;
- b) kolmandate isikutega meetmete osaliseks teostamiseks sõlmitud teenuslepingute kulud;
- c) kulud seoses hüvitistega ettevõtjatele või omanikele, kes tegelevad taimede, taimsete saaduste ja muude objektide töötlemise, hävitamise ja kõrvaldamisega ning valduste, maa, vee, mulla, kasvusubstraadide, rajatiste, masinate ja seadmete puhastamise ning desinfitseerimisega;
- d) kulud seoses omanikele hävitatud taimede, taimsete saaduste ja muude objektide väärtuse hüvitamisega pärast direktiivi 2000/29/EÜ artiklis 16 osutatud meetmete võtmist, vastavate taimede, taimsete saaduste ja muude objektide turuväärtuse piires, mis oleks saadud, kui neid meetmeid ei oleks võetud; võimalik jääkväärtus arvatakse hüvitisest maha, ning
- e) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel kulud, mis on kantud muude kui punktides a kuni d osutatud vajalike meetmete võtmisel, tingimusel et need meetmed on kindlaks määratud artikli 36 lõikes 4 osutatud rahastamisotsuses.

Omanikele makstav punktis c osutatud hüvitis on rahastamiskõlblik üksnes juhul, kui meetmed on võetud pädeva asutuse järelevalve all.

2. Nagu osutatud määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 130 lõikes 1, on kulud rahastamiskõlblikud alates päevast, kui liikmesriigid teatasid komisjonile taimekahjuri esinemisest. Kulud võivad hõlmata ka juba kõnealuse taimekahjuri esinemise kahtluse korral kantud kulusid, tingimusel et taimekahjuri esinemine leiab hiljem kinnitust.

3. Pärast liikmesriikide esitatud maksetaotluste hindamist võtab komisjon asjakohased eelarvelised kulukohustused ja teeb rahastamiskõlblike kuludega seotud väljamakse.

2. jagu

Taimerahjurite esinemisega seotud uuringukavad*Artikkel 19***Rahastamiskõlblikud uuringukavad**

Liikmesriikidele võib anda toetusi ühe- ja mitmeaastaste uuringukavade jaoks, mida viiakse ellu seoses taimerahjurite esinemisega („uuringukavad“), tingimusel et need uuringukavad vastavad vähemalt ühele järgmistest tingimustest:

- a) kavad on seotud direktiivi 2000/29/EÜ I lisa A osa I jaos ja II lisa A osa I jaos loetletud taimerahjuritega;
- b) kavad on seotud taimerahjuritega, mis on hõlmatud komisjoni poolt vastavalt direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõikele 3 vastu võetud meetmega.

Käesoleva artikli esimese lõigu punktis a osutatud taimerahjuritega seotud uuringukavad põhinevad nimetatud taimerahjurite asjaomase liikmesriigi territooriumile sisenemise, seal kodunemise ja levimise riski hindamisel ning nende kavade miinimumeesmärk on tegeleda taimerahjuritega, mis kujutavad endast peamisi riske, ja peamiste taimeliikidega, mida kõnealused riskid mõjutavad.

Käesoleva artikli esimese lõigu punktis b sätestatud tingimusele vastavate meetmete puhul ei hõlma toetus neid kulusid, mis on kantud pärast komisjoni poolt vastavalt direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõikele 3 võetud meetme lõppemist.

*Artikkel 20***Rahastamiskõlblikud kulud**

Artikli 19 kohaseid toetusi võib anda järgmiste kulude jaoks, mida liikmesriigid on kandnud nimetatud artiklis osutatud uuringukavade elluviimisel:

- a) proovide võtmise kulud;
- b) katsetega seotud kulud tingimusel, et need piirduvad järgmisega:
 - i) kulud, mis on seotud identifitseeritavate ja just nendeks katseteks kasutatud testikomplektide, reaktiivide ja äratartavate asjadega;
 - ii) katsete tegemises otseselt osalenud personali kulud, olenemata personali staatusest;
- c) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel kulud, mis on kantud muude kui punktides a ja b osutatud vajalike meetmete võtmisel, tingimusel et need meetmed on kindlaks määratud artikli 22 lõigetes 3 ja 4 osutatud toetuse andmise otsuses.

*Artikkel 21***Uuringukavade sisu ja esitamise kord**

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta 31. maiks järgmisel aastal algavad uuringukavad, mille jaoks nad soovivad toetust taotleda.

Pärast 31. maid esitatud uuringukavad ei ole järgmise aasta jaoks rahastamiskõlblikud.

2. Uuringukava peab sisaldama vähemalt järgmist:
 - a) taimekahjurid, keda uuringukava hõlmab;
 - b) nende geograafiliste ja halduspiirkondade kirjeldus ja piiritus, kus uuringukava kohaldatakse, ning teave nende piirkondade olukorra kohta seoses asjaomaste taimekahjurite esinemisega;
 - c) uuringukava kestus;
 - d) taimekahjurite ja taimede, taimsete saaduste ja muude asjaomaste objektidega seoses kavandatud visuaalsete kontrollide, proovivõttude ja katsete arv;
 - e) hinnanguline eelarve;
 - f) uuringukava lõpetamise kuupäevaks saavutatavad eesmärgid ja prognoositavad tulemused ning
 - g) uuringukava eesmärkide saavutamise hindamiseks sobivad näitajad.

Igas mitmeaastases uuringukavas tuleb iga aasta kohta, mida see hõlmab, esitada esimese lõigu punktides b, d ja f osutatud teave, juhul kui võrreldes eelmise aastaga on olulisi muutusi. Esimese lõigu punktis e osutatud teave esitatakse iga aasta kohta, mida uuringukava hõlmab.

Artikkel 22

Uuringukavade hindamine ja heakskiitmine

1. Komisjon hindab uuringukavasid, lähtudes prioriteetidest ja kriteeriumitest, mis on kindlaks määratud artikli 36 lõikes 1 osutatud ühe- või mitmeaastases tööprogrammides.
2. Komisjon teatab liikmesriikidele igal aastal 30. novembriks:
 - a) nende riiklike uuringukavade loetelu, mis on tehniliselt heaks kiidetud ja mille osas on tehtud kaasrahastamise ettepanek;
 - b) igale kavale eraldatud esialgse summa;
 - c) igale kavale eraldatava liidu rahalise toetuse esialgse ülempiiri ning
 - d) kõik esialgsed tingimused, millest liidu rahaline toetus võib sõltuda.
3. Komisjon kiidab üheaastased uuringukavad ja nende rahastamise heaks iga aasta 31. jaanuariks toetuse andmise otsusega, mis on tehtud kõnealusel aastal 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini võetavate meetmete ja kantavate kulude kohta. Pärast artiklis 23 osutatud vahearuannete esitamist võib komisjon kõnealuseid otsuseid kogu rahastamiskölblikkuse perioodi osas vajaduse korral muuta.
4. Komisjon kiidab mitmeaastased uuringukavad ja nende rahastamise heaks esimese rakendusaasta 31. jaanuariks toetuse andmise otsusega, mis on tehtud alates esimese rakendusaasta 1. jaanuarist kuni rakendamisperioodi lõpuni võetavate meetmete kohta ja kantavate kulude kohta.

5. Juhul kui mitmeaastane uuringukava kiidetakse lõike 4 kohaselt heaks, võib eelarvelised kulukohustused jaotada aastasteks osamakseteks. Kui eelarvelised kulukohustused jaotatakse aastasteks osamakseteks, võtab komisjon igal aastal osamakse tegemisel arvesse kavade elluviimisel tehtud edusamme, hinnangulisi vajadusi ning olemasolevaid eelarvevahendeid.

Artikkel 23

Aruandlus

Liikmesriigid esitavad komisjonile iga heakskiidetud riikliku ühe- või mitmeaastase uuringukava kohta iga aasta 30. aprilliks eelmist aastat käsitleva põhjaliku tehnilise ja finantsaruande. Nimetatud aruanne peab muu hulgas sisaldama programmi tulemusi, mida on hinnatud artikli 21 lõike 2 punktis g osutatud näitajate alusel, ja üksikasjalikku arvestust kantud rahastamiskõlblike kulude kohta. Lisaks esitavad liikmesriigid komisjonile iga aasta 31. augustiks iga heakskiidetud riikliku üheaastase uurimiskava kohta finantsalase vahearuarande.

Artikkel 24

Maksud

Liikmesriik esitab komisjonile vastava aasta uuringukavaga seotud maksetaotluse järgmise aasta 30. aprilliks.

Komisjon maksab rahastamiskõlblike kuludega seotud liidu rahalise toetuse pärast artiklis 23 osutatud aruannete nõuetekohast kontrollimist.

3. jagu

Kavad taimekahjurite tõrjeks liidu äärepoolseimates piirkondades

Artikkel 25

Rahastamiskõblikud meetmed ja rahastamiskõblikud kulud

1. Liikmesriikidele võib anda toetusi kavade jaoks, mida nad viivad ellu taimekahjurite tõrjeks liidu äärepoolseimates piirkondades, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artiklis 349, kooskõlas määruse (EL) nr 228/2013 artiklis 2 kindlaks määratud eesmärkidega („äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavad“). Need toetused hõlmavad tegevust, mis on vajalik selleks, et tagada nimetatud piirkondades kehtivate taimekahjurite tõrje riiklike või liidu tasandi õigusnormide korrektne rakendamine.

2. Liidu rahalist toetust võib anda järgmiste kulude jaoks, mida liikmesriigid on kandnud seoses äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavadega:

- a) meetmete rakendamisega otseselt seotud personali kulud, olenemata personali staatusest, samuti seadmete rentimise, äratarvitatavate asjade ja töötlemisvahenditega seotud kulud;
- b) kolmandate isikutega meetmete osaliseks teostamiseks sõlmitud teenuslepingute kulud;
- c) proovide võtmise kulud;
- d) katsetega seotud kulud tingimusel, et need piirduvad järgmisega:
 - i) kulud, mis on seotud identifitseeritavate ja just nendeks katseteks kasutatud testikomplektide, reaktiivide ja tarvikutega;
 - ii) katsete tegemises otseselt osalenud personali kulud, olenemata personali staatusest.

*Artikkel 26***Äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavade sisu ja esitamise kord**

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. maiks järgmisel aastal algavad äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavad, mille jaoks nad soovivad toetust taotleda.

Äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavad, mis esitatakse pärast 31. maid, ei ole järgmise aasta jaoks rahastamiskõlblikud.

2. Äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kava peab sisaldama vähemalt järgmist:

- a) taimekahjurid, keda kava hõlmab;
- b) nende geograafiliste ja halduspiirkondade kirjeldus ja piiritus, kus kava kohaldatakse, ning teave nende piirkondade olukorra kohta seoses asjaomaste taimekahjurite esinemisega;
- c) piirkonna fütosanitaarse olukorra tehniline analüüs;
- d) kava kestus;
- e) kavaga seotud tegevus ning vajaduse korral taimekahjurite ja taimede, taimsete saaduste ja muude asjaomaste objektidega seoses kavandatud visuaalsete kontrollide, proovivõttude ja katsete arv;
- f) hinnanguline eelarve;
- g) kava lõpetamise kuupäevaks saavutatavad eesmärgid ja prognoositavad tulemused ning
- h) kava eesmärkide saavutamise hindamiseks sobivad näitajad.

Igas mitmeaastases äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavas tuleb iga aasta kohta, mida kava hõlmab, esitada esimese lõigu punktides b, e ja g osutatud teave, juhul kui võrreldes eelmise aastaga on olulisi muutusi. Esimese lõigu punktis f osutatud teave esitatakse iga aasta kohta, mida kava hõlmab.

*Artikkel 27***Äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavade hindamine ja heakskiitmine**

1. Äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavasid tuleb hinnata, lähtudes prioriteetidest ja kriteeriumitest, mis on kindlaks määratud artikli 36 lõikes 1 osutatud ühe- või mitmeaastastes tööprogrammides.

2. Komisjon teatab liikmesriikidele igal aastal 30. novembriks:

- a) nende äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavade loetelu, mis on tehniliselt heaks kiidetud ja mille osas on tehtud kaasarastamise ettepanek;
- b) igale kavale eraldatud esialgse summa;
- c) igale kavale eraldatava liidu rahalise toetuse esialgse ülempiiri ning
- d) kõik esialgsed tingimused, millest liidu rahaline toetus võib sõltuda.

3. Äärepoolseimatele piirkondadele suunatud üheaastased kavad ja nendega seotud toetused kiidetakse heaks iga aasta 31. jaanuariks toetuse andmise otsusega, mis on tehtud kõnealuse aasta 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini võetavate meetmete ja kantavate kulude kohta. Pärast artiklis 28 osutatud vahearuannete esitamist võib komisjon kõnealuseid otsuseid kogu rahastamiskõlblikkuse perioodi osas vajaduse korral muuta.

4. Äärepoolseimatele piirkondadele suunatud mitmeaastased kavad ja nendega seotud toetused kiidetakse heaks esimese rakendusaasta 31. jaanuariks toetuse andmise otsusega, mis on tehtud alates esimese rakendusaasta 1. jaanuarist kuni rakendamisperioodi lõpuni võetavate meetmete ja kantavate kulude kohta.

5. Juhul kui äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kava kiidetakse lõike 4 kohaselt heaks, võib eelarvelised kulukohustused jaotada aastasteks osamakseteks. Kui eelarvelised kulukohustused jaotatakse aastasteks osamakseteks, võtab komisjon iga aastal osamakse tegemisel arvesse kavade elluviimisel tehtud edusamme, hinnangulisi vajadusi ning olemasolevaid eelarvehendeid.

Artikkel 28

Aruandlus

Liikmesriigid esitavad komisjonile iga heakskiidetud ühe- või mitmeaastase äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kava kohta iga aasta 30. aprilliks eelmist aastat käsitleva põhjaliku tehnilise ja finantsaruande. Nimetatud aruanne peab sisaldama saavutatud tulemusi, mida on hinnatud artikli 26 lõike 2 esimese lõigu punktis h osutatud näitajate alusel, ja üksikasjalikku aruannet kantud rahastamiskõlblike kulude kohta.

Lisaks esitavad liikmesriigid komisjonile iga aasta 31. augustiks iga heakskiidetud üheaastase äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kava kohta finantsvahearuande.

Artikkel 29

Maksed

Liikmesriik esitab komisjonile teatava aasta äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavaga seotud maksetaotluse järgmise aasta 30. aprilliks.

Komisjon maksab rahastamiskõlblike kuludega seotud liidu rahalise toetuse välja pärast artiklis 28 osutatud aruannete nõuetekohast kontrollimist.

III PEATÜKK

Rahaline toetus ametliku kontrolli ja muude toimingute jaoks

Artikkel 30

Euroopa Liidu referentlaborid

1. Toetusi võib anda määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 32 osutatud Euroopa Liidu referentlaboritele selliste kulude jaoks, mida nad kannavad komisjoni poolt heaks kiidetud tööprogrammide elluviimisel.

2. Lõike 1 kohaseid toetusi võib anda järgmiste kulude jaoks:

a) liidu referentlaborina tegutsevate laborite tegevuses otseselt osalenud personaliga seotud kulud, olenemata personali staatusest;

b) tootmisvahenditega seotud kulud;

c) äratarvitavate asjadega seotud kulud;

d) proovide saatmise, lähetuste, kohtumiste ja koolitustegevusega seotud kulud.

*Artikkel 31***Väljaõpe**

1. Liit võib rahastada ametliku kontrolli eest vastutavate pädevate asutuste personali väljaõpet, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 51, et töötada välja ühtlustatud lähenemisviis ametlikule kontrollile ja muudele ametlikele toimingutele, tagamaks inimeste, loomade ja taimede tervise kõrgetasemelise kaitse.
2. Komisjon töötab välja koolituskavad, määrates kindlaks sekkumise prioriteedid, milles lähtutakse kindlaks tehtud riskidest inimeste tervisele, loomade tervisele ja heaolule ning taimetervisele.
3. Liidu rahalise toetuse saamiseks, nagu on osutatud lõikes 1, tagavad pädevad asutused, et kõnealuses lõikes osutatud väljaõppe abil saadud teadmisi levitatakse vastavalt vajadusele ja kasutatakse asjakohaselt riiklikes koolituskavades.
4. Lõikes 1 osutatud rahalist toetust võib anda järgmiste kulude jaoks:
 - a) koolituste, sealhulgas kolmandatest riikidest pärit osalejatele avatud koolituste, või vahetustegevuse korraldamise kulud;
 - b) koolitusel osaleva pädevate asutuste personali reisi-, majutus- ja elamiskulud.

*Artikkel 32***Liikmesriikide eksperdid**

Liidu rahalist toetust võib anda liikmesriikide ekspertide reisi-, majutus- ja elamiskulude jaoks, kui komisjon määrab nad abiks oma ekspertidele vastavalt määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 45 lõikele 1 ja artikli 46 lõikele 1.

*Artikkel 33***Koordineeritud kontrollikavad ja andmete kogumine**

1. Liikmesriikidele võib anda toetusi kulude jaoks, mida nad on kandnud määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 53 osutatud koordineeritud kontrollikavade elluviimisel ja andmete kogumisel.
2. Rahastamiskõlblikud võivad olla järgmised kulud:
 - a) proovide võtmise ja laboriuuringute kulud;
 - b) ametliku kontrolli ja andmete kogumise jaoks vajalike seadmetega seotud kulud.

*IV PEATÜKK***Muud meetmed***Artikkel 34***Teabesüsteemid**

1. Liit rahastab selliste andmebaaside ja elektrooniliste teabehaldussüsteemide loomist ja käigushoidmist, mida on vaja artiklis 1 osutatud eeskirjade tõhusaks rakendamiseks ja mida haldab komisjon.

2. Liidu rahalist abi võib anda kolmandate isikute, sealhulgas rahvusvaheliste organisatsioonide andmebaaside ja elektrooniliste teabehaldussüsteemide kasutuselevõtuks ja haldamiseks, tingimusel et nendel andmebaasidel ja elektroonilistel teabehaldussüsteemidel

- a) on tõendatud lisaväärtus liidu jaoks tervikuna ja need on kättesaadavad kõikidele huvitatud kasutajatele kogu liidus ning
- b) need on vajalikud artiklis 1 osutatud eeskirjade tõhusaks rakendamiseks.

Artikkel 35

Eeskirjade rakendamine ja kohandamine

1. Liit võib rahastada tehnilist ja teaduslikku tööd, sealhulgas uuringuid ja koordineerimistegevust, mis on vajalik selleks, et tagada artiklis 1 osutatud valdkondade õigusnormide korrektne rakendamine ning nende kohandamine vastavalt teaduse, tehnika ja ühiskonna arengule.

Liidu rahalist toetust võib anda ka liikmesriikidele või rahvusvaheliste organisatsioonidele, kes tegutsevad artiklis 1 osutatud valdkondades ja kelle tegevus toetab nende valdkondade õigusnormide väljatöötamist ja rakendamist.

2. Toetusi võib anda ühe või mitme liikmesriigi korraldatavatele projektidele, mille eesmärk on suurendada ametliku kontrolli tõhusust uuenduslike võtete ja protokollide abil.

3. Liidu rahalist toetust võib anda ka selliste teabega ja teadlikkuse tõstmisega seotud liidu ja liikmesriikide algatusetele, mille eesmärk on tagada artiklis 1 osutatud valdkondade õigusnormide parem, nõuetekohane ja püsiv rakendamine.

III JAOTIS

PROGRAMMIDE KOOSTAMINE, RAKENDAMINE JA KONTROLL

Artikkel 36

Tööprogrammid ja rahaline toetus

1. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu ühised või eraldi ühe- või mitmeaastased tööprogrammid II jaotises, välja arvatud I peatüki 1. jaos ja II peatüki 1. jaos osutatud meetmete rakendamiseks. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

2. Lõikes 1 osutatud tööprogrammides määratakse kindlaks taotletavad tegevuseesmärgid, mis on kooskõlas artiklis 2 sätestatud üld- ja erieesmärkidega, oodatavad tulemused, rakendamise viis ja kogumaksumus. Samuti esitatakse neis rahastatavate meetmete kirjeldus, igale meetmele eraldatud summa ja rakendamise orienteeruv ajakava. Toetuste kohta on tööprogrammides esitatud esmatähtsad meetmed, hindamiskriteeriumid ja rahastamise määr, samuti rahastamiskõlblike meetmete ja kulude soovituslik loend kooskõlas käesoleva määruse artikliga 3.

3. Tööprogrammid II jaotise I peatüki 2. jaos ning II jaotise II peatüki 2. ja 3. jaos osutatud meetmete rakendamiseks võetakse vastu hiljemalt nende täitmisele eelneva aasta 30. aprilliks, tingimusel, et eelarveprojekt on vastu võetud. Need tööprogrammid kajastavad käesoleva määruse III lisas sätestatud prioriteete.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid rahalise toetuse otsuse kohta, et rakendada II jaotise I peatüki 1. jaos ja II jaotise II peatüki 1. jaos osutatud erakorralisi meetmeid, või juhul, kui on vaja reageerida ettenägematutele arengusuundadele. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, mis käsitlevad liikmesriikide poolt II jaotise I peatüki 1. ja 2. jaos ning II peatüki 1., 2. ja 3. jaos osutatud toetustega seoses taotluste, aruannete ja maksetaotluste esitamise menetlust. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 37

Komisjoni kohapealsed kontrollid

Komisjon võib korraldada liikmesriikides ja toetusesaajate valdustes kohapealseid kontrolle, eelkõige selleks, et kontrollida järgmist:

- a) liidu rahalist toetust saavate meetmete tõhus rakendamine;
- b) haldustavade vastavus liidu õigusnormidele;
- c) nõutavate tõendavate dokumentide olemasolu ja nende vastavus liidu toetust saavatele meetmetele.

Artikkel 38

Juurdepäas teabele

Liikmesriigid ja toetusesaajad teevad komisjonile kättesaadavaks kogu meetmete rakendamise kontrollimiseks vajaliku teabe ja võtavad kõik vajalikud meetmed, et lihtsustada kontrolli, sealhulgas kohapealseid kontrolle, mida komisjon peab vajalikuks liidu rahastamise haldamise raames teha.

Artikkel 39

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon astub vajalikke samme tagamaks, et käesoleva määruse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kaitsetakse liidu finantshuve pettuste, kelmuste, korrupsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastase ennetustegevusega, tõhusa kontrolliga ja juhul, kui avastatakse õigusrikkumine, alusetult väljamakstud summade sissenõudmisega ning vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, rakendusasutusi, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on käesoleva määruse alusel rahastatud liidu vahenditest.

Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF) antakse volitus korraldada sellise rahastamisega otseselt või kaudselt seotud ettevõtjate tööruumides kohapealseid kontrolle, mis peavad toimuma nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁽¹⁾ sätestatud korras ning mille eesmärk on teha kindlaks, kas toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või liidu eelarvest rahastamise lepinguga seoses esineb pettusi, kelmusi, korrupsiooni või mis tahes muud ebaseaduslikku tegevust, mis kahjustab liidu finantshuve.

⁽¹⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96 (mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

Ilma et see piiraks esimese ja teise lõigu kohaldamist, antakse kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingutega, toetuslepingutega ja toetuse määramise otsustega, samuti käesoleva määruse rakendamisest tulenevate lepingutega komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt auditeerimise ja kohapealse kontrolli õigus.

IV JAOTIS

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 40

Delegeerimine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 7 lõikes 2 ja artikli 10 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile seitsmeks aastaks alates 30. juunist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne seitsmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 7 lõikes 2 ja artikli 10 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse selles otsuses nimetatud volituse delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle üheaegselt teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 7 lõike 2 ja artikli 10 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 41

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõike 1 kohaselt moodustatud alaline taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamus tuleb saada kirjaliku menetluse kaudu, siis lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemuseta juhul, kui arvamuse esitamise tähtaja jooksul otsustab nii komitee eesistuja või nõutakse seda komitee liikmete lihthälteenamusega.

Artikkel 42

Hindamine

1. Hiljemalt 30. juuniks 2017 koostab komisjon vahehindamise aruande selle kohta, kas tulemuste ja mõju seisukohast saavutatakse II jaotise I ja II peatükis ning III peatüki artiklites 30 ja 31 osutatud meetmetega artikli 2 lõikes 1 sätestatud eesmärgid, käsitledes vahendite kasutamise tõhusust ja selle lisaväärtust liidu tasandil, ning esitab selle aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Vahehindamise aruandes vaadeldakse ka lihtsustamisvõimalusi, kõikide eesmärkide pidevat asjakohasust ning meetmete osatähtsust aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvuga seotud liidu prioriteetide rakendamisel. Aruandes võetakse arvesse varasemate meetmete pikaajalise mõju hindamise tulemusi. Asjakohasel juhul lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.

2. 30. juuniks 2022 teostab komisjon tihedas koostöös liikmesriikidega käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmete järelhindamise. Järelhindamise käigus kontrollitakse artiklis 1 osutatud kulude tulemuslikkust, tõhusust ja mõju.
3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud hindamisel võetakse arvesse tehtud edusamme, lähtudes artikli 2 lõikes 2 osutatud näitajatest.
4. Komisjon edastab lõigetes 1 ja 2 osutatud hindamise tulemused Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Artikkel 43

Teave, teabevahetus ja avalikustamine

1. Toetusesaajad ja asjaomased liikmesriigid tagavad vajaduse korral, et käesoleva määruse alusel antud rahaline toetus avalikustatakse piisaval määral, et teavitada üldsust liidu rollist meetmete rahastamisel.
2. Komisjon võtab seoses rahastatud meetmete ja tulemustega teavitamis- ja teabevahetusmeetmeid. Käesoleva määruse alusel toimuvale teabevahetusele eraldatud eelarvest kaetakse ka liidu poliitilisi prioriteete hõlmav institutsiooniline teabevahetus.

Artikkel 44

Kehtetuks tunnistamine

1. Otsused 66/399/EMÜ, 76/894/EMÜ ja 2009/470/EÜ tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid otsustele 66/399/EMÜ ja 76/894/EMÜ käsitatakse viidetena määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõikele 1.
3. Viiteid otsusele 2009/470/EÜ käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 45

Üleminekusätted

1. Liikmesriikide riiklikud programmid, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 12 lõikes 1 ja mis on esitatud komisjonile 2012. aastal ja on mõeldud rakendamiseks 2013. aastal, samuti need, mis on esitatud hiljemalt 30. aprilliks 2014 ja on mõeldud rakendamiseks 2015. aastal, võivad heakskiitmise korral saada liidu toetust otsuse 2009/470/EÜ artikli 27 alusel.

2013. ja 2014. aastal rakendatud riiklikele programmidele kohaldatakse jätkuvalt selle otsuse artikli 27 lõikeid 7 ja 8.

2015. aastal rakendatud riiklikele programmidele kohaldatakse jätkuvalt selle otsuse artikli 27 lõiget 2.

2. Liikmesriikide uuringukavad, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 21 lõikes 1 ja mis on esitatud komisjonile hiljemalt 30. aprilliks 2014 ning mõeldud rakendamiseks 2015. aastal, võivad saada liidu toetust direktiivi 2000/29/EÜ artikli 23 lõike 6 alusel. Nendele uuringukavadele kohaldatakse jätkuvalt selle direktiivi artikli 23 lõiget 6.

3. Liikmesriikide taotlustele käesoleva määruse artiklis 16 osutatud erakorraliste meetmete rahastamiseks, mis on esitatud komisjonile hiljemalt 30. aprillil 2014, kohaldatakse jätkuvalt direktiivi 2000/29/EÜ artikleid 22–24.

Artikkel 46

Direktiivi 98/56/EÜ muutmine

Direktiivi 98/56/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 17 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 (*) artikli 58 lõike 1 kohaselt moodustatud alaline taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidu- alaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

2) Artikli 18 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõike 1 kohaselt moodustatud alaline taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.”

Artikkel 47

Direktiivi 2000/29/EÜ muutmine

Direktiivi 2000/29/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Jäetakse välja artikli 13c lõige 5.

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 15a

Liikmesriigid näevad ette, et igauks, kes saab teadlikuks I või II lisas loetletud taimekahjurist või taimekahjurist, mille suhtes kohaldatakse meedet vastavalt artikli 16 lõikele 2 või 3, või kellel on alust kahtlustada niisuguse taimekahjuri esinemist, teavitab sellest kirjalikult pädevat asutust 10 kalendripäeva jooksul, ning esitab pädeva asutuse nõudmise korral oma valduses oleva teabe taimekahjuri esinemise kohta.”

3) Artiklid 22–26 jäetakse välja.

*Artikkel 48***Määruse (EÜ) nr 178/2002 muutmise**

Määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjoni abistab alaline taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee (edaspidi „komitee“). Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses. Kõigi asjakohaste küsimustega tegelemiseks on komitee jaotatud sektiioonideks.

Kõiki liidu õiguses olevaid viiteid alalisele toiduahela ja loomatervishoiu komiteele käsitatakse viidetena esimeses lõigus osutatud komiteele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

*Artikkel 49***Määruse (EÜ) nr 882/2004 muutmise**

Määruse (EÜ) nr 882/2004 artikkel 66 jäetakse välja.

*Artikkel 50***Määruse (EÜ) nr 396/2005 muutmise**

Määruse (EÜ) nr 396/2005 VII peatükk jäetakse välja.

*Artikkel 51***Direktiivi 2008/90/EÜ muutmise**

Direktiivi 2008/90/EÜ artikli 19 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 (*) artikli 58 lõike 1 kohaselt moodustatud alaline taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidu- alaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

*Artikkel 52***Direktiivi 2009/128/EÜ muutmise**

Direktiivi 2009/128/EÜ artikkel 22 jäetakse välja.

*Artikkel 53***Määruse (EÜ) nr 1107/2009 muutmine**

Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikkel 76 jäetakse välja.

*Artikkel 54***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 30. juunist 2014.

Artikli 18 lõike 1 punkti d ning artikli 47 punkti 2 kohaldatakse sellegipoolest alates 1. jaanuarist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

I LISA

Artiklis 7 osutatud loomataudid

- Veiste katk
 - lammaste ja kitsede katk
 - sigade vesikulaarhaigus
 - sinikeeltõbi e lammaste katarraalne palavik
 - Tescheni haigus
 - lammaste rõuged või kitsede rõuged
 - Rift Valley palavik
 - nodulaarne dermatiit
 - hobuste Aafrika katk
 - vesikulaarne stomatiit
 - viiruslik hobuste venetsueela entsefalomüeliit
 - hirvede hemorraagia
 - sigade klassikaline katk
 - sigade Aafrika katk
 - veiste nakkav pleuropneumoonia
 - lindude gripp
 - Newcastle'i haigus
 - suu- ja sõrataud
 - kalade episootiline vereloomenekroos (EHN)
 - kalade episootiline haavandiline sündroom (mükootiline granulomatoos) (EUS)
 - *Bonamia exitiosa* nakkus
 - *Perkinsus marinus*'e nakkus
 - *Microcytos mackini* nakkus
 - vähkide Taura sündroom
 - vähkide Yellowhead'i haigus
-

II LISA

Artiklis 10 osutatud loomataudid ja zoonoosid

- Veiste tuberkuloos
 - veiste brutselloos
 - lammaste ja kitsede brutselloos (*B. melitensis*)
 - lammaste katarraalne palavik endeemilistes või suure riskiga piirkondades
 - sigade Aafrika katk
 - sigade vesikulaarhaigus
 - sigade klassikaline katk
 - põrnatõbi
 - veiste nakkav pleuropneumoonia
 - lindude gripp
 - marutaud
 - ehhinokokoos
 - transmissiivsed spongioossed entsefalopaatiad (TSE)
 - kampülobakterioos
 - listerioos
 - salmonelloos (zoonootiline salmonelloos)
 - trihhinelloos
 - verotoksiline *E. coli*
 - viiruslik hemorraagiline septitseemia (VHS)
 - nakkuslik vereloomenekroos (IHN)
 - karpkalade herpesviirus (KHV)
 - lõhede infektsioosne aneemia (ISA)
 - *Marteilia refringens*i nakkus
 - *Bonamia ostreae* nakkus
 - vähkide ihtüoftirioos
-

III LISA

II Jaotise I Peatüki 2. Jaos ning II Jaotise II Peatüki 2. ja 3. Jaos osutatud tööprogrammide prioriteedid

Liidu rahalise toetuse prioriteedid loomataudide ja zoonooside likvideerimise, tõrje ja seire programmide orienteerituse osas:

- taudid, mis mõjutavad inimeste tervist;
- taudid, mis mõjutavad loomade tervist, võttes arvesse nende potentsiaalset levikut ning haigestumuse ja suremuse tase loomapopulatsioonides;
- taudid ja zoonoosid, mille puhul on oht, et need jõuavad kolmandatest riikidest (uuesti) liidu territooriumile;
- taudid, mis võivad põhjustada tõsiste majanduslike tagajärgedega kriisiolukorra;
- taudid, mis mõjutavad kaubandust kolmandate riikidega ja EL-i sisest kaubandust.

Liidu rahalise toetuse prioriteedid taimekahjuritega seotud ja liidu territooriumi kaitseks mõeldud uuringukavade orienteerituse osas:

- direktiivi 2000/29/EÜ I lisa A osa I jaos ja II lisa A osa I jaos loetletud taimekahjurid, keda liidu territooriumil teadaolevalt ei leidu;
- taimekahjurid, kelle suhtes kohaldatakse meetmeid, mis on vastu võetud vastavalt direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõikele 3;
- direktiivis 2000/29/EÜ loetlemata taimekahjurid, kes kujutavad liidu territooriumile ilmset ohtu;
- taimekahjurid, kes võivad põhjustada kriisiolukorra tõsiste tagajärgedega majandusele ja keskkonnale;
- taimekahjurid, kes mõjutavad kaubandust kolmandate riikidega ja EL-i sisest kaubandust.

Liidu rahalise toetuse prioriteedid äärepoolseimatele piirkondadele suunatud kavade orienteerituse osas:

- meetmed taimekahjurite vastu, kes on seotud impordiga nendesse piirkondadesse ja sealse kliimaga;
- nende taimekahjurite vastu võitlemise meetodid;
- meetmed taimekahjurite vastu, kes on lisatud loeteludesse vastavalt nendes piirkondades taimekahjurite kohta kehtivatele õigusnormidele.

KOMISJONI AVALDUS**veterinaar- ja fütosanitaarprogrammide heakskiitmise korra kohta**

Liikmesriikide paremaks teavitamiseks korraldab komisjon alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee aastakoosoleku, millel keskendutakse programmide hindamise tulemustele. Koosolek toimub hiljemalt programmide rakendamisele eelneva aastal 30. novembril.

Kõnealuse koosolekuga seoses esitab komisjon nende programmide loetelu, mis on tehniliselt heaks kiidetud ja kaasa-rahastamiseks välja pakutud. Nii rahastamisega seotud kui ka tehnilised üksikasjad arutatakse riikide delegatsioonidega läbi ning viimaste kommentaarid võetakse arvesse.

Enne lõpliku otsuse vastuvõtmist soovib komisjon edastada alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee koosolekul liikmesriikidele kaasa-rahastamiseks välja valitud programmide lõpliku loetelu ning igale programmile eraldatud lõpliku summa.

Artiklitega 9, 19 ja 25 ettenähtud meetmete rakendamiseks mõeldud tegevusprogrammi väljatöötamiseks vajalikud ettevalmistused tehakse liikmesriikide ekspertide osalusel igal aastal veebruari alguses ning nende eesmärk on anda liikmesriikidele asjakohast teavet väljajätmis- ja järelevalveprogrammide kehtestamiseks.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 653/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1760/2000 veiste elektroonilise identifitseerimise ja veiseliha märgistamise osas**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artikli 168 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 1997. aastal muudeti nõukogu määrusega (EÜ) nr 820/97 ⁽³⁾ veiste identifitseerimise ja jälgitavuse eeskirju rangemaks veiste spongioosse entsefalopaatia (BSE) epideemia ja sellest tulenevalt (kõrvamärgi kasutamise abil) loomade päritolu ja liikumise jälgimise tuvastamise suurema vajaduse valguses.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1760/2000 ⁽⁴⁾ on sätestatud, et iga liikmesriik peab looma veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi vastavalt kõnealusele määrusele.
- (3) Määrusega (EÜ) nr 1760/2000 kehtestati veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis koosneb looma mõlemale kõrvale kinnitatavast kõrvamärgist, elektroonilisest andmebaasist, loomapassist ja iga majandi kohta peetavast individuaalsest registrist.
- (4) Veiseliha esmatootja tuvastamine identifitseerimise ja registreerimise abil on eeltingimus, et päritolu saaks märgistada kogu toiduahela ulatuses. Nende meetmetega tagatakse tarbijate õiguste ja inimeste tervise kaitse ning suurendatakse tarbijate usaldust.
- (5) Määrust (EÜ) nr 1760/2000 ning täpsemalt veiste identifitseerimist ja veiseliha vabatahtliku märgistamise süsteemi nimetati komisjoni 22. oktoobri 2009. aasta teatises „Halduskoormuse vähendamise tegevusprogramm ELis – sektoripõhise vähendamise kavad ja 2009. aasta meetmed” ettevõtjatele teavitamiskohustuste kaudu märkimisväärselt halduskoormust tekitavana.

⁽¹⁾ ELT C 229, 31.7.2012, lk 144.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 2. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 21. aprilli 1997. aasta määrus (EÜ) nr 820/97 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta (EÜT L 117, 7.5.1997, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

- (6) Elektroonilise identifitseerimise („EID”) süsteemide kasutamine võib tõhustada jälgimisprotsessi andmete automaatse ja täpsema edastamise ja salvestamisega majandi registrisse. Veelgi enam, see võimaldaks loomade liikumisandmete automaatset edastamist elektroonilisse andmebaasi ning muudaks seega jälgimissüsteemi kiiremaks, usaldusväärsemaks ja täpsemaks. EID süsteemide kasutamine parandaks ka teatavate põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste haldamist.
- (7) Raadiotuvastussagedusel töötavad EID süsteemid on viimase kümne aasta jooksul märkimisväärselt edasi arenenud. See tehnoloogia võimaldab individuaalsete loomakoodide kiiremat ja täpsemat edastamist otse andmetöötlussüsteemi. See vähendab võimalike nakatunud loomade või nakatunud toidu leidmiseks vajaminevat aega, viib usaldusväärsemate andmebaasideni ja parema suutlikkuseni haiguspuhangute korral kiiresti reageerida ja hoiab kokku tööjõukulused, isegi kui kulutused tehnikale suurenevad.
- (8) Käesolev määrus on kooskõlas asjaoluga, et EID süsteeme kasutatakse liidus juba muude loomaliikide kui veiste puhul, nagu lammaste ja kitsede puhul kasutatav kohustuslik süsteem.
- (9) Kuna EID süsteemidel on tehnoloogilisi eeliseid, on mitmed liikmesriigid otsustanud hakata veiste elektroonilist identifitseerimist vabatahtlikult kasutama. Need algatused võivad viia selleni, et liikmesriigid ja erinevad sidusrühmad töötavad välja erinevad süsteemid. Erinevate süsteemide areng raskendaks edasist tehniliste standardite ühtlustamist liidus. Tuleks tagada liikmesriikide EID süsteemide koostalitlusvõime ning kooskõla asjaomaste ISO standarditega või muude tunnustatud rahvusvaheliste standardiorganisatsioonide poolt vastuvõetud rahvusvaheliste tehniliste standarditega, tingimusel et kõnealused rahvusvahelised standardid suudavad tagada vähemalt parema toimivustaseme kui ISO standardid.
- (10) Komisjoni 25. jaanuari 2005. aasta aruandes veiste EID süsteemide kasutuselevõtmise võimalikkuse kohta jõuti järeldusele, et raadiotuvastussüsteemi arengutase oli piisav selle kasutamiseks praktikas. Samuti järeldati aruandes, et veiste puhul EID süsteemile üleminek on liidus ülimalt soovitatav, kuna see aitaks lisaks muudele eelistele vähendada ka halduskoormust.
- (11) Vastavalt komisjoni 10. septembri 2008. aasta teatisele „Tegevuskava ELi loomatervishoiustrateegia rakendamiseks” peab komisjon EID süsteemide kasutuselevõtmise käigus lihtsustama teabekohustusi, nagu majandi register ja loomapassid.
- (12) Komisjoni 19. septembri 2007. aasta teatise „Euroopa Liidu uus loomatervishoiustrateegia aastateks 2007–2013: haiguste ennetamine on parem kui ravi” on soovitatud EID-d veiste puhul kasutada liidu olemasoleva identifitseerimise ja registreerimise süsteemi võimalikuks tõhustamiseks selliste teabekohustuste nagu majandi register ja loomapassid lihtsustamise näol ja teeb ettepaneku viia ellu veisepasside elektroonilise vahetuse. Kõnealune vahetus kujutaks endast sellise EID kasutusele võtmist, mille puhul andmeid sisestatakse reaajas. Selline vahetus aitaks liikmesriikide pädevatel asutustel ja muudel sidusrühmadel kulutusi ja jõupingutusi oluliselt kokku hoida ning vähendada ka töökoormust loomapasside andmete sisestamisel elektroonilisse andmebaasi. Kõnealune määrus on selle algatusega kooskõlas.
- (13) Kõnealune määrus peaks seega aitama saavutada peamiste liidu strateegiate, sealhulgas strateegia „Euroopa 2020 – aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” mõningaid keskseid eesmärke majanduskasvu, ühtekuuluvuse ja konkurentsivõime edendamise kaudu.
- (14) Mõned kolmandad riigid on juba kehtestanud eeskirjad, mis võimaldavad nüüdisaegse EID tehnoloogia kasutamist. Liit peaks kehtestama sarnased eeskirjad, et hõlbustada kaubavahetust ja parandada sektori konkurentsivõimet.

- (15) Uut liiki elektrooniliste tunnuste tehnilist arengut arvestades on asjakohane laiendada määruses (EÜ) nr 1760/2000 esitatud identifitseerimisvahendite valikut, et võimaldada elektrooniliste identifitseerimisvahendite kasutamist ametlike identifitseerimisvahenditena. Kuna vastavate õigusnormide kasutuselevõtmine eeldab märkimisväärseid investeeringuid, on vajalik viieaastane ülemineku periood, et anda liikmesriikidele aega ettevalmistuste tegemiseks. Ülemineku perioodi ajal jäävad veiste ainsaks ametlikuks identifitseerimisvahendiks kõrvamärgid.
- (16) EID kohustuslikuks muutmine terves liidus võib teatavad ettevõtjad panna majanduslikult ebasoodsasse olukorda. Seepärast on asjakohane pärast EID ametlikuks identifitseerimisvahendiks saamist võimaldada loomapidajatel seda kasutada vabatahtliku korra alusel. Vabatahtlikkuse korral otsustaksid EID kasuks need loomakasvatavad, kes sellest tõenäoliselt majanduslikku kasu saaksid, samas kui teistel loomakasvatajatel peaks olema võimalik jätkata oma loomade identifitseerimist kahe kõrvamärgiga.
- (17) Liikmesriikide loomakasvatussüsteemid, põllumajandustavad ja sektori ülesehitus on väga erinevad. Liikmesriikidel peaks seepärast olema võimalus kuulutada EID oma territooriumil kohustuslikuks vaid siis, kui nad peavad seda kõikide nimetatud tegurite valguses (sealhulgas mõju väiketootjatele) ja pärast loomakasvatavate esindusorganisatsioonidega konsulteerimist asjakohaseks. Liidusise loomakaubanduse korral peaks veiste elektrooniline identifitseerimine olema selle liikmesriigi kohustus, kes on EID kasutamise oma territooriumil kohustuslikuks muutnud. See ei tohiks tähendada nimetatud liikmesriigi kohustust läheliikmesriigis kord juba elektrooniliselt identifitseeritud loomi veel kord identifitseerida.
- (18) Kolmandatest riikidest liitu toodavate loomade ja liha suhtes tuleks kohaldada selliseid identifitseerimis- ja jälgitavusnõudeid, mis tagavad võrdväärse kaitsetaseme.
- (19) Kolmandatest riikidest liitu imporditavate loomade suhtes tuleks nende saabumisel kohaldada samu identifitseerimisnõudeid nagu liidus sündinud loomade suhtes.
- (20) Kui üks loom märgistatakse kahe ametliku identifitseerimisvahendiga, peaksid need kandma üht ja sama identifitseerimiskoodi. Elektroonilisele tunnusele kui ametlikule identifitseerimisvahendile ülemineku algfaasis ei saa mõnel juhul siiski välistada, et looma esialgse identifitseerimiskoodi konfiguratsiooni tehnilised piirangud võivad takistada koodi täpset ülekandmist elektroonilisele tunnusele. See võib juhtuda, kui looma olemasoleva identifitseerimiskoodi moodustavad märgid ei võimalda koodi elektroonilisele kujule teisendamist. Seetõttu tuleks üleminekuajaks ette näha konkreetset erandit, mis lubaksid kasutada elektroonilist tunnust ka sellistel loomadel, tingimusel et on tagatud nende täielik jälgitavus ning iga üksikut looma, sealhulgas tema sünnimajandit, saab identifitseerida.
- (21) Määruses (EÜ) nr 1760/2000 on ette nähtud, et iga looma jaoks, kes tuleb märgistada kooskõlas kõnealuse määruse nõuetega, peab pädev asutus väljastama loomapassi. See tähendab liikmesriikide jaoks märkimisväärset halduskoormust. Liikmesriikide pädevad asutused on kohustatud looma elektroonilised andmebaasid kooskõlas nõukogu direktiivi 64/432/EMÜ⁽¹⁾ artiklitega 14 ja 18. Kuna kõnealused andmebaasid pidid alates 31. detsembrist 1999 olema täielikult toimivad, peaksid nad piisavalt hästi tagama veiste riigisisese liikumise jälgimise. Passid tuleks seega väljastada vaid liidusiseks kaubanduseks ette nähtud loomadele. Samas ei tohiks käesoleva määrusega takistada vastu võtmast siseriiklike õigusnorme passide väljastamise kohta loomadele, kes ei ole ette nähtud liidusiseks kaubanduseks.
- (22) Komisjon käivitas liikmesriikidevahelise veisepasside vahetamise katseprojekti BOVEX, et hõlbustada andmete vahetamist liikmesriikide vahel ning samas tagada loomade liidusise liikumise jälgitavus. Kui liikmesriikide

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiiv 64/432/EMÜ ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta (EÜT L 121, 29.7.1964, lk 1977/64).

elektrooniliste andmebaaside vaheline andmevahetus täielikult toimima hakkab, tuleks tühistada liidusiseseks kaubanduseks ette nähtud paber kandjal loomapasside väljastamise nõue. See peaks aitama liikmesriikide ja ettevõtjate halduskoormust vähendada.

- (23) Määruse (EÜ) nr 1760/2000 II jaotise II jaos on sätestatud veiseliha vabatahtliku märgistamise eeskirjad, mille kohaselt peab asjaomase liikmesriigi pädev asutus heaks kiitma teatavad märgistamise spetsifikaadid. Halduskoormus ja kulud, mida selline kord liikmesriikidele ja ettevõtjatele kaasa toob, ei ole süsteemist saadava kasuga proportsionaalsed. Kuna pärast kõnealuse määruse vastuvõtmist on jõustunud uued õigusaktid, muutusid vabatahtliku märgistamise süsteemi eeskirjad üleliigseks ja seepärast tuleks need välja jätta. Sellegipoolest ei tohiks piirata ettevõtjate õigust anda tarbijatele vabatahtliku märgistuse abil teavet liha omaduste kohta ja tarbijate õigust saada kontrollitavat teavet. Seepärast tuleks, nii nagu igasuguse muu liha puhul, veiseliha kohustuslikust märgistusest ulatuslikuma toidualase teabe esitamisel täita kehtivaid horisontaalseid õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 ⁽¹⁾.
- (24) Pettuseohu vältimiseks liha märgistamisel ja Euroopa tarbijate kaitsmiseks peaks kohaldatavatel kontrollidel ja karistustel olema piisav hoiatav mõju.
- (25) Määruse (EL) nr 1169/2011 kohaselt esitas komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande toiduaine koostises kasutatud liha päritoluriigi või lähtekoha kohustusliku äramärgimise kohta. Vajaduse korral võis aruandele lisada seadusandliku ettepaneku, et tagada liha tarneahela suurem läbipaistvus ja Euroopa tarbijate parem teavitamine. Võttes arvesse hiljaaegu toiduahela toimimist mõjutanud probleeme seoses lihatoodete märgistamisega, eeldasid Euroopa Parlament ja nõukogu, et aruanne võetakse 2013. aasta teisel poolel võimalikult kiiresti vastu ning see võeti lõplikult vastu 17. detsembril 2013.
- (26) Lissaboni lepingu jõustumise järel komisjonile määruse (EÜ) nr 1760/2000 kohaselt antud pädevus tuleb viia vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklitega 290 ja 291.
- (27) Selleks et tagada veiste ja veiseliha identifitseerimise, registreerimise ja jälgitavuse nõuetekohaseks toimimiseks vajalike eeskirjade kohaldamine, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte veiste alternatiivsete identifitseerimisvahendite nõuete kohta; eritingimuste kohta, mille puhul liikmesriigid võivad pikendada identifitseerimisvahenditega märgistamise tähtaega; liikmesriikide elektrooniliste andmebaaside vahel vahetatavate andmete kohta; teatavate aruandekohustuste tähtaja kohta; identifitseerimisvahendite suhtes kehtestatavate nõuete kohta; identifitseerimisvahendite lisamise kohta lisas I esitatud loendis; elektroonilisest andmebaasist loomapassidesse kantavaid ja iga majandi kohta peetavasse individuaalsesse registrisse esitatavaid andmeid puudutavate eeskirjade kohta; veiste identifitseerimist ja nende liikumise registreerimise kohta hooajalisel, sealhulgas rändkarjatamisel; teatavate toodete märgistamise eeskirjade kohta, mis peaksid olema samaväärsed määruses (EÜ) nr 1760/2000 sätestatutega; eeskirjade kohta päritolutähise lihtsustatud esitamiseks, kui loom viibib väga lühikest aega liikmesriigis või kolmandas riigis, kus ta poegib või tapetakse; ning pakendatud värsket ja külmutatud looma- ja vasikalihaga märgistatavate võidavate mõistete või mõistekategooriate suhtes kohaldatavate nõuete ja määratluste kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).

- (28) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 1760/2000 ühetaolised rakendamistingimused seoses alternatiivseid identifitseerimisvahendeid kasutavate majandite registreerimisega; liikmesriikide elektrooniliste andmebaaside vahel andmete vahetamiseks vajalike tehniliste omaduste ja üksikasjaliku korraga; andmevahetussüsteemi täieliku toimivuse kinnitamisega; identifitseerimisvahendite vormi ja kujundusega; EID rakendamiseks vajalike standardite ja tehnilise korraga; identifitseerimiskoodi konfiguratsiooni reguleerivate eeskirjadega ning teatavate loomarühmade maksimumsuuruse ja kooslusega, tuleks komisjonile anda rakendamisolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (29) Käesoleva määruse täitmise üle tuleks teostada järelevalvet. Seepärast peaks komisjon veiseliha vabatahtlikku märgistamist käsitlevate õigusnormide puhul hiljemalt viis aastat ja EID-d käsitlevate õigusnormide puhul üheksa aastat pärast käesoleva määruse jõustumist esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule kaks aruannet, mis käsitlevad nii käesoleva määruse täitmist kui ka kogu liidus kohustusliku EID kasutuselevõtmise tehnilist ja majanduslikku teostatavust. Aruannetele tuleks vajaduse korral lisada asjakohased seadusandlikud ettepanekud.
- (30) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 1760/2000 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1760/2000 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 lõike 2 teine lause jäetakse välja.
- 2) Artikli 2 esimene taane asendatakse järgmisega:

„— loom – veis direktiivi 64/432/EMÜ artikli 2 lõike 2 punktide b ja c tähenduses, sealhulgas kultuuri- ja spordiüritusteks ettenähtud loomad.”.

- 3) Artikli 3 esimese lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

„a) identifitseerimisvahendid loomade individuaalseks identifitseerimiseks;”.

- 4) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Loomade identifitseerimise kohustus

1. Kõik majandi loomad peavad olema märgistatud vähemalt kahe identifitseerimisvahendiga, mis on loetletud I lisas ja vastavad lõike 3 kohaselt vastu võetud eeskirjadele ning mille pädev asutus on heaks kiitnud. Vähemalt üks identifitseerimisvahend peab olema nähtav ja kandma nähtavat identifitseerimiskoodi.

Esimest lõiku ei kohaldata loomade suhtes, kes on sündinud enne 1. jaanuari 1998 ja ei ole ette nähtud liidusiseseks kaubanduseks. Sellised loomad tuleb märgistada vähemalt ühe identifitseerimisvahendiga.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Tehnika arenguga kaasas käimiseks antakse komisjonile õigus võtta artikli 22b kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, mille alusel lisatakse I lisa toodud nimekirja uusi identifitseerimisvahendeid ja tagatakse nende koostalitlusvõime.

Identifitseerimisvahendid antakse majandile ning need jaotatakse ja loomad märgistatakse nendega pädeva asutuse kindlaksmääratud viisil.

Kahel identifitseerimisvahendil, mis on kooskõlas lõike 3 kohaselt vastu võetud rakendusaktide ja delegeeritud õigusaktide ja käesoleva lõikega heaks kiidetud ning millega loom märgistatakse, on sama, kordumatu identifitseerimiskood, mis seoses loomade registreerimisega võimaldab looma ja tema sünnimajandi individuaalset identifitseerimist.

2. Kui identifitseerimiskoodi moodustavad märgid ei võimalda kasutada sama, kordumatu identifitseerimiskoodiga elektroonilist tunnust, võib liikmesriik erandina lõikest 1 ja oma pädeva asutuse järelevalve all lubada kasutada teisel identifitseerimisvahendil teistsugust koodi juhul, kui need vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

a) loom sündis enne lõike 3 teise lõigu punktis c osutatud rakendusaktide jõustumise kuupäeva;

b) on tagatud täielik jälgitavus;

c) on võimalik looma ja tema sünnimajandi individuaalne identifitseerimine;

d) loom ei ole ette nähtud liidusiseseks kaubanduseks.

3. Piisava jälgitavuse ja tehnilise arenguga kaasaskäimise ning identifitseerimissüsteemi optimaalse toimimise tagamiseks võtab komisjon artikli 22b kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse I lisa loetletud identifitseerimisvahenditele esitatavaid nõudeid ning konkreetse identifitseerimisvahendi kasutuselevõtmiseks vajalikke üleminekumeetmeid.

Asjaomaste ISO standardite või tunnustatud rahvusvaheliste standardiorganisatsioonide vastuvõetud muude rahvusvaheliste tehniliste standardite (mis suudavad tagada vähemalt ISO standarditest parema toimimise ja töökindluse taseme) alusel kehtestab komisjon rakendusaktidega vajalikud eeskirjad seoses järgmisega:

a) identifitseerimisvahendite vorm ja kujundus;

b) veiste elektroonilise identifitseerimise tehnilised menetlused ning

c) identifitseerimiskoodi konfiguratsioon.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Alates 18. juulist 2019 tagavad liikmesriigid, et neil on olemas vajalik infrastruktuur loomade identifitseerimiseks elektroonilise tunnuse kui käesoleval määruel põhineva ametliku identifitseerimisvahendi alusel.

Alates 18. juulist 2019 võivad liikmesriigid vastu võtta siseriiklikud sätted, millega muudetakse kohustuslikuks ühe elektroonilise tunnuse kasutamine ühena kahest lõikes 1 ette nähtud identifitseerimisvahendist.

Liikmesriigid, kes kasutavad teises lõigus osutatud võimalust, esitavad komisjonile kõnealuste siseriiklike sätete teksti ja teevad selle teabe internetis kättesaadavaks. Komisjon aitab liikmesriikidel nimetatud teavet üldkättesaadavaks teha sellega, et avaldab oma veebisaidil lingid liikmesriikide asjaomastele veebisaitidele.

5. Erandina lõikest 1 võib kultuuri- ja spordiüritusteks (välja arvatud messideks ja näitusteks) ettenähtud veised identifitseerida alternatiivse identifitseerimisvahendiga, mis vastab lõikes 1 sätestatuga samaväärsetele identifitseerimisstandarditele.

Esimeses lõigus osutatud alternatiivseid identifitseerimisvahendeid kasutavad majandid registreeritakse artiklis 5 sätestatud elektroonilises andmebaasis.

Komisjon kehtestab rakendusaktidega sellise registreerimise jaoks vajalikud eeskirjad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Lõikes 1 sätestatutega samaväärsete identifitseerimisstandardite alusel jälgitavuse tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada nõuded esimeses lõigus osutatud alternatiivsete identifitseerimisvahendite, sealhulgas nende kasutuselevõtmiseks vajalike üleminekumeetmete suhtes.

Komisjon võib rakendusaktidega kehtestada esimeses lõigus osutatud alternatiivsete identifitseerimisvahendite vormi ja kujundust reguleerivad eeskirjad, sealhulgas nende kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Liikmesriigid edastavad üksteisele ja komisjonile nende territooriumil kasutatavate identifitseerimisvahendite mudeli. Nad teevad selle teabe internetis kättesaadavaks. Komisjon aitab liikmesriikidel nimetatud teavet üldkättesaadavaks teha sellega, et avaldab oma veebisaidil lingid liikmesriikide asjaomastele veebisaitidele.”

5) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 4a

Identifitseerimisvahenditega märgistamise tähtaeg

1. Artikli 4 lõikes 1 sätestatud identifitseerimisvahendid tuleb looma puhul kasutusele võtta maksimumtähtaja jooksul, mille määrab kindlaks liikmesriik, kus loom sündis. Maksimumtähtaeg arvutatakse looma sündimise kuupäevast alates ning see ei või olla pikem kui 20 päeva.

Erandina esimesest lõigust võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Ühtegi looma ei tohi sünnimajandist ära viia enne, kui loom on märgistatud mõlema identifitseerimisvahendiga.

2. Praktiliste raskuste tõttu tekkinud erandjuhtudel identifitseerimisvahendite kasutamise võimaldamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte erandjuhtude kindlaksmääramiseks, mille korral liikmesriigid võivad pikendada identifitseerimisvahendi kasutuselevõtmise tähtaega üle lõike 1 esimeses ja teises lõigus osutatud maksimumtähtaegade. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealuse võimaluse igast kasutamisest.

Artikkel 4b

Kolmandatest riikidest pärit loomade identifitseerimine

1. Loom, kes peab direktiivi 91/496/EMÜ kohaselt läbima veterinaarkontrolli, ja kes siseneb liitu kolmandast riigist ning kes on ette nähtud liidu territooriumil asuvasse majandisse jäämiseks, identifitseeritakse sihtmajandis artikli 4 lõikes 1 osutatud identifitseerimisvahendiga.

Kolmandast riigist päritoluriigis loomale paigaldatud tunnus salvestatakse artiklis 5 sätestatud elektroonilises andmebaasis koos kordumatu identifitseerimiskoodiga, mis on sihtliikmesriigis loomale identifitseerimisvahendiga antud.

Esimest lõiku ei kohaldata loomade suhtes, kes viiakse otse liikmesriigis asuvasse tapamajja, kui loom tapetakse 20 päeva jooksul pärast veterinaarkontrolli direktiivi 91/496/EMÜ alusel.

2. Loomad märgistatakse artikli 4 lõikes 1 osutatud identifitseerimisvahenditega maksimumtähtaja jooksul, mille määrab kindlaks liikmesriik, kus sihtmajand asub. Kõnealune tähtaeg ei tohi olla pikem kui 20 päeva pärast lõikes 1 osutatud veterinaarkontrollide teostamist.

Erandina esimesest lõigust võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Loomad tuleb alati märgistada artikli 4 lõike 1 esimeses lõigus osutatud kahe identifitseerimisvahendiga enne sihtmajandist lahkumist.

3. Kui sihtmajand asub liikmesriigis, kes on vastavalt artikli 4 lõike 4 teisele lõigule muutnud siseriiklike sätetega elektrooniliste tunnuste kasutamise kohustuslikuks, märgistatakse loomad liidu sihtmajandis elektroonilise tunnusega tähtaja jooksul, mille määrab kindlaks sihtliikmesriik. Kõnealune tähtaeg ei tohi olla pikem kui 20 päeva pärast lõikes 1 osutatud veterinaarkontrollide teostamist.

Erandina esimesest lõigust võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Loomad tuleb alati elektroonilise tunnusega märgistada enne sihtmajandist lahkumist.

Artikkel 4c

Ühest liikmesriigist teise liikuvate loomade identifitseerimine

1. Teisest liikmesriigist pärit loomale jäetakse alles esialgne identifitseerimisvahend, millega ta on märgistatud vastavalt artikli 4 lõikele 1.

Erandina esimesest lõigust võib sihtliikmesriigi pädev asutus alates 18. juulist 2019 lubada järgmist:

- a) asendada üks identifitseerimisvahend elektroonilise tunnusega, ilma et muudetaks looma esialgset kordumatut identifitseerimiskoodi;
- b) mõlema identifitseerimisvahendi asendamine kahe uue identifitseerimisvahendiga, millel on sama, uus kordumatu identifitseerimiskood. Käesolevat erandit võib kohaldada kuni viie aasta jooksul pärast 18. juulist 2019 juhul, kui märkidest koosnev identifitseerimiskood looma kõrvamärgil ei võimalda sama kordumatu identifitseerimiskoodiga elektroonilise tunnuse kasutamist, ning juhul kui loom on sündinud enne artikli 4 lõike 3 teise lõigu punktis c osutatud rakendusaktide jõustumiskuupäeva.

2. Kui sihtmajand asub liikmesriigis, kes on muutnud siseriiklike sätetega elektrooniliste tunnuste kasutamise kohustuslikuks, märgistatakse loomad hiljemalt sihtmajandis elektroonilise tunnusega maksimumtähtaaja jooksul, mille määrab kindlaks liikmesriik, kus sihtmajand asub. Kõnealune maksimumtähtaeg ei tohi olla pikem kui 20 päeva pärast loomade saabumist sihtmajandisse.

Erandina lõikest 1 võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Loomad tuleb alati elektroonilise tunnusega märgistada enne sihtmajandist lahkumist.

Esimest lõiku ei kohaldata loomade suhtes, kes viiakse otse sellises liikmesriigis asuvasse tapamajja, kes on muutnud siseriiklike sätetega elektrooniliste tunnuste kasutamise kohustuslikuks.

Artikkel 4d

Identifitseerimisvahendite eemaldamine, muutmine või asendamine

Identifitseerimisvahendit ei tohi eemaldada, muuta ega asendada pädeva asutuse loata. Sellist luba võib anda vaid siis, kui vahendi eemaldamine, muutmine või asendamine ei halvenda looma jälgimist ning on võimalik looma, sealhulgas tema sünnimajandi, individuaalne identifitseerimine.

Igasugune identifitseerimiskoodi asendamine salvestatakse artiklis 5 sätestatud elektroonilises andmebaasis koos loomale esialgse identifitseerimisvahendiga antud kordumatu identifitseerimiskoodiga.”

- 6) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

Liikmesriikide pädevad asutused loovad elektroonilise andmebaasi vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklitele 14 ja 18.

Alates kuupäevast, mil komisjon on kinnitanud andmevahetussüsteemi täielikku toimivust, võivad liikmesriigid hakata vahetama elektroonilisi andmeid oma elektrooniliste andmebaaside vahel. Andmete vahetamisel tagatakse loomapidaja huvide kaitsmiseks andmekaitse ja mis tahes kuritarvituste ärahoidmine.

Liikmesriikide vahel elektroonilise teabevahetuse tagamiseks võtab komisjon kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada eeskirjad liikmesriikide elektrooniliste andmebaaside vahel vahetatavate andmete kohta.

Komisjon kehtestab rakendusaktidega andmevahetuse tehnilised tingimused ja viisi ning kinnitab andmevahetussüsteemi täielikku toimivust. Sellised õigusaktid võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 sätestatud kontrollimenetluse kohaselt.”

7) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Kui liikmesriik ei vaheta elektroonilisi andmeid teiste liikmesriikidega artiklis 5 osutatud elektroonilise andmevahetussüsteemi raames, kohaldatakse järgmist:

- a) kõnealuse liikmesriigi pädev asutus väljastab kõnealuse liikmesriigi andmebaasist saadud andmete põhjal igale liidusiseseks kaubanduseks ette nähtud loomale passi;
- b) pass peab iga passi omava loomaga alati kaasas olema, kui teda viiakse ühest liikmesriigist teise;
- c) loomaga kaasasolev pass loovutatakse looma sihtmajandisse saabumisel selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus sihtmajand asub.

2. Selleks et võimaldada loomade liikumise jälgimist kuni teatavas liikmesriigis asuva päritolumajandini, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada eeskirjad loomapassi kantava elektroonilisest andmebaasist pärineva teabe kohta, sealhulgas nimetatud eeskirjade kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed.”

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 6a

Käesoleva määrus ei takista liikmesriike võtmast vastu siseriiklikke sätteid selliste loomade passide väljastamise kohta, kes ei ole ette nähtud liidusiseseks kaubanduseks.”

9) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) teine taane asendatakse järgmisega:

„— teatama asjaomase liikmesriigi kindlaksmääratud tähtaja jooksul pädevale asutusele kõigist majandist lahkunud ja sinna saabunud loomadest ning majandis sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuu-päevad; maksimumtähtaeg on vähemalt kolm päeva ega ületa seitset päeva ühe kõnealuse sündmuse toimumisest. Liikmesriigid võivad komisjonilt taotleda seitsmepäevase maksimumtähtaja pikendamist.”;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Selleks et võtta erandjuhtudel arvesse praktilisi raskusi, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks tingimused, mille korral liikmesriigid võivad pikendada esimese lõigu teises taandes ette nähtud maksimaalset seitsmepäevast tähtaega, ning tähtaja pikendamise maksimumpikkuse, mis ei ületa 14 päeva pärast esimese lõigu teises taandes osutatud seitsmepäevast ajavahemikku.”

b) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Hooajaliselt karjatavate veiste asjakohase ja tõhusa jälgimise tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte nende liikmesriikide või liikmesriikide osade suhtes, kus kohaldatakse hooajalise karjatamise erieeskirju, mis hõlmavad sellise karjatamise ajavahemikku ja loomapidaja konkreetseid kohustusi, ning võtta vastu eeskirju majandi registreerimise ja selliste veiste liikumiste registreerimise kohta, sealhulgas nimetatud eeskirjade kasutuselevõtmiseks vajalikke üleminekumeetmeid.”

c) Lisatakse järgmised lõiked:

„5. Erandina lõikest 4 on registri pidamine vabatahtlik loomapidajale:

a) kellel on juurdepääs artiklis 5 sätestatud elektroonilisele andmebaasile, mis juba sisaldab registrisse sisestavat teavet, ja

b) kes sisestab ajakohastatud teabe või laseb selle sisestada otse artiklis 5 sätestatud elektroonilisse andmebaasi.

6. Käesolevas artiklis sätestatud majandite registrisse kantava teabe õigsuse ja usaldusväärsuse tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada vajalikud eeskirjad registrisse kantava teabe kohta, sealhulgas nimetatud eeskirjade kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed.”

10) Artikkel 8 jäetakse välja.

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

Koolitus

Liikmesriigid tagavad, et iga loomade identifitseerimise ja registreerimise eest vastutav isik on saanud juhised käesoleva määruse asjakohaste sätete ning iga käesoleva määruse kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti ja rakendusakti kohta.

Kui asjaomaseid sätteid muudetakse, tehakse kõnealune teave kättesaadavaks esimeses lõigus osutatud isikule.

Liikmesriigid tagavad asjakohaste koolituste kättesaadavuse.

Komisjon hõlbustab parimate tavade vahetust, et parandada kogu liidus teabe ja koolituse kvaliteeti.”

12) Artikkel 10 jäetakse välja.

13) Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) veiseliha – kõik CN-koodide 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla kuuluvad tooted;
- 2) märgistamine – märgistuse kinnitamine lihatüki või lihatükkide või nende pakkematerjali külge ning pakendamata toodete puhul tarbijale kirjaliku, piisava ja hästi nähtava teabe esitamine müügikohas;
- 3) organisatsioon – veiselihakaubanduse ühe või eri osade ettevõtjate rühmad;
- 4) hakkliha – konditustatud liha, mis on peeneks hakitud ja sisaldab vähem kui 1 % soola ning kuulub CN-koodide 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla;
- 5) lihalõikmed – väikesed lihatükid, mis on tunnistatud toidukõlblikuks ning saadud üksnes konditustamise tulemusel rümpadest kontide eemaldamisel või liha tükeldamisel;
- 6) tükeldatud liha – väikesteks kuubikuteks, lõikudeks või muukujulisteks üksikportsjoniteks lõigatud liha, mida ettevõtja ei pea enam täiendavalt tükeldama enne lõpptarbijale müümist ning mida lõpptarbijaga saab kohe kasutada. Käesolev määratlus ei hõlma hakkliha ega lihalõikmeid.”

14) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

- a) lõiked 3 ja 4 jäetakse välja;
- b) lõike 5 punkti a sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„a) Ettevõtjad ja organisatsioonid esitavad märgistusel ka järgmised andmed:”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„6. Selleks et vältida veiseliha märgistusel nende liikmesriikide või kolmandate riikide tarbetut kordamist, kus looma kasvatati, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada lihtsustatud märgistamine juhul, kui loom viibib väga lühikest aega liikmesriigis või kolmandas riigis, kus ta sündinib või tapetakse.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad lõikes 1 ja lõike 2 punktis a osutatud loomarühma maksimaalse suuruse ja koosluse kohta, võttes arvesse piiranguid nende loomarühmade homogeensuse osas, kust tükeldatud liha ja lihalõikmed pärinevad. Sellised õigusaktid võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 sätestatud kontrollimenetluse kohaselt.”

15) Artiklis 14 asendatakse neljas lõik järgmisega:

„Selleks et tagada kooskõla käesolevas jaos märgistusega seonduvate horisontaalsete eeskirjadega, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada veiseliha korrastamisel saadud lihalõikmete ja tükeldatud liha suhtes käesoleva artikli esimeses kolmes lõigus sätestatud eeskirjadele samaväärsed eeskirjad hakkliha suhtes kehtestatud eeskirjade eeskujul.”

16) Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 15

Kolmandatest riikidest pärit veiseliha kohustuslik märgistamine

Erandina artiklist 13 märgistatakse liidu territooriumile imporditud veiseliha, mille kohta ei ole kättesaadavad kõik artiklis 13 sätestatud andmed, järgmiselt:

„Päritolu: ELi mittekuuluvad riigid” ja „Tapmise koht: (kolmanda riigi nimi).”

17) Alates 13. detsembrist 2014:

a) asendatakse II jaotise II jao pealkiri sõnadega „Vabatahtlik märgistamine”;

b) artiklid 16, 17 ja 18 jäetakse välja ning

c) II jaotise II jaole lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 15a

Üldeeskirjad

Artiklites 13, 14 ja 15 nimetamata toidualane teave, mille veiseliha turustavad ettevõtjad või organisatsioonid lisavad märgistusele vabatahtlikult, peab olema objektiivne, pädevate asutuste poolt kontrollitav ja tarbijatele arusaadav.

Nimetatud teave peab olema kooskõlas märgistust käsitlevate horisontaalsete õigusaktidega ning eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1169/2011 (*).

Kui veiseliha turustavad ettevõtjad või organisatsioonid ei täida esimeses ja teises lõigus osutatud kohustusi, kohaldab pädev asutus artiklis 22 sätestatud asjakohaseid karistusi.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte seoses nende mõistete või mõistetekategooriate suhtes kohaldatavate nõuete ja määratlustega, mis võidakse kanda pakendatud värsket ja külmutatud looma- ja vasikaliha märgistusele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).”

18) Artiklid 19, 20 ja 21 jäetakse välja.

19) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse sätete järgimine.

Ettenähtud kontrollid ei tohi piirata kontrole, mida komisjon võib teha vastavalt määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artiklile 9.

Liikmesriigi poolt veiseliha turustava loomapidaja, ettevõtja või organisatsiooni suhtes kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed.

Pädev asutus teostab igal aastal miinimumarvu loomade identifitseerimise ja registreerimise ametlike kontrole, mis hõlmab vähemalt 3 % majanditest.

Pädev asutus suurendab viivitamata teises lõigus osutatud ametlike kontrollide miinimummäära, kui tehakse kindlaks, et ei ole järgitud loomade identifitseerimist ja registreerimist käsitlevaid sätteid.

Majandid, mida pädev asutus kontrollima hakkab, valitakse riskianalüüsi põhjal.

Kõik liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. augustiks iga-aastase aruande eelmise aasta jooksul teostatud ametlike kontrollide kohta.

2. Erandina lõikest 1 kehtestab pädev asutus loomapidaja suhtes järgmised halduskaristused:

a) kui majandi üks või mitu looma ei vasta ühelegi I jaotises kehtestatud sättele: piirang kõikide loomade liikumisele asjaomase loomapidaja majandisse ja sealt välja;

b) kui teatavate loomade puhul ei ole täielikult täidetud I jaotises kehtestatud identifitseerimis- ja registreerimisnõuded: viivitamatu liikumiskiirang üksnes nimetatud loomade suhtes seni, kuni nimetatud nõuded on täielikult täidetud;

c) kui teatavas majandis on nende loomade osakaal, kelle puhul ei ole täielikult täidetud I jaotises kehtestatud identifitseerimis- ja registreerimisnõuded, üle 20 % loomade koguarvust: viivitamatu liikumiskiirang kõikide kõnealuses majandis viibivate loomade suhtes; kuni kümne loomaga majandite puhul kohaldatakse nimetatud meedet juhul, kui rohkem kui kaks looma ei ole täielikult identifitseeritud I jaotises kehtestatud nõuete kohaselt;

d) kui loomapidaja ei suuda tõendada looma identifitseerimist ega jälgimist: asjakohasel juhul looma tervise ja toiduohutusega seotud riskide hindamisest lähtuvalt: looma hävitamine ilma hüvitise saamise võimaluseta;

- e) kui loomapidaja ei anna pädevale asutusele artikli 7 lõike 1 teise taande kohaselt aru tema majandisse saabuvate ja sealt lahkuvate loomade kohta, piirab pädev asutus loomade majandisse saabumist ja sealt lahkumist;
- f) kui loomapidaja ei anna pädevale asutusele artikli 7 lõike 1 teise taande kohaselt aru sündinud või surnud loomade kohta, piirab pädev asutus loomade majandisse saabumist ja sealt lahkumist;
- g) kui loomapidaja jätab pidevalt tasumata artiklis 9 osutatud kulud, võivad liikmesriigid piirata loomade saabumist asjaomase loomapidaja majandisse ja nende sealt väljaviimist.

3. Erandina lõikest 1 juhul, kui veiseliha turustavad ettevõtjad ja organisatsioonid ei ole veiseliha märgistamisel täitnud nende suhtes II jaotises kehtestatud nõudeid, annavad liikmesriigid vajaduse korral ja kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega korralduse asjaomane veiseliha turult kõrvaldada. Lisaks lõikes 1 osutatud karistustele võivad liikmesriigid:

- a) juhul kui kõnealune liha vastab asjaomastele veterinaar- ja hügieenieeskirjadele, anda loa:
 - i) veiseliha turuleviimiseks pärast seda, kui see on liidu nõuete kohaselt märgistatud, või
 - ii) veiseliha otse töötlusse saatmiseks, et sellest valmistada muid kui artiklis 12 esimeses taandes osutatud tooteid;
- b) anda korralduse asjaomastele ettevõtjatele ja organisatsioonidele antud loa peatamiseks või äravõtmiseks.

4. Komisjoni eksperdid teevad koostöös pädevate asutustega järgmises:

- a) kontrollivad, kas liikmesriigid täidavad käesolevas määruses sätestatud nõudeid;
- b) teevad kohapeal kontrollimisi, et tagada kontrollide kooskõla käesoleva määrusega.

5. Liikmesriik, kelle territooriumil kohapealne kontroll tehakse, osutavad komisjoni ekspertidele nende ülesannete täitmiseks vajalikku abi. Enne lõpparuande koostamist ja edasisaatmist arutatakse kontrollide tulemusi asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega. Nimetatud aruandes antakse liikmesriikidele vajaduse korral soovitusi käesoleva määruse paremaks täitmiseks.”

20) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 22a

Pädevad asutused

Liikmesriigid määravad pädeva asutuse või asutused, kes vastutavad käesoleva määruse ja selle alusel võetavate komisjoni aktide täitmise eest.

Nad teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele kõnealuste asutuste nimetused.

*Artikkel 22b***Volituste delegeerimine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 4 lõikes 1, artikli 4 lõikes 3, artikli 4 lõikes 5, artikli 4a lõikes 2, artiklis 5, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 1, artikli 7 lõikes 2, artikli 7 lõikes 6, artikli 13 lõikes 6, artikli 14 lõikes 4 ja artiklis 15a osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. juulist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artikli 4 lõikes 1, artikli 4 lõikes 3, artikli 4 lõikes 5, artikli 4a lõikes 2, artiklis 5, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 1, artikli 7 lõikes 2, artikli 7 lõikes 6, artikli 13 lõikes 6, artikli 14 lõikes 4 ja artiklis 15a osutatud volituse delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 4 lõike 1, artikli 4 lõike 3, artikli 4 lõike 5, artikli 4a lõike 2, artikli 5, artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 1, artikli 7 lõike 2, artikli 7 lõike 6, artikli 13 lõike 6, artikli 14 lõike 4 ja artikli 15a alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

21) Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 23***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab artikli 4 lõike 3, artikli 4 lõike 5, artikli 5 ja artikli 13 lõike 6 kohaste rakendusaktide korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 kohaselt loodud alaline toiduahela ja loomateravishoiu komitee (*).

Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses (**).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamus saadakse kirjaliku menetlusega, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul komitee eesistuja nii otsustab või kui enamus komitee liikmetest seda taotleb.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidu- alaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

22) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 23a

Aruanne ja suundumused õigusloomes

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

- vabatahtlikku märgistamist käsitlevate sätete puhul hiljemalt 18. juulil 2019 ja
- elektroonilist identifitseerimist käsitlevate sätete puhul hiljemalt 18. juulil 2023

asjaomased aruanded käesoleva määruse rakendamise ja mõju kohta, mis käsitlevad esmajärjekorras võimalust vaadata läbi vabatahtlikku märgistamist käsitlevad sätted ja teisalt kogu liidus kohustusliku elektroonilise identifitseerimise kasutuselevõtmise tehnilist ja majanduslikku teostatavust.

Aruannetele tuleks vajaduse korral lisada asjakohased seadusandlikud ettepanekud.”

23) Lisatakse järgmine lisa:

„I LISA

IDENTIFITSEERIMISVAHENDID

A) KÕRVAMÄRK

ALATES 18. JUULIST 2019;

B) ELEKTROONILINE TUNNUS ELEKTROONILISE KÕRVAMÄRGI KUJUL

C) MAKKU PAIGALDATAV ELEKTROONILINE TUNNUS

D) ELEKTROONILINE TUNNUS NAHA ALLA SÜSTITAVA TRANSPONDRI KUJUL”.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 654/2014,**15. mai 2014,**

milles käsitletakse liidu õiguste rakendamist rahvusvaheliste kaubanduseeskirjade kohaldamisel ja jõustamisel ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 3286/94, millega kehtestatakse ühenduse meetmed ühise kaubanduspoliitika vallas, et tagada rahvusvahelistest kaubanduseeskirjadest, eeskätt Maailma Kaubandusorganisatsiooni egiidi all kehtestatud eeskirjadest tulenevate ühenduse õiguste kasutamine

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on sõlminud hulgaliselt mitmepoolseid, piirkondlikke ja kahepoolseid rahvusvahelisi kaubanduskokkuleppeid, millega on kehtestatud õigused ja kohustused lepinguosaliste vastastikuseks hüvanguks.
- (2) On oluline, et liidul oleksid asjakohased vahendid liidu õiguste tõhusaks rakendamiseks rahvusvaheliste kaubanduskokkulepete raames, et liit saaks kaitsta oma majandushuve. Siin peetakse eelkõige silmas olukordi, kus kolmandad riigid kehtestavad kaubandust piiravaid meetmeid, mis vähendavad kasu, mida liidu ettevõtjad võiksid saada rahvusvahelistest kaubanduskokkulepetest. Liit peaks suutma sõlmitud rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes sätestatud menetluste ja tähtaegade raames kiiresti ja paindlikult reageerida. Seega on vajalikud eeskirjad, milles sätestatakse raamistik liidu õiguste rakendamiseks teatavates konkreetsetes olukordades.
- (3) Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepinguga loodud vaidluste lahendamise mehhanismi ja muude rahvusvaheliste kaubanduskokkulepete, sealhulgas vastavate piirkondlike ja kahepoolsete kokkulepete alusel loodud mehhanismide eesmärk on leida positiivne lahendus mis tahes vaidlusele liidu ja teise lepinguosalise või lepinguosaliste vahel. Nende vaidluste lahendamise mehhanismide kohaselt peaks liidul aga olema võimalik peatada kontsessioonid või muud kohustused, kui muud väljavaated vaidluses positiivse lahenduse leidmiseks ei ole osutunud edukaks. Sellistel juhtudel peaks liidu tegevuse eesmärk olema mõjutada asjaomast kolmandat riiki täitma asjakohaseid rahvusvahelisi kaubanduseeskirju, et taastuks olukord, kus kasu saadakse vastastikku.
- (4) WTO kaitsemeetmete lepingu kohaselt tuleb WTO liikmel, kes paneb ette rakendada kaitsemeetet või taotleb kaitsemeetme pikendamist püüda säilitada valdavalt samaväärne kontsessioonide ja muude kohustuste tase enda ja eksportijaliikmete vahel, keda selline meede võiks mõjutada. Sarnased reeglid on kehtestatud teistes liidu sõlmitud rahvusvahelistes, sealhulgas piirkondlikes ja kahepoolsetes kaubanduskokkulepetes. Liit peaks võtma tasakaalustavaid meetmeid, peatades kontsessioonid või muud kohustused juhtudel, kus asjaomane kolmas riik ei ole teinud piisavaid ja proportsionaalseid kohandusi. Sellistel juhtudel peaks liidu tegevuse eesmärk olema mõjutada kolmandaid riike võtma kaubandust edendavaid meetmeid, mille läbi taastataks olukord, kus kasu saadakse vastastikku.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 2. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

- (5) 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT 1994) artiklis XXVIII ja sellega seonduvas WTO vaidluste lahendamise käsitusleppes sätestatakse kontsessioonide muutmine või tühistamine WTO liikmetele kehtestatud tariifide kaotamise ajakava alusel. WTO liikmed, keda selline muutmine mõjutab, võivad teatud tingimustel sisuliselt samaväärsed kontsessioonid tühistada. Kui ei ole kokku lepitud kompensatsioonimehhanisme, peaks liit sel juhul võtma tasakaalustavad meetmed. Liidu tegevuse eesmärk oleks mõjutada kolmandat riiki täitma kaubandust edendavaid meetmeid.
- (6) Liidul peaks olema võimalus jõustada oma õigusi riigihangete valdkonnas juhul, kui kaubanduspartner ei täida oma kohustusi vastavalt WTO riigihankelepingule või muudele rahvusvahelistele kaubanduskokkulepetele. WTO riigihankelepingus on sätestatud, et ühegi sellest lepingust tuleneva vaidluse korral ei peatata kontsessioone või muid kohustusi, mis tulenevad mõnest muust WTO lepinguga kaetud kokkuleppes. Liidu meetmete eesmärk peaks olema tagada, et säilitatakse riigihangete valdkonna kontsessioonide sisuliselt samaväärne tase, kui on sätestatud asjaomastes rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes.
- (7) Liikmesriigid peaksid oma territooriumil tagama riigihangete valdkonna kaubanduspoliitiliste meetmete kohaldamise viisil, mis sobib kõige paremini kokku nende haldusstruktuuride ja -tavadega, järgides sealjuures liidu õigust.
- (8) Käesoleva määruse kohaselt vastu võetud kaubanduspoliitilised meetmed tuleks välja valida ja kavandada lähtuvalt objektiivsetest kriteeriumidest, muu hulgas rahvusvaheliste kaubanduseeskirjade kolmandate riikide poolse täitmise tagamiseks mõeldud meetmete tõhususest, meetmete potentsiaalset aidata neid liidu ettevõtjaid, kellele kolmandate riikide meetmed on kahjulikud, ning eesmärgist minimeerida negatiivset majanduslikku mõju liidule muu hulgas seoses põhiliste toorainetega.
- (9) Määruses tuleks keskenduda neile meetmetele, mille puhul liidul on kogemusi nende väljatöötamise ja kohaldamise alal. Käesoleva määruse toimimise läbivaatamise käigus tuleks hinnata võimalust laiendada käesoleva määruse kohaldamisala selleks, et ette näha meetmete vastuvõtmist intellektuaalomandiõiguse sektoris ja täiendavate meetmete vastuvõtmist teenuste alal, pöörates sealjuures nõuetekohast tähelepanu iga valdkonna eripärale.
- (10) Liidu õiguste jõustamisel tuleks kauba päritolu kindlaks määrata kooskõlas nõukogu määrusega (EMÜ) nr 2913/92 ⁽¹⁾. Liidu õiguste jõustamisel pärast vaidluse lahendamist riigihangete valdkonnas tuleks teenuse päritolu kindlaks teha seda teenust osutava juriidilise või füüsilise isiku päritolu alusel. Pakkujatelt kaupade ja teenuste päritolu kohta saadud teabe ja tagatiste hindamisel, peaksid avaliku sektori või võrgustiku sektori hankijad rakendama tavapäraseid ettevaatusabinõusid ja nõuetekohast hoolikust.
- (11) Komisjon peaks käesoleva määruse kohaldamisala, toimimise ja tõhususe, muu hulgas ka võimalikud meetmed intellektuaalomandiõiguse sektoris ja täiendavad meetmed teenuste alal läbi vaatama hiljemalt kolme aasta möödumisel pärast selle määruse esmast rakendamist, või mitte hiljem kui viis aastat pärast selle jõustumiskuupäeva, sõltuvalt sellest, kumb tähtpäev saabub varem. Komisjon peaks seejärel oma hinnangu teatavaks tegema Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Läbivaatamisele võivad vajaduse korral järgneda asjakohased seadusandlikud ettepanekud.
- (12) Oluline on tagada tõhus teabe- ja arvamustevahetus ühelt poolt komisjoni ja teiselt poolt Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel, eriti rahvusvahelistest kaubanduskokkulepetest tulenevate vaidluste puhul, mis võivad viia käesoleva määruse kohaste meetmete vastuvõtmiseni.
- (13) Nõukogu määrust (EÜ) nr 3286/94 ⁽²⁾ tuleks muuta, et viidata käesolevale määrusele seoses kaubanduspoliitiliste meetmete rakendamisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrus (EÜ) nr 3286/94, millega kehtestatakse ühenduse meetmed ühise kaubanduspoliitika vallas, et tagada rahvusvahelistest kaubanduseeskirjadest, eeskätt Maailma Kaubandusorganisatsiooni egiidi all kehtestatud eeskirjadest tulenevate ühenduse õiguste kasutamine (EÜT L 349, 31.12.1994, lk 71).

- (14) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (15) Arvestades käesoleva määruse alusel vastu võetud kaubanduspoliitiliste meetmete mitme võimaliku mõju analüüsimise suurt keerukust ja pidades silmas vajadust luua piisavad võimalused võimalikult laia toetuse saamiseks, ei peaks komisjon rakendusakte vastu võtma, kui käesolevas määrukses osutatud komitee erandjuhul komisjoni esitatud rakendusakti eelnõu kohta arvamust ei esita.
- (16) Et kaitsta liidu huve, peaks komisjon vastu võtma kohe kohaldatavad rakendusaktid nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mis on seotud vajadusega võtta kaubanduspoliitilisi meetmeid seoses asjaomase kolmanda riigi käitumisega, kui selleks on olemas tungiv kiireloomuline vajadus.
- (17) Käesolev määrus ei piira kaubanduspoliitiliste meetmete vastuvõtmist muude asjaomaste liidu õigusaktide või Euroopa Liidu toimimise lepingu alusel, kui samal ajal peetakse kinni kontsessioonide või muude kohustuste peatamist või kaotamist käsitlevate rahvusvaheliste kaubanduskokkulepete kohalduvatest sätetest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määrukses sätestatakse eeskirjad ja menetlused, millega tagatakse, et liit teostab tõhusalt ja õigeaegselt oma õigusi rahvusvahelistest kaubanduskokkulepetest tulenevate kontsessioonide või muude kohustuste peatamisel või tühistamisel eesmärgiga:

- a) reageerida olukorras, kus kolmas riik on rahvusvahelisi kaubanduseeskirju rikkudes kahjustanud liidu huve, ja saavutada seejuures rahuldav lahendus, mis taastab liidu ettevõtjate saadava kasu;
- b) tasakaalustada kontsessioone või muid kohustusi liidu ja kolmandate riikide vahelistes kaubandussuhetes olukorras, kus liidust pärit toodete suhtes kehtivaid nõudeid on muudetud nii, et see kahjustab liidu huve.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määrukses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „riik” – mistahes riik või omaette tolliterritoorium;
- b) „kontsessioonid või muud kohustused” – soodustariifid või mistahes muud hüvitised, mida liit on kohustunud rahvusvahelise kaubanduskokkuleppe alusel kohaldama kaubavahetuses kolmanda riigiga, kes osaleb selles kokkuleppes;
- c) „olematuks muutmise või vähendamise määr” – tase, mil määral on kahjustada saanud kasu, mida liit võiks saada rahvusvahelise kaubanduskokkuleppe alusel. Kui asjakohases kokkuleppes ei ole teisiti sätestatud, siis hõlmab see mistahes kahjulikku majanduslikku mõju, mis tuleneb kolmanda riigi meetmest;
- d) „kohustuslik hinnatrahv” – riigihankemenetluse raames lepingut sõlmiva avaliku sektori või võrgustiku sektori hankija kohustus (välja arvatud teatavatel erandjuhtudel) suurendada teatavatest kolmandatest riikidest pärit teenuste ja/või kaupade lepingu sõlmimise menetluse käigus pakutud hinda.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 3

Kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse:

- a) kui kaubandusvaidluses on tehtud WTO vaidluste lahendamist reguleerivate eeskirjade ja protseduuride käsituslepe (WTO vaidluste lahendamise käsituslepe) alusel otsus, mille kohaselt liit tohib peatada kontsessioonid või muud kohustused, mis on kehtestatud mitmepoolsete kokkulepetega, mida hõlmab WTO vaidluste lahendamise käsituslepe;
- b) kui kaubandusvaidluses on tehtud rahvusvahelise kaubanduskokkuleppe, sealhulgas piirkondliku või kahepoolse kokkuleppe alusel otsus, mille kohaselt liidul on õigus selliste kokkulepetega kehtestatud kontsessioonid või muud kohustused peatada;
- c) kui on vaja tasakaalustada kontsessioone või muid kohustusi, mille aluseks on kaitsemeetmete kohaldamine kolmanda riigi poolt vastavalt WTO kaitsemeetmete lepingu artiklile 8 või kaitsemeetmete eeskirjadele, mis sisalduvad muudes rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes, sealhulgas piirkondlikes või kahepoolsetes kokkulepetes;
- d) juhtudel, kui WTO liige muudab kontsessioone GATT 1994 artikli XXVIII kohaselt ning kompensatsioonimehhanisme ei ole kokku lepitud.

Artikkel 4

Liidu õiguste rakendamine

1. Kui on vaja võtta meetmeid liidu huvide kaitseks artiklis 3 osutatud juhtudel, võtab komisjon vastu rakendusakti, millega nähakse ette asjakohased kaubanduspoliitilised meetmed. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 8 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.
2. Vastavalt lõikele 1 vastu võetud rakendusaktid peavad vastama järgmistele tingimustele:
 - a) kui kontsessioonid või muud kohustused on peatatud WTO vaidluste lahendamise käsituslepe kohases kaubandusvaidluses tehtud otsuse tulemusena, ei tohi peatatud kontsessioonide või muude kohustuste tase ületada WTO vaidluste lahendamise organi poolt lubatud taset;
 - b) kui kontsessioonid või muud kohustused on peatatud muu rahvusvahelise kaubanduskokkuleppe, sealhulgas piirkondliku või kahepoolse kokkuleppe kohases rahvusvahelises vaidluste lahendamise menetluses saavutatud lahenduse tulemusena, ei tohi peatatud kontsessioonide või muude kohustuste tase ületada kolmanda riigi asjaomaste meetmega kaasnevat olematuks muutmise või vähendamise määra, mille on juhtumiga seoses kindlaks teinud komisjon või mis on selgunud vahekohtumenetluse käigus;
 - c) kui kontsessioone või muid kohustusi tasakaalustatakse rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes sätestatud kaitsemeetmete raames, peavad liidu meetmed olema sisuliselt samaväärsed nende kontsessioonide ja muude kohustuste suhtes kohaldatud kaitsemeetme kahjustava tasemega, seda vastavalt WTO kaitsemeetmete lepingu tingimustele või muudes rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes, sealhulgas piirkondlikes või kahepoolsetes kokkulepetes sätestatud kaitsemeetmetele, mille kohaselt vastavat kaitsemeedet kohaldatai;
 - d) kui kolmanda riigiga peetavas kaubavahetuses tühistatakse kontsessioonid kooskõlas GATT 1994 artikliga XXVIII ja seonduva WTO vaidluste lahendamise käsitusleppega⁽¹⁾, peavad need kontsessioonid olema sisuliselt samaväärsed asjaomase kolmanda riigi muudetud või tühistatud kontsessioonidega, seda vastavalt GATT 1994 artiklis XXVIII ja seonduvas WTO vaidluste lahendamise käsitusleppes kehtestatud tingimustele.
3. Lõikes 1 osutatud kaubanduspoliitilised meetmed määratakse kindlaks järgmiste kriteeriumide alusel ja võttes arvesse olemasolevat teavet ning liidu üldhuve:
 - a) meetme tõhusus selle tagamisel, et kolmandad riigid täidaksid rahvusvahelisi kaubanduseeskirju;

⁽¹⁾ Käsitluslepe GATT 1994 XXVIII artikli tõlgendamise kohta.

- b) meetme potentsiaal aidata liidus paiknevat ettevõtjaid, kelle jaoks kolmanda riigi meetmed on kahjulikud;
- c) alternatiivsete tarneallikate kättesaadavus vaatlusaluste kaupade või teenuste puhul, et vältida või muuta võimalikult väikseks negatiivne mõju teise etapi tööstuse, avaliku sektori või võrgustiku sektori hankijate või lõpptarbivate jaoks liidus;
- d) ebaoproportsionaalse halduskoormuse ja -kulude ärahoidmine meetmete rakendamisel;
- e) mistahes konkreetne kriteerium, mis võib olla kehtestatud rahvusvahelise kaubanduskokkuleppega seoses artiklis 3 osutatud juhtudega.

Artikkel 5

Kaubanduspoliitilised meetmed

1. Ilma et see piiraks mis tahes rahvusvahelise kokkuleppe kohaldamist, milles liit on lepinguosaline, on kaubanduspoliitilised meetmed, mida kehtestatakse artikli 4 lõike 1 kohase rakendusaktiga, järgmised:
 - a) soodustariifide peatamine ja uute tollimaksude kehtestamine või olemasolevate tollimaksude suurendamine, sealhulgas tollimaksude taaskehtestamine enamsoodustusrežiimi alusel kohaldataval tasemel või tollimaksude kehtestamine enamsoodustusrežiimi alusel kohaldatavast tasemest kõrgemal tasemel või mistahes lisamaksu kehtestamine kaupade impordi ja ekspordi puhul;
 - b) koguseliste piirangute kehtestamine või piiranguga hõlmatud koguste suurendamine kaupade impordi või ekspordi puhul, seda kas kvootide kehtestamise, impordi- või ekspordilitsentside väljastamise või muude meetmete vahendusel;
 - c) riigihankevaldkonnas kontsessioonide peatamine kaupade, teenuste või tarnijate suhtes, kasutades selleks:
 - i) asjaomases kolmandas riigis asutatud ja sealt juhitud kaubatarnijate ja teenuseosutajate ja/või selliste pakkujate välistamist riigihankemenetluses, kus pakkumuse koguväärtusest üle 50 % moodustavad asjaomases kolmandast riigist pärit kaubad või teenused, ja/või
 - ii) kohustusliku hinnatrahvi kehtestamist asjaomases kolmandas riigis asutatud ja sealt juhitud kaubatarnijate ja teenuseosutajate pakkumuste suhtes ja/või pakkumuse selle osa suhtes, mille moodustavad asjaomases kolmandast riigist pärit kaubad ja teenused.
2. Lõike 1 punkti c alusel vastu võetud meetmetes:
 - a) kehtestatakse vastavalt asjaomaste kaupade või teenuste omadustele piirmäärad, mille ületamise korral tuleb kohaldada välistamist ja/või kohustuslikku hinnatrahvi, võttes arvesse asjaomase kaubanduskokkuleppe sätteid ning olematuks muutmise või vähendamise taset;
 - b) määratakse kindlaks kaupade või teenuste sektorid või kategooriad, mille suhtes neid kohaldatakse, samuti mis tahes kohaldatavad erandid;
 - c) määratakse kindlaks avaliku sektori või võrgustiku sektori hankijad või nende kategooriad, mille on loetellu kandnud liikmesriik, kelle hange on meetmega hõlmatud. Sellise kindlaksmääramise aluseks võetakse asjakohastest avaliku sektori või võrgustiku sektori hankijate või nende kategooriatest koostatud loetelu, mille esitab iga liikmesriik. Meetmetega tagatakse kontsessioonide või muude kohustuste peatamise asjakohane tase ja õiglane jagunemine liikmesriikide vahel.

Artikkel 6

Päritolureeglid

1. Kauba päritolu määratakse kindlaks vastavalt määrusele (EMÜ) nr 2913/92.

2. Teenuse päritolu määratakse kindlaks seda osutava füüsilise või juriidilise isiku päritolu alusel. Teenuse osutaja päritoluriigiks loetakse:

- a) füüsiliste isikute puhul riik, mille kodanik ta on või kus tal on alaline elamisõigus;
- b) juriidiliste isikute puhul üks järgmistest:
 - i) kui teenust osutatakse muul viisil kui liidus ärilise kohaloleku kaudu, siis riik, kus ja mille õigusaktide alusel on juriidiline isik moodustatud või muul viisil korraldatud ning mille territooriumil kõnealune juriidiline isik tegeleb olulise äritegevusega;
 - ii) kui teenust osutatakse liidus ärilise kohaloleku kaudu, siis liikmesriik, kus juriidiline isik on asutatud ja mille territooriumil ta tegeleb olulise äritegevusega nii, et tal on selle liikmesriigi majandusega otsene ja toimiv seos.

Esimese lõigu punkti b alapunkti ii kohaldamisel, kui teenust osutav juriidiline isik ei tegele olulise äritegevusega nii, et tal oleks otsene ja toimiv seos tema asukoha liikmesriigi majandusega, siis selliste füüsiliste või juriidiliste isikute päritoluriik, kes seda omavad või kontrollivad.

Teenust osutav juriidiline isik on asjaomasest riigist pärit isikute omandis, kui kõnealusest riigist pärit isikud omavad üle 50 % selle omakapitalist, ning asjaomasest riigist pärit isikute poolt kontrollitav, kui kõnealustel isikutel on volitused nimetada suurem osa tema juhtkonnast või teisiti juriidiliselt juhtida tema tegevust.

Artikkel 7

Meetmete peatamine, muutmine ja kehtetuks tunnistamine

1. Kui artikli 4 lõike 1 kohaselt vastuvõetud rakendusakti tulemusena on asjaomane kolmas riik nõus pakkuma liidule piisavat ja proportsionaalset kompensatsiooni juhtudel, millele osutatakse artikli 3 lõike 1 punktides a ja b, võib komisjon kompensatsiooniperioodiks kõnealuse rakendamisakti kohaldamise peatada. Otsus peatamise kohta tehakse kooskõlas artikli 8 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.
2. Komisjon tunnistab artikli 4 lõike 1 kohaselt vastuvõetud rakendusakti kehtetuks, kui tekib mistahes järgnevalt kirjeldatud olukord:
 - a) kui kolmas riik, kelle puhul vaidluste lahendamise menetluse käigus leiti, et tema kehtestatud meetmed rikuvad rahvusvahelisi kaubanduseeskirju, hakkab neid eeskirju täitma või juhul kui mõnel muul viisil jõutakse vastastikku rahuldava lahenduseni;
 - b) kontsessioonide või muude kohustuste tasakaalustamise korral, kui seda tehakse kolmanda riigi võetud kaitsemeetme reageerimiseks olukorras, kus kaitsemeede tühistatakse, kus kaitsemeede aegub või juhul kui asjaomane kolmas riik nõustub pakkuma liidule piisavat ja proportsionaalset kompensatsiooni pärast seda, kui artikli 4 lõike 1 kohane rakendusakt on vastu võetud;
 - c) kui WTO liige muudab kontsessioone, milles on kokku lepitud GATT 1994 artikli XXVIII raames, siis kui asjaomane kolmas riik nõustub pakkuma liidule piisavat ja proportsionaalset kompensatsiooni pärast seda, kui artikli 4 lõike 1 kohane rakendusakt on vastu võetud.

Esimeses lõigus osutatud otsus kehtetuks tunnistamise kohta tehakse kooskõlas artikli 8 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Kui käesoleva määruse kohaselt vastuvõetud kaubanduspoliitilisi meetmeid on vaja kohandada võttes arvesse artikli 4 lõikeid 2 ja 3, võib komisjon teha asjakohaseid muudatusi kooskõlas artikli 8 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.
4. Nõuetekohaselt põhjendatud tungivalt kiireloomulistel juhtudel, mis on seotud kolmanda riigi asjaomase meetme kehtetuks tunnistamisega või sellise meetme muutmisega, võtab komisjon vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, millega artikli 4 lõike 1 kohaselt vastuvõetud rakendusakt peatatakse, muudetakse või tunnistatakse kehtetuks vastavalt käesolevas artiklis sätestatule ja artikli 8 lõikes 3 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 8

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 3286/94 alusel asutatud komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 artikli 3 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes selle artikliga 5.

Artikkel 9

Teabe kogumine

1. Käesoleva määruse kohaldamisel kogub komisjon teavet ja arvamusi liidu majandushuvide kohta seoses konkreetsete kaupade, teenuste või sektoritega, avaldades selleks teateid *Euroopa Liidu Teatajas* või kasutades muid sobivaid üldkasutatavaid kommunikatsioonivahendeid, täpsustades sealjuures ajavahemiku, mille jooksul teave tuleb esitada. Komisjon võtab esitatud teabe arvesse.
2. Käesoleva määruse alusel saadud teavet kasutatakse ainult selleks, milleks seda nõuti.
3. Euroopa Parlament, nõukogu, komisjon, liikmesriigid ega nende vastavad ametnikud ei avalda teabe andja eriloata käesoleva määruse alusel saadud mis tahes konfidentsiaalset teavet.
4. Teabe andja võib taotleda, et edastatud teavet käsitatakse konfidentsiaalsena. Neil juhtudel tuleb taotlusele lisada mittekonfidentsiaalne kokkuvõtte teabest, milles esitatakse see teave üldistatuna, või põhjendus, miks teavet ei saa kokkuvõtlikult esitada.
5. Kui selgub, et konfidentsiaalsusetootlus ei ole põhjendatud, ning kui teabe andja kas ei soovi teavet avalikustada või ei luba seda üldsõnalisel või kokkuvõtlikul vormil avaldada, võib kõnealuse teabe jätta arvesse võtmata.
6. Lõiked 2–5 ei takista liidu institutsioonidel ja liikmesriikide ametiasutustel üldise teabe avalikustamist. Sellise avalikustamise puhul tuleb arvesse võtta asjaomaste poolte õigustatud huvi, et ei avaldataks nende ärisaladusi.

Artikkel 10

Läbivaatamine

1. Hiljemalt kolm aastat pärast käesoleva määruse alusel esimese rakendusakti vastuvõtmist, või hiljemalt 18. juulil 2019 peab komisjon vaatama läbi käesoleva määruse kohaldamisala, eriti seoses võimalike vastuvõetavate kaubanduspoliitiliste meetmetega, samuti selle rakendamise ning selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande esitama.

2. Olenemata lõikest 1 teostab komisjon läbivaatamise, mille eesmärk on kaaluda täiendavaid käesoleva määruse kohaseid kaubanduspoliitilisi meetmeid, millega peatatakse kontsessioone või muid kohustusi teenustekaubanduse valdkonnas. Komisjon uurib muu hulgas järgmisi aspekte:

- a) rahvusvahelised arengud seoses teenustekaubanduse üldlepingu (GATS) kohaste muude kohustuste peatamisega;
- b) liidusisesed arengud teenustesektorit käsitlevate ühiseeskirjade vastuvõtmise alal;
- c) võimalike täiendavate kaubanduspoliitiliste meetmete tõhusus liidu rahvusvahelistest kaubanduskokkulepetest tulenevate õiguste jõustamise vahendina;
- d) võimalike täiendavate, teenuseid ühetaoliselt ja tõhusalt mõjutavate kaubanduspoliitiliste meetmete praktikasse rakendamise tagamiseks kasutatavad mehhanismid, ja
- e) tagajärjed käesoleva määruse kohaste rakendusaktide vastuvõtmise ajal liidus tegutsevate teenuseosutajate jaoks.

Komisjon teeb oma esialgse hinnangu Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks hiljemalt 18. juulil 2017.

Artikkel 11

Muudatused teistes õigusaktides

Määruse (EÜ) nr 3286/94 artikli 13 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Teinud otsuse kooskõlas artikli 12 lõikega 2, peab liit tegema otsuse kaubanduspoliitiliste meetmete suhtes, mis tuleb võtta vastavalt artikli 11 lõike 2 punktile c või vastavalt artiklile 12, peab ta tegutsema viivitamata ja kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 207 ning vajaduse korral vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 654/2014 (*) või mõne muu kohaldatava menetluse kohaselt.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 654/2014, milles käsitletakse liidu õiguste rakendamist rahvusvaheliste kaubanduseeskirjade kohaldamisel ja jõustamisel ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 3286/94, millega kehtestatakse ühenduse meetmed ühise kaubanduspoliitika vallas, et tagada rahvusvahelistest kaubanduseeskirjadest, eeskätt Maailma Kaubandusorganisatsiooni egiidi all kehtestatud eeskirjadest tulenevate ühenduse õiguste kasutamine (ELT L 189, 27.6.2014, lk 50).”

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

Komisjoni avaldus

Komisjon tervitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse vastuvõtmist, milles käsitletakse liidu õiguste rakendamist rahvusvaheliste kaubanduseeskirjade kohaldamisel ja jõustamisel ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 3286/94.

Nimetatud määruse kohaselt on komisjonil õigus võtta vastu rakendusakte teatavates eriolukordades, lähtudes objektiivsetest kriteeriumidest ja alludes liikmesriikide kontrollile. Seda õigust kasutades kavatab komisjon tegutseda vastavalt käesolevale deklaratsioonile.

Rakendusaktide eelnõusid ette valmistades korraldab komisjon ulatuslikud konsultatsioonid, tagamaks, et kõiki asjakohaseid huve võetakse nõuetekohaselt arvesse. Nende konsultatsioonide kaudu loodab komisjon saada panust erasektori sidusrühmadelt, keda mõjutavad kolmandate riikide meetmed või võimalikud liidu kehtestatavad kaubanduspoliitilised meetmed. Samuti loodab komisjon, et oma sõna ütlevad sekka ka avaliku sektori asutused, kes peaksid osalema võimalike liidu kehtestatavate kaubanduspoliitiliste meetmete rakendamisel. Riigihangete valdkonna meetmete puhul võetakse rakendusaktide eelnõude ettevalmistamisel nõuetekohaselt arvesse eelkõige liikmesriikide ametiasutuste seisukohti.

Komisjon tunnistab, et on oluline, et liikmesriigid saaksid õigeaegselt teavet, kui komisjon kaalub kõnealuse määruse alusel rakendusaktide vastuvõtmist, sest nii oleks liikmesriikidel võimalik osaleda täielikult informeerituna otsuste tegemises, ning komisjon astub samme selle eesmärgi saavutamiseks.

Komisjon kinnitab, et ta edastab viivitamata parlamendile ja nõukogule rakendusaktide eelnõud, mis ta esitab liikmesriikide komiteele. Samuti edastab ta rakendusaktide lõplikud eelnõud pärast komitee arvamuse saamist viivitamata parlamendile ja nõukogule.

Komisjon hoiab parlamenti ja nõukogu korrapäraselt kursis rahvusvaheliste arengutega, mis võivad viia olukorrani, kus on vaja määruse alusel meetmeid kehtestada. Seda tehakse nõukogu ja parlamendi vastutavate komiteede/komisjonide kaudu.

Komisjon väljendab heameelt parlamendi kavatsuse üle edendada struktureeritud dialoogi vaidluste lahendamise ja täitemeetmete valdkonnas ning osaleb täiel määral vastutava parlamendikomisjoniga selle üle peetaval aruteludel, et vahetada arvamusi kaubandustülide ja täitemeetmete küsimuses, sealhulgas seoses nende mõjuga liidu tööstusele.

Komisjon kinnitab ka, et ta peab väga tähtsaks tagada, et määrus oleks tulemuslik ja tõhus vahend liidu rahvusvahelistest kaubanduslepingutest tulenevate õiguste jõustamisel, sealhulgas teenuskaubanduse valdkonnas. Seepärast vaatab komisjon vastavalt määruse sätetele üle artikli 5 reguleerimisala, et see hõlmaks täiendavaid teenuskaubandust käsitlevaid kaubanduspoliitilisi meetmeid, niipea, kui selliste meetmete teostatavuse ja mõjukuse tagamiseks vajalikud tingimused on olemas.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 655/2014,**15. mai 2014,****millega luuakse pangakontode Euroopa arestimismääruse menetlus, et hõlbustada võlgade piiriülest sissenõudmist tsiviil- ja kaubandusajades**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõike 2 punkte a, e ja f,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on seadnud endale eesmärgiks säilitada ja arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, kus tagatakse isikute vaba liikumine. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks tuleb liidul piiriülese toimega tsiviilajades puhul tehtava õiguslase koostöö raames võtta meetmeid, eelkõige kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.
- (2) Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 81 lõikega 2 võivad sellised meetmed hõlmata meetmeid, mille eesmärk on tagada muu hulgas kohtuotsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine liikmesriikide vahel, õiguskaitse tõhus kättesaadavus ja tsiviilkohtumenetluse nõuetekohast toimimist takistavate tegurite kõrvaldamine, vajaduse korral edendades liikmesriikides kohaldatavate tsiviilkohtumenetlusnormide kokkuvõtvust.
- (3) Väljaandega „Roheline raamat kohtuotsuste täitmise tõhustamise kohta Euroopa Liidus: pangakontode arestimine” algatas komisjon 24. oktoobril 2006 konsulteerimise ühtse Euroopa pangakontode arestimise menetluse vajaduse ja sellise menetluse võimalike tunnuste üle.
- (4) 2009. aasta detsembris vastu võetud Stockholmi programmis, ⁽³⁾ milles sätestatakse vabaduse, turvalisuse ja õigusega seotud prioriteedid aastateks 2010–2014, kutsus Euroopa Ülemkogu komisjoni üles hindama vajadust teatavate ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete järele liidu tasandil, eesmärgiga ära hoida näiteks varade kadumist enne nõude täitmist, ja nende meetmete sätestamise teostatavust, ning esitada asjakohaseid ettepanekuid pangakontode ja võlgniku varade suhtes tehtud kohtuotsuste täitmise tõhususe parandamiseks liidus.
- (5) Siseriiklikud kaitsemeetmete (nt pangakonto arestimise määruste) saamise menetlused on kehtestatud kõikides liikmesriikides, kuid selliste meetmete võtmise tingimused ja nende rakendamise tõhusus on väga erinevad. Lisaks võib siseriiklike kaitsemeetmete kasutamine piiriülese toimega juhtumite puhul osutada tülikaks, eelkõige siis, kui võlausaldaja soovib arestida mitut pangakontot, mis asuvad eri liikmesriikides. Seetõttu näib olevat vajalik ja asjakohane võtta vastu siduv ja vahetult kohaldatav liidu õigusakt, millega kehtestatakse uus liidu menetlus, mis võimaldab piiriüleste kohtuasjade puhul pangakontodel olevat raha tõhusalt ja kiiresti arestida.

⁽¹⁾ ELT C 191, 29.6.2012, lk 57.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

- (6) Käesoleva määrusega kehtestatud menetlus peaks olema täiendav ja valikuline võimalus võlausaldaja jaoks, kellele jääb vabadus kasutada kõiki muid liikmesriigi õiguse kohaseid menetlusi samaväärse meetme taotlemiseks.
- (7) Võlausaldajal peaks olema võimalik saada pangakontode Euroopa arestimismääruse („arestimismäärus”) kujul kaitsemeede, mis takistaks tema võlgnikul liikmesriigis peetaval pangakontol olevat raha üle kanda või välja võtta, kui võlausaldajat ähvardab oht, et ilma sellise meetmeta on tema nõude hilisem täitmine võlgniku suhtes takistatud või oluliselt raskem. Võlgniku pangakontol oleva raha arestimisega tuleks takistada raha kasutamist nii võlgnikul endal kui ka isikutel, keda võlgnik on volitanud tegema makseid oma konto kaudu, nt püsikorralduse või otsearvelduse alusel või krediitkaardi abil.
- (8) Käesoleva määruse reguleerimisalasse peaksid kuuluma kõik tsiviil- ja kaubandusasjad, välja arvatud teatavad täpselt määratletud asjad. Eelkõige ei peaks käesolevat määrust kohaldama võlgniku vastu suunatud nõuete puhul maksejõuetusmenetlustes. See peaks tähendama, et võlgniku vastu ei saa teha arestimismäärust, kui tema suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus, mis on määratletud nõukogu määruses (EÜ) nr 1346/2000⁽¹⁾. Teisest küljest peaks see erand võimaldama kasutada arestimismäärust sellise võlgniku poolt kolmandatele isikutele tehtud kahjulike maksete sissenõudmise tagamiseks.
- (9) Käesolevat määrust tuleks kohaldada kontode suhtes, mida hoitakse krediidasutustes, kes tegelevad hoiuste või muude tagasimakstavate rahaliste vahendite vastuvõtmisega üldsuselt ning oma arvel laenu andmisega.

Seega ei tohiks seda kohaldada finantseerimisasutuste suhtes, kes ei võta selliseid hoiuseid vastu, nt asutused, kes pakuvad rahastamist ekspordi- ja investeerimisprojektide või arengumaades teostatavate projektide jaoks, või asutuste suhtes, kes osutavad finantsturuteenuseid. Lisaks ei tohiks käesolevat määrust kohaldada kontode suhtes, mis on avatud keskpankade poolt või keskpankades, kui nad täidavad rahandusasutuse ülesandeid, ega kontode suhtes, mida ei saa arestida arestimismäärusega samaväärsete siseriiklike määruste alusel või mille arestimine on muul põhjusel välistatud selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asjaomast kontot peetakse.

- (10) Käesolevat määrust tuleks kohaldada üksnes piiriüleste juhtumite suhtes ja selles tuleks määratleda, millist juhtumit käsitatakse antud kontekstis piiriülesena. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks lugeda piiriüleseks juhtum, milles arestimismääruse taotlust menetlev kohus asub ühes liikmesriigis ja pangakontot, mida arestimismäärus puudutab, peetakse teises liikmesriigis. Piiriüleseks tuleks lugeda ka selline juhtum, milles võlausaldaja alaline elu- või asukoht on ühes liikmesriigis ning kohus ja arestitav pangakonto asuvad teises liikmesriigis.

Käesolevat määrust ei tuleks kohaldada kontode arestimise suhtes, mida peetakse selle kohtu asukohaks olevas liikmesriigis, kelle poole on pöördunud arestimismääruse taotlusega, kui võlausaldaja alaline elu- või asukoht on ka selles liikmesriigis, isegi kui võlausaldaja taotleb samal ajal arestimismäärust konto või kontode kohta, mida peetakse mõnes muus liikmesriigis. Sellisel juhul peaks võlausaldaja tegema kaks eraldi taotlust: üks arestimismääruse ja teine siseriikliku meetme kohta.

- (11) Võlausaldajal, kes soovib tagada hilisema sisulise kohtuotsuse täitmise, peaks olema võimalus kasutada arestimismääruse menetlust enne sisulise kohtumenetluse algatamist ja sellise menetluse mis tahes etapis. Seda peaks saama kasutada ka võlausaldaja, kes on juba saanud kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude tasumist.
- (12) Arestimismäärus peaks olema kättesaadav selliste nõuete tagamiseks, mis kuuluvad juba maksmisele. Samuti peaks see olema kättesaadav selliste nõuete puhul, mis ei kuulu veel maksmisele, kui sellised nõuded tekivad tehingust või sündmusest, mis on juba toimunud ja nende suurust on võimalik kindlaks määrata, sealhulgas lepinguvälise kahjuga seotud nõuded ning tsiviilõiguslikud kahjutasu- või hüvitusnõuded, mille aluseks on kriminaalkorras menetletav tegu.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).

Võlausaldajal peaks olema võimalus nõuda, et arestimismäärus tehakse nõude põhisumma või sellest väiksema summa kohta. Väiksem summa võib olla tema huvides näiteks juhul, kui ta on osa oma nõude kohta saanud juba mõne muu tagatise.

- (13) Selleks et tagada tihe seos arestimismääruse tegemise menetluse ja sisulise menetluse vahel, peaks arestimismääruse tegemine kuuluma selle liikmesriigi kohtute rahvusvahelisse pädevusse, kes on pädevad asja sisuliselt lahendama. Käesoleva määruse kohaldamisel peaks sisuline menetlus tähendama mis tahes menetlust, mille eesmärk on hankida asjaomase nõudega seoses täitmisele pööratav täitedokument, ja see mõiste peaks hõlmama näiteks ka maksimismäärustega seotud lihtmenetlusi, sealhulgas selliseid menetlusi nagu prantsuse „*procédure de référé*”. Kui võlgnikuks on tarbija, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, siis peaks arestimismääruse tegemise pädevus kuuluma üksnes selle liikmesriigi kohtutele.
- (14) Arestimismääruse tegemise tingimused peaksid looma asjakohase tasakaalu võlausaldajapoolse arestimismääruse saamise huvi ja võlgnikupoolse arestimismääruse kuritarvitamise vältimise huvi vahel.

Sellest tulenevalt, kui võlausaldaja taotleb arestimismäärust enne kohtuotsuse saamist, peaks kohus, kellele taotlus esitatakse, olema võlausaldaja esitatud tõendite põhjal veendunud, et võlausaldaja nõue võlgniku vastu tõenäoliselt rahuldatakse.

Lisaks tuleks nõuda võlausaldajalt kõigil juhtudel, ka siis, kui ta on juba kohtuotsuse saanud, veenma kohut, et tema nõue vajab kiiresti kohtulikku kaitset ning et ilma arestimismääruseta võib olemasoleva või tulevase kohtuotsuse täitmine olla takistatud või oluliselt keerukam, kuna eksisteerib reaalne oht, et ajaks, mil võlausaldaja saab lasta olemasoleva või tulevase kohtuotsuse täitmisele pöörata, on võlgnik oma vara kaotanud, peitnud või hävitnud või on vara võõrandanud kas selle tegelikust väärtusest odavamalt või ebatavalises ulatuses või ebatavalise tegevuse kaudu.

Kohus peaks hindama võlausaldaja poolt sellise riski olemasolu tõestamiseks esitatud tõendeid. Need võivad puudutada näiteks võlgniku käitumist seoses võlausaldaja nõudega või varasemates pooltevahelistes vaidlustes, võlgniku krediidi ajalugu, võlgniku varade liiki ja võlgniku mis tahes hiljutisi toiminguid oma varadega. Tõendite hindamisel võib kohus otsustada, et võlgniku poolt tema äritegevuse normaalseks toimimiseks või tema pere jooksvateks vajadusteks kontodelt raha väljavõtmine ja kulutuste tegemine ei ole iseenesest ebatavaline. Võlgniku poolt nõude lihtsalt tasumata jätmist või vaidlustamist või lihtsalt asjaolu, et võlgnikul on rohkem kui üks võlausaldaja, ei peaks iseenesest pidama piisavaks tõendiks, et põhjendada arestimismääruse tegemist. Samuti ei peaks arestimismääruse tegemiseks olema piisav põhjendus iseenesest lihtsalt asjaolu, et võlgniku rahaline olukord on halb või halvenemas. Kohus võib neid tegureid siiski arvesse võtta ohu eksisteerimise üldisel hindamisel.

- (15) Selleks et tagada arestimismääruse puhul üllatusmoment ning et tagada kasulikkus piiriülestel juhtudel võlgnikult võlga sisse nõuda üritavale võlausaldajale, ei tuleks võlgnikku võlausaldaja taotlusest teavitada ega teda enne arestimismääruse tegemist ära kuulata või teavitada teda arestimismäärusest enne selle täitmist. Kui kohus ei ole võlausaldaja või tunnistajate olemasolu korral võlausaldaja tunnistaja(te) poolt esitatud tõendite ja teabe põhjal veendunud, et asjaomane konto või kontode arestimine on põhjendatud, ei peaks ta arestimismäärust tegema.
- (16) Olukordades, kus võlausaldaja esitab arestimismääruse taotluse enne sisulise kohtumenetluse algatamist, peaks käesolev määrus kohustama teda algatama sellise menetluse kindlaksmääratud tähtaja jooksul ja samuti peaks kohustama teda esitama arestimismääruse taotluse saanud kohtule tõendid sellise menetluse algatamise kohta. Juhul kui võlausaldaja seda kohustust ei täida, peaks kohus arestimismääruse omal algatusel tühistama või see peaks muutuma automaatselt kehtetuks.
- (17) Kuna võlgnikku enne arestimismääruse tegemist ära ei kuulata, tuleks käesoleva määrusega näha ette konkreetsed kaitsemeetmed arestimismääruse kuritarvitamise ärahoidmiseks ja võlgniku õiguste kaitseks.

- (18) Üheks selliseks oluliseks kaitsemeetmeks peaks olema võimalus nõuda võlausaldajalt tagatise esitamist, et tagada võlgnikule hiljem mis tahes kahju hüvitamine, mis on talle tekkinud arestimismäärusega. Olenevalt siseriiklikust õigusest võib sellise tagatise esitada kas tagatisdeposiidina või alternatiivse tagatisena, näiteks pangagarantii või hüpoteegi vormis. Kohtul peaks olema õigus määrata kindlaks summa, mis on piisav, et vältida arestimismääruse kuritarvitamist ja tagada kahju hüvitamine võlgnikule, ning ta peaks saama võimaliku kahju suurust käsitlevate konkreetsete tõendite puudumisel lähtuda tagatise suuruse määramisel tehtava arestimismääruse summa suuruselt.

Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti, millega nõutakse võlgnikult võlausaldaja nõude tasumist, veel saanud, peaks tagatise esitamine olema reegel ja kohus peaks loobuma sellest nõudest või nõudma tagatist väiksemas summas üksnes erandkorras, kui ta leiab, et selline tagatis on juhtumi asjaolusid arvesse võttes sobimatu, liigne või ebaproportsionaalne. Sellisteks asjaoludeks võib olla näiteks see, et võlausaldajal on nõude kasuks eriti tugevad argumendid, kuid tal puuduvad piisavad vahendid tagatise esitamiseks, et nõude sisuks on elatisraha või palga maksmine, või et nõude suurus on selline, et arestimismäärusega võlgnikule kahju tekitamine ei ole tõenäoline, nt väikesesummaline ettevõtte võlg.

Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, peaks tagatise esitamine jääma kohtu otsustada. Tagatise esitamine võib olla asjakohane (välja arvatud eespool nimetatud erandlikel asjaoludel) näiteks siis, kui kohtuotsus, mille täitmist arestimismäärusega soovitakse tagada, ei ole käimasoleva apellatsioonimenetluse tõttu veel täitmisele pööratav või on seda üksnes esialgselt.

- (19) Võlausaldaja ja võlgniku huvide asjakohasel tasakaalustamisel peaks oluline element olema ka võlausaldaja vastutus võlgnikule arestimismäärusega põhjustatud võimaliku kahju eest. Käesoleva määrusega tuleks seetõttu miinimumnõudena ette näha võlausaldaja vastutus võlgnikule arestimismäärusega võlausaldaja süü tõttu tekitatud kahju eest. Sellega seoses peaks tõendamiskoormis lasuma võlgnikul. Mis puudutab käesolevas määruses täpsustatud vastutuse kohaldamise põhjuseid, tuleks ette näha ühtlustatud eeskiri võlausaldaja süü vaidlustatava eelduse kohta.

Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalik säilitada või kehtestada oma siseriiklikus õiguses muud vastutuse kohaldamise põhjused kui need, mis on täpsustatud käesolevas määruses. Selliste muude vastutuse kohaldamise põhjuste puhul peaks liikmesriikidel olema samuti võimalik säilitada või kehtestada muud vastutuse liigid, nagu mittesüüline vastutus.

Käesolevas määruses tuleks sätestada ka kollisiooninorm, millega määratakse kindlaks, et võlausaldaja vastutuse suhtes kohaldatav õigus peaks olema täitmise liikmesriigi õigus. Kui täitmise liikmesriike on mitu, peaks kohaldatav õigus olema selle täitmise liikmesriigi õigus, kus on võlgniku harilik viibimiskoht. Juhul kui võlgniku harilik viibimiskoht ei ole üheski täitmise liikmesriigis, peaks kohaldatav õigus olema selle täitmise liikmesriigi õigus, millega kohtuasi on kõige tihedamalt seotud. Kõige tihedama seose kindlakstegemisel võib üks kohtu poolt arvessevõetav tegur olla erinevates täitmise liikmesriikides arestitud summade suurus.

- (20) Selleks et üle saada olemasolevatest praktilistest raskustest piiriülese juhtumi puhul võlgniku pangakonto asukoha kohta teabe hankimisel, tuleks käesolevas määruses sätestada mehhanism, mis võimaldab võlausaldajal nõuda, et kohus hangiks võlgniku konto tuvastamiseks vajalikku teavet enne arestimismääruse tegemist selle liikmesriigi määratud teabeasutusest, kus võlausaldaja arvates on võlgnikul olemas pangakonto. Võttes arvesse sellise riigiasutuste sekkumise ja sellise isiklikele andmetele juurdepääsu eripära, tuleks kontot käsitlevale teabele anda juurdepääs reeglina ainult juhtudel, kui võlausaldaja on juba saanud täitmisele pööratava kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi. Erandkorras peaks võlausaldajal siiski olema võimalik esitada taotlus kontot käsitleva teabe saamiseks isegi juhul, kui tema kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või ametlik dokument ei ole veel täitmisele pööratav. Sellise taotluse esitamine peaks olema võimalik juhul, kui arestitav summa on vastavaid asjaolusid arvesse võttes suur ning kohus on võlausaldaja esitatud tõendite alusel veendunud, et sellist kontot käsitlevat teavet on vaja kiiresti saada, kuna on olemas oht, et ilma selleta on võlausaldaja poolt võlgniku suhtes algatatud nõude hilisem täitmine tõenäoliselt takistatud ja selle tulemusena võib võlausaldaja finantsseisund märkimisväärselt halveneda.

Et see mehhanism saaks toimida, peaksid liikmesriigid oma siseriiklikus õiguses tegema sellise teabe hankimiseks kättesaadavaks ühe või mitu meetodit, mis on tulemuslikud ja tõhusad ning ei ole ebarproportsionaalselt kulukad ega aeganõudvad. Seda mehhanismi tuleks kohaldada üksnes siis, kui täidetud on kõik arestimismääruse tegemise tingimused ja nõuded ning võlausaldaja on oma taotluses nõuetekohaselt põhjendanud, miks on põhjust arvata, et võlgnikul on konkreetses liikmesriigis üks või mitu pangakontot: näiteks kuna võlgnik töötab selles liikmesriigis või tegutseb mingil kutsealal või omab seal kinnisvara.

- (21) Teavet võlgniku pangakonto või pangakontode tuvastamise kohta ei tohiks anda võlausaldaja kätte, sest tagada tuleks võlgniku isikuandmete kaitse. See tuleks anda üksnes taotlevale kohtule ja erandkorras pangale, kui pank või muu arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus täitmise liikmesriigis ei ole suuteline võlgniku pangakontot kindlaks tegema arestimismääruses esitatud teabe põhjal, näiteks kui samas pangas on kontod mitmel isikul, kellel on sama nimi ja sama aadress. Kui sellisel juhul on arestimismääruses märgitud, et arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid saadi teabe taotluse abil, peaks pank taotlema täitmise liikmesriigi teabeasutuselt selle teabe ning tal peaks olema võimalus esitada see taotlus lihtsalt ja tarbetute formaalsusteta.
- (22) Käesoleva määrusega tuleks võlausaldajale anda õigus kaevata edasi otsus, millega keeldutakse arestimismääruse tegemisest. Selle õigusega ei tohiks piirata võlausaldaja võimalust taotleda uutele asjaoludele või uuele tõendusmaterjalile tuginedes uuesti arestimismääruse tegemist.
- (23) Pangakontode arestimisega tegelevad täitevõimsused on liikmesriigiti märkimisväärselt erinevad. Et ära hoida nende üksuste töö kattumist liikmesriikides ning austada riikidesisest korda nii palju kui võimalik, peaks käesolev määrus arestimismääruse täitmise ja tegeliku rakendamise osas tuginema samaväärsete siseriiklike määruste täitmise ja rakendamise meetoditele ja struktuuridele, mis on loodud liikmesriigis, kus arestimismäärus tuleb täita.
- (24) Kiire täitmise tagamiseks tuleks käesolevas määruses sätestada, et arestimismäärus edastatakse päritoluliikmesriigist täitmise liikmesriigi pädevale asutusele asjakohaste vahendite abil, mis kindlustavad edastatavate dokumentide sisu tõepärasuse ja usaldusväärsuse ning hea loetavuse.
- (25) Pärast arestimismääruse kättesaamist peaks täitmise liikmesriigi pädev asutus võtma vajalikud meetmed selle täitmiseks vastavalt oma siseriiklikule õigusele, kas edastades saadud arestimismääruse pangale või muule asjaomases liikmesriigis selliste arestimismääruste täitmise eest vastutavale üksusele, või siis andes pangale muul viisil juhised selle täitmiseks, kui siseriiklikus õiguses on nii ette nähtud.
- (26) Olenevalt täitmise liikmesriigi õiguses samaväärsete siseriiklike määruste jaoks sätestatud meetodist tuleks arestimismääruse täitmiseks blokeerida arestitud summa võlgniku kontrol või kui siseriikliku õigusega nii ette nähakse, siis kanda see summa üle arestimise otstarbeks mõeldud kontole, mis võib olla pädeva täitevasutuse konto, kohtu konto, sellise panga konto, kus võlgnikul on konto, või sellise panga konto, mis on konkreetsel juhul määratud arestimise koordineerivaks üksuseks.
- (27) Käesoleva määrusega ei tuleks välistada võimalust nõuda arestimismääruse täitmise eest makstavate tasude ettemaksmist. See küsimus tuleks lahendada selle liikmesriigi siseriikliku õigusega, kus arestimismäärus tuleb täita.
- (28) Arestimismäärus peaks (järjestamise korral) olema tähtsusjärjestuses samal kohal kui täitmise liikmesriigi samaväärne siseriiklik määrus. Kui siseriikliku õiguse kohaselt on teatavad täitemeetmed arestimismeetmete suhtes prioriteetsed, tuleks neile käesoleva määruse alusel anda arestimismääruse suhtes samasugune prioriteetsus. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks samaväärseteks siseriiklikeks määrusteks lugeda mõnedes siseriiklikes õigussüsteemides eksisteerivad *in personam* määrused.

- (29) Käesolevas määruses tuleks pangale või muule täitmise liikmesriigis arestimismääruse täitmise eest vastutavale üksusele sätestada kohustus teatada, kas võlgniku raha on arestimismääruse tulemusel arestitud, ja kui on, siis millises ulatuses, ning võlausaldajale kohustus tagada arestitud raha vabastamine arestimismääruses nimetatud summat ületavas osas.
- (30) Käesoleva määrusega tuleks tagada võlgniku õigus õiglasele kohtulikule arutamisele ja õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ning seetõttu, arvestades arestimismääruse tegemise menetluse *ex parte* olemust, võimaldada tal arestimismäärust või selle täitmist vaidlustada käesolevas määruses sätestatud põhjustel vahetult pärast arestimismääruse täitmist.
- (31) Seoses sellega tuleks käesolevas määruses sätestada nõue, et arestimismäärus ning kõik võlausaldaja poolt päritoluliikmesriigi kohtule esitatud dokumendid ja vajalikud tõlked toimetatakse võlgnikule kätte kiiresti pärast arestimismääruse täitmist. Kohtul peaks olema õigus otsustada, kas neile lisatakse veel muid dokumente, millel tema otsus rajaneb ja mida võlgnikul võib vaja minna oma õiguste kaitsmiseks, nt mis tahes suulise ärakuulamise sõnasõnalised üleskirjutused.
- (32) Võlgnikul peaks olema võimalus nõuda arestimismääruse läbivaatamist, eelkõige juhul, kui on täitmata käesolevas määruses sätestatud tingimused või nõuded või kui arestimismääruse tegemist ajendanud asjaolud on muutunud sellisel, et arestimismääruse tegemine ei ole enam põhjendatud. Näiteks peaks õiguskaitsevahend olema võlgnikule kättesaadav juhul, kui ei olnud tegemist piiriülese juhtumiga käesoleva määruse tähenduses, kui ei peetud kinni käesolevas määruses sätestatud kohtualluvuse eeskirjadest, kui võlausaldaja ei algatanud sisulist menetlust käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul ja sellest tulenevalt kohus ei tühistanud omal algatusel arestimismäärust või see ei muutunud automaatselt kehtetuks, kui võlausaldaja nõue ei vajanud kiiret kaitset arestimismääruse kujul, kuna puudus oht, et selle nõude hilisem täitmine oleks takistatud või oluliselt raskem, või kui tagatise esitamine ei olnud kooskõlas käesolevas määruses sätestatud nõuetega.

Õiguskaitsevahend peaks olema võlgnikule kättesaadav ka sel juhul, kui arestimismäärust ja arestimisteadet ei toimetatud talle kätte, nagu käesolevas määruses on ette nähtud, või kui talle kätte toimetatud dokumendid ei vastanud käesolevas määruses sätestatud keelealastele nõuetele. Sellist õiguskaitsevahendit ei tuleks siiski võimaldada, kui kätte toimetamata jätmise või tõlke puudumine teatava tähtaja jooksul parandatakse. Võlausaldaja peaks dokumentide kättetoimetamata jätmise parandamiseks tegema taotluse päritoluliikmesriigis dokumentide kättetoimetamise eest vastutavale asutusele, et asjakohased dokumendid toimetataks võlgnikule kätte tähtkirjaga, või juhul kui võlgnik on nõustunud dokumentidele järele minema kohtusse, esitama kohtule dokumentide vajalikud tõlked. Sellist taotlust ei tohiks nõuda juhul, kui dokumentide kättetoimetamata jätmise parandati juba muul viisil, näiteks juhul, kui kohus algatas vastavalt siseriiklikule õigusele dokumentide kättetoimetamise omal algatusel.

- (33) Küsimus, kes peab esitama käesoleva määrusega nõutud tõlked ning kes peab kandma sellise tõlkimise kulud, lahendatakse siseriikliku õigusega.
- (34) Arestimismääruse enda vastu kasutatavate õiguskaitsevahendite puhul peaks pädevus kuuluma selle liikmesriigi kohtutele, kus arestimismäärus tehti. Arestimismääruse täitmise vastu kasutatavate õiguskaitsevahendite puhul peaks pädevus kuuluma täitmise liikmesriigi kohtutele või kui see on kohaldatav, siis pädevatele täitevasutustele.
- (35) Võlgnikul peaks olema õigus esitada taotlus arestitud raha vabastamiseks, kui ta annab sobiva alternatiivse tagatise. Sellise alternatiivse tagatise võib anda kas tagatisdeposiidina või muu tagatisena, näiteks pangagarantii või hüpooteegi vormis.

- (36) Käesolev määrus peaks tagama, et võlgniku konto arestimine ei mõjuta summasid, mis ei kuulu täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele, näiteks võlgniku ja tema pere elatise tagamiseks vajalikke summasid. Sõltuvalt kõnealuses liikmesriigis kohaldatavast menetluskorrast peaks asjaomase arestimisele mitte kuuluva summa kindlaks määrama kas vastutav asutus, milleks võib olla kohus, pank või pädev täitevasutus, omal algatusel enne arestimismääruse täitmist või võlgniku taotluse alusel pärast arestimismääruse täitmist. Kui arestitavad kontod asuvad mitmes liikmesriigis ja arestimata jätmist on kohaldatud rohkem kui üks kord, peaks võlausaldaja saama taotleda iga asjaomase täitmise liikmesriigi pädevalt kohtult või, kui nii on sätestatud asjaomase täitmise liikmesriigi õiguses, kõnealuse liikmesriigi pädevalt täitevasutuselt kõnealuses liikmesriigis kohaldatud arestimata jätmise kohandamist.
- (37) Selleks et tagada arestimismääruse kiire ja viivitamatu tegemine ja täitmine, tuleks käesolevas määruses sätestada tähtajad, mille jooksul tuleb menetluse eri etapid lõpule viia. Menetluses osalevatel kohtutel ja asutustel tuleks lubada neist tähtaegadest kõrvale kalduda üksnes erandlikel asjaoludel, näiteks juhtumite puhul, mis on juriidilisel või faktide poolest keerulised.
- (38) Käesolevas määruses sätestatud ajavahemike ja tähtaegade arvutamisel tuleks kohaldada nõukogu määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) Selleks et käesoleva määruse kohaldamist hõlbustada, tuleks liikmesriikidele ette näha kohustus edastada komisjonile teatav teave oma õigusaktide ja menetluste kohta seoses arestimismääruste ja samaväärsete siseriiklike määrustega.
- (40) Selleks et hõlbustada käesoleva määruse kohaldamist praktikas, tuleks kehtestada standardvormid, eelkõige arestimismääruse taotlemiseks, arestimismääruse kui sellise jaoks, raha arestimisest teatamiseks ning käesoleva määruse kohaseks õiguskaitsevahendi taotlemiseks või edasikaebuse esitamiseks.
- (41) Menetluste tõhususe suurendamiseks tuleks käesoleva määrusega lubada võimalikult suurel määral kasutada tänapäevaseid sidetehnoloogiaid, mis on aktsepteeritud asjaomaste liikmesriikide menetlusnormides, eelkõige käesoleva määrusega ette nähtud standardvormide täitmiseks ning menetluses osalevate asutuste vaheliseks suhtlemiseks. Lisaks peaksid arestimismääruse ja muude käesoleva määrusega reguleeritud dokumentide allkirjastamise meetodid olema tehnoloogiliselt neutraalsed, et oleks võimalik kasutada olemasolevaid meetodeid, näiteks digitaalset tõendamist või turvalist autentimist, ja selle valdkonna tulevase tehnilise võimalusi.
- (42) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks käesolevas määruses ette nähtud standardvormide kehtestamiseks ja hilisemaks muutmiseks anda komisjonile rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Käesoleva määrusega ettenähtud standardvormide kehtestamiseks ja hilisemaks muutmiseks mõeldud rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust kooskõlas määruse (EL) nr 182/2011 artikliga 4.
- (44) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse määruses tagada era- ja perekonnaelu austamist, isikuandmete kaitset, õigust omandile ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohutlikule arutamisele, mis on sätestatud vastavalt harta artiklites 7, 8, 17 ja 47.

⁽¹⁾ Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (45) Isikuandmetele juurdepääsemisel ning selliste andmete kasutamisel ja edastamisel vastavalt käesolevale määrusele tuleks täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ ⁽¹⁾ nõudeid liikmesriikide siseriiklikusse õigusesse ülevõetud kujul.
- (46) Siiski tuleks käesoleva määruse kohaldamise eesmärgil kindlaks määrata mõned isikuandmetele juurdepääsu ning nende andmete kasutamise ja edastamise eritingimused. Selles osas on võetud arvesse Euroopa andmekaitseinspektori arvamust ⁽²⁾. Andmesubjekti tuleks sellest teavitada vastavalt siseriiklikule õigusele. Võlgniku teavitamine tema pangakontoga või pangakontodega seotud teabe avaldamisest tuleks siiski 30 päeva võrra edasi lükata, et ära hoida arestimismääruse tulemuse ohtuseadmist varase teavitamisega.
- (47) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt kehtestada kaitsemeetme võtmiseks liidu menetlus, mis võimaldab võlausaldajal saada arestimismääruse, millega hoitakse ära võlausaldaja nõude hilisema täitmise ohtuseadmine võlgniku poolt liidus asuval pangakontol hoitava raha ülekandmise või väljavõtmise teel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikult kaugemale.
- (48) Käesolevat määrust kohaldatakse üksnes nende liikmesriikide suhtes, kellele see on aluslepingute kohaselt siduv. Käesolevas määruses sätestatud arestimismääruse saamise menetlust peaksid seega saama kasutada üksnes need võlausaldajad, kelle alaline elu- või asukoht on liikmesriigis, kellele käesolev määrus on siduv, ning käesoleva määruse alusel tehtud arestimismäärused peaksid puudutama üksnes sellises liikmesriigis peetavate pangakontode arestimist.
- (49) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 kohaselt on Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (50) Protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav, piiramata nimetatud protokoll nr 21 artikli 4 kohaldamist.
- (51) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISESE JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse liidu menetlus, mis võimaldab võlausaldajal saada pangakonto Euroopa arestimismääruse („arestimismäärus“), millega hoitakse ära võlausaldaja nõude hilisema täitmise ohustamine raha ülekandmise või väljavõtmise teel määruses kindlaksmääratud summani, mida võlgnik hoiab või mida võlgniku nimel hoitakse liikmesriigis peetaval pangakontol.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ ELT C 373, 21.12.2011, lk 4.

2. Võlausaldaja saab kasutada arestimismäärust siseriikliku õiguse kohaste arestimismeetmete alternatiivina.

Artikkel 2

Reguleerimisese

1. Käesolevat määrust kohaldatakse rahaliste nõuete suhtes tsiviil- ja kaubandusajades artiklis 3 määratletud piiriüleste juhtumite puhul kõikides asjaomastes kohtutes ja erikohtutes („kohus”). Seda ei kohaldata eelkõige maksu-, tolli- ja haldusajades suhtes ega riigi vastutuse suhtes, mis tuleneb riigi tegevusest või tegevusetusest riigivõimu teostamisel („*acta iure imperii*”).

2. Käesolevat määrust ei kohaldata:

- a) varaliste õiguste suhtes, mis tulenevad abielusuhtest või suhtest, millel on sellele suhtele kohaldatava õiguse kohaselt abieluga sarnane toime;
- b) testamentide ja pärimise, sealhulgas surmast tulenevate ülalpidamiskohustuste suhtes;
- c) nõuete suhtes, mis on esitatud võlgniku vastu, kelle suhtes on algatatud pankrotimenetlus, maksejõuetute äriühingute või muude juriidiliste isikute lõpetamise menetlus, kohtulik kompromiss, kompromissi tegemine või analoogne menetlus;
- d) sotsiaalkindlustuse suhtes;
- e) vahekohtumenetluse suhtes.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata pangakontode suhtes, mida ei saa arestida selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asjaomast kontot peetakse, ega kontode suhtes, mida peetakse seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis a määratletud süsteemi toimimisega.

4. Käesolevat määrust ei kohaldata pangakontode suhtes, mida hoitakse keskpankade poolt või keskpankades rahandusametuse ülesandeid täites.

Artikkel 3

Piiriülesed juhtumid

1. Käesolevas määruses käsitatakse piiriülese juhtumina juhtumit, mille puhul arestimismäärusega arestitavat pangakontot või arestitavaid pangakontosid peetakse muus liikmesriigis kui:

- a) liikmesriik, kus asub kohus, kellele on artikli 6 kohaselt esitatud arestimismääruse taotlus, või
- b) liikmesriik, kus on võlausaldaja alaline elu- või asukoht.

2. Kas tegemist on piiriülese juhtumiga, määratakse kindlaks kuupäeva, mil arestimismääruse taotlus esitatakse arestimismääruse tegemiseks pädevale kohtule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpapierarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „pangakonto” või „konto” – pangas võlgniku või võlgnikku esindava kolmanda isiku nimel hoitav konto, millel hoitakse raha;
- 2) „pank” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediitiasutus, sealhulgas krediitiasutuste filiaalid (nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti 17 tähenduses), kelle peakontor on liidus või, kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁽²⁾ artikliga 47, väljaspool liitu, kui kõnealused filiaalid asuvad liidus;
- 3) „raha” – rahasumma, mis on kontole krediteeritud mis tahes väeringus, või samalaadsed rahalised nõuded, näiteks rahaturu hoiused;
- 4) „liikmesriik, kus pangakontot peetakse” –
 - a) asjaomase konto IBANis (rahvusvaheline pangakontonumber) märgitud liikmesriik või
 - b) kui pangakontol ei ole IBANi, siis liikmesriik, kus on panga, kus kontot peetakse, peakontor, või kui kontot peetakse filiaalis, siis liikmesriik, kus on filiaali asukoht;
- 5) „nõue” – nõue kindla sissenõutavaks muutunud rahasumma maksmiseks või juba tehtud tehingust või toimunud sündmusest tuleneva kindlaksmääratava rahasumma maksmiseks, tingimusel et nõudega saab pöörduda kohtusse;
- 6) „võlausaldaja” – füüsiline isik, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, või juriidiline isik või muu üksus, kelle alaline asukoht on liikmesriigis ja kellel on õigusvõime pöörduda kohtusse või keda on võimalik kaevata kohtusse liikmesriigi õiguse kohaselt ning kes taotleb nõudega seotud arestimismäärust või on selle juba saanud;
- 7) „võlgnik” – füüsiline või juriidiline isik või mis tahes muu üksus, kellel on õigusvõime esitada hagi või kelle vastu on võimalik esitada hagi liikmesriigi õiguse alusel ning kelle vastu võlausaldaja püüab saada või on juba saanud nõudega seotud arestimismääruse;
- 8) „kohtuotsus” – liikmesriigi kohtu otsus, olenemata sellest, kuidas seda kohtuotsust nimetatakse, sealhulgas kohtuametniku otsus kulude kindlaksmääramise kohta;
- 9) „kohtulik kokkulepe” – kokkulepe, mille liikmesriigi kohus on kinnitanud või mis on sõlmitud liikmesriigi kohtus menetluse käigus;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- 10) „ametlik dokument” – dokument, mis on liikmesriigis ametlikult koostatud või ametliku dokumendina registreeritud ning
- a) mille allkiri ja sisu on ehtsad ning
- b) mille ehtsust on kinnitanud avaliku võimu kandja või muu selleks pädev asutus;
- 11) „päritoluliikmesriik” – liikmesriik, kus tehti arestimismäärus;
- 12) „täitmise liikmesriik” – liikmesriik, kus arestitavat pangakontot peetakse;
- 13) „teabeasutus” – ametiasutus, kelle liikmesriik määranud pädevaks hankima vajalikku teavet võlgniku konto või kontode kohta vastavalt artiklile 14;
- 14) „pädev asutus” – ametiasutus või ametiasutused, kelle liikmesriik on määranud pädevaks vastuvõtmiseks, edastamiseks ja kättetoimetamiseks vastavalt artikli 10 lõikele 2, artikli 23 lõigetele 3, 5 ja 6, artikli 25 lõikele 3, artikli 27 lõikele 2, artikli 28 lõikele 3 ning artikli 36 lõike 5 teisele lõigule;
- 15) „alaline elu- või asukoht” – vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ artiklitele 62 ja 63 määratletud alaline elu- või asukoht.

2. PEATÜKK

ARESTIMISMÄÄRUSE SAAMISE MENETLUS

Artikkel 5

Kasutatavus

Võlausaldajal peab olema võimalik taotleda arestimismääruse tegemist järgmistel juhtudel:

- a) enne, kui võlausaldaja algatab liikmesriigis võlgniku vastu sisulise menetluse, või kõnealuse menetluse mis tahes etapis kuni kohtuotsuse tegemiseni või kohtuliku kokkuleppe kinnitamise või sõlmimiseni;
- b) pärast seda, kui võlausaldaja on liikmesriigis saanud kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude tasumist.

Artikkel 6

Kohtualluvus

1. Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtuliku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, kuulub arestimismääruse tegemine selle liikmesriigi kohtute pädevusse, kes asjakohaste kohaldatavate kohtualluvuse eeskirjade kohaselt on pädevad asja sisuliselt lahendama.
2. Olenemata lõikest 1, kui võlgnik on tarbija, kes on sõlminud võlausaldajaga lepingu eesmärgil, mida ei saa lugeda seotuks tema majandus- või kutsetegevusega, kuulub sellise arestimismääruse tegemine, mille eesmärk on tagada kõnealuse lepinguga seotud nõue, üksnes selle liikmesriigi kohtute pädevusse, kus on võlgniku alaline elu- või asukoht.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1).

3. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse või kohtuliku kokkuleppe juba saanud, kuulub kohtuotsuses või kohtulikus kokkuleppes kindlaks määratud nõude kohta arestimismääruse tegemine selle liikmesriigi kohtute pädevusse, kus kohtuotsus tehti või kohtulik kokkulepe kinnitati või sõlmiti.

4. Kui võlausaldaja on saanud ametliku dokumendi, kuulub selles dokumendis kindlaks määratud nõude kohta arestimismääruse tegemine selle liikmesriigi sel otstarbel määratud kohtute pädevusse, kus nimetatud dokument koostati.

Artikkel 7

Arestimismääruse tegemise tingimused

1. Kohus teeb arestimismääruse, kui võlausaldaja on esitanud piisavad tõendid, mille põhjal kohus saab veenduda, et arestimismääruse vormis kaitsemeetme võtmiseks on pakiline vajadus, kuna on reaalne oht, et ilma sellise meetmeta oleks võlausaldaja poolt võlgniku vastu esitatud nõude hilisem täitmine takistatud või oluliselt keerukam.

2. Kui võlausaldaja ei ole veel saanud liikmesriigis kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude täitmist, esitab võlausaldaja ka piisavad tõendid, mille põhjal kohus saab veenduda, et võlausaldaja nõue võlgniku vastu tõenäoliselt rahuldatakse.

Artikkel 8

Arestimismääruse taotlemine

1. Arestimismääruse taotlemiseks kasutatakse vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

2. Taotlus sisaldab järgmist teavet:

a) selle kohtu nimi ja aadress, kellele taotlus esitatakse;

b) andmed võlausaldaja kohta: nimi ja kontaktandmed ning, kui see on kohaldatav, siis võlausaldaja esindaja nimi ja kontaktandmed, ning

i) sünniaeg ning vajaduse ja olemasolu korral identifitseerimis- või passi number, kui võlausaldaja on füüsiline isik, või

ii) kui võlausaldaja on juriidiline isik või mõni muu isik, kellel on õigusvõime esitada hagi või kelle vastu on võimalik esitada hagi liikmesriigi õiguse alusel, siis asutamise, õigusvõime tekkimise või registreerimise riik ja identifitseerimis- või registreerimisnumber või selle puudumisel asutamise, õigusvõime tekkimise või registreerimise kuupäev ja koht;

c) andmed võlgniku kohta: nimi ja kontaktandmed ja, kui see on kohaldatav, võlgniku esindaja nimi ja kontaktandmed, ning kui see on kättesaadav, siis:

i) sünniaeg ja identifitseerimis- või passi number, kui võlgnik on füüsiline isik, või

ii) kui võlgnik on juriidiline isik või mõni muu isik, kellel on õigusvõime esitada hagi või kelle vastu on võimalik esitada hagi liikmesriigi õiguse alusel, siis moodustamise, asutamise või registreerimise riik ja identifitseerimis- või registreerimisnumber või selle puudumisel moodustamise/asutamise/registreerimise kuupäev ja koht;

d) number, mille järgi on võimalik kindlaks teha pank (näiteks IBAN või BIC) ja/või selle panga nimi ja aadress, kus võlgnikul on üks või enam arestitavat kontot;

- e) kui see on kättesaadav, siis arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid ja sellisel juhul teave selle kohta, kas arestida tuleks ka mõni muu konto, mis on võlgnikul samas pangas;
- f) kui punktis d osutatud teavet ei ole võimalik esitada, siis avaldus selle kohta, et artikli 14 kohaselt on tehtud taotlus kontot käsitleva teabe hankimiseks, kui selline taotlus on võimalik, ja üksikasjalik põhjendus selle kohta, miks võlausaldaja usub, et võlgnikul on teatud liikmesriigi pangas üks või enam pangakontot;
- g) summa, mille suhtes arestimismäärust taotletakse:
 - i) kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, siis nõude põhisumma või selle osa ning mis tahes intresside summa, mis on sissenõutavad vastavalt artiklile 15;
 - ii) kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, siis kohtuotsuses, kohtulikus kokkuleppes või ametlikus dokumendis kindlaks määratud nõude põhisumma või selle osa ning mis tahes intressid ja kulud, mis on sissenõutavad vastavalt artiklile 15;
- h) kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulahendit või ametlikku dokumenti veel saanud, siis:
 - i) kõikide nende oluliste faktide kirjeldus, mis toetavad selle kohtu pädevust, kellele arestimismääruse taotlus esitatakse;
 - ii) kõikide nõude ja, kui see on kohaldatav, intressinõude aluseks olevate oluliste asjaolude kirjeldus;
 - iii) avaldus selle kohta, kas võlausaldaja on juba algatanud võlgniku vastu sisulise menetluse;
- i) kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, siis avaldus selle kohta, et kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või ametlik dokument ei ole veel täidetud, või kui see on osaliselt täidetud, siis andmed täitmata jätmise ulatuse kohta;
- j) kõikide arestimismääruse tegemist põhjendavate oluliste asjaolude kirjeldus, nagu on nõutud artikli 7 lõikes 1;
- k) vajaduse korral põhjendus selle kohta, miks võlausaldaja usub, et teda tuleks artikli 12 kohasest tagatise andmisest vabastada;
- l) loetelu tõenditest, mille võlausaldaja on esitanud;
- m) artiklis 16 sätestatud avaldus selle kohta, kas võlausaldaja on esitanud samaväärse siseriikliku määruse taotluse muudele kohtutele või ametiasutustele või kas selline määrus on juba tehtud või kas selle tegemisest on keeldutud ning kui selline määrus on juba tehtud, siis andmed selle kohta, millises ulatuses on seda täidetud;
- n) valikuliselt andmed võlausaldaja pangakonto kohta, mida kasutatakse juhul, kui võlgnik tasub nõude vabatahtlikult;
- o) avaldus selle kohta, et võlausaldajale teadaolevalt on taotluses esitatud teave tõene ja täielik ning et võlausaldaja on teadlik sellest, et mis tahes tahtlikul valede või puudulike andmete esitamisel võivad olla õiguslikud tagajärjed selle liikmesriigi õiguse alusel, kus taotlus esitati, või kaasneb sellega võlausaldaja vastutus vastavalt artiklile 13.

3. Taotlusele lisatakse kõik asjakohased tõendavad dokumendid ja kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, siis ka kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi koopia, mis vastab selle autentsuse tuvastamiseks vajalikele tingimustele.
4. Taotluse ja tõendavad dokumendid võib esitada mis tahes sidevahendite, sh elektrooniliste sidevahendite kaudu, mis on lubatud selle liikmesriigi menetluseeskirjade kohaselt, kus taotlus esitatakse.

Artikkel 9

Tõendite kogumine

1. Kohus teeb oma otsuse kirjalikus menetluses võlausaldaja taotluses või sellega koos esitatud teabe ja tõendite põhjal. Kui kohus leiab, et esitatud tõendid ei ole piisavad, võib ta siseriikliku õigusega lubatud juhtudel nõuda, et võlausaldaja esitaks täiendavaid dokumentaalseid tõendeid.
2. Olenemata lõikest 1 ja kui artiklist 11 ei tulene teisiti ning tingimusel et see ei põhjusta menetluses põhjendamatut viivitust, võib kohus samuti kasutada muud asjakohast, siseriiklikus õiguses lubatud tõendite kogumise meetodit, näiteks võlausaldaja või tema tunnistaja(te) suulist ärakuulamist, mis võib toimuda ka videokonverentsi või muu sidetehnoloogia vahendusel.

Artikkel 10

Asja sisulise menetluse algatamine

1. Kui võlausaldaja on esitanud arestimismääruse taotluse enne sisulise menetluse algatamist, algatab ta sellise menetluse ja esitab tõendid sellise menetluse algatamise kohta arestimismääruse taotluse saanud kohtule 30 päeva jooksul alates kuupäevast, mil ta taotluse esitas, või 14 päeva jooksul alates arestimismääruse tegemise kuupäevast, sõltuvalt sellest, kumb neist on hilisem. Kohus võib seda tähtaega pikendada ka võlgniku taotlusel näiteks selleks, et pooled saaksid nõude osas kokkuleppele jõuda, ning teavitab sellest mõlemat poolt.
2. Kui kohus ei ole lõikes 1 osutatud ajavahemiku jooksul saanud tõendeid menetluse algatamise kohta, tühistatakse arestimismäärus või see muutub kehtetuks ja pooli teavitatakse sellest.

Kui arestimismääruse teinud kohus asub täitmise liikmesriigis, tühistatakse arestimismäärus või muutub see kehtetuks kõnealuses liikmesriigis kõnealuse liikmesriigi õiguse kohaselt.

Kui tühistamist või kehtetuks muutmist tuleb kohaldada liikmesriigis, mis ei ole päritoluliikmesriik, tühistab kohus arestimismääruse, kasutades selleks tühistamisvormi, mis on kehtestatud kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega, ning edastab kooskõlas artikliga 29 teabe tühistamise kohta täitmise liikmesriigi pädevale asutusele. Nimetatud asutus võtab artiklit 23 kohaldades vajalikke meetmeid tühistamise või kehtetuks muutmise kohaldamiseks.

3. Lõike 1 kohaldamisel loetakse sisuline menetlus algatatuks:
 - a) ajal, mil kohtule esitatakse menetluse algatamist käsitlev või võrdväärne dokument, tingimusel et võlausaldaja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokument võlgnikule kätte toimetada, või
 - b) kui dokument tuleb kätte toimetada enne kohtule esitamist, ajal, mil kättetoimetamise eest vastutav asutus selle kätte saab, tingimusel et võlausaldaja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokument kohtule esitada.

Esimese lõigu punktis b osutatud kättetoimetamise eest vastutav asutus on esimene asutus, kellele kättetoimetamist vajavad dokumendid antakse.

*Artikkel 11***Ex parte menetlus**

Võlgnikku ei teavitata arestimismääruse taotlusest ega kuulata enne arestimismääruse tegemist ära.

*Artikkel 12***Võlausaldaja esitatav tagatis**

1. Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, nõuab kohus enne arestimismääruse tegemist, et võlausaldaja esitaks tagatise summas, mis on piisav, et vältida käesolevas määruses sätestatud menetluse kuritarvitamist ning tagada võlgnikule arestimismäärusest tuleneva mis tahes kahju hüvitamine ulatuses, milles võlausaldaja on artikli 13 kohaselt kohustatud sellise kahju hüvitama.

Kohus võib erandkorras esimeses lõigus sätestatud nõudest loobuda, kui ta leiab, et nimetatud lõigus osutatud tagatise pakkumine ei ole konkreetse juhtumi asjaolusid arvesse võttes asjakohane.

2. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtulahendi või ametliku dokumendi juba saanud, võib kohus enne arestimismääruse tegemist nõuda, et võlausaldaja esitaks lõike 1 esimeses lõigus osutatud tagatise, kui ta leiab, et see on konkreetse juhtumi asjaolusid arvesse võttes vajalik ja asjakohane.

3. Kui kohus nõuab käesoleva artikli kohaselt tagatise esitamist, teavitab ta võlausaldajat nõutavast summast ja kohtu asukohaks oleva liikmesriigi õiguse alusel vastuvõetavatest tagatise vormidest. Kohus teatab võlausaldajale, et ta teeb arestimismääruse kohe, kui tagatis on käesolevate nõuete kohaselt esitatud.

*Artikkel 13***Võlausaldaja vastutus**

1. Võlausaldaja on vastutav võlgnikule arestimismäärusega võlausaldaja süü läbi tekitatud mis tahes kahju eest. Tõendamiskoormis lasub võlgnikul.

2. Võlausaldaja süüd eeldatakse järgmistel juhtudel, kui ta ei tõesta vastupidist:

a) arestimismäärus tühistatakse, kuna võlausaldaja ei algatanud sisulist menetlust, välja arvatud juhul, kui sisuline menetlus jäeti algatamata võlgniku poolt nõude tasumise või poolte vahel muul viisil kokkuleppele jõudmise tulemusel;

b) võlausaldaja ei ole taotlenud nõude summat ületavate arestitud summade vabastamist, nagu on ette nähtud artikliga 27;

c) hiljem leitakse, et arestimismääruse tegemine ei olnud asjakohane või oli asjakohane väiksemas summas, sest võlausaldaja ei täitnud oma artikli 16 kohaseid kohustusi, või

d) arestimismäärus tühistatakse või selle täitmine lõpetatakse, kuna võlausaldaja ei ole täitnud oma käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi seoses dokumentide kättetoimetamise või tõlkimisega või kättetoimetamise või tõlke puudumise heastamisega.

3. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid säilitada või kehtestada oma siseriiklikus õiguses muid vastutuse aluseid ja liike ning tõendamiskoormist käsitlevaid eeskirju. Kõikidele lõigetes 1 ja 2 reguleerimata aspektidele, mis seonduvad võlausaldaja vastutusega võlgniku ees, kohaldatakse siseriiklikku õigust.

4. Võlausaldaja vastutusele kohaldatakse täitmise liikmesriigi õigust.

Kui kontod arestitakse rohkem kui ühes liikmesriigis, kohaldatakse võlausaldaja vastutuse suhtes täitmise liikmesriigi õigust,

- a) kus on võlgniku harilik viibimiskoht, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 864/2007⁽¹⁾ artiklis 23, või selle puudumisel,
 - b) mis on muidu juhtumiga kõige tihedamalt seotud.
5. Käesolev artikkel ei reguleeri võlausaldaja võimalikku vastutust panga ja kolmandate isikute ees.

Artikkel 14

Pangakonto kohta teabe hankimise taotlus

1. Kui võlausaldaja on liikmesriigis saanud täidetava kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude rahuldamist, ning võlausaldajal on põhjust arvata, et võlgnikul on konkreetse liikmesriigi pangas üks või mitu kontot, kuid ta ei tea panga nime ja/või aadressi ega IBANi, BICi ega muud panganumbrit, mille abil saaks panka tuvastada, võib võlausaldaja taotleda kohtult, kellele arestimismääruse taotlus esitatakse, et see nõuaks täitmise liikmesriigi teabeasutuselt sellise teabe hankimist, mida on vaja panga või pankade ja võlgniku konto või kontode tuvastamiseks.

Olenemata esimesest lõigust võib võlausaldaja esitada selles lõigus viidatud taotluse juhul, kui võlausaldaja saadud kohtuotsus, kohtuliku kokkulepe või ametlik dokument ei ole veel täitmisele pööratav ja arestitav summa on vastavaid asjaolusid arvesse võttes suur ning võlausaldaja on esitanud piisavad tõendid, mille põhjal kohus saab veenduda, et sellist kontot käsitlevat teavet on vaja kiiresti saada, kuna on olemas oht, et ilma sellise teabeta on võlausaldaja poolt võlgniku suhtes algatatud nõude hilisem täitmine tõenäoliselt takistatud ja selle tulemusena võib võlausaldaja finantsseisund märkimisväärselt halveneda.

2. Võlausaldaja taotleb seda lõikes 1 osutatud arestimismääruse taotluses. Võlausaldaja põhjendab, miks ta arvab, et võlgnikul on konkreetse liikmesriigi üks või mitu pangakontot, ja esitab kogu oma käsutuses oleva asjakohase teabe võlgniku ning arestitava konto või kontode kohta. Kui kohus, kellele arestimismääruse taotlus esitati, leiab, et võlausaldaja taotlus ei ole piisavalt põhjendatud, lükkab ta määruse taotluse tagasi.

3. Kui kohus on veendunud, et võlausaldaja taotlus on piisavalt põhjendatud ning et täidetud on kõik arestimismääruse tegemise tingimused ja nõuded, välja arvatud artikli 8 lõike 2 punktis d sätestatud teavet käsitlev nõue, ja, kui see on kohaldatav, tagatise nõue vastavalt artiklile 12, edastab kohus teabe hankimise taotluse täitmise liikmesriigi teabeasutusele kooskõlas artikliga 29.

4. Täitmise liikmesriigi teabeasutus kasutab lõikes 1 osutatud teabe hankimiseks ühte selle liikmesriigi poolt kooskõlas lõikega 5 kättesaadavaks tehtud meetodit.

5. Iga liikmesriik teeb oma siseriiklikus õiguses kättesaadavaks vähemalt ühe järgmistest lõikes 1 osutatud teabe hankimise meetoditest:

- a) kõiki oma territooriumil asuvaid pankasid kohustatakse avaldama teabeasutuse taotluse korral teavet selle kohta, kas võlgnikul on nende pangas konto või mitte;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II“) (ELT L 199, 31.7.2007, lk 40).

- b) teabeasutusel on juurdepääs asjakohasele teabele, kui see teave on riigi ameti- või haldusasutuste käsutuses registrites või muul moel;
- c) kohtutele antakse võimalus kohustada võlgnikku avaldama, millises liikmesriigi territooriumil asuvas pangas või asuvates pankades tal on konto või kontod, koos personaalse kohtumäärusega, millega tal keelatakse välja võtta või üle kanda oma kontol või kontodel hoitavat raha arestimismäärusega arestitava summa ulatuses, või
- d) mis tahes muud meetodid, mis on tulemuslikud ja tõhusad asjakohase teabe saamiseks, tingimusel et need ei ole ebaproportsionaalselt kulukad ega aeganõudvad.

Olenemata sellest, millise meetodi või millised meetodid liikmesriik on kättesaadavaks teinud, tegutsevad kõik teabe hankimisega seotud asutused kiiresti.

6. Niipea kui täitmise liikmesriigi teabeasutus on hankinud konto kohta teabe, edastab ta selle teavet taotlenud kohtule kooskõlas artikliga 29.

7. Kui teabeasutus ei ole võimeline hankima lõikes 1 osutatud teavet, teatab ta sellest teavet taotlenud kohtule. Konto kohta teabe puudumisel lükatakse arestimismääruse taotlus täielikult tagasi, vabastab teavet taotlenud kohus viivitamata mis tahes tagatise, mille võlausaldaja võib olla esitanud vastavalt artiklile 12.

8. Kui pank annab teabeasutusele käesoleva artikli alusel teavet või talle antakse selle sätte alusel juurdepääs ameti- või haldusasutuste registrites hoitavale teabele kontode kohta, lükatakse võlgniku teavitamine tema isikuandmete avalikustamisest 30 päeva võrra edasi, et varajane teavitamine ei seaks ohtu arestimismääruse mõju.

Artikkel 15

Intressid ja kulud

1. Võlausaldaja taotlusel hõlmab arestimismäärus intresse, mis on kogunenud nõudele kohaldatava õiguse alusel kuni arestimismääruse tegemise päevani, tingimusel et intresside summa või liik ei ole vastuolus päritoluliikmesriigi õiguse üldist kehtivust omavate sätetega.

2. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtulahendi või ametliku dokumendi juba saanud, hõlmab arestimismäärus võlausaldaja taotluse korral ka sellise kohtuotsuse, kohtulahendi või ametliku dokumendi saamise kulusid, juhul kui on kindlaks määratud, et nimetatud kulud peab kandma võlgnik.

Artikkel 16

Paralleelsed taotlused

1. Võlausaldaja ei või sama nõude tagamiseks esitada sama võlgniku vastu paralleelseid arestimismääruse taotlusi samaaegselt mitmele kohtule.

2. Arestimismääruse taotluses peab võlausaldaja teatama, kas ta on esitanud sama võlgniku vastu mis tahes muu kohtu või asutuse poole samaväärse siseriikliku määruse taotlusega sama nõude tagamiseks või on ta sellise määruse juba saanud. Lisaks märgib ta ära kõik selliste määruste taotlused, mis on tagasi lükatud kui vastuvõetamatud või põhjendamatud.

3. Kui võlausaldaja saab arestimismääruse tegemise menetluse jooksul samaväärse siseriikliku määruse sama võlgniku vastu ja sama nõude tagamiseks, teatab ta sellest ja saadud siseriikliku määruse mis tahes hilisemast täitmisest viivitamata kohtule. Lisaks teatab ta kohtule kõikidest samaväärse siseriikliku määruse taotlustest, mis on tagasi lükatud kui vastu võetamatud või põhjendamatud.

4. Kui kohut on teavitatud sellest, et võlausaldaja on juba saanud samaväärse siseriikliku määruse, kaalub kohus kõiki juhtumi asjaolusid arvesse võttes, kas arestimismääruse tegemine täies ulatuses või osaliselt on endiselt asjakohane.

Artikkel 17

Otsus arestimismääruse taotluse kohta

1. Kohus, kellele arestimismääruse taotlus esitati, kontrollib, kas käesolevas määruses sätestatud tingimused ja nõuded on täidetud.

2. Kohus teeb oma otsuse taotluse kohta viivitamata, kuid hiljemalt artiklis 18 sätestatud tähtaegade möödumise ajaks.

3. Kui võlausaldaja ei esitanud kogu artiklis 8 nõutud teavet, võib kohus anda juhul, kui taotlus ei ole selgelt põhjendamatult või vastuvõetamatult, võlausaldajale võimaluse kohtu poolt määratud tähtaja jooksul taotlust täiendada või parandada. Kui võlausaldaja ei täienda ega paranda taotlust selle tähtaja jooksul, lükatakse taotlus tagasi.

4. Arestimismäärus tehakse summas, mis on artiklis 9 osutatud tõendite ja asjaomase nõude suhtes kohaldatava õiguse kohaselt õigustatud, ning see hõlmab vajaduse korral intresse ja/või kulusid vastavalt artiklile 15.

Arestimismäärust ei tehta mingil juhul summas, mis ületab võlausaldaja taotluses märgitud summat.

5. Otsus taotluse kohta tehakse võlausaldajale teatavaks päritoluliikmesriigi õigusaktides sätestatud menetluse kohaselt, mida kohaldatakse samaväärse siseriikliku määruse puhul.

Artikkel 18

Arestimismääruse taotluse kohta otsuse tegemise tähtajad

1. Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, teeb kohus oma otsuse hiljemalt kümnenda tööpäeva lõpuks pärast võlausaldaja poolt taotluse esitamist või vajaduse korral selle täiendamist.

2. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, teeb kohus oma otsuse hiljemalt viienda tööpäeva lõpuks pärast võlausaldaja poolt taotluse esitamist või vajaduse korral selle täiendamist.

3. Kui kohus otsustab artikli 9 lõike 2 kohaselt, et on vaja korraldada võlausaldaja ja vajaduse korral tema tunnistaja(te) suuline ärakuulamine, korraldab kohus ärakuulamise viivitamata ja teeb oma otsuse hiljemalt viienda tööpäeva lõpuks pärast ärakuulamist.

4. Artiklis 12 osutatud juhtudel kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu otsuse suhtes, millega nõutakse võlausaldajalt tagatise esitamist. Kohus teeb oma otsuse arestimismääruse taotluse kohta viivitamata pärast seda, kui võlausaldaja on esitanud nõutava tagatise.

5. Olenemata käesoleva artikli lõigetest 1, 2 ja 3 teeb kohus artiklis 14 osutatud juhtudel oma otsuse viivitamata pärast seda, kui ta on saanud artikli 14 lõikes 6 või 7 osutatud teabe, tingimusel et võlausaldaja on selleks ajaks esitanud mis tahes nõutava tagatise.

Artikkel 19

Arestimismääruse vorm ja sisu

1. Arestimismääruse tegemisel kasutatakse vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastu võetud rakendusaktidega, ning sellel peab olema kohtu tempel, allkiri ja/või muu kinnitus. Vorm koosneb kahest osast:

- a) A-osa, mis kajastab lõikes 2 sätestatud teavet, mis esitatakse pangale, võlausaldajale ja võlgnikule, ning
- b) B-osa, mis kajastab lõikes 3 sätestatud teavet, mis esitatakse võlausaldajale ja võlgnikule lisaks lõikes 2 sätestatud teabele.

2. A-osa sisaldab järgmist teavet:

- a) kohtu nimi ja aadress ning asja toimiku number;
- b) võlausaldaja andmed, nagu on osutatud artikli 8 lõike 2 punktis b;
- c) võlgniku andmed, nagu on osutatud artikli 8 lõike 2 punktis c;
- d) arestimismäärust täitva panga nimi ja aadress;
- e) kui võlausaldaja on taotluses esitanud võlgniku kontonumbri, siis arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid, ja vajaduse korral teave selle kohta, kas arestida tuleks ka võlgniku mõni muu samas pangas olev konto;
- f) asjakohasel juhul märge, et arestitava konto number saadi artikli 14 kohase taotlusega ning et pank saab vajaduse korral vastavalt artikli 24 lõike 4 teisele lõigule asjaomase numbrid või asjaomased numbrid täitmise liikmesriigi teabeasutuselt;
- g) arestimismäärusega arestitav summa;
- h) korraldus pangale arestimismääruse täitmiseks kooskõlas artikliga 24;
- i) arestimismääruse tegemise kuupäev;
- j) kui võlausaldaja on esitanud oma taotluses artikli 8 lõike 2 punkti n kohaselt kontonumbri, siis artikli 24 lõike 3 kohane luba, et pank võib võlgniku taotluse korral ja kui see on lubatud täitmise liikmesriigi õigusega, arestitud kontolt vabastada ja üle kanda raha arestimismääruses nimetatud summani võlausaldaja poolt taotluses näidatud kontole;
- k) teave selle kohta, kust leida artikli 25 kohase avalduse vormi elektrooniline versioon.

3. B-osa sisaldab järgmist teavet:
- a) asja sisu kirjeldus ja kohtu põhjendused arestimismääruse tegemiseks;
 - b) olemasolu korral võlausaldaja esitatud tagatise summa;
 - c) kui see on kohaldatav, siis tähtaeg asja sisulise menetluse algatamiseks ja sellise menetluse algatamise tõestamiseks arestimismääruse teinud kohtule;
 - d) kui see on kohaldatav, siis teave selle kohta, millised dokumendid tuleb artikli 49 lõike 1 kolmanda lause kohaselt tõlkida;
 - e) kui see on asjakohane, siis märge, et võlausaldaja vastutab arestimismääruse täitmise algatamise eest ning sellest tulenevalt, kui see on asjakohane, märge, et võlausaldaja vastutab arestimismääruse edastamise eest täitmise liikmesriigi pädevale asutusele artikli 23 lõike 3 kohaselt ning võlgnikule kättetoimetamise algatamise eest artikli 28 lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt, ning
 - f) teave võlgnikule kättesaadavate õiguskaitsvahendite kohta.
4. Kui arestimismäärus hõlmab eri pankades avatud kontosid, täidetakse iga panga puhul eraldi vorm (lõike 2 kohaselt A-osa). Sellisel juhul hõlmab võlausaldajale ja võlgnikule esitatud vorm (vastavalt lõigete 2 ja 3 kohaselt A- ja B-osa) kõigi asjaomaste pankade loetelu.

Artikkel 20

Arestimise kestus

Arestimismääruse alusel arestitud raha jääb arestituks, nagu on ette nähtud arestimismäärusega või arestimismääruse hilisema muutmise või piiramise otsusega vastavalt 4. peatükile:

- a) kuni arestimismäärus tühistatakse;
- b) kuni arestimismääruse täitmine lõpetatakse või
- c) kuni arestimismäärusega arestitud raha suhtes jõustub meede sellise kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi täitmiseks, mille võlausaldaja on saanud seoses nõudega, mille tagamiseks arestimismäärus tehti.

Artikkel 21

Arestimismääruse tegemisest keeldumise vaidlustamine

1. Võlausaldajal on õigus esitada kaebus kohtu otsuse peale, millega tema arestimismääruse taotlus tervikuna või osaliselt tagasi lükati.
2. Selline kaebus esitatakse 30 päeva jooksul alates kuupäevast, mil võlausaldajale teatati lõikes 1 osutatud otsusest. Kaebus esitatakse kohtule, mille asjaomane liikmesriik on komisjonile teatavaks teinud vastavalt artikli 50 lõike 1 punktile d.
3. Kui arestimismääruse taotlus lükati tagasi tervikuna, käsitletakse kaebust *ex parte* menetluses, nagu on ette nähtud artikliga 11.

3. PEATÜKK

ARESTIMISMÄÄRUSE TUNNUSTAMINE, TÄIDETAVUS JA TÄITMINE*Artikkel 22***Tunnustamine ja täidetavus**

Ühes liikmesriigis kooskõlas käesoleva määrusega tehtud arestimismäärust tunnustatakse teistes liikmesriikides ühegi erimenetluse järgimist nõudmata ja täidetakse teises liikmesriigis ilma, et seda oleks vaja täidetavaks tunnustada.

*Artikkel 23***Arestimismääruse täitmise korraldamine**

1. Võttes arvesse käesoleva peatüki sätteid, toimub arestimismääruse täitmine kooskõlas samaväärsete siseriiklike määruste täitmisele kohaldatavate menetlustega täitmise liikmesriigis.
2. Kõik arestimismääruse täimisega seotud asutused võtavad meetmeid viivitamata.
3. Kui arestimismäärus tehti liikmesriigis, mis ei ole täitmise liikmesriik, edastatakse käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel artikli 19 lõikes 2 osutatud arestimismääruse A-osa ja tühi standardvorm artikli 25 kohase kinnituse väljastamiseks kooskõlas artikliga 29 täitmise liikmesriigi pädevale asutusele.

Dokumendid edastab arestimismääruse teinud kohus või võlausaldaja, olenevalt sellest, kumb vastutab päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt täitmisenetluse algatamise eest.

4. Vajaduse korral lisatakse arestimismäärusele tõlge või transliteratsioon täitmise liikmesriigi ametlikku keelde, või kui nimetatud liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, siis esitatakse see arestimismääruse täitmise koha ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest. Sellise tõlke või transliteratsiooni esitab arestimismääruse teinud kohus, kasutades artiklis 19 osutatud standardvormi sobivat keeleversiooni.
5. Täitmise liikmesriigi pädev asutus võtab vajalikud meetmed arestimismääruse täitmiseks kooskõlas oma siseriikliku õigusega.
6. Juhul kui arestimismäärus puudutab rohkem kui üht panku samas liikmesriigis või eri liikmesriikides, edastatakse vastava täitmise liikmesriigi pädevale asutusele iga panga kohta eraldi vorm, nagu on osutatud artikli 19 lõikes 4.

*Artikkel 24***Arestimismääruse täitmine**

1. Pank, kellele arestimismäärus on adresseeritud, täidab selle viivitamatult pärast arestimismääruse vastuvõtmist või täitmise liikmesriigi õiguses sätestatud juhtudel pärast vastava arestimismääruse täitmise korralduse vastuvõtmist.
2. Arestimismääruse täitmiseks arestib pank artikli 31 sätete kohaselt arestimismääruses märgitud summa, kas
 - a) tagades, et seda summat ei kanta üle ega võeta välja arestimismääruses näidatud või lõike 4 kohaselt kindlaks tehtud kontolt või kontodelt, või
 - b) kandes selle summa üle arestimiseks mõeldud kontole, kui see on ette nähtud siseriikliku õigusega.

Arestitud lõppsummaga võib arveldada tehinguid, mis on juba ootel, kui pank saab kätte arestimismääruse või vastava korralduse selle kohta. Ootel olevaid tehinguid võib siiski arvesse võtta üksnes juhul, kui need arveldatakse enne artiklis 25 osutatud kinnituse esitamist artikli 25 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 punkti a kohaldamist, võib pank võlgniku taotlusel vabastada arestitud raha ja kanda selle üle arestimismääruses osutatud võlausaldaja kontole, eesmärgiga tasuda võlausaldaja nõue, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) kõnealune panga õigus on arestimismääruses konkreetselt ära märgitud, kooskõlas artikli 19 lõike 2 punktiga j;
- b) raha vabastamine ja ülekandmine on täitmise liikmesriigi õiguse kohaselt lubatud ja
- c) asjaomase kontoga seoses ei ole võistlevaid arestimismäärusi.

4. Kui arestimismääruses ei ole kindlaks määratud võlgniku pangakonto numbrit või pangakontode numbreid, vaid esitatakse üksnes võlgniku nimi ja temaga seonduvad muud üksikasjad, teeb pank või muu arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus kindlaks arestimismääruses näidatud pangas hoitava võlgniku pangakonto või pangakontod.

Kui arestimismääruses esitatud teabe alusel ei ole pangal või muul üksusel võimalik võlgniku pangakontot kindlalt tuvastada, teeb pank järgmist:

- a) kui kooskõlas artikli 19 lõike 2 punktiga f on arestimismääruses märgitud, et arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid saadi artikli 14 kohase taotlusega, hangib pank konto numbri või kontode numbrid täitmise liikmesriigi teabeasutuselt, ning
- b) kõigil muudel juhtudel pank arestimismäärust ei täida.

5. Arestimismääruse täitmine ei mõjuta lõike 2 punktis a osutatud kontrol või kontodel hoitavat raha, mis ületab arestimismääruses osutatud summat.

6. Kui arestimismääruse täitmise ajal ei ole lõike 2 punktis a osutatud kontrol või kontodel piisavalt raha, mis kataks arestimismääruses osutatud kogu summat, täidetakse arestimismäärus üksnes kontrol või kontodel kättesaadava summa ulatuses.

7. Kui arestimismäärus hõlmab mitut võlgnikule kuuluvat pangakontot samas pangas ning nendel pangakontodel olev raha ületab arestimismääruses osutatud summa, täidetakse arestimismäärus järgmises järjekorras:

- a) ainult võlgniku nimel olevad hoiukontod;
- b) ainult võlgniku nimel olevad arvelduskontod;
- c) ühised hoiukontod vastavalt artiklile 30;
- d) ühised arvelduskontod vastavalt artiklile 30.

8. Kui lõike 2 punktis a osutatud pangakontol või pangakontodel oleva raha on arestimismääruses osutatud vääringust erinevas vääringus, konverteerib pank arestimismääruses kindlaks määratud summa pangakontol oleva raha vääringusse arestimismääruse täitmise päeval ja ajal kõnealuse vääringu müügil kohaldatava Euroopa Keskpanga või täitmise liikmesriigi keskpanga välisvaluuta vahetuskursi alusel ning arestib vastava summa pangakontol oleva raha vääringus.

Artikkel 25

Kinnitus raha arestimise kohta

1. Arestimismääruse täitmisele järgneva kolmanda tööpäeva lõpuks väljastab pank või muu täitmise liikmesriigis arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus kinnituse, kasutades kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega kehtestatud kinnituse vormi, milles näidatakse, kas ja millises ulatuses on raha võlgniku kontol või kontodel arestitud ja kui on, siis mis kuupäeval arestimismäärus täideti. Kui pangal või muul üksusel ei ole erakordsete asjaolude tõttu võimalik kinnitust kolme tööpäeva jooksul väljastada, väljastab ta selle esimesel võimalusel, kuid hiljemalt arestimismääruse täitmisele järgneva kaheksanda tööpäeva lõpuks.

Kinnitus edastatakse viivitamata kooskõlas lõigetega 2 ja 3.

2. Kui arestimismäärus tehti täitmise liikmesriigis, siis edastab pank või muu arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus kinnituse kooskõlas artikliga 29 arestimismääruse teinud kohtule ja väljastusteatega tähtkirjaga või võrdväärse elektroonilise kanali kaudu võlausaldajale.

3. Kui arestimismäärus tehti muus liikmesriigis kui täitmise liikmesriik, edastatakse kinnitus kooskõlas artikliga 29 täitmise liikmesriigi pädevale asutusele, välja arvatud juhul, kui arestimismääruse tegi sama asutus.

Kinnituse kättesaamisele või väljastamisele järgneva esimese tööpäeva lõpuks edastab kõnealune asutus kinnituse kooskõlas artikliga 29 arestimismääruse teinud kohtule ja väljastusteatega tähtkirjaga või võrdväärse elektroonilise kanali kaudu võlausaldajale.

4. Võlgniku taotlusel avaldab arestimismääruse täitmise eest vastutav pank või muu üksus võlgnikule arestimismäärust puudutavad üksikasjad. Pank või üksus võib seda teha ka ilma taotluseta.

Artikkel 26

Panga vastutus

Panga mis tahes vastutust tema käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmata jätmise eest reguleerib täitmise liikmesriigi õigus.

Artikkel 27

Võlausaldaja kohustus taotleda nõude summat ületavate arestitud raha vabastamist

1. Võlausaldaja on kohustatud võtma vajalikud meetmed, et tagada summade vabastamine, mis pärast arestimismääruse täitmist ületavad arestimismääruses osutatud summat,

a) kui arestimismäärus hõlmab mitut kontot samas liikmesriigis või eri liikmesriikides või

b) kui arestimismäärus tehti pärast ühe või mitme samaväärse siseriikliku määruse täitmist sama võlgniku vastu ja sama nõude tagamiseks.

2. Kolmanda tööpäeva lõpuks pärast artikli 25 kohase kinnituse vastuvõtmist, milles on näidatud nõuet ületav arestitud raha, esitab võlausaldaja kiireimal võimalikul viisil ja kasutades nõuet ületava arestitud raha vabastamise taotluse vormi, mis on kehtestatud kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega, vabastamise taotluse selle täitmise liikmesriigi pädevale asutusele, kus nõuet ületav arestimine toimus.

Kõnealune asutus annab pärast taotluse vastuvõtmist asjaomasele pangale kiiresti korralduse vabastada nõuet ületava arestitud raha. Artikli 24 lõiget 7 kohaldatakse, kui see on asjakohane, tähtsusele vastupidises järjekorras.

3. Käesolev artikkel ei takista liikmesriigil oma siseriiklikus õiguses sätestada, et nõuet ületava arestitud raha vabastamise tema territooriumil peetavalt kontolt algatab selle liikmesriigi pädev täitevasutus omal algatusel.

Artikkel 28

Kättetoimetamine võlgnikule

1. Arestimismäärus, muud käesoleva artikli lõikes 5 osutatud dokumendid ja artikli 25 kohane kinnitus toimetatakse võlgnikule kätte kooskõlas käesoleva artikliga.

2. Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on päritoluliikmesriigis, toimetatakse dokumendid kätte kõnealuse liikmesriigi õiguse kohaselt. Kättetoimetamise algatab määruse teinud kohus või võlausaldaja, olenevalt sellest, kumb vastutab päritoluriigis dokumentide kättetoimetamise algatamise eest, kolmanda tööpäeva lõpuks, mis järgneb artikli 25 kohase summade arestimist käsitleva kinnituse saamise päevale.

3. Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, edastab määruse teinud kohus või võlausaldaja, olenevalt sellest, kumb vastutab päritoluriigis dokumentide kättetoimetamise algatamise eest, kolmanda tööpäeva lõpuks, mis järgneb artikli 25 kohase summade arestimist käsitleva kinnituse saamise päevale, käesoleva artikli lõikes 1 osutatud dokumendid kooskõlas artikliga 29 selle liikmesriigi pädevale asutusele. Kõnealune asutus võtab viivitamata vajalikud meetmed võlgnikule dokumentide kättetoimetamiseks selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus on võlgniku alaline elu- või asukoht.

Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on ainsas täitmise liikmesriigis, edastatakse käesoleva artikli lõikes 5 osutatud dokumendid selle liikmesriigi pädevale asutusele samal ajal arestimismääruse edastamisega kooskõlas artikli 23 lõikega 3. Sellisel juhul algatab kõnealune pädev asutus kõikide käesoleva artikli lõikes 1 osutatud dokumentide kättetoimetamise kolmanda tööpäeva lõpuks pärast artikli 25 kohase summade arestimist käsitleva kinnituse saamise või väljastamise päeva.

Pädev asutus teavitab arestimismääruse teinud kohut või võlausaldajat, olenevalt sellest, kumb edastas kättetoimetatavad dokumendid, dokumentide võlgnikule kättetoimetamise tulemustest.

4. Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on kolmandas riigis, toimub kättetoimetamine vastavalt rahvusvahelist kättetoimetamist reguleerivatele eeskirjadele, mida kohaldatakse päritoluliikmesriigis.

5. Võlgnikule toimetatakse kätte järgmised dokumendid, millele on vajaduse korral artikli 49 lõike 1 kohaselt lisatud tõlge või transliteratsioon:

a) arestimismäärus, kasutades artikli 19 lõigetes 2 ja 3 osutatud vormi A- ja B-osa;

- b) võlausaldaja poolt kohtule esitatud arestimismääruse taotlus;
- c) kõikide nende dokumentide koopiad, mille võlausaldaja on esitatud kohtule arestimismääruse tegemise eesmärgil.

6. Kui arestimismäärus puudutab rohkem kui üht pankka, siis toimetatakse võlgnikule käesoleva artikli kohaselt kätte vaid esimene artikli 25 kohane kinnitus summade arestimise kohta. Edasistest artikli 25 kohastest kinnitustest teatatakse võlgnikule viivitamata.

Artikkel 29

Dokumentide edastamine

1. Kui käesolevas määruses on ette nähtud käesoleva artikli kohane dokumentide edastamine, võib neid edastada mis tahes sobival viisil, tingimusel et vastuvõetud dokumendi sisu vastab täpselt edastatud dokumendi sisule ning et kogu selles sisalduv teave on kergesti loetav.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaselt dokumendid vastu võtnud kohus või asutus saadab dokumendid edastanud asutusele, võlausaldajale või pangale väljastusteate vastuvõtmisele järgneva päeva lõpuks kiireimal võimalikul edastamise viisil ja kasutades kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega kehtestatud standardvormi.

Artikkel 30

Ühiskonto ja volituse alusel kasutatava konto arestimine

Vahendeid, mida hoitakse pangakontodel, mis panga andmetel ei kuulu ainuisikuliselt võlgnikule või millel kolmas isik hoiab raha võlgniku nimel või millel võlgnik hoiab raha kolmanda isiku nimel, võib käesoleva määruse alusel arestida ainult ulatuses, milles neid võib arestida vastavalt täitmise liikmesriigi õigusele.

Artikkel 31

Arestimisele mitte kuuluvad summad

1. Täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele mitte kuuluvaid summasid käesoleva määruse alusel ei arestita.
2. Kui lõikes 1 osutatud summad ei kuulu täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele ilma võlgniku mis tahes taotluseta, jätab kõnealuses liikmesriigis nende summade arestimata jätmise eest vastutav asutus omal algatusel asjakohased summad arestimata.
3. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud summad ei kuulu täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele võlgniku taotluse alusel, jäetakse need summad arestimata võlgniku taotluse alusel, nagu sätestatud artikli 34 lõike 1 punktis a.

Artikkel 32

Arestimismääruse järjekord kohaldamisel

Arestimismäärus pannakse asjakohasel juhul järjestuses samale kohale nagu täitmise liikmesriigi samaväärne siseriiklik määrus.

4. PEATÜKK

ÕIGUSKAITSEVAHENDID

Artikkel 33

Võlgniku õiguskaitsevahendid arestimismääruse vastu

1. Võlgniku poolt päritoluliikmesriigi pädevale kohtule tehtud taotluse alusel arestimismäärus tühistatakse või vajaduse korral seda muudetakse järgmistel põhjustel:

- a) käesolevas määruses sätestatud tingimusi või nõudeid ei ole täidetud;
- b) arestimismäärust, artikli 25 kohast kinnitust ja/või muid artikli 28 lõikes 5 osutatud dokumente ei ole võlgnikule kätte toimetatud 14 päeva jooksul alates tema konto või kontode arestimisest;
- c) artikli 28 kohaselt võlgnikule kätte toimetatud dokumendid ei vasta artikli 49 lõikes 1 dokumendi keele suhtes sätestatud nõuetele;
- d) arestimismääruse summat ületavaid arestitud summasid ei ole kooskõlas artikliga 27 vabastatud;
- e) nõue, mille täitmist võlausaldaja soovib arestimismäärusega tagada, on tervenisti või osaliselt tasutud, või
- f) asja sisu suhtes tehtud kohtuotsusega on jäetud rahuldamata nõue, mille täitmist võlausaldaja soovis arestimismäärusega tagada;
- g) asja sisu suhtes tehtud kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või ametlik dokument, mille täitmist võlausaldaja soovis arestimismäärusega tagada, on tühistatud.

2. Võlgniku poolt päritoluliikmesriigi pädevale kohtule tehtud taotluse alusel vaadatakse uuesti läbi artikli 12 kohane otsus tagatise kohta põhjusel, et nimetatud artikli tingimused või nõuded ei olnud täidetud.

Kui sellise õiguskaitsevahendi põhjal kohus nõuab, et võlausaldaja esitaks tagatise või täiendava tagatise, siis kohaldatakse asjakohasena artikli 12 lõike 3 esimest lauset ning kohus märgib, et arestimismäärus tühistatakse või seda muudetakse, kui nõutavat (täiendavat) tagatist ei esitata kohtu poolt kindlaks määratud tähtaja jooksul.

3. Lõike 1 punkti b alusel kohaldatav õiguskaitsevahend antakse siis, kui dokumente ei ole kättetoimetatud 14 päeva jooksul alates sellest, mil võlausaldajat teavitati võlgniku lõike 1 punkti b kohasest õiguskaitsevahendi taotlusest.

Kui kättetoimetamist ei ole veel toimunud muude vahenditega, loetakse selle hindamiseks, kas lõike 1 punkti b kohane õiguskaitsevahend antakse või mitte, kättetoimetamine toimunuks, kui:

- a) võlausaldaja taotleb päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kättetoimetamise eest vastutavalt asutuselt dokumentide kättetoimetamist võlgnikule, või
- b) võlgnik on õiguskaitsevahendi taotluses osutanud, et ta nõustub dokumentidele järele minema päritoluliikmesriigi kohtusse, ning võlausaldajal oli kohustus esitada tõlked ja võlausaldaja edastab asjaomasele kohtule mis tahes artikli 49 lõikes 1 nõutavad tõlked.

Võlausaldaja käesoleva lõike teise lõigu punkti a kohase taotluse korral toimetab päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kättetoimetamise eest vastutav asutus dokumendid viivitamata võlgnikule kätte väljastusteatega tähtkirjaga võlgniku poolt kooskõlas käesoleva artikli lõikega 5 osutatud aadressil.

Kui artiklis 28 osutatud dokumentide kättetoimetamise algatamise eest oli vastutav võlausaldaja, saab kättetoimetamine toimuda ainult siis, kui võlausaldaja tõendab, et ta võttis kõik temalt nõutud meetmed dokumentide algseks kättetoimetamiseks.

4. Lõike 1 punkti c alusel taotletav õiguskaitsevahend antakse, välja arvatud juhul, kui võlausaldaja esitab võlgnikule käesoleva määruse kohaselt nõutavad tõlked 14 päeva jooksul alates sellest, mil teda teavitati võlgniku lõike 1 punkti c kohasest õiguskaitsevahendi taotlusest.

Lõike 3 teist ja kolmandat lõiku kohaldatakse, kui see on asjakohane.

5. Võlgnik märgib lõike 1 punktide b ja c kohases õiguskaitsevahendi taotluses aadressi, kuhu artiklis 28 osutatud dokumendid ja tõlked võib talle kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 3 ja 4 saata, või märgib teise võimalusena, et ta nõustub kõnealustele dokumentidele päritoluliikmesriigi kohtusse järele minema.

Artikkel 34

Võlgniku õiguskaitsevahendid arestimismääruse täitmise vastu

1. Olenemata artiklitest 33 ja 35 toimitakse võlgniku poolt täitmise liikmesriigi pädevale kohtule või, kui nii on sätestatud siseriiklikus õiguses, täitmise liikmesriigi pädevale täitevasutusele tehtud taotluse alusel selles liikmesriigis arestimismääruse täitmisel järgmiselt:

a) täitmist piiratakse selle alusel, et teatavad kontol olevad summad ei peaks kuuluma kooskõlas artikli 31 lõikega 3 arestimisele või et arestimisele mitte kuuluvad summasid ei ole arestimismääruse täitmisel artikli 31 lõike 2 kohaselt arvesse võetud või neid ei ole õigesti arvesse võetud, või

b) täitmine lõpetatakse selle alusel, et:

i) vastavalt artikli 2 lõigetele 3 ja 4 ei kuulu arestitud konto käesoleva määruse reguleerimisalasse;

ii) kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi täitmisest, mille täitmise tagamist võlausaldaja arestimismäärusega taotles, on täitmise liikmesriigis keeldatud;

iii) selle kohtuotsuse, mille täitmist võlausaldaja soovis arestimismäärusega tagada, täitmisele pööratavus on päritoluliikmesriigis peatatud, või

iv) kohaldatakse artikli 33 lõike 1 punkti b, c, d, e, f või g. Artikli 33 lõikeid 3, 4 ja 5 kohaldatakse, kui see on asjakohane.

2. Võlgniku taotluse korral täitmise liikmesriigi pädevale kohtule lõpetatakse arestimismääruse täitmine selles liikmesriigis, kui see on selgelt vastuolus täitmise liikmesriigi avaliku korraga (*ordre public*).

*Artikkel 35***Muud võlgnikule ja võlausaldajale kättesaadavad õiguskaitsevahendid**

1. Võlausaldaja või võlgnik võib taotleda arestimismääruse teinud kohtult arestimismääruse muutmist või tühistamist selle alusel, et arestimismääruse tegemise aluseks olnud asjaolud on muutunud.
2. Samuti võib arestimismääruse teinud kohus, kui päritoluliikmesriigi õigus seda võimaldab ja kui asjaolud peaksid olema muutunud, arestimismäärust omal algatusel muuta või selle tühistada.
3. Võlgnik ja võlausaldaja võivad põhjendusega, et nad on leppinud kokku nõude rahuldamises, taotleda arestimismääruse teinud kohtult ühiselt arestimismääruse tühistamist või muutmist või täitmise liikmesriigi pädevalt kohtult või, kui see on sätestatud siseriiklikus õiguses, selle liikmesriigi pädevalt täitevasutuselt arestimismääruse täitmise lõpetamist või piiramist.
4. Võlausaldaja võib taotleda täitmise liikmesriigi pädevalt kohtult või, kui see on sätestatud siseriiklikus õiguses, kõnealuse liikmesriigi pädevalt täitevasutuselt arestimismääruse täitmise muutmist, et kohandada kõnealuses liikmesriigis artikli 31 kohaselt kohaldatud arestimata jätmist selle alusel, et arestimata jätmist on juba kohaldatud piisavalt suures summas seoses ühes või mitmes muus liikmesriigis peetava ühe või mitme kontoga ning et kohandamine on seetõttu asjakohane.

*Artikkel 36***Artiklite 33, 34 ja 35 kohaste õiguskaitsevahendite kasutamise menetlus**

1. Artikli 33, artikli 34 või artikli 35 kohane õiguskaitsevahendi taotlus esitatakse, kasutades õiguskaitsevahendi vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega. Taotluse võib esitada mis tahes ajal ja mis tahes sidevahendite, sh elektrooniliste sidevahendite kaudu, mis on lubatud selle liikmesriigi menetluseeskirjade kohaselt, kus taotlus esitatakse.
2. Taotlus tehakse teisele poolele teatavaks.
3. Välja arvatud juhul, kui võlgnik esitas taotluse artikli 34 lõike 1 punkti a või artikli 35 lõike 3 kohaselt, tehakse taotluse kohta otsus pärast seda, kui mõlemale poolele on antud võimalus selgitusi esitada, sealhulgas kasutades iga asjaomase liikmesriigi õiguse alusel kättesaadavaid ja lubatud asjakohaseid sidetehnoloogia vahendeid.
4. Otsus tehakse viivitamata, kuid hiljemalt 21 päeva jooksul pärast seda, kui kohus või, kui nii on sätestatud siseriiklikus õiguses, pädev täitevasutus on saanud kätte kogu otsuse tegemiseks vajaliku teabe. Otsus tehakse pooltele teatavaks.
5. Arestimismääruse tühistamise või muutmise otsus ning arestimismääruse täitmise piiramise või lõpetamise otsus kuulub viivitamatule täitmisele.

Kui õiguskaitsevahendit taotleti päritoluliikmesriigis, edastab kohus õiguskaitsevahendit käsitleva otsuse kooskõlas artikliga 29 viivitamata täitmise liikmesriigi pädevale asutusele, kasutades kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega kehtestatud vormi. Kõnealune asutus tagab kohe pärast otsuse vastuvõtmist õiguskaitsevahendit käsitleva otsuse täitmise.

Kui õiguskaitsevahendit käsitlev otsus puudutab päritoluliikmesriigis peetavat pangakontot, täidetakse otsus kõnealuse pangakonto puhul päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt.

Kui õiguskaitsevahendit taotleti täitmise liikmesriigis, täidetakse õiguskaitsevahendit käsitlevat otsust selle täitmise liikmesriigi õiguse kohaselt.

Artikkel 37

Edasikaebõigus

Kummalgi poolel on õigus artikli 33, 34 või 35 kohaselt tehtud otsus edasi kaevata. Selline kaebus esitatakse, kasutades kaebuse vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega.

Artikkel 38

Õigus esitada arestimise asemel tagatis

1. Võlgniku taotlusel:

- a) arestimismääruse teinud kohus võib anda korralduse arestitud raha vabastamiseks, kui võlgnik esitab kõnealusele kohtule arestimismääruse summa ulatuses tagatise või alternatiivse tagatise kujul, mis on kohtu asukohaliikmesriigi õiguse kohaselt vastuvõetav ning millel on vähemalt selle summaga võrdne väärtus;
- b) pädev kohus või, kui nii on sätestatud siseriiklikus õiguses, täitmise liikmesriigi pädev täitevasutus võib lõpetada täitmise liikmesriigis arestimismääruse täitmise, kui võlgnik esitab kõnealusele kohtule või asutusele tagatise selles liikmesriigis arestitud raha ulatuses või alternatiivse tagatise kujul, mis on kohtu asukohaliikmesriigi õiguse kohaselt vastuvõetav ning millel on vähemalt selle summaga võrdne väärtus.

2. Kui see on asjakohane, kohaldatakse arestitud raha vabastamise suhtes artikleid 23 ja 24. Tagatise esitamisest arestimise asemel teatatakse võlausaldajale kooskõlas siseriikliku õigusega.

Artikkel 39

Kolmanda isiku õigus

1. Kolmanda isiku õigust vaidlustada arestimismäärus reguleeritakse päritoluliikmesriigi õigusega.
2. Kolmanda isiku õigust vaidlustada arestimismääruse täitmine reguleeritakse täitmise liikmesriigi õigusega.
3. Ilma et see piiraks muude liidu õiguses või siseriiklikus õiguses sätestatud kohtualluvuse eeskirjade kohaldamist, on seoses kolmanda isiku poolt esitatud mis tahes hagiga pädevad:
 - a) arestimismääruse vaidlustamisel päritoluliikmesriigi kohtud, ning
 - b) arestimismääruse täitmise vaidlustamisel täitmise liikmesriigis täitmise liikmesriigi kohtud või, kui nii on sätestatud selle liikmesriigi siseriiklikus õiguses, pädev täitevasutus.

5. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

*Artikkel 40***Legaliseerimine või muu sarnane formaalsus**

Käesoleva määruse raames ei nõuta legaliseerimist ega muude sarnaste formaalsuste täitmist.

*Artikkel 41***Esindamine õigusnõustaja poolt**

Arestimismääruse saamise menetluses ei ole advokaadi- või muu õigusnõustaja poolne esindamine kohustuslik. 4. peatüki kohases menetluses ei ole advokaadi- või mõne muu õigusnõustaja poolne esindamine kohustuslik, välja arvatud juhul, kui kohtu või asutuse, kellele õiguskaitsevahendi kasutamise taotlus esitati, liikmesriigi õiguse kohaselt on selline esindamine kohustuslik, olenemata poolte kodakondsusest või alalisest elu- või asukohast.

*Artikkel 42***Kohtukulud**

Arestimismääruse saamise menetlusega või arestimismääruse vastu võetava õiguskaitsevahendi saamise menetlusega seotud kohtukulud ei tohi olla suuremad kui samaväärse siseriikliku määruse saamise menetlusega või sellise siseriikliku määruse vastu võetava õiguskaitsevahendi saamisega seotud kulud.

*Artikkel 43***Panga kantud kulud**

1. Pangal on õigus nõuda võlausaldajalt või võlgnikult arestimismääruse täitmise seotud kulude tasumist või hüvitamist ainult siis, kui pangal on täitmise liikmesriigi õiguse alusel õigus sellisele tasumisele või hüvitamisele samaväärsete siseriiklike määruste puhul.

2. Panga poolt lõikes 1 osutatud kulude katmiseks võetavad tasud määratakse kindlaks arestimismääruse täitmise keerukust arvesse võttes ja need ei või olla suuremad kui samaväärsete siseriiklike määruste täitmise eest võetavad tasud.

3. Panga poolt artikli 14 kohase kontoga seotud teabe esitamise kulude katmiseks võetavad tasud ei või ületada tegelikult kantud kulusid ning, kui see on asjakohane, tasusid, mida võetakse kontot käsitleva teabe esitamise eest samaväärsete siseriiklike määrustega seoses.

*Artikkel 44***Asutuste võetavad tasud**

Arestimismääruse menetlemisse või täitmisesse või artikli 14 kohase kontot käsitleva teabe esitamisse kaasatud mis tahes asutuse poolt täitmise liikmesriigis võetavad tasud määratakse kindlaks tasude skaala või muude eeskirjade alusel, mille iga liikmesriik on eelnevalt kehtestanud ja milles määratakse läbipaistval viisil kindlaks kohaldatavad tasud. Skaala või muude eeskirjade kehtestamisel võib liikmesriik võtta arvesse arestimismääruses osutatud summat ja arestimismääruse menetlemise keerulisust. Kui see on kohaldatav, ei või tasud olla suuremad kui samaväärsete siseriiklike määrustega seoses võetavad tasud.

*Artikkel 45***Tähtjad**

Kui kohtul või asjaomasel asutusel ei ole erandlikel asjaoludel võimalik artikli 14 lõikes 7, artiklis 18, artikli 23 lõikes 2, artikli 25 lõike 3 teises lauses, artikli 28 lõigetes 2, 3 ja 6, artikli 33 lõikes 3 ning artikli 36 lõigetes 4 ja 5 sätestatud tähtaegadest kinni pidada, võtab kohus või asutus kõnealuste sätetega ette nähtud meetmed nii kiiresti kui võimalik.

*Artikkel 46***Seos siseriikliku menetlusõigusega**

1. Kõiki menetlusküsimusi, mida käesolevas määruses eraldi ei käsitleta, reguleerib selle liikmesriigi õigus, kus menetlus läbi viiakse.
2. Maksejõuetusmenetluse algatamise mõju konkreetsetele täitemeetmetele, nagu arestimismääruse täitmine, reguleeritakse selle liikmesriigi õigusega, kus maksejõuetusmenetlus algatati.

*Artikkel 47***Andmekaitse**

1. Käesoleva määruse alusel saadud, menetletud või edastatud isikuandmed on piisavad, asjakohased ja mitte ülemäärased eesmärgi suhtes, milleks neid saadi, menetleti või edastati, ning neid võib kasutada ainult sellel eesmärgil.
2. Pädev asutus, teabeasutus ja mis tahes muu arestimismääruse täitmise eest vastutav asutus ei või säilitada lõikes 1 osutatud andmeid kauem, kui on vaja eesmärgi jaoks, milleks need saadi, neid menetleti või edastati, mis ei või mingil juhul olla kauem kui kuus kuud pärast menetluse lõppemist, ning nad tagavad selle aja jooksul isikuandmete asjakohase kaitse. Käesolevat lõiget ei kohaldata kohtute poolt õigusemõistmisega seotud ülesannete täitmisel menetletavate või säilitatavate andmete suhtes.

*Artikkel 48***Seos muude õigusaktidega**

Käesolev määrus ei piira järgmiste õigusaktide kohaldamist:

- a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1393/2007, ⁽¹⁾ välja arvatud käesoleva määruse artikli 10 lõikes 2, artikli 14 lõigetes 3 ja 6, artikli 17 lõikes 5, artikli 23 lõigetes 3 ja 6, artikli 25 lõigetes 2 ja 3, artikli 28 lõigetes 1, 3, 5 ja 6, artiklis 29, artikli 33 lõikes 4, artikli 36 lõigetes 2 ja 4 ning artikli 49 lõikes 1 sätestatu osas;
- b) määrus (EL) nr 1215/2012;
- c) määrus (EÜ) nr 1346/2000;
- d) direktiiv 95/46/EÜ, välja arvatud käesoleva määruse artikli 14 lõikes 8 ja artiklis 47 sätestatu osas;
- e) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) määrus (EÜ) nr 864/2007, välja arvatud käesoleva määruse artikli 13 lõikes 4 sätestatu osas.

*Artikkel 49***Keeled**

1. Kõigile artikli 28 lõike 5 punktide a ja b kohastele dokumentidele, mis tuleb võlgnikule kätte toimetada ning mis ei ole võlgniku alalise elu- või asukoha liikmesriigi ametlikus keeles või, kui selles liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, siis võlgniku alalise elu- või asukoha ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, või mõnes muus keeles, millest võlgnik aru saab, lisatakse tõlge või transliteratsioon ühte neist keeltest. Artikli 28 lõike 5 punktis c loetletud dokumente ei tule tõlkida, väljaarvatud, kui kohus otsustab, et konkreetset dokumendid tuleks erandkorras tõlkida või transliteerida, et võlgnik saaks oma õigusi kaitsta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades („dokumentide kättetoimetamine“), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 (ELT L 324, 10.12.2007, lk 79).

⁽²⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 174, 27.6.2001, lk 1).

2. Käesoleva määruse alusel kohtule või pädevale asutusele edastatavad mis tahes dokumendid võivad olla ka mis tahes muus liidu institutsioonide ametlikus keeles, mida asjaomane liikmesriik aktsepteerib.
3. Kõik käesoleva määruse kohased tõlked peab tegema isik, kes on selleks pädev ühes liikmesriikidest.

Artikkel 50

Liikmesriikide esitatav teave

1. Liikmesriigid edastavad 18. juuliks 2016 komisjonile järgmise teabe:
 - a) kohtud, kes on määratud pädevaks arestimismäärust tegema (artikli 6 lõige 4);
 - b) asutus, kes on määratud pädevaks hankima kontot käsitlevat teavet (artikkel 14);
 - c) nende siseriikliku õiguse kohased kontot käsitleva teabe hankimise viisid (artikli 14 lõige 5);
 - d) kohtud, kellele tuleb esitada edasikaebus (artikkel 21);
 - e) asutus või asutused, kes on määratud pädevaks arestimismäärust ja muid dokumente käesoleva määruse kohaselt vastu võtma, edastama ja kätte toimetama (artikli 4 punkt 14);
 - f) asutus, kes on pädev täitma arestimismäärust vastavalt 3. peatükile;
 - g) ulatus, milles ühiskontot ja volituse alusel kasutatavat kontot võib nende siseriikliku õiguse alusel arestida (artikkel 30);
 - h) arestimisele mitte kuuluvate summade suhtes kohaldatavad siseriikliku õiguse kohased eeskirjad (artikkel 31);
 - i) teave selle kohta, kas nende siseriikliku õiguse alusel on pankadel õigus võtta tasusid samaväärsete siseriiklike määruste täitmise või kontot käsitleva teabe esitamise eest ja kui neil on see õigus, siis milline pool peab need tasud algselt ja lõplikult maksma (artikkel 43);
 - j) arestimismääruse menetlemise või täitmisega seotud mis tahes asutuse võetavate tasude skaala või muud eeskirjad, milles määratakse kindlaks asutuse võetavad tasud (artikkel 44);
 - k) teave selle kohta, kas samaväärsete siseriiklike määruste puhul kasutatakse siseriikliku õiguse alusel kohaldamise järjestamist (artikkel 32);
 - l) kohtud või, kui see on kohaldatav, täitevasutus, kes on pädevad rakendama õiguskaitsevahendit (artikli 33 lõige 1, artikli 34 lõige 1 või artikli 42 lõige 2);
 - m) kohtud, kellele saab esitada edasikaebuse, sellise kaebuse esitamise võimalik tähtaeg siseriikliku õiguse kohaselt ja ajavahemiku algust tähistav sündmus (artikkel 37);

- n) teave kohtukulude kohta (artikkel 42) ning
- o) dokumentide tõlkimisel aktsepteeritavad keeled (artikli 49 lõige 2).

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist loetletud teabes tehtud hilisematest muudatustest.

2. Komisjon teeb kõnealuse teabe avalikult kättesaadavaks kõikide asjakohaste vahendite abil, kasutades eelkõige tsiviil- ja kaubandusajastu käsitlevat Euroopa õigusosalase koostöö võrgustikku.

Artikkel 51

Vormide kehtestamine ja hilisem muutmine

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse artikli 8 lõikes 1, artikli 10 lõikes 2, artikli 19 lõikes 1, artikli 25 lõikes 1, artikli 27 lõikes 2, artikli 29 lõikes 2, artikli 36 lõikes 1, artikli 36 lõike 5 teises ja kolmandas lõigus ning artiklis 37 osutatud vormid ning hiljem muudetakse neid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 52

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 53

Järelevalve ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab hiljemalt 18. jaanuariks 2022 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse rakendamise kohta, sealhulgas hinnangu selle kohta, kas:

- a) finantsinstrumendid tuleks lisada käesoleva määruse reguleerimisalasse, ja
- b) arestimismääruse täitmise tulemusena võlgniku kontole kantud summad võiks arestimismääruse alusel arestida.

Aruandele lisatakse asjakohasel juhul ettepanek muuta käesolevat määrust ning hinnang sisseviidavate muudatuste mõju kohta.

2. Lõike 1 kohaldamise eesmärgil koguvad liikmesriigid ja teevad komisjonile taotluse korral kättesaadavaks järgmise teabe:

- a) arestimismääruse taotluste arv ja juhtumite arv, mille puhul arestimismäärus tehti;
- b) artiklite 33 ja 34 kohaste õiguskaitsevahendi taotluste arv ja võimaluse korral juhtumite arv, mille puhul õiguskaitsevahendi taotlus rahuldati, ning
- c) artikli 37 kohaste edasikaebuse arv ja võimaluse korral juhtumite arv, mille puhul edasikaebus rahuldati.

6. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 54

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 18. jaanuarist 2017, välja arvatud artikkel 50, mida kohaldatakse alates 18. juulist 2016.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 656/2014,

15. mai 2014,

millega kehtestatakse eeskirjad Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri koordineeritava operatiivkoostöö raames toimuva patrull- ja vaatlustegevuse jaoks välistel merepiiridel

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti d,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu poliitika eesmärk liidu välispiiride valdkonnas on tagada välispiiride ületamise tõhus valve, muu hulgas patrull- ja vaatlustegevuse abil, aidates tagada inimeste kaitsmist ja päästmist. Piiril toimuva patrull- ja vaatlustegevuse põhieesmärk on tõkestada ebaseaduslikku piiriületamist, võidelda piiriülese kuritegevuse vastu ja pidada kinni ebaseaduslikult piiri ületanud isikud või võtta nende suhtes muid meetmeid. Piiril toimuv patrull- ja vaatlustegevus peaks olema tõhus vahend, mille abil hoida ära ja takistada isikutel piiripunktides toimuvate kontrollide vältimist. Selleks ei peaks patrull- ja vaatlustegevus piirduma ebaseaduslike piiriületuskatsete avastamisega, vaid hõlmama ka näiteks selliste laevade kinnipidamist, mida kahtlustatakse soovis siseneda liitu ilma piirikontrolli läbimata, aga ka eeskirju, mida kasutada piiril toimuva patrull- ja vaatlustegevuse käigus tekkida võivas otsingu- ja päästeolukorras ning mille abil saab sellise patrull- ja vaatlustegevuse edukalt lõpule viia.
- (2) Liidu piirihalduse-, varjupaiga- ja sisserändepoliitikas ja selle rakendamisel tuleks lähtuda kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 80 solidaarsuse ja vastutuse liikmesriikide vahelise õiglase jagamise põhimõttest. Vajaduse korral sisaldavad kõnealuste poliitikasuundade alusel vastu võetud liidu õigusaktid asjakohaseid meetmeid nimetatud põhimõtte rakendamiseks ja kohustuste jagamise edendamiseks, muu hulgas rahvusvahelist kaitset saavate isikute viimisel vabatahtlikult ühest liikmesriigist teise.
- (3) Käesoleva määruse kohaldamisala peaks piirduma patrull- ja vaatlustegevusega, mida korraldavad liikmesriigid oma välistel merepiiridel ja mis toimub nõukogu määruse (EÜ) nr 2007/2004 ⁽²⁾ alusel loodud Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (edaspidi „agentuur“) koordineeritava operatiivkoostöö raames. Uurimis- ja karistusmeetmeid reguleeritakse siseriikliku kriminaalõiguse ja kehtivate õigusaktidega liidus kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö vallas pakutava vastastikuse õigusabi kohta.
- (4) Agentuur vastutab välispiiride haldamisel toimuva liikmesriikidevahelise operatiivkoostöö, sealhulgas patrull- ja vaatlustegevuse koordineerimise eest. Agentuuril on lisaks kohustus abistada liikmesriiki olukorras, kui välispiiril on vaja osutada tõhustatud tehnilist abi, võttes arvesse seda, et mõnikord võib tegu olla humanitaarhädalukorraga või tuleb tegeleda päästetöödega merel. Sellise koostöö täiendamiseks on tarvis erieeskirju, millega reguleeritakse liikmesriikide mere-, maismaa- ja lennuüksuste patrull- ja vaatlustegevust teiste liikmesriikide merepiiril või avamerel agentuuri koordineeritava liikmesriikidevahelise operatiivkoostöö raames.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 26. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2007/2004 Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri asutamise kohta (ELT L 349, 25.11.2004, lk 1).

- (5) Koostöö liiduga piirnevate kolmandate riikidega on väga oluline, et vältida ebaseaduslikku piiriületamist, võidelda piiriülese kuritegevusega ja hoida ära surmajuhtumeid merel. Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2007/2004 ja tingimusega, et on tagatud rändajate põhiõiguste igakülgne austamine, võib agentuur teha kolmandate riikide pädevate asutustega koostööd eelkõige riskianalüüsi ja koolituse alal ning ta peaks hõlbustama liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelist operatiivkoostööd. Kui koostöö kolmandate riikidega leiab aset kõnealuste riikide territooriumil või territoriaalmerel, peaksid liikmesriigid ja agentuur järgima vähemalt samaväärseid norme ja standardeid, kui on sätestatud liidu õiguses.
- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1052/2013⁽¹⁾ loodud Euroopa piiride valvamise süsteemi (EUROSUR) eesmärk on tõhustada teabevahetust ja operatiivkoostööd nii liikmesriikide vahel kui ka agentuuriga. See on selleks, et tagada liikmesriikide olukorratundlikkuse ja reageerimisvõime märkimisväärne paranemine, seda ka agentuuri toetusel, eesmärgiga avastada ja tõkestada ebaseaduslikku sisserännet ja piiriülest kuritegevust ning nende nähtustega võidelda, ning aidata kaasa rändajate elude kaitsmise ja päästmise tagamisele liikmesriikide välispiiridel. Piiril toimuva patrull- ja vaatlustegevuse koordineerimise käigus peaks agentuur edastama nimetatud määruse kohaselt liikmesriikidele kõnealuste operatsioonide kohta teavet ja analüüsitulemusi.
- (7) Käesolev määrus asendab nõukogu otsuse 2010/252/EL,⁽²⁾ mille Euroopa Liidu Kohus („Euroopa Kohus“) tühistas 5. septembril 2012 kohtuasjas C-355/10 tehtud otsusega. Kõnealuses otsuses jättis Euroopa Kohus otsuse 2010/252/EL mõju jõusse kuni uute eeskirjade jõustumiseni. Seetõttu lõpeb kõnealuse otsuse mõju käesoleva määruse jõustumise päeval.
- (8) Merel toimuva patrull- ja vaatlustegevuse käigus peaksid liikmesriigid täitma oma kohustusi, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest, eelkõige Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioonist, rahvusvahelisest konventsioonist inimelude ohutusest merel, rahvusvahelisest mereotsingute ja -pääste konventsioonist, rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsioonist ja seda täiendavast maa-, mere- ja õhuteed pidi üle riigipiiri välismaalase ebaseaduslikku toimetamist tõkestavast protokollist, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni pagulasseisundi konventsioonist, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelisest paktist, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise või karistamise vastasest Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsioonist, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni lapse õiguste konventsioonist ja muudest asjaomastest rahvusvahelistest õigusaktidest.
- (9) Merel toimuva patrull- ja vaatlustegevuse koordineerimisel peaks agentuur täitma oma ülesandeid täielikus kooskõlas asjaomase liidu õigusega, sealhulgas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga („harta“), ning asjaomase, iseäranis põhjenduses 8 osutatud rahvusvahelise õigusega.
- (10) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 562/2006⁽³⁾ ja liidu õiguse üldpõhimõtetega peaks iga patrull- ja vaatlusoperatsiooni käigus võetud meede olema proportsionaalne seatud eesmärkidega, mittediskrimineeriv ning täiel määral kinni pidama põhiõigustest ning pagulaste ja varjupaiga taotlejate õigustest, sealhulgas tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse (*non-refoulement*) põhimõttest. Liikmesriikide territooriumil, sealhulgas piiril, territoriaalmerel või transiiditsoonis esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse puhul on liikmesriikidele ja agentuurile siduvad varjupaigalase õigustiku sätted ja eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/32/EL⁽⁴⁾.
- (11) Käesoleva määruse kohaldamine ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/36/EL kohaldamist,⁽⁵⁾ eriti seoses inimkaubanduse ohvritele antava abiga.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1052/2013, millega luuakse Euroopa piiride valvamise süsteem (EUROSUR) (ELT L 295, 6.11.2013, lk 11).

(2) Nõukogu 26. aprilli 2010. aasta otsus 2010/252/EL, millega täiendatakse Schengeni piirieskirju seoses välistel merepiiridel toimuva patrull- ja vaatlustegevusega, mis toimub Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri kooskõlastatavas operatiivkoostöös (ELT L 111, 4.5.2010, lk 20).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 105, 13.4.2006, lk 1).

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT L 180, 29.6.2013, lk 60).

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/629/JSK (ELT L 101, 15.4.2011, lk 1).

- (12) Käesolevat määrust tuleks kohaldada täielikus kooskõlas tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõttega, nagu on määratletud hartas ning tõlgendatud Euroopa Kohtu ja Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikas. Kõnealuse põhimõtte kohaselt ei tohiks ühtegi isikut toimetada riiki ega sundida sinna sisenema, suunata sellise riigi asutustesse ega anda muul viisil üle sellise riigi asutustele, kus on muu hulgas tõsine oht, et kõnealuse isiku suhtes võidakse rakendada surmanuhtlust, piinamist, tagakiusamist või muud ebainimlikku või inimväärikut alandavat kohtlemist või karistamist või kus ta elu või vabadus satuks ohtu tema rassi, usu, rahvuse, seksuaalse sättumuse, teatavasse sotsiaalsesse gruppi kuulumise või poliitiliste veendumuste tõttu, või kus on tõsine oht, et ta saadetakse välja teise riiki või antakse välja teisele riigile, rikkudes tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet.
- (13) Liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheline võimalik kokkulepe ei vabasta liikmesriike liidu ja rahvusvahelisest õigusest tulenevatest kohustustest, eelkõige tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte järgimisest, kui nad on teadlikud või peaksid olema teadlikud, et kolmanda riigi varjupaigamenetluses ja varjupaigataotlejate vastuvõtutingimustes esinevad süsteemsed puudused annavad piisavalt alust arvata, et varjupaigataotlejal tekib tõsine oht saada koheldud ebainimlikult või alandavalt või kui nad on teadlikud või peaksid olema teadlikud, et asjaomane kolmas riik tegutseb tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte vastaselt.
- (14) Merel toimuva patrull- või vaatlustegevuse käigus võib tekkida vajadus osutada abi merehädalistele. Kooskõlas rahvusvahelise õigusega peab iga riik nõudma, et tema lipu all sõitva laeva kapten osutab viivitamata abi igale merehädalisele ja suundub võimalikult kiiresti merehädalist päästma, seadmata seejuures ohtu laeva, meeskonda või reisijaid. Sellist abi tuleks osutada hoolimata abi vajavate isikute kodakondsusest või staatusest või olukorrast, milles nad viibivad. Laeva kaptenile ja meeskonnale ei tohiks olla ette nähtud kriminaalkaristust üksnes selle eest, et nad on päästnud merehädalisi ja toimetanud nad turvalisse kohta.
- (15) Liikmesriigid peaksid merehädalistele abi andmise kohustust täitma kooskõlas otsingu- ja päästeolukordi reguleerivate rahvusvaheliste õigusaktide sätetega ning põhiõiguste kaitse nõuetega. Käesolev määrus ei tohiks mõjutada otsingu- ja päästeasutuste kohustusi, sealhulgas kohustust tagada selline koordineerimine ja koostöö, et päästetud isikud oleks võimalik toimetada turvalisse kohta.
- (16) Kui mereoperatsiooni tegevuspiirkond hõlmab kolmanda riigi päästepiirkonda, tuleks mereoperatsiooni kavandades püüda luua sidekanalid sellise kolmanda riigi otsingu- ja päästeasutustega suhtlemiseks, tagades sellega, et kõnealused asutused suudaksid reageerida nende päästepiirkonnas tekkivatele otsingu- ja päästeolukordadele.
- (17) Agentuuri koordineeritavat patrull- ja vaatlustegevust korraldatakse vastavalt operatsiooniplaanile kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2007/2004. Mereoperatsioonide puhul peaks operatsiooniplaan sisaldama spetsiifilist teavet ühisoperatsiooni, katseprojekti või kiirreageerimisoperatsiooni toimumise geograafilises alas kohaldatava jurisdiktsiooni ja õigusaktide kohta, sealhulgas viiteid pealtkuulamist, merepäästet ja maaletoimetamist käsitlevale liidu ja rahvusvahelisele õigusele. Operatsiooniplaan tuleks koostada kooskõlas käesoleva määruse sätetega, millega reguleeritakse pealtkuulamist, merepäästet ja maaletoimetamise küsimusi agentuuri koordineeritava piiri patrull- ja vaatlustegevuse kontekstis merel, võttes arvesse asjaomase operatsiooni asjaolusid. Operatsiooniplaan peaks hõlmama menetlusi, mis tagavad, et rahvusvahelist kaitset vajavad isikud, inimkaubanduse ohvrid, saatjata alaealised ja muud kaitsetud isikud tuvastatakse ning neile antakse asjakohast abi, kaasa arvatud võimalus saada rahvusvahelist kaitset.
- (18) Määruse (EÜ) nr 2007/2004 rakendamise praktika kohaselt moodustatakse iga mereoperatsiooni jaoks vastuvõtvast liikmesriigis koordineerimisorgan, mis koosneb kõnealuse liikmesriigi ametnikest, külalisametnikest ja agentuuri esindajatest, kelle hulgas on ka agentuuri kontaktametnik. Kõnealust koordineerimisorganit, mida tavaliselt nimetatakse rahvusvaheliseks koordineerimiskeskuseks, tuleks kasutada mereoperatsioonis osalevate ametnike ja asjaomaste asutuste vahelise suhtluskanalina.

- (19) Käesolevas määruses peetakse kinni põhiõigustest ning järgitakse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklites 2 ja 6 ning hartas sätestatud põhimõtteid, eelkõige inimväärikuse austamist, õigust elule, piinamise ning ebainimliku või alandava kohtlemise ja karistamise keeldu, inimkaubitsemise keeldu, õigust vabadusele ja turvalisusele, õigust isikuandmete kaitsele, varjupaigaõigust ja õigust kaitsele tagasi- või väljasaatmise eest, tagasi- või väljasaatmise lubamatuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja lapse õigusi. Liikmesriigid ja agenduur peaksid käesolevat määrust kohaldama kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.
- (20) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt võtta vastu erieeskirjad agenduuuri koordineerimisel tegutsevate piirivalveametnike patrull- ja vaatlustegevuse reguleerimiseks merepiiridel, ei suuda liikmesriigid oma õigusnormide ja tavade erinevuse tõttu piisavalt saavutada, küll aga saab seda operatsioonide rahvusvahelise iseloomu tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (21) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev määrus põhineb Schengeni *acquis*l, otsustab Taani kõnealuse protokoll artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu otsuse tegemist käesoleva määruse üle, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.
- (22) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis* sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) ⁽¹⁾ tähenduses, mis kuuluvad nimetatud lepingu teatavaid rakenduseeskirju käsitleva nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ⁽²⁾ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda.
- (23) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽³⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ ⁽⁴⁾ artikliga 3.
- (24) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽⁵⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL ⁽⁶⁾ artikliga 3.

⁽¹⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

⁽³⁾ ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

⁽⁵⁾ ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

⁽⁶⁾ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

- (25) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ; ⁽¹⁾ seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva otsuse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (26) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ; ⁽²⁾ seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse patrull- ja vaatlustegevuse suhtes, mida korraldavad liikmesriigid oma välistel merepiiridel ja mis toimub Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri koordineeritava operatiivkoostöö raames.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „agentuur” – määrusega (EÜ) nr 2007/2004 asutatud Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuur;
- 2) „mereoperatsioon” – ühisoperatsioon, katseprojekt või kiirreageerimisoperatsioon, mida liikmesriigid korraldavad agentuuri koordineerimisel oma väliste merepiiride patrull- ja vaatlustegevusel;
- 3) „vastuvõttev liikmesriik” – mereoperatsiooni toimumis- või alguskohaks olev liikmesriik;
- 4) „osalev liikmesriik” – liikmesriik, kes osaleb mereoperatsioonis tehniliste seadmetega, Euroopa piirivalverühmade koosseisus kasutatavate piirivalvuritega või muude asjaomaste töötajatega, kuid kes ei ole vastuvõttev liikmesriik;
- 5) „osalev üksus” – vastuvõtva või osaleva liikmesriigi alluvuses olev mere-, maismaa- või lennuüksus, mis osaleb mereoperatsioonis;
- 6) „rahvusvaheline koordinatsioonikeskus” – koordinatsiooniuksus, mis on loodud vastuvõtvas liikmesriigis mereoperatsiooni koordineerimiseks;
- 7) „riiklik koordinatsioonikeskus” – riiklik koordinatsioonikeskus, mis on loodud Euroopa piiride valvamise süsteemi (Eurosur) eesmärkide täitmiseks kooskõlas määrusega (EL) nr 1052/2013;

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

⁽²⁾ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ (Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

- 8) „operatsiooniplaan” – plaan, mis on koostatud määruse (EÜ) nr 2007/2004 artikli 3a või artikli 8e kohaselt;
- 9) „laev” – igasugune ujuvvahend, mida kasutatakse või mida on võimalik kasutada merel, sealhulgas paadid, jullad, ujuvplatvormid, hõljukid ja vesilennukid;
- 10) „riikkondsuseta laev” – laev, millel puudub riikkondsus, või laev, mis samastatakse riikkondsuseta laevaga, kui ükski riik ei ole kõnealusele laevale andnud õigust sõita oma lipu all või kui laev sõidab kahe või enama riigi lipu all ja kasutab neid oma äranägemise järgi;
- 11) „välismaalaste üle piiri toimetamist tõkestav protokoll” – maa-, mere- ja õhuteed pidi üle riigipiiri välismaalase ebaseaduslikku toimetamist tõkestav protokoll, mis täiendab 2000. aastal Itaalias Palermos allakirjutatud rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni;
- 12) „turvaline paik” – koht, kus päästeoperatsioon loetakse lõpetatuks ja kus ellujäänute turvalisus ei ole ohus, kus on võimalik rahuldada nende põhivajadusi ja kus on võimalik korraldada ellujäänute transport järgmisse või lõplikku sihtkohta, võttes arvesse nende põhiõiguste kaitset kooskõlas tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõttega;
- 13) „päästekoordinatsioonikeskus” – üksus, mis vastutab otsingu- ja päästeteenuste tõhusa korraldamise edendamise eest ning otsingu- ja päästeoperatsioonide korraldamise koordineerimise eest päästepiirkonnas, nagu on määratletud rahvusvahelises mereotsingute ja -pääste konventsioonis;
- 14) „külgvöönd” – territoriaalmerega külgnev ametlikult välja kuulutatud vöönd vastavalt ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 33 määratlusele;
- 15) „rannikuäärne liikmesriik” – liikmesriik, kelle territoriaalmeres või külgvööndis kinnipidamine toimub.

II PEATÜKK

ÜLDREEGLID

Artikkel 3

Mereohutus

Mereoperatsiooni korraldamisel tuleb meetmeid võtta nii, et nendega igal juhul tagatakse kinnipeetud või päästetud isikute ja osalevate üksuste või kolmandate isikute ohutus.

Artikkel 4

Põhiõiguste kaitse ning tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõte

1. Mitte ühtegi isikut ei toimetata tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte vastaselt sellisesse riiki ega sunnita sinna sisenema, ei suunata sellise riigi asutustesse ega anta muul viisil üle sellise riigi asutustele, kus on muu hulgas tõsine oht, et tema suhtes võidakse rakendada surmanuhtlust, piinamist, tagakiusamist või muud ebainimlikku või inimväärikust alandavat kohtlemist või karistamist või kus ta elu või vabadus satuks ohtu tema rassi, usu, rahvuse, seksuaalse sättumuse, teatavasse sotsiaalsesse gruppi kuulumise või poliitiliste veendumuste tõttu, või kus on tõsine oht, et ta saadetakse välja teise riiki või antakse välja teisele riigile, rikkudes tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet.

2. Kaaludes mereoperatsiooni kavandamise käigus kolmandasse riiki toimetamise võimalikkust võtab vastuvõttev liikmesriik koostöös osalevate liikmesriikide ja agentuuriga arvesse asjaomases kolmandas riigis valitsevat üldist olukorda.

Kolmandas riigis valitseva üldise olukorra hindamine põhineb teabel, mis on saadud mitmest erinevast allikast, sealhulgas näiteks teistelt liikmesriikidelt, liidu asutustelt ja organitelt, samuti asjakohastelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt, ning selle juures võidakse arvesse võtta liidu õiguse kohaselt ja liidu vahendite kaudu rakendatavate rännet ja varjupaiga andmist käsitlevate kokkulepete ja projektide olemasolu. Kõnealune hinnang on operatsiooniplaani osa, see edastatakse osalevatele üksustele ning seda ajakohastatakse vastavalt vajadusele.

Kinnipeetud või päästetud isikuid ei toimetata kolmandasse riiki ega sunnita sinna sisenema, ei suunata kolmanda riigi asutustesse ega anta muul viisil neile üle, kui vastuvõttev liikmesriik või osalevad liikmesriigid on teadlikud või peaksid olema teadlikud sellest, et kõnealune kolmas riik kohtleb isikuid lõikes 1 kirjeldatud viisil.

3. Enne kui kinnipeetud või päästetud isikud toimetatakse kolmandasse riiki, sunnitakse sinna sisenema, suunatakse kolmanda riigi asutustesse või antakse muul viisil neile üle ning võttes arvesse lõike 2 kohast hinnangut asjaomases kolmandas riigis valitsevale üldisele olukorrale, tuvastavad osalevad üksused mereoperatsiooni käigus kõiki vahendeid kasutades kinnipeetud või päästetud isikud, ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamist, hindavad nende isiklikku olukorda, teatavad neile nende sihtkoha kõnealustele isikutele arusaadaval viisil või viisil, mille puhul on põhjust eeldada, et isikud seda mõistavad, ning annavad neile võimaluse esitada põhjused selle kohta, miks nad leiavad, et maaletoimetamine kavandatud kohas oleks tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte rikkumine.

Sel eesmärgil nähakse operatsiooniplaanis ette täiendavad üksikasjad, sealhulgas vajaduse korral meditsiinitöötajate, tõlkide, õigusnõustajate ja teiste vastuvõtva liikmesriigi ja osalevate liikmesriikide asjakohaste spetsialistide olemasolu kaldal. Igas osalevas üksuses peab olema vähemalt üks esmaabi põhikoolituse läbinud isik.

Artiklis 13 osutatud aruanne põhineb vastuvõtva liikmesriigi ja osalevate liikmesriikide edastatud teabel ja hõlmab täiendavaid üksikasju kolmandatesse riikidesse toimetamise juhtumite kohta ja selle kohta, kuidas osalevad üksused kohaldasid esimeses lõigus sätestatud korra kõiki elemente, et tagada tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte järgimine.

4. Osalevad üksused võtavad kogu mereoperatsiooni käigus arvesse laste, sealhulgas saatjata alaealiste, inimkaubanduse ohvrite, kiiret arstiabi vajavate isikute, puudega isikute, rahvusvahelist kaitset vajavate isikute ja teiste eriti kaitsetus olukorras olevate isikute erivajadusi.

5. Käesoleva määruse kohaldamisel piirduakse mereoperatsiooni käigus saadud isikuandmete vahetamisel kolmandate riikidega rangelt hädavajalike andmetega ja neid vahetatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ, ⁽¹⁾ nõukogu raamotsusega 2008/977/JSK ⁽²⁾ ja asjakohaste andmekaitset käsitlevate siseriiklike sätetega.

Kinnipeetud või päästetud isikute isikuandmeid, mis on saadud mereoperatsiooni käigus, ei tohi vahetada kolmandate riikidega, kui on tõsine oht, et seal rikutakse tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet.

6. Osalevad üksused austavad oma ülesannete täitmisel täielikult inimväärikust.

7. Käesolevat artiklit kohaldatakse kõigi meetmete suhtes, mida liikmesriigid või agentuur käesoleva määruse kohaselt võtavad.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsus 2008/977/JSK kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta (ELT L 350, 30.12.2008, lk 60).

8. Mereoperatsioonis osalevad piirivalvurid ja muud töötajad läbivad määruse (EÜ) nr 2007/2004 artikli 5 teise lõigu kohaselt põhiõiguste, pagulasõiguse ning otsingu- ja päästetegevuse rahvusvahelise õiguskorra asjakohaste normide alase koolituse.

III PEATÜKK

ERIEESKIRJAD

Artikkel 5

Avastamine

1. Kui osalevad üksused avastavad laeva, mida kahtlustatakse isikute vedamises, kes väldivad või kavatsevad vältida kontrollimist piiripunktides, või isikute ebaseaduslikus üle piiri toimetamises mereteed pidi, siis lähenevad nad laevale selle tuvastamise ja riikkondsuse kindlakstegemise eesmärgil ning kuni edasiste meetmete võtmiseni jälgivad asjaomast laeva sobivast kaugusest, rakendades kõiki vajalikke ettevaatusabinõusid. Osalevad üksused koguvad kõnealust laeva puudutavat teavet, sealhulgas võimaluse korral andmeid laeval olevate isikute olukorra kohta, eelkõige selle kohta, kas nende elu või tervis on vahetult ohus või kas laeval on kiiret arstiabi vajavaid isikuid, ning edastavad kõnealuse teabe viivitamata rahvusvahelisele koordinaatsioonikeskusele. Rahvusvaheline koordinaatsioonikeskus edastab kõnealuse teabe vastuvõtva liikmesriigi riiklikule koordinaatsioonikeskusele.

2. Kui laev on sisenemas või juba sisenenud operatsioonis mitteosaleva liikmesriigi territoriaalvetesse või külgvööndisse, koguvad osalevad üksused asjaomase laeva andmeid ja edastavad need rahvusvahelisele koordinaatsioonikeskusele, kes edastab kõnealused andmed asjaomase liikmesriigi riiklikule koordinaatsioonikeskusele.

3. Osalevad üksused koguvad väljaspool mereoperatsiooni läbiviimise piirkonda toimivas ebaseaduslikus tegevuses kahtlustatavate laevade andmeid ja edastavad need rahvusvahelisele koordinaatsioonikeskusele, kes edastab kõnealused andmed asjaomase liikmesriigi riiklikule koordinaatsioonikeskusele.

Artikkel 6

Kinnipidamine territoriaalmeres

1. Asjaomane riik volitab osalevaid üksusi võtma vastuvõtva liikmesriigi või sellega piirneva osaleva liikmesriigi territoriaalmeres vähemalt ühe järgmistest meetmetest, kui on piisav alus kahtlustada, et laeval võib olla isikuid, kes kavatsevad vältida kontrollimist piiripunktides, või et sellega toimetatakse mereteed pidi isikuid ebaseaduslikult üle piiri:

- a) laeva kuuluvust, selle registreerimist ning reisi üksikasju tõendava teabe ja dokumentide ning pardal viibivate isikute identiteeti ja kodakondsust tõendava ja muid isikuandmeid hõlmava teabe ja dokumentide nõudmine, sealhulgas teabe nõudmine selle kohta, kas laeval on kiiret arstiabi vajavaid isikuid, ning pardal viibivate isikute teavitamine sellest, et neile ei pruugita anda luba piiri ületamiseks;
- b) laeva peatamine, selle pardale minemine ning laeva, selle lasti ja pardal viibivate isikute läbiotsimine ning pardal viibivate isikute küsitlemine ja nende teavitamine sellest, et laeva juhtivaid isikuid võidakse reisi võimaldamise eest karistada.

2. Kui leitakse sellist kahtlust kinnitavad tõendid, võib vastuvõttev liikmesriik või sellega piirnev osalev liikmesriik volitada osalevaid üksusi võtma vähemalt ühe järgmistest meetmetest:

- a) laeva arestimine ja pardal viibivate isikute vahistamine;
- b) nõue muuta laeva kurssi, nii et laev eemalduks territoriaalmerest või külgvööndist või suunduks sihtkohta, milleks ei ole territoriaalmeri või külgvöönd, ning laeva eskortimine või selle läheduses viibimine seni, kuni leiab kinnitust, et laev hoiab nõutud kurssi;

c) kooskõlas operatsiooniplaaniga laeva või selle pardal viibivate isikute toimetamine rannikuäärseesse liikmesriiki.

3. Lõike 1 või 2 kohaselt võetud meede peab olema proportsionaalne ega või minna käesoleva artikli eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

4. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel annab vastuvõttev liikmesriik osalevale üksusele vajalikud juhised rahvusvahelise koordineerimiskeskuse kaudu.

Kui laeva kapten taotleb laeva lipuriigi diplomaatilise esindaja või konsulaarametniku teavitamist, teatab osalev üksus rahvusvahelise koordineerimiskeskuse kaudu sellest vastuvõtvale liikmesriigile.

5. Kui on piisav alus kahtlustada, et riikkondsuseta laev veab isikuid, kes kavatsevad vältida kontrollimist piiripunktides või tegeleb isikute ebaseadusliku üle piiri toimetamisega mereteed pidi, annab vastuvõttev liikmesriik või sellega piirnev osalev liikmesriik, kelle territoriaalmeres kõnealune riikkondsuseta laev kinni peetakse, loa võtta vähemalt ühe lõikes 1 osutatud meetmetest ja võib anda loa võtta vähemalt ühe lõikes 2 osutatud meetmetest. Vastuvõttev liikmesriik annab osalevale üksusele vajalikud juhised rahvusvahelise koordineerimiskeskuse kaudu.

6. Operatsioonis mitteosaleva liikmesriigi territoriaalmeres korraldatakse operatsioone kõnealuse liikmesriigi loal. Vastuvõttev liikmesriik annab osalevale üksusele rahvusvahelise koordineerimiskeskuse kaudu juhised meetmete kohta, milleks asjaomane liikmesriik on loa andnud.

Artikkel 7

Kinnipidamine avamerel

1. Kui on piisav alus kahtlustada, et laev toimetab isikuid mereteed pidi ebaseaduslikult üle piiri, võtavad osalevad üksused avamerel olles lipuriigi loal, mis on antud kooskõlas välismaalaste üle piiri toimetamist tõkestava protokolliga ning asjakohasel juhul siseriikliku ja rahvusvahelise õigusega, vähemalt ühe järgmistest meetmetest:

a) laeva kuuluvust, selle registreerimist ning reisi üksikasju tõendava teabe ja dokumentide ning pardal viibivate isikute identiteeti ja kodakondsust tõendava ja muid isikuandmeid hõlmava teabe ja dokumentide nõudmine, sealhulgas teabe nõudmine selle kohta, kas laeval on kiiret arstiabi vajavaid isikuid;

b) laeva peatamine, selle pardale minemine ning laeva, selle lasti ja pardal viibivate isikute läbiotsimine ning pardal viibivate isikute küsitamine ja nende teavitamine, et laeva juhtivaid isikuid võidakse reisi võimaldamise eest karistada.

2. Kui leitakse sellist kahtlust kinnitavad tõendid, võivad osalevad üksused lipuriigi loal ja kooskõlas välismaalaste üle piiri toimetamist tõkestava protokolliga ning asjakohasel juhul siseriikliku ja rahvusvahelise õigusega võtta vähemalt ühe järgmistest meetmetest:

a) laeva arestimine ja pardal viibivate isikute vahistamine;

b) nõudmine, et laev ei siseneks territoriaalvetesse või külgvööndisse ja hoiatamine sellise tegevuse eest ja vajaduse korral nõudmine, et laev võtaks uue kursi sihtkohale, milleks ei ole territoriaalmeri või külgvöönd;

c) laeva või selle pardal viibivate isikute toimetamine kolmandasse riiki või laeva või selle pardal viibivate isikute muul viisil üleandmine kolmanda riigi asutustele;

d) laeva või selle pardal viibivate isikute toimetamine vastuvõtvasse liikmesriiki või naabruses paiknevasse osalevasse liikmesriiki.

3. Lõike 1 või 2 kohaselt võetud meede peab olema proportsionaalne ega või minna käesoleva artikli eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
4. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel annab vastuvõttev liikmesriik osalevale üksusele vajalikud juhised rahvusvahelise koordinatsioonikeskuse kaudu.
5. Kui laev sõidab vastuvõtva või osaleva liikmesriigi lipu all või kannab selle registreerimismärke, siis võib kõnealune liikmesriik pärast laeva riikkondsuse kinnitamist anda loa võtta vähemalt ühe lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmetest. Vastuvõttev liikmesriik annab seejärel osalevale üksusele vajalikud juhised rahvusvahelise koordinatsioonikeskuse kaudu.
6. Kui laev sõidab mereoperatsioonis mitteosaleva liikmesriigi või kolmanda riigi lipu all või kannab selle registreerimismärke, siis vastuvõttev liikmesriik või osalev liikmesriik, olenevalt sellest, kelle osalev üksus on kõnealuse laeva kinni pidanud, taotleb registreerimise kohta kinnitust ja kui riikkondsuse kinnitus on saadud, nõuab lipuriigilt meetmete võtmist, et lõpetada laeva kasutamine isikute ebaseaduslikuks üle piiri toimetamiseks. Kui lipuriik ei soovi või ei suuda seda teha kas ise või selle liikmesriigi abiga, kellele osalev üksus kuulub, taotleb kõnealune liikmesriik lipuriigi luba võtta lõigetes 1 ja 2 sätestatud meetmeid. Vastuvõttev liikmesriik või osalev liikmesriik teavitab rahvusvahelist koordinatsioonikeskust lipuriigiga toimunud suhtlusest ja kavandatud tegevusest või meetmetest, mille võtmiseks lipuriik loa andis. Vastuvõttev liikmesriik annab seejärel osalevale üksusele vajalikud juhised rahvusvahelise koordinatsioonikeskuse kaudu.
7. Kui välisriigi lipu all sõitva või oma lippu näitamast keelduva laeva puhul on piisav alus kahtlustada, et selle riikkondsus tegelikult ühtib operatsioonis osaleva üksuse omaga, kontrollib osalev üksus laeva õigust sõita asjaomase riigi lipu all. Sel eesmärgil võib üksus kahtlusalusele laevale läheneda. Kui kahtlus jääb püsima, teostab üksus laeva pardal võimalikult ettevaatlikult täiendava kontrollimise.
8. Kui välisriigi lipu all sõitva või oma lippu näitamast keelduva laeva puhul on piisav alus kahtlustada, et selle riikkondsus tegelikult ühtib vastuvõtva liikmesriigi või osaleva liikmesriigi omaga, kontrollib osalev üksus laeva õigust sõita asjaomase riigi lipu all.
9. Kui lõigetes 7 ja 8 osutatud juhtudel leitakse laeva riikkondsusega seotud kahtlusi kinnitavaid tõendeid, võib asjaomane vastuvõttev liikmesriik või asjaomane osalev liikmesriik anda loa võtta vähemalt ühe lõigete 1 ja 2 kohastest meetmetest. Vastuvõttev liikmesriik annab seejärel osalevale üksusele vajalikud juhised rahvusvahelise koordinatsioonikeskuse kaudu.
10. Kuni lipuriigilt loa saamiseni või lipuriigi loa puudumise korral jälgitakse laeva sobivast kaugusest. Ilma lipuriigi sõnaselge loata ei võeta muid meetmeid, välja arvatud meetmed, mis on vajalikud inimestele avalduva ohu vähendamiseks või mis tulenevad asjakohastest kahepoolsetest või mitmepoolsetest kokkulepetest.
11. Kui on piisav alus kahtlustada, et riikkondsuseta laev toimetab isikuid ebaseaduslikult üle piiri, võib osalev üksus minna pardale ja laeva läbi otsida eesmärgiga kontrollida selle riikkondsuse puudumist. Kui leitakse sellist kahtlust kinnitavad tõendid, teavitab osalev üksus vastuvõtvat liikmesriiki, kes võib ise või liikmesriigi abil, kellele osalev üksus kuulub, võtta kooskõlas siseriikliku ja rahvusvahelise õigusega lõigete 1 ja 2 kohaseid täiendavaid asjakohaseid meetmeid.
12. Liikmesriik, kelle osalev üksus on võtnud ükskõik millise lõike 1 kohase meetme, teavitab lipuriiki kõnealuse meetme tulemustest.

13. Rahvusvahelises koordinaatsioonikeskuses vastuvõtvat liikmesriiki või osalevat liikmesriiki esindav ametnik vastutab teabevahetuse eest asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega, taotledes luba kontrollida laeva õigust kõnealuse liikmesriigi lipu all sõita või võtta muid lõigete 1 ja 2 kohaseid meetmeid.

14. Kui kahtlused, et laev toimetab avamerel isikuid ebaseaduslikult üle piiri, ei leia tõendamist või kui osalev üksus ei ole pädev tegutsema, kuid endiselt püsib mõistlik kahtlus, et laeva pardal on isikuid, kes kavatsevad jõuda liikmesriigi piirini ja vältida kontrollimist piiripunktides, jätkatakse laeva jälgimist. Rahvusvaheline koordinaatsioonikeskus edastab kõnealuse laeva andmed selle liikmesriigi riiklikule koordinaatsioonikeskusele, kuhu laev suundub.

Artikkel 8

Kinnipidamine külgvööndis

1. Vastuvõtva või naabruses paikneva osaleva liikmesriigi külgvööndis võetakse artikli 6 lõigetes 1 ja 2 kehtestatud meetmed kooskõlas kõnealuse artikli lõigetega 3 ja 4. Artikli 6 lõigetes 1 ja 2 osutatud luba võidakse anda ainult selliste meetmete võtmiseks, mis on vajalikud asjakohaste õigusnormide rikkumise vältimiseks kõnealuse liikmesriigi territooriumil või territoriaalmeres.

2. Artikli 6 lõigete 1 ja 2 kohaseid meetmeid ei võeta mereoperatsioonis mitteosaleva liikmesriigi külgvööndis ilma kõnealuse liikmesriigi loata. Rahvusvahelist koordinaatsioonikeskust teavitatakse kõnealuse liikmesriigiga toimunud suhtlusest ja sellele järgnenud meetmetest, milleks kõnealune liikmesriik on loa andnud. Kui kõnealune liikmesriik luba ei anna ja on mõistlik kahtlus, et laeva pardal on isikuid, kes kavatsevad jõuda liikmesriigi piirini, kohaldatakse artikli 7 lõiget 14.

3. Kui riikkondsuseta laev on külgvööndis läbisõidul, kohaldatakse artikli 7 lõiget 11.

Artikkel 9

Otsingu- ja päästeolukorrad

1. Liikmesriigid täidavad oma kohustust osutada abi igale merehädas olevale laevale või isikule ning tagavad mereoperatsiooni ajal, et nende osalevad üksused täidavad nimetatud kohustust kooskõlas rahvusvahelise õigusega ning austades põhiõigusi. Nad teevad seda sõltumata sellise isiku kodakondsusest või staatusest või isiku leidmise asjaoludest.

2. Mereoperatsiooni käigus ette tulla võivates otsingu- ja päästeolukordades tegutsemiseks hõlmab operatsiooniplaan kooskõlas rahvusvahelise õigusega, sealhulgas otsingu- ja päästetegevust käsitleva õigusega, vähemalt järgmisi sätteid:

a) kui mereoperatsiooni käigus on osalevatel üksustel alust arvata, et laev või keegi pardal viibivatest isikutest on sattumas määramatus-, häire- või õnnetusseisundisse, edastavad nad kogu olemasoleva teabe viivitamata selle päästepiirkonna vastutavale päästekoordinaatsioonikeskusele, kus olukord aset leidis, ja annavad end nimetatud päästekoordinaatsioonikeskuse käsutusse;

b) osalevad üksused teavitavad rahvusvahelist koordinaatsioonikeskust võimalikult kiiresti päästekoordinaatsioonikeskusega toimunud suhtlusest ja võetud meetmetest;

c) laev või pardal olevad isikud on määramatusseisundis eelkõige siis:

i) kui on teatatud isiku kadumisest või laev hilineb või

ii) kui isik või laev on jätnud tegemata oodatud ettekande asukoha või ohutuse kohta;

- d) laev või pardal olevad isikud on hääreseisundis eelkõige siis:
- i) kui määramatusseisundi ajal ei ole õnnestunud saada ühendust isiku või laevaga ning teistele asjaomastele teabealikele tehtud järelepärimised ei ole andnud selgust või
 - ii) kui on saadud teavet, et laeva liikumisvõime on kahjustatud, kuid mitte sel määral, et oleks tõenäoline õnnetusseisundi tekkimine;
- e) laev või pardal olevad isikud on õnnetusseisundis eelkõige siis:
- i) kui on saadud kindlat teavet selle kohta, et isik või laev on ohus ja vajab viivitamatut abi; või
 - ii) kui hääreseisundi ajal tehtud ebaõnnestunud katsed isiku või laevaga ühendust saada ning laialdasemad tulemusteta järelepärimised viitavad õnnetuse võimalikkusele; või
 - iii) kui saadud teave osutab, et laeva liikumisvõime on kahjustatud sel määral, et õnnetusseisundi tekkimine on tõenäoline;
- f) selleks et otsustada, kas laev on määramatus-, häire- või õnnetusseisundis, võtavad osalevad üksused arvesse ning edastavad vastutavale päästekoordinatsioonikeskusele kogu asjakohase teabe ja tähelepanekud, sealhulgas seoses järgnevaga:
- i) andmed abitaotluse esitamise kohta, ehkki õnnetusseisundi olemasolu ei saa kindlaks teha ainuüksi selle põhjal, kas laev on esitanud abitaotluse;
 - ii) laeva merekõlblikkus ja tõenäosus, et laev ei jõua sihtkohta;
 - iii) pardal viibivate isikute arv võrreldes konkreetse laeva tüübi ja seisukorraga;
 - iv) rannikule jõudmiseks piisavate varude (nagu kütus, vesi ja toiduained) olemasolu;
 - v) kvalifitseeritud meeskonna ja laeva juhtiva isiku olemasolu;
 - vi) ohutus-, navigatsioon- ja sidevahendite olemasolu ja töökorras olek;
 - vii) pardal on kiiret arstiabi vajavaid isikuid;
 - viii) pardal on surnud isikuid;
 - ix) pardal on rasedaid või lapsi;
 - x) ilma- ja mereolud, sealhulgas ilma- ja mereilmaprognosis;
- g) päästekoordinatsioonikeskuse juhiseid oodates võtavad osalevad üksused kõik asjakohased meetmed ohustatud isikute turvalisuse tagamiseks;

- h) juhul kui leitakse, et laev on määramatus-, häire- või õnnetusseisundis, ent pardal viibivad isikud keelduvad abi vastu võtmast, teavitab osalev üksus sellest vastutavat päästekoordinatsioonikeskust ja järgib selle juhiseid. Osalev üksus jätkab oma abistamiskohustuse täitmist, jälgides laeva ja võttes kõik vajalikud meetmed ohustatud isikute turvalisuse tagamiseks ning vältides selliste meetmete võtmist, mis võiksid olukorda halvendada või vigastuste või inimohvrite ohtu suurendada;
- i) juhul kui asjaomase päästepiirkonna vastutav kolmanda riigi päästekoordinatsioonikeskus ei vasta osaleva üksuse edastatud teabele, võtab üksus ühendust vastuvõtva liikmesriigi päästekoordinatsioonikeskusega, välja arvatud juhul, kui kõnealune osalev üksus leiab, et mõni muu rahvusvaheliselt tunnustatud päästekoordinatsioonikeskus on võimeline otsingu- ja päästeolukorda paremini koordineerima.

Operatsiooniplaan võib sisaldada asjaomase mereoperatsiooni oludele kohandatud üksikasju.

3. Kui otsingu- ja päästeolukord on lõppenud, jätkab osalev üksus rahvusvahelise koordineerimisüksusega konsulteerides mereoperatsiooni.

Artikkel 10

Maaletoiemetamine

1. Kooskõlas rahvusvahelise õigusega ning austades põhiõigusi sisaldab operatsiooniplaan vähemalt järgmist mereoperatsiooni käigus kinnipeetud või päästetud isikute maaletoiemetamise korda:

- a) artikli 6 lõike 1, 2 või 6 või artikli 8 lõike 1 või 2 kohase territoriaalmeres või külgvööndis kinnipidamise korral toimub maaletoiemetamine rannikuäärses liikmesriigis, ilma et see piiraks artikli 6 lõike 2 punkti b kohaldamist;
- b) avamerel aset leidva kinnipidamise korral, mis on sätestatud artiklis 7, toimub maaletoiemetamine kolmandas riigis, kust laev eeldatavalt lahkus. Kui see ei ole võimalik, siis toimub maaletoiemetamine vastuvõtvas liikmesriigis;
- c) ilma et see piiraks päästekoordinatsioonikeskuse vastutust, teevad vastuvõttev liikmesriik ja osalevad liikmesriigid artikli 9 kohases otsingu- ja päästeolukorras koostööd vastutava päästekoordinatsioonikeskusega turvalise paiga leidmiseks ning pärast seda, kui vastutav päästekoordinatsioonikeskus on turvalise paiga määranud, tagavad nad päästetud isikute kiire ja tõhusa maaletoiemetamise.

Kui osalevat üksust ei ole võimalik vabastada artikli 9 lõikes 1 osutatud kohustusest, antakse talle võimalikult aegsasti luba toimetada päästetud isikud maale vastuvõtvas liikmesriigis, võttes arvesse päästetud isikute ja osaleva üksuse enda ohutust.

Kõnealune maaletoiemetamise kord ei sea mereoperatsioonis mitteosalevatele liikmesriikidele kohustusi, välja arvatud juhul, kui nad sõnaselgelt annavad artikli 6 lõike 6 või artikli 8 lõike 2 kohase loa võtta meetmeid nende territoriaalmeres või külgvööndis.

Operatsiooniplaan võib sisaldada asjaomase mereoperatsiooni oludele kohandatud üksikasju.

2. Osalevad üksused teavitavad rahvusvahelist koordineerimisüksust selliste isikute olemasolust, kelle suhtes kehtib artikkel 4, ning rahvusvaheline koordineerimisüksus edastab kõnealuse teabe selle riigi pädevatele riiklikele asutustele, kus toimub maaletoiemetamine.

Operatsiooniplaan sisaldab selliste pädevate riiklike asutuste kontaktandmeid, kes võtavad asjakohased järelmeetmed.

*Artikkel 11***Määruse (EÜ) nr 2007/2004 muudatused**

Määruse (EÜ) nr 2007/2004 artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkti j ja artikli 8e lõike 1 punkti j lõppu lisatakse järgmine lause:

„Selleks koostatakse operatsiooniplaan kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 656/2014 (*);

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määruse (EL) nr 656/2014, millega kehtestatakse eeskirjad Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri koordineeritava operatiivkoostöö raames toimuva patrull- ja vaatlustegevuse jaoks välistel merepiiridel (ELT L 189, 27.6.2014, lk 93).”

*Artikkel 12***Solidaarsusmehhanismid**

1. Liikmesriik, kelle välispiiril on kiireloomuline ja erakorraline surveolukord, saab paluda:

- a) määruse (EÜ) nr 2007/2004 artikli 8a kohaselt Euroopa piirivalverühmade kasutamist, kes osutavad kõnealusele liikmesriigile kiiret operatiivabi;
- b) agentuurilt tehnilist ja operatiivabi määruse (EÜ) nr 2007/2004 artikli 8 kohaselt, et saada abi liikmesriikidevahelistes koordineeritud operatsioonides ja/või rakendada eksperte pädevate riiklike asutuste toetamiseks;
- c) hädaabi Euroopa parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 515/2014 ⁽¹⁾ artikli 14 kohaselt kiireloomuliste konkreetsete vajaduste rahuldamiseks hädaolukordades.

2. Liikmesriik, kellele avalduv tugev rändesurve esitab riigi vastuvõturajatistele ja varjupaigastustele kiireloomulisi nõudmisi, saab taotleda:

- a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 439/2010 ⁽²⁾ artikli 13 kohaselt Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti varjupaigatugirühma lähetamist, kes pakub erialateadmisi näiteks suulise tõlke korraldamise, päritoluriikide ja varjupaigataotluste menetlemise ja haldamise kohta;
- b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 516/2014 ⁽³⁾ artikli 21 kohaselt hädaabi kiireloomuliste konkreetsete vajaduste rahuldamiseks hädaolukordades.

*Artikkel 13***Aruanne**

1. Agentuur esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande käesoleva määruse tegeliku kohaldamise kohta hiljemalt 18. juulil 2015 ja seejärel igal aastal.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 515/2014, millega luuakse Sisejulgeolekufondi osana välispiiride ja viisade rahastamisvahend ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 574/2007/EÜ (ELT L 150, 20.5.2014, lk 143).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta määrus (EL) nr 439/2010, millega luuakse Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet (ELT L 132, 29.5.2010, lk 11).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 516/2014, millega luuakse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifond, muudetakse nõukogu otsust 2008/381/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsused nr 573/2007/EÜ ja nr 575/2007/EÜ ja nõukogu otsus 2007/435/EÜ (ELT L 150, 20.5.2014, lk 168).

2. Kõnealune aruanne sisaldab menetluste kirjeldusi, mille agentuur on kehtestanud käesoleva määruse kohaldamiseks mereoperatsioonide käigus ja teavet käesoleva määruse tegeliku kohaldamise kohta, sealhulgas põhjalikku teavet põhiõiguste järgimise kohta ja mõju kohta põhiõigustele, ning kõigi toimunud vahejuhtumite kohta.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

Otsuse 2010/252/EL mõju

Otsuse 2010/252/EL mõju lõpeb käesoleva määruse jõustumise kuupäeval.

Artikkel 15

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 657/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2173/2005 seoses komisjonile delegeeritud ja rakendamisevolituste andmisega**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2173/2005 ⁽²⁾ on komisjoni volitatud rakendama kõnealuse määruse teatavaid sätteid.
- (2) Lissaboni lepingu jõustumise tõttu tuleks määrusega (EÜ) nr 2173/2005 komisjonile antud volitused viia vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise lepingu) artiklitega 290 ja 291.
- (3) Määruse (EÜ) nr 2173/2005 teatavate sätete kohaldamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte kõnealuse määruse I, II ja III lisa muutmise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (4) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 2173/2005 ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused hinnata ja kiita heaks partnerriikidest eksporditud puittoodete seaduslikkust ja usaldusväärset päritolu kindlakstegemist tagavad olemasolevad süsteemid, et nende alusel võiks toimuda metsaõigusnormide täitmise järelevalve, metsahalduse ja puidukaubanduse (FLEGT) litsentsimine, ning võtta vastu menetluslikud üksik- asjad ja dokumentide standardvormid, sealhulgas nende võimalikud esitusviisid (elektroniline või paber) seoses FLEGT-litsentsimisüsteemiga. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (5) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 2173/2005 vastavalt muuta,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 2. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2173/2005 FLEGT-litsentsimisüsteemi kehtestamise kohta puidu impordi suhtes Euroopa Ühendusse (ELT L 347, 30.12.2005, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 2173/2005 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmistega:

„2. Selleks et luua vajalik kindlus asjaomaste puittoodete seaduslikkuse suhtes, hindab komisjon olemasolevaid süsteeme, millega tagatakse partnerriikidest eksporditud puittoodete seaduslikkus ja usaldusväärne päritolu kindlaks-tegemine, ning võtab vastu rakendusakte nende süsteemide heakskiitmiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Komisjoni poolt heaks kiidetud süsteeme võib kasutada FLEGT-litsentside alusena.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet ei kohaldata puittoodete suhtes, mis on valmistatud nõukogu määruse (EÜ) nr 338/97 (*) A, B ja C lisas loetletud liikidest.

Komisjon vaatab kõnealuse erandi läbi, võttes arvesse turu arengut ja käesoleva määruse rakendamisel saadud kogemusi, teavitab oma läbivaatamise tulemustest Euroopa Parlamenti ja nõukogu ning esitab vajaduse korral asjakohased seadusandlikud ettepanekud.

(*) Nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel (EÜT L 61, 3.3.1997, lk 1).”

2) Artikli 5 lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Selleks et tagada käesoleva artikli ühetaolised rakendamistingimused, võtab komisjon rakendusaktidega vastu menetluslikud üksikasjad ja dokumentide standardvormi, sealhulgas nende võimalikud esitusviisid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.”

3) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 11a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta I lisas esitatud partnerriikide ja nende määratud litsentse väljastavate asutuste loetelu.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 11a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta II lisas esitatud selliste puittoodete loetelu, mille puhul kohaldatakse FLEGT-litsentsimissüsteemi. Kõnealuste muudatuste vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse FLEGT-partnerluslepingute rakendamist. Sellised muudatused sisaldavad kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemi I lisa kehtiva versiooni kohaseid kaupade neljakohalisi rubriigikoode või kuuekohalisi alamrubriigikoode.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 11a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta III lisas esitatud selliste puittoodete loetelu, mille puhul kohaldatakse FLEGT-litsentsimissüsteemi. Kõnealuste muudatuste vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse FLEGT-partnerluslepingute rakendamist. Sellised muudatused sisaldavad kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemi I lisa kehtiva versiooni kohaseid kaupade neljakohalisi rubriigikoode või kuuekohalisi alamrubriigikoode ning neid kohaldatakse üksnes III lisas nimetatud vastava partnerriigi suhtes.”

4) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjoni abistab metsaõigusnormide täitmise järelevalve, metsahalduse ja puidukaubanduse (FLEGT) komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”;

b) lõige 2 jäetakse välja;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.”;

d) lõige 4 jäetakse välja.

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 11a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 10 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 30. juunist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 10 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 10 lõigete 1, 2 ja 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega nelja kuu võrra.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

KOMISJONI AVALDUS

Käesoleva määruse kontekstis meenutab komisjon, et on Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe punktiga 15 võtnud endale kohustuse esitada parlamendile täieliku teabe ja kõik dokumendid oma koosolekute kohta riiklike ekspertidega, mis on peetud delegeeritud õigusaktide ettevalmistamiseks tehtud töö raames.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 658/2014,

15. mai 2014,

Euroopa Raviametile (EMA) inimtervishoius kasutatavate ravimite ravimiohutuse järelevalve toimingute eest makstavate tasude kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114 ja artikli 168 lõike 4 punkti c,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regionide Komiteega,

tegutsedes seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Raviameti (edaspidi „amet“) tulud koosnevad liidu toetusest ning tasudest, mida ettevõtjad maksavad liidu müügilubade saamise ja hoidmise ning muude teenuste eest, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004 ⁽³⁾ artikli 67 lõikes 3.
- (2) Inimtervishoius kasutatavate ravimitega (edaspidi „ravimid“) seotud ravimiohutuse järelevalvet käsitlevaid sätteid, mis on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 726/2004 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/83/EÜ ⁽⁴⁾, on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2010/84/EL ⁽⁵⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1235/2010 ⁽⁶⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/26/EL ⁽⁷⁾, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1027/2012 ⁽⁸⁾. Muudatustega nähakse ameti jaoks ette uued ravimiohutuse järelevalve ülesanded, sealhulgas liidu tasandil läbi viidava ravimiohutuse järelevalve menetlused, kirjanduse jälgimine ja infotehnoloogia vahendite parem kasutamine. Lisaks sätestatakse nende muudatustega, et ametil tuleks võimaldada rahastada nimetatud toiminguid müügiloo omanike makstavatest tasudest. Ameti uute ja konkreetsete ülesannete hõlmamiseks tuleks seega sisse seada uued tasude liigid.

⁽¹⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 92.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa Raviamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavate ravimite käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2010. aasta direktiiv 2010/84/EL, millega muudetakse ravimiohutuse järelevalve osas direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavate ravimite käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (ELT L 348, 31.12.2010, lk 74).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1235/2010, millega muudetakse inimtervishoius kasutatavate ravimite ohutuse järelevalve osas määrust (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa Raviamet, ning määrust (EÜ) nr 1394/2007 uudsete ravimite kohta (ELT L 348, 31.12.2010, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/26/EL, millega muudetakse seoses ravimiohutuse järelevalvega direktiivi 2001/83/EÜ (ELT L 299, 27.10.2012, lk 1).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1027/2012, millega muudetakse seoses ravimiohutuse järelevalvega määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 316, 14.11.2012, lk 38).

- (3) Selleks et võimaldada ametil nõuda tasusid nende uute ravimiohutuse järelevalve ülesannete eest ning kuni ravimisektoris tasude nõudmise süsteemide üldise õigusliku läbivaatamiseni, tuleks vastu võtta käesolev määrus. Käesoleva määrusega ette nähtud tasusid tuleks kohaldada, ilma et see piiraks nõukogu määruses (EÜ) nr 297/95 ⁽¹⁾ sätestatud tasude nõudmist.
- (4) Käesolev määrus peaks põhinema kahesel õiguslikul alusel, milleks on Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „Eli toimimise leping“) artikkel 114 ja artikli 168 lõike 4 punkt c. Määruse eesmärk on selliste ravimiohutuse järelevalve toimingute rahastamine, mis aitavad kaasa ravimite siseturu rajamisele, lähtudes kõrgetasemelise tervisekaitse põhimõttest. Samal ajal on käesoleva määruse eesmärk tagada rahalised vahendid ühiste ohtudega tegelemiseks, et säilitada ravimite vastavus kõrgetele kvaliteedi-, ohutus- ja efektiivsuse standarditele. Mõlemaid eesmärke püütakse saavutada samal ajal, need on lahutamatu seotud ning võrdselt olulised.
- (5) Kehtestada tuleks ameti kogutavate ravimiohutuse järelevalve tasude struktuur ja suurus ning nende maksmise kord. Tasude struktuur peaks olema võimalikult kergesti kohaldatav, et vähendada sellega seotud halduskoormust.
- (6) Kooskõlas Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 19. juuli 2012. aasta ühisavaldusega detsentraliseeritud asutuste kohta tuleks asutustele, mille laekumised tulevad lisaks liidu toetusele tasudest ja maksetest, kehtestada selline tasumäär, millega välditakse puudujääki ja märkimisväärse ülejäägi kogunemist ning mis tuleks vastasel juhul läbi vaadata. Seega peaksid käesolevas määruses sätestatud tasud põhinema ameti töökoormuse ja seotud kulutuste hinnangute ja prognooside analüüsil ning nende kulutuste hinnangul, mis tekivad liikmesriikide pädevatel asutustel seoses nende täidetavate hindaja ja asjakohasel juhul kaashindaja ülesannetega kooskõlas määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 61 lõikega 6 ja artikli 62 lõikega 1 ning direktiivi 2001/83/EÜ artiklitega 107e, 107j ja 107q.
- (7) Käesoleva määrusega kehtestatud tasud peaksid olema läbipaistvad, õiglased ja tehtava töö hulgaga vastavuses. Teave nende tasude kohta peaks olema avalikult kättesaadav. Ravimiohutuse järelevalve tasude või muude ameti nõutavate tasude igasugune muutmine tulevikus peaks põhinema ameti kulude ja siseriiklike pädevate asutuste täidetavate ülesannete kulude läbipaistval ja sõltumatul hindamisel.
- (8) Määrus peaks käsitlema ainult neid tasusid, mida nõuab amet, samas peaks jääma liikmesriikide otsustada, milliseid tasusid võivad siseriiklikud pädevad asutused nõuda, sealhulgas seoses ohusignaali hindamise ülesannetega. Müügiloa omanikud ei peaks samade ravimiohutuse järelevalve toimingute eest kaks korda tasuma. Seega ei tohiks liikmesriigid nõuda tasusid toimingute eest, mis on hõlmatud käesoleva määrusega.
- (9) Prognoositavuse ja selguse huvides peaks tasu summa olema väljendatud eurodes.
- (10) Määruse alusel peaks nõudma kaht liiki tasud, et võtta arvesse ameti ja hindajate ning asjakohasel juhul kaashindajate tegevuse mitmekülgust. Esiteks peaks ühenduse tasandil teostatud ravimiohutuse järelevalve menetluste eest tasu võtma nendelt müügiloa omanikelt, kelle ravimid kuuluvad menetluse alla. Need menetlused on seotud perioodiliste ohutusaruannete hindamise, müügiloa saamise järgsete ohutusuuringute hindamise ning hindamistega, mis on tehtud ravimiohutuse järelevalve andmete hindamise alusel läbi viidud menetlustes. Teiseks peaks nõudma aastatasu muude ravimiohutuse järelevalve toimingute eest, mida amet läbi viib ja millest saavad kasu kõik müügiloa omanikud. Need toimingud on seotud infotehnoloogiaga, eelkõige määruse (EÜ) nr 726/2004 artiklis 24 osutatud andmebaasi Eudravigilance haldamisega ja valitud meditsiinikirjanduse jälgimisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 10. veebruari 1995. aasta määrus (EÜ) nr 297/95, milles käsitletakse ametile makstavaid tasusid (EÜT L 35, 15.2.1995, lk 1).

- (11) Määruse (EÜ) nr 726/2004 alusel loa saanud ravimite müügiloo omanikud juba maksavad ametile aastatasu lubade haldamise eest, mis hõlmab ka ravimiohutuse järelevalve toiminguid, mille eest makstakse käesoleva määrusega kehtestatud aastatasu. Selleks et vältida nende ameti ravimiohutuse järelevalve toimingute eest topelttasu võtmist, ei tuleks käesoleva määrusega kehtestatud aastatasu nõuda müügilubade eest, mis on antud määruse (EÜ) nr 726/2004 alusel.
- (12) Liidu tasandil tehtav töö hindamiseks müügiloo saamise järgseid mittesekkuvaid ohutusuuringuid, mille on kehtestanud amet või siseriiklik pädev asutus ja mis tuleb läbi viia enam kui ühes liikmesriigis ning mille protokollid peab heaks kiitma ravimiohutuse riskihindamise komitee, hõlmab uuringute järelevalvet, sealhulgas protokollid kavandi hindamist ja uuringu lõpparuande hindamist. Seega peaks selle menetluse eest nõutav tasu katma kogu uuringutega seotud töö. Kuna ravimiohutuse järelevalve alased seadused soodustavad müügiloo saamise järgsete ühiste ohutusuuringute teostamist, peaksid müügiloo omanikud ühisuuringu korral kohaldatavat tasu jagama. Topelttasustamise vältimiseks peaks müügiloo omanikud, kellelt võetakse tasu selliste müügiloo saamise järgsete ohutusuuringute hindamise eest, olema vabastatud igasugustest muudest tasudest, mida amet või siseriiklik pädev asutus võtab taoliste uuringute esitamise eest.
- (13) Hindamisel toetuvad hindajad teaduslikule hinnangule ja siseriiklike pädevate asutuste ressurssidele, samas kui ameti ülesanne on koordineerida olemasolevaid teadusressursse, mille liikmesriigid tema käsutusse on andnud. Eeltoodud arvesse võttes ning selleks, et tagada piisavate vahendite olemasolu liidu tasandil läbi viidavate ravimiohutuse järelevalve menetluste teaduslikuks hindamiseks, peaks amet maksma hindamistasu teadusliku hindamise teenuste eest, mida osutavad liikmesriikide määratud hindajad ja asjakohasel juhul kaashindajad määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 56 lõike 1 alapunktis aa osutatud ravimiohutuse riskihindamise komitee liikmetena või vajaduse korral direktiivi 2001/83/EÜ artiklis 27 osutatud koordineerimisrühma hindajad ja kaashindajad. Nende hindajate ja kaashindajate osutatud teenuste eest makstava tasu suurus peaks põhinema üksnes hinnangulisel asjaomasel töökoormusel ning sellega peaks arvestama liidu tasandil läbi viidavate ravimiohutuse järelevalve menetluste tasumäärade sätestamisel. Tuletatakse meelde, et ravimiohutuse järelevalve andmete hindamise põhjal läbi viidavates menetlustes üritab ravimiohutuse riskihindamise komitee hea tava kohaselt üldiselt vältida sellise liikme määramist hindajaks, kelle on ametisse nimetanud menetluse algatanud liikmesriik.
- (14) Tasusid tuleks nõuda kõikidelt müügiloo omanikelt õiglasel alusel. Seega tuleks kehtestada maksustatav ühik, sõltumata menetlusest, mida kasutades ravimile kas määruse (EÜ) nr 726/2004 või direktiivi 2001/83/EÜ alusel müügiluba anti, ja sõltumata sellest, kuidas liikmesriigid või komisjon müügilubade numbreid määravad. Seda eesmärki täidab määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 57 lõike 1 teise lõigu punktis l osutatud andmebaasis kohustuslikus korras registreeritavate ravimite ühtse maksustatava ühiku kindlaksmääramine vastavalt toimeaine(te)le ja ravimivormile, tuginedes sama määruse artikli 57 lõikes 2 nimetatud nimekirjale kõikidest liidus loa saanud ravimitest. Müügiloo saanud homöopaatiliste ravimite või müügiloo saanud taimsete ravimite maksustatavate ühikute kindlaksmääramisel ei tohiks arvesse võtta toimeainet/toimeaineid.
- (15) Selleks et võtta arvesse müügiloo omanikele antud ravimite müügilubade kohaldamisala, tuleks nendele lubadele vastavate maksustatavate ühikute arvu puhul silmas pidada nende liikmesriikide arvu, kus müügiluba kehtib.
- (16) Kooskõlas liidu põhimõttega toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid peaks komisjoni soovitus 2003/361/EÜ⁽¹⁾ määratletud väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele kehtima alandatud tasud. Sellised tasud tuleks kehtestada alusel, mille puhul võetakse nõuetekohaselt arvesse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate maksevõimet. Selle põhimõtte järgi peaksid mikroettevõtjad (nimetatud soovitusel tähenduses) olema kõikidest käesolevast määrusest tulenevatest tasudest vabastatud.

(1) Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

- (17) Geneeriliste ravimite, täpselt määratletud kasutusala ravimitele kehtivate sätete alusel müügi loa saanud ravimite, müügi loa saanud homöopaatiliste ravimite ja müügi loa saanud taimsete ravimite eest makstav aastatasu peaks olema väiksem, kuna nende ravimite ohutus on üldjuhul hästi tõestatud. Juhul kui nimetatud tooted on osa liidu tasandil läbi viidavast ravimiohutuse järelevalve menetlusest, tuleks nende eest nõuda töö mahtu arvestades täistasu.
- (18) Direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 14 ja 16a kohaselt registreeritud vastavalt homöopaatilised ja taimsed ravimid tuleks käesoleva määruse reguleerimisalast välja jätta, sest nende ravimite ravimiohutuse järelevalvet teostavad liikmesriigid. Ravimid, mille turule laskmine on lubatud kooskõlas direktiivi 2001/83/EÜ artikliga 126a tuleks samuti käesoleva määruse reguleerimisalast välja jätta.
- (19) Ametile ebaoproportsionaalse halduskoormuse tekitamise välistamiseks peaks käesolevas määruses sätestatud tasu vähendamisi ja tasust vabastamist kohaldama väidetavalt sellist tasu vähendamise või tasust vabastamise õigust omava müügi loa omaniku avalduse alusel. Ebaõige teabe esitamist tuleks sel juhul ennetada kohaldatava tasu summa suurendamise teel.
- (20) Ühtluse huvides peaks käesoleva määruse alusel nõutavate tasude maksmisele määrama tähtajad, võttes nõuetekohaselt arvesse määruses (EÜ) nr 726/2004 ja direktiivis 2001/83/EÜ sätestatud ravimiohutuse järelevalve menetluste tähtaegu.
- (21) Käesoleva määrusega sätestatud tasude ning hindajate ja kaashindajate hindamistasude summasid peaks vajaduse korral kohandama inflatsiooniga ning selleks peaks kasutama Euroopa Liidu tarbijahinnaindeksit, mille Eurostat avaldab vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 2494/95 ⁽¹⁾. Selliste kohanduste tegemiseks tuleks komisjonile delegeerida õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 alusel vastu õigusakte. Eriti oluline on, et komisjon viiks ettevalmistava töö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (22) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt tagada liidu tasandil läbiviidavatele ravimiohutuse järelevalve toimingutele piisav rahastamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga on seda meetme ulatuse tõttu parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (23) Prognoositavuse, õiguskindluse ja proportsionaalsuse huvides peaks infotehnoloogia süsteemi tagamise ja kirjan-duse jälgimise aastatasu nõudma esimest korda sisse 1. juulil 2015,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise ja -ala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse tasudele ravimiohutuse järelevalve toimingute eest, mida teostatakse määruse (EÜ) nr 726/2004 ja direktiivi 2001/83/EÜ alusel liidus loa saanud inimtervishoiu kasutatavate ravimitega (edaspidi „ravimid“) seoses, kusjuures tasud müügi loa omanikelt nõuab sisse Euroopa Raviamet (edaspidi „amet“).

⁽¹⁾ Nõukogu 23. oktoobri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2494/95 tarbijahindade harmoneeritud indeksite kohta (EÜT L 257, 27.10.1995, lk 1).

2. Käesoleva määruse reguleerimisalast jäetakse välja direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 14 ja 16a kohaselt registreeritud vastavalt homöopaatilised ja taimsed ravimid ning ravimid, mida on lubatud turule lasta kooskõlas direktiivi 2001/83/EÜ artikliga 126a.
3. Käesoleva määrusega kehtestatakse liidu tasandil tehtavad ravimiohutuse järelevalve toimingud, mille eest nõutakse tasu, ametile makstavad summad ja maksmise kord ning ameti poolt hindajate ja asjakohasel juhul kaashindajate teenuste eest makstava hindamistasu suurus.
4. Mikroettevõtjad on käesoleva määruse alusel kõigi tasude maksmisest vabastatud.
5. Käesolevas määruses sätestatud tasusid kohaldatakse, ilma et see piiraks määrusega (EÜ) nr 297/95 kehtestatud tasude kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „maksustatav ühik” – ühik, mis määratakse kindlaks kordumatu kombinatsiooniga järgmistest andmetest, mis on saadud ameti käsutuses oleva teabe põhjal kõikide liidus müügiloo saanud ravimite kohta ning mis on kooskõlas müügiloo omanike määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 57 lõike 2 punktides b ja c osutatud kohustusega esitada selline teave nimetatud määruse artikli 57 lõike 1 teise lõigu punktis l osutatud andmebaasi jaoks:
 - a) ravimi nimetus nii nagu see on määratletud direktiivi 2001/83/EÜ artikli 1 punktis 20;
 - b) müügiloo omanik;
 - c) liikmesriik, kus müügiluba kehtib;
 - d) toimeaine või toimeainete kombinatsioon ja
 - e) ravimivorm.Esimese lõigu punkti d ei kohaldata müügiloo saanud homöopaatiliste ravimite ega müügiloo saanud taimsete ravimite puhul nagu on vastavalt määratletud direktiivi 2001/83/EÜ artikli 1 esimese lõigu punktides 5 ja 30.
- 2) „keskmise suurusega ettevõtja” – keskmise suurusega ettevõtja soovitus 2003/361/EÜ tähenduses;
- 3) „väike ettevõtja” – väike ettevõtja soovitus 2003/361/EÜ tähenduses;
- 4) „mikroettevõtja” – mikroettevõtja soovitus 2003/361/EÜ tähenduses.

Artikkel 3

Tasude liigid

1. Ravimiohutuse järelevalve toimingute eest võetavad tasud on järgmised:
 - a) artiklites 4, 5 ja 6 sätestatud liidu tasandil läbi viidavate menetluste tasud;

b) artiklis 7 sätestatud aastatasu.

2. Kui amet nõuab tasu kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 punktiga a, maksab amet kooskõlas artikliga 9 siseriiklikele pädevatele asutustele hindamistasu.

a) liikmesriikide poolt ravimiohutuse riskihindamise komitee liikmeteks määratud hindajate ja asjakohasel juhul kaashindajate poolt nimetatud komitees osutatavate teenuste eest;

b) koordineerimisrühmas hindajatena ja asjakohasel juhul kaashindajatena tegutsevate liikmesriikide tehtava töö eest.

Artikkel 4

Tasu perioodiliste ohutusaruannete hindamise eest

1. Amet nõuab tasu direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 107e ja 107 g ning määruse (EÜ) nr 726/2004 artiklis 28 osutatud perioodiliste ohutusaruannete hindamise eest.

2. Tasu suurus ja siseriiklikule pädevale asutusele kooskõlas artikli 3 lõikega 2 makstava vastava hindamistasu suurus on kehtestatud lisa I osa punktis 1.

3. Kui lõikes 1 osutatud menetluste puhul on perioodilise ohutusaruande esitamise kohustus ainult ühel müügiloa omanikul, nõuab amet kogu kohaldatava tasu sisse sellelt müügiloa omanikult.

4. Kui lõikes 1 osutatud menetluste puhul on perioodiliste ohutusaruannete esitamise kohustus kahel või enamal müügiloa omanikul, jagab amet tasu kogusumma nende müügiloa omanike vahel vastavalt lisa I osa punktile 2.

5. Kui lõigetes 3 ja 4 osutatud müügiloa omanik on väike või keskmise suurusega ettevõtja, vähendatakse müügiloa omaniku makstavat tasu, nagu on kehtestatud lisa I osa punktis 3.

6. Amet nõuab käesoleva artikli alusel tasu sisse, väljastades igale asjaomasele müügiloa omanikule arve. Tasu nõutakse sisse perioodilise ohutusaruande hindamise menetluse alguskuupäeval. Käesoleva artikli alusel maksmisele kuuluvad tasud makstakse ametile 30 kalendripäeva jooksul arve kuupäevast.

Artikkel 5

Tasu müügiloa saamise järgsete ohutusuringute hindamise eest

1. Amet nõuab tasu direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 107n kuni 107q ja määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 28b alusel läbi viidava ja direktiivi 2001/83/EÜ artikli 21a esimese lõigu punktis b või artikli 22a lõike 1 punktis a ning määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 9 lõike 4 punktis cb ja artikli 10a lõike 1 punktis a osutatud ning rohkem kui ühes liikmesriigis tehtavate müügiloa saamise järgsete ohutusuringute hindamise eest.

2. Tasu suurus ja siseriiklikule pädevale asutusele kooskõlas artikli 3 lõikega 2 makstava vastava hindamistasu suurus on kehtestatud lisa II osa punktis 1.

3. Kui kohustus teostada lõikes 1 osutatud müügiloa saamise järgne ohutusuuring lasub enam kui ühel müügiloa omanikul, kehtivad samad asjaolud mis mitme ravimi puhul, ning kui asjaomased müügiloa omanikud teevad müügiloa saamise järgne ühise ohutusuuringu, nõutakse igalt müügiloa omanikult tema makstav tasu, nagu on sätestatud lisa II osa punktis 2.
4. Kui kohustus teostada müügiloa saamise järgne ohutusuuring lasub müügiloa omanikul, kes on väike või keskmise suurusega ettevõtja, siis vähendatakse müügiloa omaniku makstavat tasu vastavalt lisa II osa punktis 3 sätestatule.
5. Amet nõuab tasu sisse, väljastades igale asjaomasele müügiloa omanikule kaks arvet: ühe protokolliga kavandi hindamise kohta ja teise uuringu lõpparuande hindamise kohta. Asjakohane osa tasust nõutakse sisse vastavalt protokolliga kavandi hindamise menetluse alguses ja uuringu lõpparuande hindamise menetluse alguses ning makstakse ametile 30 kalendripäeva jooksul vastava arve kuupäevast.
6. Müügiloa omanikud, kellelt käesoleva artikli alusel tasu nõutakse, on vabastatud muude ameti või siseriikliku pädeva asutuse nõutud tasude maksmisest lõikes 1 osutatud uuringute tulemuste esitamise eest.

Artikkel 6

Tasu ravimiohutuse järelevalve andmete hindamise tulemusel algatatud menetlustega seotud hindamiste eest

1. Amet nõuab tasu ravimiohutuse järelevalve andmete hindamise tulemusel algatatud menetlusega seoses antud hinnangu eest kooskõlas direktiivi 2001/83/EÜ artikli 31 lõike 1 teise lõigu, artikli 31 lõikega 2, artiklitega 107i kuni 107k või määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 20 lõikega 8.
2. Tasu suurus ja siseriiklikule pädevale asutusele kooskõlas artikli 3 lõikega 2 makstava vastava hindamistasu suurus on kehtestatud lisa III osa punktis 1.
3. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud menetlusse on kaasatud kõigest üks müügiloa omanik, nõuab amet kogu tasu sisse sellelt müügiloa omanikult, nagu on sätestatud lisa III osa punktis 1, välja arvatud käesoleva artikli lõikes 5 täpsustatud juhtudel.
4. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud menetlusse on kaasatud kaks või enam müügiloa omanikku, jagab amet tasu kogusumma nende müügiloa omanike vahel lisa III osa punkti 2 kohaselt.
5. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud menetlus hõlmab ühte toimeainet või toimeainete kombinatsiooni ja ühte müügiloa omanikku, nõuab amet sellelt müügiloa omanikult tasu vähendatud summas ning maksab siseriiklikule pädevale asutusele hindamistasu hindaja või kaashindaja osutatud teenuse eest, nagu on sätestatud lisa III osa punktis 3. Kui müügiloa omanik on väike või keskmise suurusega ettevõtja, vähendatakse selle müügiloa omaniku makstavat tasu, nagu on kehtestatud lisa III osa punktis 3.
6. Kui käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 osutatud müügiloa omanik on väike või keskmise suurusega ettevõtja, vähendatakse selle müügiloa omaniku makstavat tasu, nagu on kehtestatud lisa III osa punktis 4.
7. Amet nõuab tasu sisse, väljastades igale menetlusse kaasatud müügiloa omanikule eraldi arve. Tasu nõutakse sisse menetluse alguskuupäeval. Käesoleva artikli alusel maksmisele kuuluvad tasud makstakse ametile 30 kalendripäeva jooksul arve kuupäevast.

*Artikkel 7***Infotehnoloogia süsteemi tagamise ja kirjanduse jälgimise aastatasu**

1. Ravimiohutuse järelevalve toimingute eest, mis on seotud määruse (EÜ) nr 726/2004 artiklites 24, 25a ja 26, artikli 57 lõike 1 teise lõigu punktis 1 ja artikli 57 lõikes 2 nimetatud infotehnoloogia süsteemidega ning artiklis 27 nimetatud valitud meditsiinikirjanduse jälgimisega, nõuab amet üks kord aastas sisse tasu, nagu on sätestatud lisa IV osa punktis 1 („aastatasu“).

2. Aastatasu nõutakse kõikide liidus müügiloo saanud ravimite müügilubade omanikelt kookõlas direktiiviga 2001/83/EÜ maksustatavate ühikute alusel, mis vastavad nendele ravimitele. Maksustatavatel ühikutel, mis vastavad ravimitele, mis on loa saanud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 726/2004, ei nõuta aastatasu.

Iga müügiloo omaniku makstava aastatasu kogusumma arvutab amet maksustatavate ühikute alusel, mis vastavad iga aasta 1. juuli andmetele. See summa katab ajavahemikku asjaomase aasta 1. jaanuarist 31. detsembrini.

3. Kui müügiloo omanik on väike või keskmise suurusega ettevõtja, vähendatakse müügiloo omaniku makstavat summat, nagu on sätestatud lisa IV osa punktis 2.

4. Aastatasu, mida on lisa IV osa punkti 3 kohaselt vähendatud, kohaldatakse direktiivi 2001/83/EÜ artikli 10 lõikes 1 ja artiklis 10a osutatud ravimite suhtes ning müügiloo saanud homöopaatiliste ravimite ja müügiloo saanud taimsete ravimite suhtes.

5. Kui lõikes 4 osutatud müügiloo omanik on väike või keskmise suurusega ettevõtja, kohaldatakse üksnes niisugust tasu vähendamist, mis on sätestatud lõikes 3.

6. Aastatasu nõutakse sisse iga asjaomase kalendriaasta 1. juulil.

Käesoleva artikli alusel sissenõutavad tasud makstakse 30 kalendripäeva jooksul arve kuupäevast.

7. Aastatasust saadud tulu jääb ametile.

*Artikkel 8***Tasu vähendamised ja tasust vabastamine**

1. Müügiloo omanik, kes väidab, et ta on väike või keskmise suurusega ettevõtja ja et seetõttu on tal artikli 4 lõike 5, artikli 5 lõike 4, artikli 6 lõike 5, artikli 6 lõike 6 või artikli 7 lõike 3 kohaselt õigus vähendatud tasule, esitab ametile vastava avalduse 30 kalendripäeva jooksul alates ametilt saadud arve kuupäevast. Amet kohaldab tasu vähendamist avalduse alusel.

2. Müügiloo omanik, kes väidab, et ta on mikroettevõtja ja et tal on artikli 1 lõike 4 kohaselt õigus tasust vabastamisele, esitab ametile vastava avalduse 30 kalendripäeva jooksul alates ametilt saadud arve kuupäevast. Amet kohaldab vabastust avalduse alusel.

3. Müügiloa omanik, kes väidab, et tal on artikli 7 lõike 4 kohaselt õigus vähendada aastatasule, esitab ametile vastava avalduse. Amet avaldab suunised selle kohta, kuidas müügiloa omanik selle avalduse peab vormistama. Amet kohaldab tasu vähendamist avalduse alusel. Kui müügiloa omanik esitab avalduse pärast ametilt arve saamist, esitatakse avaldus 30 kalendripäeva jooksul alates arve kuupäevast.

4. Amet võib igal ajal nõuda tõendeid selle kohta, et tingimused tasu vähendamiseks või tasust vabastamiseks on täidetud. Sel juhul esitab müügiloa omanik, kes väidab või on väitnud, et tal on käesoleva määruse kohaselt õigus tasu vähendamisele või tasust vabastamisele, ametile 30 kalendripäeva jooksul pärast ameti nõude kättesaamist vajaliku teabe, et ametil oleks võimalik tingimuste täitmist kontrollida.

5. Kui müügiloa omanik, kes väidab või on väitnud, et tal on käesoleva määruse kohaselt õigus tasu vähendamisele või tasust vabastamisele, ei suuda näidata, et tal on õigus niisugusele vähendamisele või vabastamisele, siis suurendatakse lisas sätestatud tasu summat 10 % ja amet nõuab sisse suurendamise tulemusena saadud kohaldatava täissumma või (vajaduse korral) saadud kohaldatava täissumma jäägi.

Artikkel 9

Ameti hindamistasu siseriiklikele pädevatele asutustele

1. Amet maksab siseriiklikele pädevatele asutustele hindamistasu hindajate ja asjakohasel juhul kaashindajate osutatud teenuste eest kooskõlas artikli 3 lõikega 2 järgmistel juhtudel:

- a) kui liikmesriik on määranud ravimiohutuse riskihindamise komiteesse liikme, kes tegutseb hindajana või asjakohasel juhul kaashindajana artiklis 4 osutatud perioodiliste ohutusaruannete hindamisel;
- b) kui koordineerimisrühm on määranud liikmesriigi, kes tegutseb hindajana või asjakohasel juhul kaashindajana artiklis 4 osutatud perioodiliste ohutusaruannete hindamise kontekstis;
- c) kui liikmesriik on määranud ravimiohutuse riskihindamise komiteesse liikme, kes tegutseb hindajana või asjakohasel juhul kaashindajana artiklis 5 osutatud müügiloa saamise järgsete ohutusuuringute hindamisel;
- d) kui liikmesriik on määranud ravimiohutuse riskihindamise komiteesse liikme, kes tegutseb hindajana või asjakohasel juhul kaashindajana artiklis 6 osutatud menetluste valdkonnas.

Kui ravimiohutuse riskihindamise komitee või koordineerimisrühm otsustab määrata kaashindaja, määratakse hindaja ja kaashindaja hindamistasu kindlaks kooskõlas lisa I, II ja III osas sätestatuga.

2. Hindamistasu vastavad summad iga käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus loetletud tegevuse eest on sätestatud lisa I, II ja III osas.

3. Lõike 1 esimese lõigu punktides a, b ja d sätestatud hindamistasu makstakse üksnes pärast seda, kui ametile on kättesaadavaks tehtud lõplik hindamisaruanne soovituselise jaoks, mis on kavandatud vastuvõtmiseks ravimiohutuse riskihindamise komitee poolt. Hindamistasu lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud müügiloa saamise järgsete ohutusuuringute hindamise eest makstakse kahes osas. Esimene osamakse protokollis kavandi hindamise eest ja teine osamakse uuringu lõpparuande hindamise eest tehakse pärast vastavate lõplike hindamisaruannete esitamist ravimiohutuse riskihindamise komiteele.

4. Hindamistasu hindaja või kaashindaja teenuste ning igasuguse seonduva teadusliku ja tehnilise toe eest ei piira liikmesriigile seatud kohustust hoiduda komitee ravimiohutuse riskihindamise komitee liikmetele ja ekspertidele selliste juhiste andmisest, mis ei sobi kokku nende enda individuaalsete ülesannetega hindajana või kaashindajana või ameti ülesannete ja kohustustega.

5. Hindamistasu makstakse kooskõlas kirjaliku lepinguga, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 62 lõike 3 esimeses lõigus. Kõnealuse hindamistasuga seotud mis tahes pangatasud kannab amet.

Artikkel 10

Tasu maksmise viisid

1. Tasud makstakse eurodes.
2. Tasu makstakse üksnes pärast seda, kui müügiloo omanik on saanud ameti väljastatud arve.
3. Tasu makstakse ülekandega ameti pangakontole. Maksega seotud mis tahes pangatasud kannab müügiloo omanik.

Artikkel 11

Tasu maksmise kindlakstegemine

Igas makses märgib müügiloo omanik arve viitenumbri. On-line-maksesüsteemi kaudu tehtavate maksete puhul loetakse viitenumbriks ameti arvete väljastamise süsteemi poolt automaatselt loodud number.

Artikkel 12

Tasu maksmise kuupäev

Makse sooritamise kuupäevaks loetakse kuupäeva, mil makse kogusumma laekub ameti pangakontole. Makse loetakse õigeaegselt sooritatuks üksnes juhul, kui tasu kogusumma on õigeaegselt makstud.

Artikkel 13

Ülemääraselt makstud tasude tagasimaksmine

Makstava tasu mis tahes ülemääraselt makstud summa maksab amet müügiloo omanikule tagasi, välja arvatud juhul kui müügiloo on selgesõnaliselt teisiti kokku lepitud. Kui selline ülemääraselt makstud summa on vähem kui 100 eurot ja asjaomane müügiloo omanik ei ole sõnaselgelt tagastamist nõudnud, ei maksta ülemääraselt makstud summat siiski tagasi.

Artikkel 14

Ameti eelarve prognoos

Järgmise eelarveaasta tulude ja kulude prognoosis esitab amet kooskõlas määruse (EÜ) nr 726/2004 artikli 67 lõikega 6 üksikasjalikud andmed tasudest saadava tulu kohta, mis on seotud ravimiohutuse järelevalvega. Kõnealuses teabes eristatakse aastatasu ja tasusid artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud menetluste eest. Amet tagab ka ravimiohutuse järelevalvega seotud tulude ja kulude spetsiaalse analüüsi, kus on võimalik eristada aastatasu ja tasu iga menetluse eest, millele on osutatud artikli 3 lõike 1 punktis a.

*Artikkel 15***Läbipaistvus ja järelevalve**

1. Lisa I–IV osas sätestatud summad ja määrad avaldatakse ameti veebisaidil.
2. Ameti tegevdirektor esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikoja esitatavas iga-aastases tegevusaruandes teabe komponentide kohta, mil võib olla mõju kuludele, mis kaetakse käesolevas määruses sätestatud tasudega. Kõnealune teave sisaldab kulude jaotust eelmise aasta kohta ja järgmise aasta prognoosi. Amet avaldab selle teabe ülevaate ka oma aastaaruandes.
3. Ameti tegevdirektor annab üks kord aastas komisjonile ja haldusnõukogule lisa V osas sätestatud tulemuslikkuse teabe, mis põhineb käesoleva artikli lõikes 4 osutatud tulemuslikkuse näitajatel.
4. Amet võtab 18. juuliks 2015 vastu tulemuslikkuse näitajad, mis võtavad arvesse lisa V osas loetletud teavet.
5. Lisas sätestatud summadega seoses jälgitakse inflatsioonimäära, mida mõõdetakse määruse (EÜ) nr 2494/95 kohaselt Eurostati poolt avaldatava Euroopa Liidu tarbijahinnaindeksi abil. Esimest korda jälgitakse inflatsioonimäära siis, kui käesolevat määrust on kohaldatud kogu kalendriaasta jooksul, ning pärast seda igal aastal.
6. Juhul kui see on käesoleva artikli lõikes 5 osutatud jälgimise tulemusel põhjendatud, võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, millega kohandatakse tasude ning hindajate ja kaashindajate hindamistasude summasid, millele on osutatud lisa I–IV osas. Kui delegeeritud õigusakt jõustub enne 1. juulit, jõustuvad nimetatud kohandused alates 1. juulist. Kui delegeeritud õigusakt jõustub pärast 30. juunit, jõustuvad need asjaomase delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäevast.

*Artikkel 16***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 15 lõikes 6 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. juulist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt 9 kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artikli 15 lõikes 6 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 15 lõike 6 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

*Artikkel 17***Üleminekusätted**

Artiklites 4, 5 ja 6 osutatud tasusid ei kohaldata liidu tasandi menetluste suhtes, mille hindamine on alanud enne 26. augustit 2014.

*Artikkel 18***Jõustumine ja kohaldamine**

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Artiklis 7 osutatud aastatasu nõutakse sisse alates 1. juulist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

LISA

I OSA

TASU ARTIKLIS 4 OSUTATUD PERIOODILISTE OHUTUSARUANNETE HINDAMISE EEST

1. Tasu perioodiliste ohutusaruannete hindamise eest on 19 500 eurot menetluse kohta. Hindaja hindamistasu moodustab sellest summast 13 100 eurot. See hindamistasu tuleb asjakohasel juhul jagada hindaja ja kaashindaja(te) vahel.
2. Igalt müügiloa omanikult nõutava summa arvutamiseks artikli 4 lõike 4 kohaldamisel arvutab amet iga asjaomase müügiloa omaniku maksustatavate ühikute osakaalu kõigi menetluses osalevate müügiloa omanike maksustatavate ühikute suhtes.

Iga müügiloa omaniku tasutava summa arvutamiseks:
 - a) jagatakse tasu kogusumma asjaomaste müügiloa omanike vahel proportsionaalselt maksustavate ühikutega ning
 - b) seejärel vähendatakse tasu vastavalt käesoleva osa punktile 3 ja kohaldatakse vajaduse korral artikli 1 lõikes 4 osutatud tasust vabastamist.
3. Artikli 4 lõike 5 kohaldamisel tasuvad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad 60 % kohaldatavast summast.
4. Tasu vähendamise ja tasust vabastamise kohaldamisel korrigeeritakse proportsionaalselt ka hindaja ja asjakohasel juhul kaashindaja(te) hindamistasu. Kui amet nõuab sisse kogu kohaldatava summa, sealhulgas artikli 8 lõikes 5 sätestatud 10 % suurendamise, siis korrigeeritakse proportsionaalselt ka hindaja ning asjakohasel juhul kaashindaja(te) hindamistasu.

II OSA

TASU ARTIKLIS 5 OSUTATUD MÜÜGILOA SAAMISELE JÄRGNEVATE OHUTUSUURINGUTE HINDAMISE EEST

1. Tasu loa saamisele järgneva iga ohutusuuringu hindamise eest on 43 000 eurot, mis makstakse kahes osas järgmiselt:
 - a) 17 200 eurot nõutakse sisse direktiivi 2001/83/EÜ artiklis 107n osutatud protokolliga kavandi hindamise menetluse alguskuupäeval; hindaja hindamistasu moodustab sellest summast 7 280 eurot ja see hindamistasu tuleb asjakohasel juhul jagada hindaja ja kaashindaja(te) vahel;
 - b) 25 800 eurot nõutakse sisse kuupäeval, mil ravimiohutuse riskihindamise komitee alustab direktiivi 2001/83/EÜ artiklis 107p osutatud uuringu lõpparuande hindamise menetlust; hindaja hindamistasu moodustab sellest summast 10 920 eurot ja see hindamistasu tuleb asjakohasel juhul jagada hindaja ja kaashindaja(te) vahel.
2. Kui müügiloa omanikud teostavad artikli 5 lõikes 3 osutatud müügiloa saamisele järgneva ühise ohutusuuringu, siis jagab amet igalt müügiloa omanikult nõutava tasu arvutamiseks kogusumma nende müügiloa omanike vahel võrdselt. Vajaduse korral kohaldatakse müügiloa omaniku suhtes käesoleva osa punktis 3 ettenähtud tasuvähendamist või artikli 1 lõikes 4 osutatud tasust vabastamist, kui see on asjakohane.
3. Artikli 5 lõike 4 kohaldamisel tasuvad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad 60 % kohaldatavast summast.

4. Tasu vähendamise ja tasut vabastamise kohaldamisel korrigeeritakse proportsionaalselt ka hindaja ja asjakohasel juhul kaashindaja(te) hindamistasu. Kui amet nõuab sisse kogu kohaldatava summa, sealhulgas artikli 8 lõikes 5 sätestatud 10 % suurendamise, siis korrigeeritakse proportsionaalselt ka hindaja ja asjakohasel juhul kaashindaja(te) hindamistasu.

III OSA

TASU ARTIKLIS 6 OSUTATUD RAVIMIOHUTUSE JÄRELEVALVE ANDMETE HINDAMISE TULEMUSEL ALGATATUD MENETLUSTEGA SEOTUD HINDAMISTE EEST

1. Tasu artikli 6 lõikes 1 osutatud menetluse hindamise eest on 179 000 eurot, kui hindamine hõlmab ühte või kahte toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni. Alates kolmandast toimeainest või toimeainete kombinatsioonist suurendatakse seda tasu 38 800 euro võrra iga täiendava toimeaine ja/või toimeainete kombinatsiooni kohta. Toimeainete ja/või toimeainete kombinatsioonide arvust olenemata ei ületa nimetatud tasu 295 400 eurot.

Hindajale ja kaashindaja(te)le makstava hindamistasu kogusumma moodustab selle tasu summast:

- a) 119 333 eurot, kui hindamine hõlmab ühte või kahte toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni;
- b) 145 200 eurot, kui hindamine hõlmab kolme toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni;
- c) 171 066 eurot, kui hindamine hõlmab nelja toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni;
- d) 196 933 eurot, kui hindamine hõlmab viit või enam toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni.

Juhul kui hindamine hõlmab ühte või kahte toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni, jagab amet siseriiklikele pädevatele asutustele hindaja ja kaashindaja(te) osutatud teenuste eest hindamistasu maksmisel hindamistasu kogusumma võrdselt.

Juhul kui hindamine hõlmab kolme või enam toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni, maksab amet siseriiklikele pädevatele asutustele hindaja ja kaashindaja(te) osutatud teenuste eest hindamistasu järgmiselt:

- a) hindamistasu kogusumma jagatakse siseriiklike pädevate asutuste vahel võrdselt;
 - b) seejärel suurendatakse jagamise tulemusena saadud hindaja hindamistasu summat 1 000 euro võrra, kui hindamine hõlmab kolme toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni, 2 000 euro võrra, kui hindamine hõlmab nelja toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni, 3 000 euro võrra, kui hindamine hõlmab viit või enam toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni. See lisatasu makstakse ametile ja kaashindaja(te)le määratud tasudest ning igaiüks neist panustab võrdse summa.
2. Igalt müügiloo omanikult nõutava summa arvutamiseks artikli 6 lõike 4 kohaldamisel arvutab amet iga asjaomase müügiloo omaniku maksustatavate ühikute osakaalu kõigi menetluses osalevate müügiloo omanike maksustatavate ühikute suhtes.

Iga müügiloo omaniku tasutava summa arvutamiseks:

- a) jagatakse tasu kogusumma müügiloo omanike vahel proportsionaalselt maksustavate ühikutega ning

- b) seejärel kohaldatakse käesoleva osa punktis 4 sätestatud tasu vähendamist ja asjakohasel juhul artikli 1 lõikes 4 osutatud tasust vabastamist.

Tasu vähendamise või tasust vabastamise kohaldamisel korrigeeritakse proportsionaalselt ka hindaja ja kaashindaja(te) hindamistasu. Kui amet nõuab sisse kogu kohaldatava summa, sealhulgas artikli 8 lõikes 5 sätestatud 10 % suurendatud osa, siis korrigeeritakse proportsionaalselt ka hindaja ja kaashindaja(te) hindamistasu.

3. Artikli 6 lõike 5 kohaldamisel on müügiloa omaniku makstavaks summaks kaks kolmandikku kohaldatavast summast, mis on sätestatud käesoleva osa punktis 1. Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad tasuvad 60 % nimetatud summast.

Kummastki esimeses lõigus osutatud vähendatud tasust hindajale ja kaashindaja(te)le makstavate hindamistasude kogusumma on proportsionaalselt sama nagu käesoleva osa punktis 1 sätestatud tasust hindajale ja kaashindaja(te)le makstavate hindamistasude kogusumma ühte või kahte toimeainet ja/või toimeainete kombinatsiooni hõlmavate hindamiste eest. Amet jagab selle summa siseriiklike pädevate asutuste vahel võrdselt hindaja ja kaashindaja(te) osutatud teenuste eest.

4. Artikli 6 lõike 6 kohaldamisel tasuvad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad 60 % kohaldatavast summast.

IV OSA

ARTIKLIS 7 OSUTATUD INFOTEHNOLOOGIA SÜSTEEMI TAGAMISE JA KIRJANDUSE JÄLGIMISE AASTATASU

1. Aastatasu on 67 eurot maksustava ühiku kohta.
2. Artikli 7 lõike 3 kohaldamisel tasuvad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad 60 % kohaldatavast summast.
3. Artikli 7 lõikes 4 osutatud ravimite müügiloa omanikud tasuvad 80 % nende ravimite maksustatavatele ühikutele kohaldatavast summast.

V OSA

ANDMED TULEMUSLIKKUSE KOHTA

Iga kalendriaasta kohta esitatav teave

Ravimiohutuse järelevalvega tegelevate ameti töötajate arv vastavalt arvestusperioodil kohaldatavatele liidu õigusaktidele, näidates ära töötajad, kes on määratud artiklites 4–7 osutatud tasudega tegelema.
Kolmandatelt isikutelt tellitud tööde teostamiseks kulunud töötundide arv, näidates ära vastavad tegevused ja kulud.
Artiklites 4–7 osutatud tasudega seotud ravimiohutuse järelevalve üldkulu ning koosseisuliste ja mittekoosseisuliste töötajate kulu liigendus.
Perioodiliste ohutusaruannete hindamisega seotud toimingute arv, müügiloa omanike ja maksustatavate ühikute arv menetluse kohta; menetluse kohta esitatud aruannete ja ühise perioodilise ohutusaruande esitanud müügiloa omanike arv.
Loa saamisele järgnevate ohutusuuringu protokollide kavandite ja lõpparuannete hindamisega seotud menetluste arv, protokollide kavandi esitanud müügiloa omanike arv; uuringu lõpparuande esitanud müügiloa omanike arv; ühise uuringu esitanud müügiloa omanike arv.

Ravimiohutuse järelevalve andmete hindamise alusel algatatud menetlustega seotud toimingute arv, müügiloa omanike ja maksustatavate ühikute arv müügiloa omaniku ja menetluse kohta.

Igas menetluses osalevate väikese ja keskmise suurusega ettevõtja staatust taotlenud müügiloa omanike arv; nende müügiloa omanike arv, kelle taotlus on tagasi lükatud.

Mikroettevõtja staatust taotlenud müügiloa omanike arv; nende müügiloa omanike arv, kelle tasust vabastamise taotlus on tagasi lükatud.

Nende artikli 7 lõikes 4 osutatud ravimite müügiloa omanike arv, kellele on kohaldatud vähendatud aastatasu; maksustatavate ühikute arv asjaomaste müügiloa omanike kohta.

Aastatasu kohta väljastatud arvete ja sissenõutud tasude arv ning müügiloa omanikele väljastatud arvete summa keskmiselt ja kokku.

Aastatasu kohaldamisel igal aastal väikese ja keskmise suurusega ettevõtja või mikroettevõtja staatust taotlenud müügiloa omanike arv; nende müügiloa omanike arv, kelle taotlus on tagasi lükatud.

Hindajate ja kaashindajate arv liikmesriigi kohta menetlusliikide lõikes.

Hindaja ja kaashindaja(te) poolt menetluse jaoks kulutatud töötundide arv, tuginedes teabele, mille asjaomased siseriiklikud pädevad asutused ametile esitavad.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 659/2014,

15. mai 2014,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 638/2004 liikmesriikidevahelise kaubavahetuse ühenduse statistika kohta seoses delegeeritud ja rakendusvolituste andmisega komisjonile teatavate meetmete vastuvõtmiseks, samuti seoses teabe edastamisega tolliasutuste poolt, konfidentsiaalsete andmete vahetamisega liikmesriikide vahel ja statistilise väärtuse määratlemisega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 338 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Seoses Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) jõustumisega tuleb komisjonile antud volitused viia vastavusse ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.
- (2) Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾ vastuvõtmisega on komisjon võtnud endale kohustuse vaadata ELi toimimise lepingus kehtestatud kriteeriumide kohaselt läbi seadusandlikud aktid, mis praegu sisaldavad viiteid kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 638/2004 ⁽³⁾ antakse komisjonile volitused teatavate kõnealuse määruse sätete rakendamiseks.
- (4) Määruse (EÜ) nr 638/2004 vastavusse viimisel ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291 tuleks komisjonile nimetatud määrusega antud rakendamisvolitused asendada õigusega võtta vastu delegeeritud õigusakte ja rakendusakte.
- (5) Selleks et anda kasutajatele sellist statistilist teavet, mida nad vajavad, koormamata seejuures ettevõtjaid ülemääraselt, võtta arvesse metoodikasse tehtavaid vajalikke muudatusi ning vajadust luua statistiliste andmete kogumise ja statistika koostamise tõhus süsteem, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte, mis käsitlevad erikaupade või nende liikumise suhtes kohaldatavate erinevate või erisätete vastuvõtmist; Intrastati kaetuse määra kohandamist; määruse (EÜ) nr 638/2004 artikli 10 lõikes 4 osutatud lävede kindlaksmääramise tingimuste täpsustamist; väikeste üksiktehingute kohta esitatavate andmete lihtsustamise tingimuste täpsustamist ning koondandmete kindlaksmääramist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 638/2004 liikmesriikidevahelise kaubavahetuse ühenduse statistika ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3330/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 102, 7.4.2004, lk 1).

- (6) Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel on eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Komisjon peaks samuti tagama, et seadusandlikes aktides ettenähtud delegeeritud õigusaktidega ei panda liikmesriikidele ega andmeesitajatele märkimisväärset lisakoormust ning et need on võimalikult ökonoomsed.
- (7) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 638/2004 rakendamise ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused, et ta saaks kehtestada teabe kogumise korra, eelkõige kasutatavad koodid, määrata kindlaks hinnangute jaotuse, kehtestada tehnilised sätted kaubavahetuse aastastatistika koostamiseks ettevõtjate tunnuste järgi ning kõik vajalikud meetmed tagamaks, et edastatava statistika kvaliteet vastab kvaliteedistandarditele. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.
- (8) Määruse (EÜ) nr 638/2004 artiklis 14 osutatud liikmesriikidevahelise kaubavahetuse statistika komitee (Intrastati komitee) annab komisjonile nõu ja abistab teda rakendamisevolituste teostamisel.
- (9) Euroopa statistikasüsteemi (ESS) uut struktuuri käsitleva strateegia kohaselt, mille eesmärk on luua püramiidikuline ja selge struktuur, et parandada koordineerimist ja tõhustada partnerlust, peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 223/2009⁽¹⁾ asutatud Euroopa statistikasüsteemi komiteel (ESSC) olema nõuandev roll ning ta peaks abistama komisjoni rakendamisevolituste teostamisel. Kvaliteetsema statistika tegemiseks liidus on väga oluline liikmesriikide ametiasutuste ja komisjoni (Eurostat) vahelise koordineerimise parandamine.
- (10) Määrust (EÜ) nr 638/2004 tuleks muuta ja asendada viide Intrastati komiteele viitega ESSC-le.
- (11) Tollivormistuse lihtsustamise tulemusena ei ole tollil enam statistilist teavet tollimenetluse all olevate kaupade kohta. Andmete tagamiseks tuleks kõnealuste kaupade liikumine kaasata Intrastati süsteemi.
- (12) Liikmesriikidel tuleks lubada vahetada konfidentsiaalseid andmeid liidusisese kaubavahetuse statistika kohta, et parandada statistika arendamise, koostamise ja levitamise tulemuslikkust või kõnealuse statistika kvaliteeti. Konfidentsiaalsete andmete vahetamine peaks olema siiski vabatahtlik ja seda tuleks rakendada ettevaatlikult ning ettevõtjate halduskoormus ei tohiks seetõttu iseenesest suureneada.
- (13) Statistilise väärtuse mõistet tuleb selgemaks muuta ja viia see kooskõlla kõnealuse andmeelemendi mõistega liiduvälise kaubavahetuse statistikas, et liidusisene ja liiduvälise kaubandusstatistika oleksid paremini võrreldavad. Ühtsed määratlused on olulised piiriülese kaubanduse ühtlustatud registreerimise seisukohast ning riikide ametiasutustele on need eriti vajalikud ettevõtjate piiriülesele tegevusele mõju avaldavate õigusnormide ühesuguseks tõlgendamiseks.
- (14) Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt on vajalik ja asjakohane kehtestada ühtlustatud eeskirjad teabe edastamise kohta tolliasutuste poolt, liikmesriikide vahelise konfidentsiaalsete andmete vahetamise kohta ja statistilise väärtuse määramise kohta liidusisese kaubavahetuse statistika valdkonnas. Kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikega 4 ei lähe käesolev määrus kõnealuse eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 164).

- (15) Andmete edastamine liikmesriikide ametiasutuste poolt peaks olema liikmesriikidele ja liidu institutsioonidele ja ametitele tasuta.
- (16) Oluline on tagada tundlike statistiliste andmete, sealhulgas majandusandmete edastamise viiside turvalisus.
- (17) Õiguskindluse tagamiseks on vaja, et käesolev määrus ei mõjutaks meetmete vastuvõtmise menetlusi, mida on alustatud, kuid mida ei ole enne käesoleva määruse jõustumist lõpule viidud.
- (18) Määrust (EÜ) nr 638/2004 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 638/2004 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjonile antakse õigus võtta koosõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad erikaupade või nende liikumise suhtes kohaldatavaid erinevaid norme või erinorme.”

2) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõikest 1 jäetakse välja sõna „ühenduse”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Statistilisi andmeid selliste kaupade lähetamise ja saabumise kohta, mille puhul koostatakse tolli- või fiskaalotstarbeline ühtne haldusdokument, edastab toll otse liikmesriigi ametiasutustele vähemalt kord kuus.”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Iga liikmesriigi vastutav tolliasutus esitab omal algatusel või liikmesriigi ametiasutuse nõudmisel asjaomasele ametiasutusele kogu olemasoleva teabe, et teha kindlaks isik, kes tegeleb sisese töötlemise tolliprotseduurile või tollikontrolli all töötlemise tolliprotseduurile suunatud kaupade lähetamise ja saabumisega.”

3) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Vaatlusperiood

Vastavalt artiklile 5 esitatava teabe vaatlusperiood on:

a) kaupade lähetamise või saabumise kalendrikuu;

b) kalendrikuu, mille jooksul tekib maksukoosseis ühenduse kaupade puhul, mida maksustatakse käibemaksuga ühendusesisese kauba omandamise ja tarnimise korral; või

c) kalendrikuu, mille jooksul toll deklaratsiooni aktsepteerib, kui tollideklaratsiooni kasutatakse teabeallikana.”

4) Artikli 9 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Punktides e–h osutatud statistiliste andmete mõisted on esitatud lisas. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu kõnealuse teabe kogumise korra, eelkõige kasutatavad koodid ja kasutatava formaadi.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

Konfidentsiaalsete andmete vahetamine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 223/2009 (*) artikli 3 lõikes 7 määratletud konfidentsiaalsete andmete vahetamine võib toimuda vaid statistilisel eesmärgil iga liikmesriigi vastutavate statistikaametite vahel, kui andmete vahetamine aitab kaasa liikmesriikidevahelist kaubavahetust käsitleva Euroopa statistika tõhusale arendamisele, kogumisele ja levitamisele või parandab selle kvaliteeti.

Konfidentsiaalseid andmeid saanud liikmesriikide ametiasutused käsitlevad nimetatud teavet konfidentsiaalselt ja kasutavad neid üksnes statistilisel eesmärgil vastavalt määruse (EÜ) nr 223/2009 V peatükile.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 164).”

6) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusakte, et kohendada nimetatud Intrastati kaetuse määrasid vastavalt tehnilisele ja majanduslikule arengule, kui nende määrade vähendamine osutub võimalikuks, säilitades samas statistiliste andmete vastavuse kehtivatele kvaliteedinäitajatele ja -standarditele.”;

b) lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada kõnealuse läve kehtestamise tingimused.”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Teatud tingimustel, mis vastavad kvaliteedinõuetele, võivad liikmesriigid lihtsustada väikeste üksiktehingute kohta esitatavaid andmeid eeldusel, et lihtsustamisega ei kahjustata statistika kvaliteeti. Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada need tingimused.”

7) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) 40 kalendripäeva pärast vaatluskuu lõppu koondandmete puhul, mille määrab kindlaks komisjon. Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 13a vastu delegeeritud õigusakte, et need koondandmed kindlaks määrata. Kõnealustes delegeeritud õigusaktides võetakse arvesse majanduse ja tehnika arengut.”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid esitavad komisjonile (Eurostatile) igakuised kogu kaubavahetust puudutavad tulemused, kasutades vajadusel hinnanguid. Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks niisuguste hinnangute liigenduse. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”;

c) lõike 4 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab rakendusaktidega vastu tehnilised sätted kõnealuse statistika koostamiseks kõige ökonoomsemal viisil.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

8) Artikli 13 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4) Komisjon võtab rakendusaktidega vastu meetmed, mis on vajalikud edastatava statistika kvaliteedi tagamiseks lähtuvalt kvaliteedikriteeriumidest, vältides ülemääraseid kulusid liikmesriikide ametiasutuste jaoks.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 14 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

9) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 13a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Käesoleva määruse artikli 3 lõikes 4, artikli 10 lõigetes 3, 4 ja 5 ning artikli 12 lõike 1 punktis a osutatud delegeeritud volituste rakendamisel tegutseb komisjon kooskõlas määruse (EÜ) nr 223/2009 artikli 14 lõikega 3, tagades muu hulgas, et delegeeritud õigusaktidega ei panda liikmesriikidele ega andmeesitajatele märkimisväärset täiendavat koormust.

On eriti oluline, et komisjon järgiks oma tavapärasest praktikast ning konsulteeriks enne nende delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.

3. Artikli 3 lõikes 4, artikli 10 lõigetes 3, 4 ja 5 ning artikli 12 lõike 1 punktis a osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. juulist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

4. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõikes 4, artikli 10 lõigetes 3, 4 ja 5 ning artikli 12 lõike 1 punktis a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 3 lõike 4, artikli 10 lõigete 3, 4 ja 5 ning artikli 12 lõike 1 punkti a alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast seda, kui õigusakt on Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tehtud, esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Kõnealust ajavahemikku pikendatakse Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel kolme kuu võrra.”

10) Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa statistikasüsteemi komitee, mis on asutatud määrusega (EÜ) nr 223/2009. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

11) Lisa punkti 3 alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) statistilise väärtusena, mis on liikmesriikide riigipiiridel arvutatav väärtus. See põhineb maksustataval summal või seda asendaval väärtusel, kui see on asjakohane. See hõlmab ainult lisakulusid (transpordi- ja kindlustuskulud), mis kauba lähetamisel puudutavad lähteliikmesriigi territooriumil kulgevat teekonna osa ja kauba saabumisel sihtliikmesriigi territooriumist väljaspool kulgevat teekonna osa. Seda nimetatakse lähetatava kauba puhul FOB-väärtuseks (franko laeva pardal) ning saabuva kauba puhul CIF-väärtuseks (kulud, kindlustus, vedu).”

Artikkel 2

Käesolev määrus ei mõjuta määruses (EÜ) nr 638/2004 sätestatud meetmete vastuvõtmise menetlusi, mida on alustatud, kuid mida ei ole enne käesoleva määruse jõustumist lõpule viidud.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 660/2014,
15. mai 2014,
millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1013/2006 ⁽⁴⁾ on kehtestatud nõuded jäätmesaadetiste kohta nii liidu piires kui ka liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel. Siiski on kontrollides osalevate liikmesriikide asutuste poolse nõuete täitmise jälgimise ja kontrollimise puhul tuvastatud lahknevusi ja puudusi.
- (2) Jäätmesaadetiste kontrollimiseks vajaliku suutlikkuse loomiseks ja ebaseaduslike saadetiste tõhusaks ennetamiseks on jäätmesaadetiste kontrolli vaja hoolikalt kavandada. Määruse (EÜ) nr 1013/2006 artiklis 50 sätestatud nõuete täitmise jälgimise ja kontrolli sätteid tuleks seetõttu tugevdada, et tagada nimetatud kontrollide korrapärase ja järjepidev kavandamine. Nimetatud sätete alusel läbi viidud kontrollimise jaoks tuleks koostada kontrollikavad. Kontrollikavad peaksid põhinema riskihindamisel ja hõlmama mitut põhielementi, nimelt eesmärgid, prioriteedid, hõlmatud geograafiline piirkond, teave kavandatavate kontrollide kohta, kontrollides osalevatele asutustele määratud ülesanded, liikmesriigi, erinevate liikmesriikide või asjakohasel juhul liikmesriigi ja kolmanda riigi asjaomaste kontrollides osalevate asutuste vahelise koostöö kord ning teave kontrollijate koolitamise ja asjaomase kontrollikava rakendamiseks vajalike inim-, finants- ja muude ressursside kohta.
- (3) Kontrollikavad võib koostada eraldi või muude kavade selgelt määratletud osana.
- (4) Kuna kontrollikavad on hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/4/EÜ ⁽⁵⁾, kohaldatakse nende kavade suhtes kõnealuse direktiivi sätteid, sealhulgas kohaldataval juhul selle artiklis 4 sätestatud erandeid.

⁽¹⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

⁽²⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 41, 14.2.2003, lk 26).

- (5) Kontrollide tulemused ja võetud meetmed, sh mis tahes määratud karistused, tuleks teha avalikkusele kättesaadavaks, sh elektrooniliselt interneti kaudu.
- (6) Üle kogu liidu kehtivad erinevad eeskirjad kontrollides osalevate liikmesriikide asutuste volituste ning nende võimaluste kohta nõuda tõendeid saadetiste seaduslikkuse kindlakstelemiseks. Sellised tõendid võivad olla muu hulgas seotud sellega, kas kõnealust ainet või eset saab käsitada jäätmetena määruse (EÜ) nr 1013/2006 tähenduses, kas jäätmed on õigesti liigitatud ning kas jäätmesaadetised veetakse kooskõlas määruse artikliga 49 keskkonnanahoidlikesse käitluskohtadesse. Määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikliga 50 tuleks seetõttu tagada kontrollis osalevatele liikmesriikide asutustele võimalus kõnealuseid tõendeid nõuda. Tõendeid võidakse nõuda kas üldsätete alusel või juhtumipõhiselt. Kui kõnealuseid tõendeid ei tehta kättesaadavaks või neid peetakse ebapiisavaks, tuleks asjaomase aine või eseme vedu või asjaomast jäätmesaadetist käsitada ebaseadusliku saadetisena ning seda tuleks käsitleda määruse (EÜ) nr 1013/2006 asjaomaste sätete kohaselt.
- (7) Ebaseaduslikud jäätmesaadetised tulenevad sageli kontrollimata kogumisest, sorteerimisest ja ladustamisest. Jäätmesaadetiste kontrollide süstemaatiline läbiviimine peaks seetõttu kaasa aitama kõnealuste kontrollimata tegevuste kindlaksmääramisele ja nende käsitlemisele, edendades seeläbi määruse (EÜ) nr 1013/2006 rakendamist.
- (8) Selleks et liikmesriikidel oleks piisavalt aega käesoleva määrusega muudetud määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 50 kohaselt nõutavate meetmete kohaldamise ettevalmistamiseks, on asjakohane võtta esimesed kontrollikavad vastu 1. jaanuariks 2017.
- (9) Seoses Lissaboni lepingu jõustumisega tuleb viia komisjonile määruse (EÜ) nr 1013/2006 kohaselt antud volitused vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklitega 290 ja 291.
- (10) Komisjonile tuleks ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt delegeerida õigus võtta vastu akte määruse (EÜ) nr 1013/2006 teatavate mitteolemuslike osade muutmiseks. On eriti oluline, et komisjon viiks ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (11) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 1013/2006 rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (12) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1013/2006 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1013/2006 muudetakse järgmiselt:

1) Artiklisse 2 lisatakse järgmised punktid:

„7a. *korduskasutamine* – nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ (*) artikli 3 esimese lõigu punktis 13;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

35a. kontroll- asjakohaste asutuste võetavad meetmed, et teha kindlaks, kas käitluskoht, ettevõtja, vahendaja, edasimüüja, jäätmesaadetis või sellega seotud taaskasutamine või kõrvaldamine vastab käesolevas määruses kehtestatud nõuetele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3)."

2) Artikli 26 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõikes 1 loetletud teavet ja dokumente, mille suhtes asjaomased pädevad asutused ja teataja on kokku leppinud, võib esitada ja vahetada elektroonilise andmevahetuse süsteemi kaudu, kasutades Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/93/EÜ (*) kohast elektroonilist allkirja või elektroonilist autentimist või võrreldavat elektroonilist autentimissüsteemi, mis tagab samaväärse turvalisuse taseme.

Kui see on teostatav, võtab komisjon esimese lõigu rakendamise hõlbustamiseks vastu rakendusaktid, milles kehtestatakse tehnilised ja organisatsioonilised nõuded elektroonilise andmevahetuse praktiliseks rakendamiseks dokumentide ja teabe esitamisel. Komisjon võtab arvesse kõiki asjaomaseid rahvusvahelisi standardeid ning tagab, et nimetatud nõuded on kooskõlas direktiivi 1999/93/EÜ nõuetega või tagavad turvalisuse vähemalt samal tasemel nagu on tagatud kõnealuse direktiivi kohaselt. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 1999. aasta direktiiv 1999/93/EÜ elektroonilisi allkirju käsitleva ühenduse raamistiku kohta (EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12)."

3) Artiklit 50 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid sätestavad käesoleva määruse rakendamiseks ettenähtud meetmetega lisaks muule ka käitluskohtade, ettevõtjate, vahendajate ja edasimüüjate kontrollimise kooskõlas direktiivi 2008/98/EÜ artikliga 34 ning jäätmesaadetiste ja nendega seotud taaskasutamise või kõrvaldamise kontrollimise.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid tagavad 1. jaanuariks 2017, et koostatakse kas eraldi või muude kavade selgelt määratletud osana üks või mitu kogu asjaomase liikmesriigi geograafilist territooriumit hõlmavat kava lõike 2 kohaselt läbiviidavate kontrollide jaoks („kontrollikava”). Kontrollikavad põhinevad konkreetseid jäätmevooge ja ebaseaduslike saadetiste allikaid käsitleval riskihindamisel, võttes olemasolu ja vajaduse korral arvesse luureandmeid, mis pärinevad nt politsei- või tolliuuringutest või kriminaaltegevuse analüüsimisest. Nimetatud riskihindamise eesmärgiks on muu hulgas vajalike kontrollide, sh käitluskohtade, ettevõtjate, vahendajate, edasimüüjate ja jäätmesaadetiste või nendega seotud taaskasutamise või kõrvaldamise füüsiliste kontrollide miinimumarvu kindlaksmääramine. Kontrollikava sisaldab järgmisi elemente:

a) kontrollide eesmärgid ja prioriteetid, sh kõnealuste prioriteetide kindlaksmääramise kirjeldus;

b) kõnealuse kontrollikavaga hõlmatud geograafiline piirkond;

c) teave kavandatavate kontrollide kohta, sh füüsiliste kontrollide kohta;

- d) kontrollides osalevatele asutustele määratud ülesanded;
- e) kontrollides osalevate asutuste vahelise koostöö kord;
- f) teave kontrollijate koolitamise kohta kontrollidega seotud küsimustes ning
- g) teave kõnealuse kontrollikava rakendamiseks ette nähtud inim-, finants- ja muude ressursside kohta.

Kontrollikava vaadatakse läbi vähemalt iga kolme aasta järel ja seda ajakohastatakse asjakohasel juhul. Läbivaatamiste käigus hinnatakse, mil määral on saavutatud kõnealuse kontrollikava eesmärged ja rakendatud muid elemente.”;

- c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Jäätmesaadetiste kontroll võib toimuda eelkõige:

- a) päritolukohas, kus kontrollitakse jäätmetekitajat, -valdajat või jäätmetest teavitajat;
- b) sihtkohas, sh ajutise ja mitteajutise taaskasutamise ja kõrvaldamise puhul, kus kontrollitakse vastuvõtjat või käitluskohta;
- c) liidu piiridel ja/või
- d) jäätmesaadetise vedamise ajal liidu piires.”;

- d) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Jäätmesaadetiste kontroll hõlmab dokumentide kontrolli, identifitseerimist ja vajaduse korral jäätmete füüsilist kontrolli.”;

- e) lisatakse järgmised lõiked:

„4a. Selleks et teha kindlaks, et maanteel, raudteel, õhus, merel või siseveeteel veetava aine või eseme puhul ei ole tegemist jäätmetega, võivad kontrollides osalevad asutused, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2012/19/EL (*) kohaldamist, nõuda füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kelle valduses on asjaomane aine või ese või kes korraldab selle vedamist, dokumentaalsete tõendite esitamist järgmise kohta:

- a) asjaomase aine või eseme päritolu ja sihtkoht ning
- b) asjaolu, et tegemist ei ole jäätmetega, sh vajaduse korral tõendid seadme töökorras oleku kohta.

Käesoleva lõigu kohaldamisel tehakse kindlaks ka asjaomase aine või eseme kaitse tagamine selle transpordi ning peale- ja mahalaadimise käigus toimuda võivate kahjustuste eest (nt piisav pakendamine ja nõuetekohane virnastamine).

4b. Kontrollides osalevad asutused võivad otsustada, et asjaomase aine või eseme puhul on tegemist jäätmetega, kui:

- nende poolt kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul ei ole neile esitatud lõikes 4a nimetatud või muude liidu õigusaktidega nõutud tõendeid selle kindlakstegemiseks, et aine või eseme puhul ei ole tegemist jäätmetega,
- nad peavad neile kättesaadavaid tõendeid ja teavet otsuse tegemiseks ebapiisavaks või nad peavad lõike 4a teises lõigus osutatud kahjustuste vastast kaitset ebapiisavaks.

Sellises olukorras käsitatakse asjaomase aine või eseme vedu või asjaomast jäätmesaadetist ebaseadusliku saadetisena. Sellest tulenevalt käsitletakse saadetist artiklite 24 ja 25 kohaselt ning kontrollides osalev asutus teavitab sellest viivitamatult selle riigi pädevat asutust, kus asjaomane kontroll läbi viidi.

4c. Selleks et teha kindlaks, kas jäätmesaadetis on käesoleva määrusega kooskõlas, võivad kontrollides osalevad asutused nõuda teavitajalt, saadetise vedamist korraldavalt isikult, selle valdajalt, vedajalt, vastuvõtjalt ja jäätmeid vastuvõtvalt käitluskohalt nende poolt kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul neile asjakohaste dokumentaalsete tõendite esitamist.

Elkõige selleks et teha kindlaks, et jäätmesaadetis, mille suhtes kehtivad käesoleva määruse artikli 18 kohased üldnõuded, kuulub taaskasutamisele kooskõlas artikliga 49, võivad kontrollides osalevad asutused nõuda saadetise vedamist korraldavalt isikult ajutise või mitteajutise taaskasutamiskoha poolt esitatud ja vajaduse korral sihtkoha pädeva asutuse poolt heakskiidetud asjakohaste dokumentaalsete tõendite esitamist.

4d. Kui kontrollides osalevatele asutustele ei ole nende kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul esitatud lõigetes 4c nimetatud tõendeid või kui nad peavad neile kättesaadavaid tõendeid ja teavet otsuse tegemiseks ebapiisavaks, käsitatakse asjaomaseid jäätmesaadetisi ebaseaduslike jäätmesaadetistena. Sellest tulenevalt käsitletakse seda jäätmesaadetist artiklite 24 ja 25 kohaselt ning kontrollides osalev asutus teavitab sellest viivitamatult selle riigi pädevat asutust, kus kontroll läbi viidi.

4e. Komisjon võtab 18. juuliks 2015 rakendusaktidega vastu nõukogu määruses (EMÜ) nr 2658/87 (**) sätestatud kombineeritud nomenklatuuri koodide ja käesoleva määruse III, IIIA, IIIB, IV, IVA ja V lisa jäätmeid käsitlevate kannete vahelise esialgse vastavustabeli. Komisjon ajakohastab vastavustabelit, et kajastada nimetatud nomenklatuuri ja nimetatud lisade asjaomastesse kannetesse tehtud muudatusi ning et hõlmata mis tahes uusi jäätmetega seotud harmoneeritud süsteemi koodi, mida Maailma Tolliorganisatsioon võib vastu võtta.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiiv 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38).

(**) Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1)."

f) Lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid teevad omavahel kahe- ja mitmepoolset koostööd ebaseaduslike saadetiste ennetamise ja avastamise hõlbustamiseks. Nad vahetavad asjaomast teavet jäätmesaadetiste, jäätmevoogude, käitajate ja käitluskohtade kohta ning jagavad kogemusi ja teadmisi rakendusmeetmete kohta, sh käesoleva artikli lõike 2a kohaselt läbiviidud riskihindamist, väljakujunenud struktuuride raames, eelkõige kooskõlas käesoleva määruse artikliga 54 määratud kontaktisikute võrgustiku kaudu.”

4) Artikli 51 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Enne iga kalendriaasta lõppu koostavad liikmesriigid IX lisa oleva aruandlusega seotud lisaküsimustiku põhjal ka eelmist aastat käsitleva aruande ja saadavad nimetatud aruande komisjonile. Ühe kuu jooksul pärast aruande esitamist komisjonile teevad liikmesriigid avalikkusele kättesaadavaks (sh elektrooniliselt interneti kaudu) ka aruande selle osa, mis on seotud artikliga 24 ja artikli 50 lõigetega 1, 2 ja 2a, sh IX lisa tabeliga 5, ning liikmesriikide poolt oluliseks peetavad selgitused. Komisjon koostab loetelu IX lisa selles osas, mis on seotud artikli 50 lõigetega 2 ja 2a, osutatud liikmesriikide hüperlinkidest ja teeb selle oma veebisaidil avalikkusele kättesaadavaks.”

5) Artikkel 58 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 58

Lisade muutmine

1. Komisjoni volitatakse võtma kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta järgmist:

a) IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI ja VII lisa, et võtta arvesse Baseli konventsiooni ja OECD otsuse raames kokkulepitud muudatusi;

b) V lisa, et kajastada jäätmenimistu kokkulepitud muudatusi, mis on vastu võetud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 7 kohaselt;

c) VIII lisa, et kajastada asjakohaste rahvusvaheliste konventsioonide ja lepingute kohaselt tehtud otsuseid.”

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 58a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 58 osutatud volitused delegeeritakse komisjonile viieks aastaks alates 17. juulist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 58 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 58 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

7) Artikkel 59 jäetakse välja.

8) Artikkel 59a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 59a

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 2008/98/EÜ artikli 39 alusel loodud komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.”

9) Artiklisse 60 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2020 käesoleva määruse läbi, võttes muu hulgas arvesse artikli 51 kohaselt koostatud aruandeid, ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule tulemuste kohta aruande, millele on vajaduse korral lisatud seadusandlik ettepanek. Kõnealuse läbivaatamise käigus analüüsib komisjon eelkõige artikli 50 lõike 2a tõhusust ebaseaduslike jäätmesaadetiste vastases võitluses, võttes arvesse keskkonnavalaseid, sotsiaalseid ja majanduslikke aspekte.”

10) IX lisa muudetakse järgmiselt:

a) artikli 50 lõikega 2 seonduv osa asendatakse järgmisega:

„Kokkuvõtlik teave artikli 50 lõike 2 kohaselt läbiviidud kontrollide tulemuste kohta, sh:

- jäätmesaadetistega seotud käitluskohtade, ettevõtjate, vahendajate ja edasimüüjate kontrollide, sh füüsiliste kontrollide arv;
- jäätmesaadetiste kontrollide, sh füüsiliste kontrollide arv;
- jäätmesaadetistega seotud käitluskohtade, ettevõtjate, vahendajate ja edasimüüjate oletatavate rikkumiste arv;
- kõnealuste kontrollide käigus kindlaks tehtud oletatavate ebaseaduslike jäätmesaadetiste arv.

Lisamärkused:”;

b) lisatakse järgmine artikli 50 lõikega 2a seonduv osa:

„Artikli 50 lõige 2a

Teave kontrollikava(de) kohta

Kontrollikava(de) arv kogu geograafilise territooriumi kohta:

Kontrollikava(de) vastuvõtmise kuupäev ja nendega hõlmatud ajavahemik:

Kontrollikava(de) viimase läbivaatamise kuupäev:

Kontrollis osalevad asutused ja nende asutuste vaheline koostöö:

Palun näidata asutused või isikud, keda võib probleemidest või rikkumistest teavitada.”;

c) lisatakse järgmine artikli 50 lõigetega 2 ja 2a seonduv osa:

„Link, mille kaudu tehakse elektrooniliselt kättesaadavaks kooskõlas artikli 51 lõikega 2 liikmesriikide poolt avalikustatud teave.”.

11) IX lisa tabelis 5 asendatakse viimase veeru pealkiri järgmisega:

„Rakendatud meetmed, sealhulgas määratud karistused”.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016.

Olenemata teisest lõigust kohaldatakse artikli 1 punkti 4 1. jaanuarist 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 661/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu Solidaarsusfondi loomise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 175 kolmandat lõiku ja artikli 212 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu Solidaarsusfond (edaspidi „fond”) loodi nõukogu määrusega (EÜ) nr 2012/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) On oluline, et liidu käsutuses on usaldusväärne ja paindlik vahend, mis võimaldab tal näidata üles solidaarsust, saata selge poliitiline signaal ja anda tõelist abi kodanikele, keda on tabanud suured looduskatastroofid, millel on tõsised tagajärjed majanduslikule ja sotsiaalsele arengule.
- (3) Suurte looduskatastroofide kahjulikud mõjud ei tohiks takistada ellu viimast liidu väljendatud kavatsust abistada kandidaatriike teel stabiilsuse ning jätkusuutliku majandusliku ja poliitilise arengu suunas selge Euroopa perspektiivi kaudu. Liit peaks seetõttu jätkuvalt üles näitama solidaarsust kolmandate riikidega, kes peavad temaga ühinemisläbirääkimisi ja kellega on avatud valitsustevaheline ühinemiskonverents. Kõnealuste riikide lisamise tõttu käesoleva määruse kohaldamisalasse tuleb täiendavaks õiguslikuks aluseks võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikkel 212.
- (4) Komisjonil peaks olema õigus teha kiireid otsuseid konkreetsete rahaliste vahendite määramise kohta ja nende võimalikult kiire kasutuselevõtmise kohta. Haldusmenetlust tuleks vastavalt kohandada ja see peaks piirduma ainult vältimatult vajalike toimingutega. Sel eesmärgil sõlmisid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon 2. detsembril 2013 institutsioonidevahelise kokkuleppe eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ 10. detsembri 2013. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ 28. novembri 2013. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta (EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3).

⁽⁵⁾ Institutsioonidevaheline 2. detsembri 2013. aasta kokkulepe Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta (ELT C 373, 20.12.2013, lk 1).

- (5) Määruses (EÜ) nr 2012/2002 sisalduvad mõisted ja seal sätestatud menetlused tuleks viia vastavusse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.
- (6) Looduskatastroofi määramine, mis määrab kindlaks määruse (EÜ) nr 2012/2002 kohaldamisala, peaks olema üheti mõistetav.
- (7) Muud liiki katastroofide põhjustatud kahju, mis kaskaadiefekti tõttu on looduskatastroofi otsene tagajärg, tuleks määruse (EÜ) nr 2012/2002 kohaldamisel käsitleda kõnealuse looduskatastroofi põhjustatud otsese kahju osana.
- (8) Väljakujunenud tava kodifitseerimiseks ja taotluste võrdsetel alustel käsitlemise tagamiseks tuleks fondist anda rahalist toetust üksnes otsese kahju korral.
- (9) „Suur looduskatastroof” määruse (EÜ) nr 2012/2002 tähenduses tuleks täiendavalt määratleda õnnetusena, mille tulemusena tekkinud otsene kahju ületab rahas väljendatud künnist. Kõnealust kahju tuleks väljendada võrdlusaasta hindades või asjaomase riigi kogurahvatulu protsendina.
- (10) Selleks et võtta paremini arvesse looduskatastroofide eripära, millel on küll tõsised tagajärjed asjaomaste piirkondade majanduslikule ja sotsiaalsele arengule, kuid millest tekkinud kahju suurus ei ületa nõutavat miinimumi fondi rahalise toetuse saamiseks, tuleks määrata kindlaks piirkondlike looduskatastroofide kriteeriumid, mis põhinevad piirkondliku sisemajanduse koguprodukti (SKP) viitemääraga arvutataval kahjul, kusjuures konkreetne struktuuriline sotsiaalne ja majanduslik olukord, mis on seotud Guadeloupe'i, Prantsuse Guajaana, Martinique'i, Réunioni, Mayotte'i, Saint-Martini, Assooride, Madeira ja Kanaari saarte kui ELi toimimise lepingu artikli 349 tähendusele vastavate äärepoolseimate piirkondade eripäraga, õigustab neile erandina erikünnise 1 % SKPst kehtestamist. Kõnealused kriteeriumid tuleks määrata kindlaks selgelt ja lihtsalt, et vähendada selliste taotluste esitamist, mis ei vasta määruses (EÜ) nr 2012/2002 sätestatud nõuetele.
- (11) Otsese kahju kindlaksmääramisel tuleks taotluste õiglase käsitlemise tagamiseks kasutada Eurostati ühtlustatud andmeid.
- (12) Fondi vahendeid tuleks kasutada infrastruktuuri töökorra taastamiseks, katastroofipiirkondade puhastamiseks, pääseteeningistuste kulude katmiseks ja asjaomase elanikkonna ajutise majutuse korraldamiseks kogu rakendusperioodi jooksul. Tuleks määratleda infrastruktuuri töökorra taastamise tähendus ja selgitada, millises ulatuses saab fond kaasa aidata vastavate kulude katmisele. Samuti tuleks kindlaks määrata ajavahemik, mille jooksul võib looduskatastroofi tõttu kodu kaotanud inimeste majutamist käsitleda ajutise majutamisenä.
- (13) Määruse (EÜ) nr 2012/2002 sätted tuleks seoses käibemaksuga viia vastavusse liidu üldise rahastamispoliitikaga.
- (14) Samuti tuleks täpsustada, millises ulatuses saab rahastamiskõlblike meetmetega hõlmata tehnilise abiga seotud kulusid.
- (15) Selleks et välistada abisaajariikide puhaskasu teenimine fondi toetusest, tuleks täpsustada tingimused, mille alusel võib fondi rahastatud meetmetest saada tulu.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

- (16) Teatavat liiki looduskatastroofid, näiteks muu hulgas põuad, kujunevad välja pikema aja jooksul, enne kui nende mõju on tunda. Tuleks sätestada, et fondi vahendeid lubatakse kasutada ka niisugustel juhtudel.
- (17) On tähtis tagada, et abikõlblikud riigid teeksid vajalikke jõupingutusi looduskatastroofide toimumise ennetamiseks ja nende mõjude leevendamiseks, sealhulgas rakendaksid täielikult asjakohaseid liidu õigusakte seoses katastroofiriski ennetamise ja ohjamisega ning kasutaksid olemasolevaid liidu vahendeid asjaomaste investeeringute rahastamiseks. Seepärast tuleks kehtestada sätteid, mis võimaldaksid juhul, kui Euroopa Liidu Kohtu lõpliku otsusega on tuvastatud, et liikmesriik ei kohalda asjaomaseid katastroofiriski ennetamist ja ohjamist käsitlevaid liidu õigusakte, olles saanud fondist rahalist toetust varasema looduskatastroofi puhul, samalaadse looduskatastroofiga seoses uue taotluse esitamisel taotluse tagasi lükata või toetussummat vähendada.
- (18) On võimalik, et liikmesriigid vajavad looduskatastroofide reageerimiseks rahalist toetust kiiremini, kui see on võimalik tavamenetluse kaudu. Sellega seoses on vaja ette näha asjaomase liikmesriigi taotlusel ettemakse tegemise võimalus kohe pärast taotluse esitamist komisjonile fondist rahalise toetuse saamiseks. Ettemakse ei tohiks ületada teatavat summat ning seda tuleks lõpliku toetussumma väljamaksmisel arvesse võtta. Alusetult tehtud ettemaksed peaks liikmesriik tagasi maksma kindlaksmääratud lühikese ajavahemiku jooksul. Ettemakse tegemine ei tohiks mõjutada lõplikku otsust fondi vahendite kasutuselevõtmise kohta.
- (19) Haldusmenetlus toetusmakse tegemiseks peaks olema võimalikult lihtne ja aega säästev. Seepärast peaksid rahalise toetuse andmist käsitlevad rakendusaktid sisaldama liikmesriikidele üksikasjalikke sätteid fondist saadud rahaliste toetuste rakendamise kohta. Siiski tuleks õiguslikel põhjustel säilitada eraldi rakenduskokkulepped abisaajariikide jaoks, kes ei ole veel liikmesriigid.
- (20) Komisjon peaks andma suunised, et abistada liikmesriike selles, kuidas saada fondile tulemuslik juurdepääs, kuidas fondi kasutada ja kuidas kõige lihtsamalt fondist abi taotleda.
- (21) Määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 viidi sisse muudatused eelarve täitmise koostöös liikmesriikidega ja kaudsesse eelarve täitmise, sealhulgas konkreetsed aruandlusnõuded. Aruandluskohustused peaksid kajastama fondi toimingute lühikest rakendusperioodi. Liidu rahaliste vahendite haldamise ja kontrollimise eest vastutavate asutuste määramise menetlus peaks kajastama vahendi olemust ja mitte põhjustama viivitusi fondist rahalise toetuse maksmisel. Seepärast on vaja teha erand määrusest (EL, Euratom) nr 966/2012.
- (22) Tuleks ette näha sätteid, et vältida fondist rahastatavate meetmete topeltrahastamist muudest liidu finantsvahenditest või rahvusvahelistest õiguslikest vahenditest, mis on seotud konkreetsete kahjude hüvitamisega.
- (23) Fondi rahalisest toetusest riikide tehtud kulude deklareerimine peaks olema võimalikult lihtne. Seepärast tuleks euroalasse mittekuuluvate riikide puhul kogu rahalise toetuse maksmise vältel kasutada ühtset vahetuskurssi.
- (24) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 2012/2002 ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised seoses otsustega fondist konkreetsete rahaliste toetuste andmise või ettemaksete tegemise kohta abikõlblikele riikidele.
- (25) Määruse (EÜ) nr 2012/2002 liidu finantshuvide kaitset käsitlevaid sätteid tuleks muuta konkreetsemaks ning määrata selgelt kindlaks meetmed eeskirjade eiramise vältimiseks, avastamiseks ja uurimiseks ning kadumaläinud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud vahendite tagasinõudmiseks.

- (26) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt tagada kogu liitu hõlmavate solidaarsusmeetmete võtmine looduskatastroofis kannatanud riikide toetamiseks, ei suuda liikmesriigid juhtumipõhise tegevusega piisavalt saavutada, küll aga saab neid kõiki liikmesriike vastavalt nende suutlikkusele hõlmava rahalise toetuse andmise süstemaatilise, korrapärase ja võrdse meetodi kohaldamise tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (27) Määrust (EÜ) nr 2012/2002 tuleks seepärast vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Muudatused

Määrust (EÜ) nr 2012/2002 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

1. Liikmesriigi või liiduga ühinemisläbirääkimisi pidava riigi (edaspidi „abikõlblik riik”) taotluse korral võib fondi vahendid kasutusele võtta juhul, kui kõnealuse abikõlbliku riigi või naabruses paikneva abikõlbliku riigi territooriumil on toimunud suur või piirkondlik looduskatastroof, mis mõjutab tõsiselt elutingimusi, looduskeskkonda või majandust kõnealuse abikõlbliku riigi ühes või mitmes piirkonnas. Otsest kahju, mis on looduskatastroofi otsene tagajärg, käsitatakse kõnealuse looduskatastroofi põhjustatud kahju osana.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab „suur looduskatastroof” looduskatastroofi, mis põhjustab abikõlblikus riigis otsest kahju, mis ületab 2011. aasta hindade järgi 3 000 000 000 eurot või on suurem kui 0,6 % kõnealuse riigi kogurahvatulust.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab „piirkondlik looduskatastroof” looduskatastroofi, mis põhjustab abikõlbliku riigi NUTS 2. tasandi piirkonnas otsest kahju, mis on suurem kui 1,5 % kõnealuse piirkonna sisemajanduse koguproduktist (SKP).

Erandina esimeses lõigus sätestatust, kui asjaomane piirkond, kus looduskatastroof aset leidis, on ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses äärepoolseim piirkond, tähendab „piirkondlik looduskatastroof” looduskatastroofi, mis põhjustab otsest kahju, mis on suurem kui 1 % kõnealuse piirkonna SKPst.

Kui looduskatastroof on seotud mitme NUTS 2. tasandi piirkonnaga, kohaldatakse künnist kõnealuste piirkondade keskmise SKP suhtes, mis on kaalutud vastavalt kogukahju osale igas piirkonnas.

4. Fondi vahendeid võib samuti kasutusele võtta abikõlbliku riigi looduskatastroofi korral, mis on suur looduskatastroof ka naabruses paikneva abikõlbliku riigi jaoks.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse Eurostati ühtlustatud statistilisi andmeid.”

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Abi antakse fondist rahalise toetuse vormis. Iga looduskatastroofi puhul määratakse abikõlblikule riigile ühekordne rahaline toetus.

2. Fondi eesmärk on toetada asjaomaste riikide jõupingutusi ning katta osa nende avaliku sektori kulutustest, et aidata abikõlblikul riigil olenevalt looduskatastroofi liigist võtta järgmisi hädaolukorras ja päästeoperatsioonides esmatahtsaid meetmeid:

a) taastada infrastruktuuri ja energeetika, veevarustuse ja heitvee, telekommunikatsiooni, transpordi, tervise ja hariduse valdkonna seadmete töökorda;

b) korraldada asjaomase elanikkonna vajadusi rahuldav ajutine majutus ja päästeteenistuste rahastamine;

c) kindlustada kaitseinfrastruktuurid ja -meetmed kultuuripärandi kaitseks;

d) puhastada katastroofiipiirkonnad, sealhulgas looduslikud alad, järgides asjakohasel juhul ökosüsteemipõhiseid lähenemisviise, ning viivitamatult taastada kahjustatud looduslikud alad, et vältida pinnase erosiooni vahetut mõju.

Punkti a kohaldamisel tähendab „töökorra taastamine” infrastruktuuri ja seadmete looduskatastroofieelse olukorra ennistamist. Kui looduskatastroofieelse olukorra ennistamine ei ole õiguslikult võimalik või majanduslikult põhjendatud või kui abikõlblik riik otsustab kahjustatud infrastruktuuri või seadmed mujale viia või parandada nende funktsionaalsust, et suurendada nende suutlikkust tulevastele looduskatastroofidele vastu pidada, võib fondist rahastada taastamiskulusid ainult nende esialgse olukorra taastamiseks vajalike hinnanguliste kulude ulatuses.

Teises lõigus osutatud kulusid ületavaid kulusid rahastab abikõlblik riik oma rahalistest vahenditest või võimaluse korral muudest liidu rahalistest vahenditest.

Punkti b kohaldamisel tähendab „ajutine majutus” majutamist, mis kestab seni, kuni asjaomane elanikkond saab pärast parandus- ja taastustööde lõppu pöörduda tagasi oma kodudesse.

3. Fondimaksud on piiratud ainult kindlustusega hõlmamata kahjude korvamiseks ette nähtud meetmete rahastamisega ning need nõutakse tagasi, kui kahju kõrvaldamisega seotud kulud kannab hiljem kolmas isik kooskõlas artikli 8 lõikega 4.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„4. Käibemaks ei ole meetme rahastamiskõlblik kulu, välja arvatud juhul, kui ta ei ole riigi käibemaksuõiguse alusel tagasi nõutav.

5. Tehniline abi juhtimis-, järelevalve-, teavitus- ja kommunikatsioonimeetmete, kaebuste lahendamise ning kontrolli ja auditi jaoks ei ole kõlblik fondist rahalise toetuse saamiseks.

Lõikes 2 osutatud meetmete ettevalmistamise ja rakendamisega seotud kulud, sealhulgas olulise tehnilise oskusteabega seotud kulud, on projekti kulude osana rahastamiskõlblikud.

6. Juhul kui fondist rahalist toetust saavatest lõikes 2 osutatud meetmetest saadakse tulu, ei ületa fondi rahaline kogutoetus hädaolukorras ja päästeoperatsioonides võetavate meetmete kogukulusid, mille on kandnud abisaaja riik. Abisaajariik lisab sellekohase avalduse artikli 8 lõike 3 kohaselt esitatavasse aruandesse fondi rahalise toetuse kasutamise kohta.

7. Iga aasta 1. oktoobril peaks jääma enne aasta lõppu tekkivate vajaduste rahuldamiseks kasutada vähemalt veerand fondi aastasummast.”

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Abikõlbliku riigi vastutavad riiklikud asutused võivad nii kiiresti kui võimalik, kuid hiljemalt 12 nädalat pärast looduskatastroofi tekitatud esimesi kahjustusi esitada komisjonile fondilt rahalise toetuse saamiseks taotluse, millesse märgitakse vähemalt kogu olemasolev teave järgmise kohta:

a) looduskatastroofi tekitatud otsene kahju kokku ning selle mõju asjaomasele elanikkonnale, majandusele ja keskkonnale;

b) artikli 3 lõikes 2 osutatud meetmete hinnangulised kulud;

c) muud liidu rahastamisallikad;

d) muud siseriiklikud või rahvusvahelised rahastamisallikad, sealhulgas riiklik ja erakindlustus, mis võib osaleda kahju kõrvaldamisega seotud kulude katmises;

e) looduskatastroofi eripärast lähtuvalt looduskatastroofiriski ennetamist ja ohjamist käsitlevate liidu õigusaktide rakendamise lühikirjeldus.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Põhjendatud juhtudel võivad vastutavad riiklikud asutused esitada pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist lisateavet oma taotluse täiendamiseks või ajakohastamiseks.

1b. Komisjon koostab suunised selle kohta, kuidas saada tulemuslik juurdepääs fondile ja kuidas fondi tulemuslikult rakendada. Suunised koostatakse hiljemalt 30. septembriks 2014 ja neis esitatakse üksikasjalik teave taotluse koostamise menetluste kohta, sealhulgas nõuete kohta seoses komisjonile esitatava teabega. Suunised avalikustatakse asjaomaste komisjoni peadirektooraatide veebisaitidel ja komisjon tagab nende laiema levitamise abikõlblikele riikidele.

1c. Üha suureneva looduskatastroofi korral algab lõikes 1 osutatud tähtaeg kuupäevast, mil abikõlbliku riigi ametiasutused võtavad esimest korda ametlikud meetmed looduskatastroofi mõjudega tegelemiseks, või kuupäevast, mil nad kuulutavad välja hädaolukorra.”;

c) lõiked 2–5 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud teabe ja abikõlbliku riigi kõigi selgituste põhjal hindab komisjon, kas fondi vahendite kasutuselevõtmiseks ettenähtud tingimused on täidetud, ning määrab võimalikult kiiresti ja hiljemalt kuue nädala jooksul pärast taotluse saamist, arvestades täieliku taotluse saamise kuupäevast ja arvestamata tõlkimiseks vajalikku aega, võimaliku fondi rahalise toetuse summa olemasolevate rahaliste vahendite piires.

Kui komisjon teeb otsuse fondist rahalise toetuse andmise kohta pärast 28. juunit 2014 esitatud taotluse alusel seoses käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluva looduskatastroofiga, võib ta täiendada rahalise toetuse taotluse seoses samalaadse looduskatastroofiga tagasi lükata või vähendada kättesaadavaks tehtavat toetussummat, kui liikmesriigi suhtes on algatatud rikkumismenetlus ja Euroopa Liidu Kohus on teinud lõpliku otsuse, et asjaomane liikmesriik on jätnud rakendamata katastroofiriski ennetamist ja ohjamist käsitlevad liidu õigusaktid, mis on otseselt seotud kahju tekitanud looduskatastroofi laadiga.

Komisjon käsitleb kõiki fondi rahalise toetuse taotlusi erapooletult.

3. Kui komisjon on jõudnud järeldusele, et tingimused fondist rahalise toetuse andmiseks on täidetud, esitab ta viivitamata Euroopa Parlamendile ja nõukogule fondi vahendite kasutuselevõtmiseks ja vastavate assigneeringute kinnitamiseks vajalikud ettepanekud. Kõnealused ettepanekud sisaldavad:

- a) kogu olemasolevat teavet, millele on osutatud lõikes 1;
- b) muud komisjoni valduses olevat asjakohast teavet;
- c) tõestust artiklis 2 sätestatud tingimuste täitmise kohta ning
- d) ettepanekus sisalduvate summade põhjendust.

Fondi vahendite kasutuselevõtmise otsuse teevad Euroopa Parlament ja nõukogu ühiselt niipea kui võimalik pärast komisjoni poolt ettepaneku esitamist.

Nii komisjon ühelt poolt kui ka Euroopa Parlament ja nõukogu teiselt poolt püüavad fondi vahendite kasutuselevõtmise ajakulgu lühendada.

4. Kui Euroopa Parlament ja nõukogu on assigneeringud kättesaadavaks teinud, võtab komisjon rakendusaktiga vastu fondist rahalise toetuse andmise otsuse ning maksab kõnealuse rahalise toetuse ühekordse maksena abisaajariigile viivitamatult välja. Kui artikli 4a kohaselt on tehtud ettemakse, tehakse üksnes lõppmakse.

5. Kulutuste rahastamiskõlblikkuse periood algab lõikes 1 osutatud esimeste kahjustuste tekkimise kuupäeval. Üha suureneva looduskatastroofi korral algab kulutuste rahastamiskõlblikkuse periood lõikes 1c osutatud kuupäeval, mil abikõlbliku riigi ametiasutused võtavad esimest korda meetmed looduskatastroofi mõjudega tegelemiseks, või mil nad kuulutavad välja hädaolukorra.”

4) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 4a

1. Liikmesriik võib taotluse esitamisel komisjonile fondist rahalise toetuse saamiseks taotleda ettemakset. Komisjon hindab esialgselt, kas taotlus vastab artikli 4 lõikes 1 sätestatud tingimustele, ning kontrollib eelarvevahendite olemasolu. Kõnealuste tingimuste täitmise korral ja piisavate vahendite olemasolul võib komisjon võtta rakendusaktiga vastu otsuse ettemakse tegemise kohta ja teha ettemakse viivitamatult enne artikli 4 lõikes 4 osutatud otsuse tegemist. Ettemakse tegemine ei piira fondi vahendite kasutuselevõttu käsitleva lõppotsuse tegemist.

2. Ettemakse summa ei ületa 10 % eeldatavast rahalise toetuse summast ning see ei ületa mingil juhul 30 000 000 eurot. Kui rahalise toetuse lõplik suurus on kindlaks määratud, võtab komisjon ettemakse summat enne rahalise toetuse lõppmakse tegemist arvesse. Komisjon nõuab sisse alusetult tehtud ettemaksed.

3. Iga tagasimakse liidu üldeelarvesse tuleb teha enne tähtpäeva, mis on märgitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (*) artikli 78 kohaselt koostatud sissenõudekorralduses. Kõnealune tähtpäev on sissenõudekorralduse väljastamise kuule järgneva teise kuu viimane päev.

4. Kui see on vajalik selleks, et tagada eelarvevahendite õigeaegne olemasolu, teeb komisjon asjaomase eelarveaasta liidu üldeelarve ettepaneku vastuvõtmisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku võtta kasutusele fondi vahendid summas kuni 50 000 000 eurot ettemaksete tegemiseks ning kanda vastavad assigneeringud liidu üldeelarvesse.

Eelarvevahendid peavad olema kooskõlas nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 (**) artikli 10 lõikes 1 osutatud ülemmääradega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

(**) Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884)."

5) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

1. Artikli 4 lõike 4 kohaselt vastu võetud rakendusakti lisas esitatakse üksikasjalikud sätted fondi rahalise toetuse rakendamise kohta.

Kõnealustes sätetes kirjeldatakse abikõlbliku riigi ettepaneku põhjal eelkõige fondist rahastatavate meetmete liiki ja nende teostamise kohta.

2. Enne fondist rahalise toetuse väljamaksmist abikõlblikule riigile, kes ei ole liikmesriik, sõlmib komisjon kõnealuse riigiga delegeerimislepingu, milles sätestatakse lõikes 1 osutatud üksikasjalikud sätted fondi rahalise toetuse rakendamiseks kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ja komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1268/2012 (*), samuti looduskatastroofiriski ennetamise ja ohjamisega seotud kohustused.

3. Üksikmeetmete valiku ja fondi rahalise toetuse rakendamise eest vastutab abisaajariik vastavalt käesolevale määrusele, eelkõige selle artikli 3 lõigetele 2 ja 3, artikli 4 lõikes 4 osutatud rakendusaktile ning kui see on kohaldatav, käesoleva artikli lõikes 2 osutatud delegerimislepingule.

4. Fondi rahalist toetust liikmesriigile rakendatakse eelarve täitmise raames koostöös liikmesriikidega vastavalt määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012. Fondi rahalist toetust abikõlblikule riigile, kes ei ole liikmesriik, rakendatakse kaudse eelarve täitmise põhimõtte kohaselt kooskõlas nimetatud määrusega.

5. Ilma et see piiraks komisjoni vastutust liidu üldeelarve täitmisel, vastutavad abisaajariigid fondist toetatava tegevuse juhtimise ja finantskontrolli eest. Selleks võtavad nad järgmised meetmed:

- a) kontrollivad, kas juhtimise ja kontrollimise kord on kehtestatud ja kas neid rakendatakse selliselt, et tagada liidu rahaliste vahendite tõhus ja korrektne kasutamine kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetega,
- b) kontrollivad, kas rahastatud meetmeid on rakendatud nõuetekohaselt;
- c) kontrollivad, kas kantud kulud on tehtud kontrollitavate dokumentide alusel ning kas kulud on korrektsed ja seaduslikud;
- d) väldivad, tuvastavad ja kõrvaldavad eeskirjade eiramisi ning nõuavad vajaduse korral tagasi põhjendamatult makstud summad ja kogunenud intressi. Nad teatavad eeskirjade eiramisest komisjonile ning hoiavad komisjoni kursis haldus- ja kohtumenetluste käiguga.

6. Abisaajariigid määravad asutused, kes vastutavad fondist kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklitega 59 ja 60 toetust saavate meetmete haldamise ja kontrolli eest. Seejuures võtavad nad arvesse sisekeskkonna, kontrollimeetmete, teabe ja selle edastamisega ning järelevalvega seotud kriteeriume. Liikmesriigid võivad selleks määrata asutused, mis on juba määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 (**), kohaselt.

Kui kõnealused määratud asutused esitavad komisjonile käesoleva määruse artikli 8 lõikes 3 osutatud aruande ja selgituse, esitavad nad määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 59 lõike 5 või artikli 60 lõike 5 kohase kogu rakendusperioodi hõlmava teabe.

7. Eeskirjade eiramise kindlakstegemise korral teeb abisaajariik nõutavad finantskorrektsioonid. Abisaajariigi tehtavad korrektsioonid seisnevad fondi rahalise toetuse täielikus või osalises tühistamises. Abisaajariik nõuab tagasi kõik eeskirjade eiramise tõttu kaotatud summad.

8. Ilma et see piiraks kontrollikoja volitusi või abisaajariigi poolt siseriiklike õigus- ja haldusnormide kohaselt tehtavat kontrolli, võib komisjon kohapeal kontrollida fondist rahastatavate meetmete rakendamist. Komisjon teatab sellest abisaajariigile, et saada kõikvõimalikku vajalikku abi. Sellises kontrollis võivad osaleda ka asjaomase liikmesriigi ametnikud või muud teenistujad.

9. Abisaajariik tagab, et komisjoni ja kontrollikoja kasutusse antakse kõik kulutustega seotud tõendavad dokumendid, mis hõlmavad fondist saadud toetuse lõpetamisele järgnevat kolme aastat.

(*) Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320)."

6) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Abisaajariik vastutab artiklis 3 osutatud meetmetele mõeldud fondi rahalist toetuse koordineerimise eest ühelt poolt Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest ja Euroopa Investeerimispangast ning teiselt poolt liidu teistest rahastamisvahenditest saadava abiga.

2. Abisaajariik tagab, et käesoleva määruse kohaselt hüvitatavaid kulusid ei hüvitata muudest liidu rahastamisvahenditest, eelkõige ühtekuuluvus-, põllumajandus- või kalanduspoliitika vahenditest.

3. Kahju, mis likvideeritakse konkreetsete kahjude hüvitamisega seotud liidu või rahvusvaheliste vahendite abil, ei ole kõlblik samal eesmärgil fondist abi saamiseks."

7) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Fondist rahastatavad meetmed on kooskõlas aluslepingu ja selle alusel vastu võetud õigusaktidega, liidu poliitika ja meetmetega, eelkõige finantsjuhtimise, riigihangete, keskkonnakaitse, looduskatastroofiriski ennetamise ja ohjamise ning kliimamuutusega kohanemise valdkonnas, sealhulgas asjakohasel juhul ökosüsteemipõhiste lähenemisviisidega, ning ühinemiseelse abi andmise vahenditega. Kui see on asjakohane, aitab fondist rahastatav meede kaasa liidu eesmärkide saavutamisele nimetatud valdkondades."

8) Artiklid 8 ja 9 asendatakse järgmistega.

„Artikkel 8

1. Fondi rahaline toetus kasutatakse ära 18 kuu jooksul alates kuupäevast, mil komisjon on kogu toetuse välja maksnud. Kõnealuseks tähtjaks kasutamata jäänud või rahastamiskõlbmatutele meetmetele kasutatud rahalise toetuse osa nõuab komisjon abisaajariigilt tagasi.

2. Abisaajariigid püüavad otsida muid hüvitamisvõimalusi kolmandatelt isikutelt.

3. Abisaajariik esitab hiljemalt kuus kuud pärast 18 kuu möödumist lõikes 1 osutatud kuupäevast fondi rahalise toetuse rakendamise aruande koos selgitusega kulutuste põhjendatuse kohta ning näitab ära asjaomaste meetmete rahastamiseks muudest allikatest saadud summad, nende hulgas kindlustusmaksed ja hüvitised kolmandatelt isikutelt.

Rakendamisaruanandes esitatakse üksikasjalikult:

- a) ennetusabinõud, mis abisaajariik on võtnud või kavandanud, et edaspidiseid kahjusid piirata ja hoida ära sama-laadsete looduskatastroofide kordumine (niivõrd kui see on võimalik), sealhulgas kirjeldatakse sel eesmärgil liidu struktuurifondide ja investeerimisfondide kasutamist;
- b) katastroofiriski ennetamist ja ohjamist käsitlevate asjakohaste liidu õigusaktide rakendamise seis;
- c) looduskatastroofist saadud kogemused ja meetmed, mis on võetud või kavandatud selleks, et tagada keskkonnakaitse ning vastupanuvõime kliimamuutuse ja looduskatastroofidega toimetulekuks; ning
- d) muu asjakohane teave võetud ennetus- ja leevendusmeetmete kohta seoses looduskatastroofi laadiga.

Rakendamisaruandele lisatakse sõltumatu auditeerimisasutuse koostatud arvamus, mis on koostatud rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardite kohaselt ja milles kinnitatakse, et kulutusi põhjendav selgitus annab tõese ja erapooletu ülevaate ning et fondi rahaline toetus on seaduslik ja korrektne ning kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 59 lõikega 5 ja artikli 60 lõikega 5.

Esimeses lõigus osutatud menetluse lõppedes lõpetab komisjon fondist abi andmise.

4. Kui kahjude korvamisega seotud kulud on katnud kolmas isik, nõuab komisjon abisaajariigilt vastava fondist saadud toetussumma osa tagasi.

Artikkel 9

Fondi rahalise toetuse taotlustes ja artikli 4 lõikes 4 osutatud rakendusaktides, samuti delegerimislepingus, aruannetes ja kõigis nendega kaasnevates dokumentides väljendatakse kõiki summasid eurodes.

Riigi vääringus tehtud kulutused konverteeritakse eurodesse *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias komisjoni poolt asjaomase rakendusakti vastuvõtmise päeval avaldatud vahetuskursi alusel. Kui *Euroopa Liidu Teatajas* ei ole komisjoni poolt asjaomase rakendusakti vastuvõtmise päeval avaldatud euro vahetuskursi, siis konverteeritakse kuu raamatupidamise keskmise vahetuskursi alusel, mille komisjon on kehtestanud kõnealuse ajavahemiku suhtes. Kõnealust ühtset vahetuskursi kasutatakse fondi rahalise toetuse rakendamise kogu ajavahemiku jooksul, samuti rakendamise lõpparuande ja rakendamist käsitleva kinnituse alusena ning määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 59 lõike 5 ja artikli 60 lõike 5 elementide puhul.”

9) Artikli 10 lõige 2 asendatakse järgmisega.

„2. Kui kahju suurus hinnatakse uute andmete põhjal märkimisväärselt väiksemaks, maksab abisaajariik komisjonile fondi toetussumma vastava osa tagasi.”

10) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

1. Komisjon võtab asjakohaseid meetmeid tagamaks, et käesoleva määruse kohaselt rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve kelmuse/peetuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vältimise meetmete kohaldamisega ning tõhusa kontrolliga, ja kui avastatakse rikkumine, siis alusetult makstud summade tagasinõudmisega või vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate rahaliste ja halduskaristustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida nii dokumentide alusel kui ka kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on saanud käesoleva määruse alusel liidu rahalisi vahendeid.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada juurdlusi, sealhulgas kohapealseid kontrole ja inspekteerimisi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 (*) ning nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 (**) sätestatud korras eesmärgiga teha kindlaks, kas seoses liidupoolset rahastamist käsitleva lepinguga on esinenud kelmust/peetust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad kolmandate riikidega sõlmitud delegeerimislepingud, lepingud ja rahalise toetuse andmise otsused, mis tulenevad käesoleva määruse rakendamisest, sätteid, mis annavad komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt õiguse selliste auditite ja juurdluste läbiviimiseks vastavalt nende pädevusele.”

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

(**) Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve peetuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).”

11) Artiklid 13 ja 14 jäetakse välja.

*Artikkel 2***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 662/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 seoses Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokolliga tehnilise rakendamise****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 8. detsembril 2012 võeti Kyoto protokolliga osaliste koosolekuna toimival Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni („ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon”) osaliste 8. konverentsil vastu Doha muudatus, millega kehtestati Kyoto protokolliga teine kohustusperiood, mis algas 1. jaanuaril 2013 ja lõpeb 31. detsembril 2020 („Doha muudatus”).
- (2) Kyoto protokolliga artikkel 4 näeb ette võimaluse, et osalised võivad oma Kyoto protokolliga artiklis 3 sätestatud kohustusi täita ühiselt. Doha muudatuse vastuvõtmisel teatasid liit ja selle liikmesriigid koos Horvaatia ja Islandiga, et liidu, selle liikmesriikide, Horvaatia ja Islandi heite koguselise piiramise ja vähendamise kohustused Kyoto protokolliga teisel kohustusperioodil põhinevad arusaamal, et neid täidetakse ühiselt vastavalt Kyoto protokolliga artiklile 4. Nimetatud avaldus kajastab konverentsi aruandes ja nõukogu kiitis selle heaks 17. detsembril 2012.
- (3) Kyoto protokolliga kohaselt peavad osalised, kes on saavutanud kokkuleppe täita protokolliga artikli 3 kohaseid kohustusi ühiselt, nägema kõnealuses kokkuleppes ette igale osalisele eraldatud heitetasemed. Kyoto protokolliga kohaselt peavad kohustuste ühise täitmise kokkuleppe osalised teatama ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile kõnealuse kokkuleppe tingimused heakskiitmiskirjade hoiuleandmise kuupäeval.
- (4) Doha muudatuses kokkuleppele jõudmine, Kyoto protokolliga osaliste koosolekuna toimiva ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi poolt sellega seoses vastu võetud otsuste rakendamine ning kohustuste ühise täitmise kokkuleppe nõuavad eeskirjade kehtestamist, millega tagatakse Kyoto protokolliga teise

⁽¹⁾ 26. veebruari 2014. aasta arvamused (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

kohustusperioodi tehniline rakendamine liidus, sealhulgas üleminek esimesest kohustusperioodist teise, võimaldatakse kohustuste ühise täitmise kokkuleppe tulemuslik täitmine ning tagatakse selle kooskõla liidu heitkogustega kauplemise süsteemiga („ELi HKS”), mis loodi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ⁽¹⁾. ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 406/2009/EÜ⁽²⁾.

- (5) Kyoto protokollil esimesel kohustusperioodil rakendati heitkoguste ja ühikute arvestamise ja haldamise rahvusvaheliselt kokku lepitud nõudeid ning toimus liidu ja selle liikmesriikide kohustuste ühine täitmine Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 280/2004/EÜ⁽³⁾, komisjoni määruse (EÜ) nr 2216/2004⁽⁴⁾ ja komisjoni määruse (EL) nr 920/2010⁽⁵⁾ alusel. Määrused (EÜ) nr 2216/2004 ja (EL) nr 920/2010 asendati komisjoni määrusega (EL) nr 389/2013,⁽⁶⁾ milles sätestati ühikute haldamine, mis on seotud ELi HKS-i ja otsuse nr 406/2009/EÜ rakendamise ja toimimisega. Hiljuti vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 525/2013,⁽⁷⁾ millega tunnistati kehtetuks ja asendati otsus nr 280/2004/EÜ, ei sisalda õiguslikku alust, mis võimaldaks komisjonil võtta vastu vajalikke Kyoto protokollil teise kohustusperioodi tehnilisi rakenduseeskirju kooskõlas Doha muudatuse tingimustega, Kyoto protokollil osaliste koosolekuna toimiva ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi otsustega ja kohustuste ühise täitmise kokkuleppega.
- (6) Kui liikmesriik on äärmiselt ebasoodsas seisundis erilise ja erakorralise olukorra tõttu, mis hõlmab arvestuslikke vastuolusid liidu õigusaktide rakendamise vastavuse tagamisel Kyoto protokollil kohaselt kokku lepitud eeskirjadega, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustuste täitmist otsuse nr 406/2009/EÜ alusel, peaks komisjon, juhul kui ühikud on Kyoto protokollil teise kohustusperioodi lõpus saadaval, võtma vastu meetmed, et lahendada kõnealune olukord seeläbi, et liidu registris olnud tõendatud heitkoguste vähendamise ühikud (THVd), heitkoguste vähendamise ühikud (HVÜd) või lubatud koguse ühikud (LKÜd) kantakse üle kõnealuse liikmesriigi registrisse.
- (7) Selleks et tagada määruse (EL) nr 525/2013 artikli 10 lõike 7 ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽⁸⁾.
- (8) Kyoto protokollil osaliste koosolekuna toimiva ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi otsusega 1/CMP.8 („otsus 1/CMP.8”) muudeti Kyoto protokollil teisel kohustusperioodil paindlikes mehhanismides osalemise õiguse andmise eeskirju. Selles kehtestati samuti ühikute esimesest kohustusperioodist teise ülekandmise ülempiirid ning ka nõue, et iga osaline peab looma konto eelmise perioodi ülejäägi reservi jaoks. Kõnealuses otsuses on sätestatud ka tuluosa 2 %-line maks, mida tuleb maksta LKÜde esimesel rahvusvahelisel ülekandmisel ja HVÜde väljaandmisel ühisrakendusprojektide jaoks kohe pärast varem osalistele kuulunud LKÜde või heitkoguste neeldumise ühikute (HNÜd) ümbervahetamist HVÜdeks. Praegu peetakse läbivahetamist Kyoto protokollil teise kohustusperioodi rakendamise täiendavate eeskirjade üle.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside aastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta otsus nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020 (ELT L 140, 5.6.2009, lk 136).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsus nr 280/2004/EÜ ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokollil rakendamise süsteemi kohta (ELT L 49, 19.2.2004, lk 1).

(4) Komisjoni 21. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2216/2004 registreeritud standardit ja turvatud süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 280/2004/EÜ (ELT L 386, 29.12.2004, lk 1).

(5) Komisjoni 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 920/2010, millega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 280/2004/EÜ luuakse liidu register ELi heitkogustega kauplemise süsteemi kauplemisperioodideks, mis lõppevad 31. detsembril 2012 (ELT L 270, 14.10.2010, lk 1).

(6) Komisjoni 2. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 389/2013, millega luuakse liidu register vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsustele nr 280/2004/EÜ ja nr 406/2009/EÜ ning tunnustatakse kehtetuks komisjoni määrused (EL) nr 920/2010 ja nr 1193/2011 (ELT L 122, 3.5.2013, lk 1).

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

(8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (9) Käesoleva määruse alusel vastu võetavates delegeeritud õigusaktides peaks komisjon Kyoto protokolliga teise kohustusperioodi lõpus ette nägema tasaarveldusprotsessi, mille käigus aastaste saastekvootide mis tahes netoülekannetele, mis tehakse kooskõlas otsusega nr 406/2009/EÜ, ja lubatud heitkoguse ühikute mis tahes netoülekannetele nende kolmandate riikidega, kes osalevad ELi HKSis ja kes ei ole kohustuste ühise täitmise kokkuleppe osalised, järgneb vastava arvu LKÜde ülekandmine.
- (10) Heitkoguste arvestust ja kohustuste täitmisel tehtavaid edusamme käsitlevad asjakohased rahvusvahelised eeskirjad võetakse eeldatavalt vastu järgmisel kliimakonverentsil 2014. aasta detsembris Limas. Selle tagamiseks kaasa aitamiseks peaksid liit ja selle liikmesriigid tegema koostööd kolmandate riikidega.
- (11) Vastavalt otsusele 1/CMP.8, mis nõuab osalistelt 2014. aastaks oma teise kohustusperioodi kohustuse läbivaatamist, võiks kaaluda teatava hulga LKÜde, THVde ja HVÜde tühistamist, et suurendada nende kohustuse ambitsioonikust.
- (12) Selleks et kehtestada ühtsed eeskirjad, et tagada Kyoto protokolliga teise kohustusperioodi tehniline rakendamine liidus, sealhulgas üleminek esimesest kohustusperioodist teise, võimaldada liidu, selle liikmesriikide ja Islandi teise kohustusperioodi kohustuste ühine tulemuslik täitmine ning tagada selle kooskõla ELi HKSis ja otsuse nr 406/2009/EÜ toimimisega, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte alates liidu poolt Doha muudatuse sõlmimise kuupäevast kuni Kyoto protokolliga teise kohustusperioodi kohustuste täitmiseks ette nähtud täiendava perioodi lõpuni. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule, samuti nende kooskõla rahvusvaheliselt kokku lepitud arvestusnõuetega, Kyoto protokolliga artiklite 3 ja 4 alusel liidu, selle liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kohustuste ühise täitmise kokkuleppega ja asjaomaste liidu õigusaktidega.
- (13) Nõukogu 9. märtsi 2012. aasta järeldustes märgitakse, et teisel kohustusperioodil määratakse liidu heite koguselise piiramise ja vähendamise kohustus kindlaks kliimat ja energiat käsitlevate õigusaktide paketi kohaselt 2013.–2020. aastal lubatud liidu kasvuhoonegaaside koguheitte põhjal, kajastades seega liidu ühepoolset lubadust vähendada heitkoguseid 20 % võrra aastaks 2020, ning sellega seoses kinnitatakse, et selle lähenemisviisi puhul ei peaks iga liikmesriigi heite vähendamise kohustused ületama tema kohustusi, mis tulenevad liidu õigusaktidest.
- (14) Tuleks tagada ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolliga kohaste organite asjakohastes otsustes HVÜde ja THVde esimesest kohustusperioodist teise kohustusperioodi ülekandmisele seatud ülempiiride järgimine.
- (15) Määrust (EL) nr 525/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 525/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 3 lisatakse järgmised punktid:

- „13a) „kohustusperioodi reserv” – reserv, mis on loodud vastavalt otsuse 11/CMP.1 lisale või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolliga kohaste organite muudele asjakohastele otsustele;

- 13b) „eelmise perioodi ülejäägi reserv” – konto, mis on loodud vastavalt Kyoto protokollis osaliste koosolekuna peetava ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi otsusele 1/CMP.8 („otsus 1/CMP.8”) või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokollis kohaste organite muudele asjakohastele otsustele;
- 13c) „kohustuste ühise täitmise kokkulepe” – Kyoto protokollis artikli 4 kohaselt liidu, selle liikmesriikide ja mis tahes kolmanda riigi vahelise kokkuleppe tingimused Kyoto protokollis artiklis 3 nimetatud kohustuste ühiseks täitmiseks teisel kohustusperioodil;”.

2) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liit ja liikmesriigid loovad igaüks oma esimese lõigu kohaselt loodud asjaomastes registrites konto neile Kyoto protokollis teisel kohustusperioodil vastavate lubatud koguste jaoks ja teevad esimeses lõigus osutatud tehinguid kooskõlas otsusega 1/CMP.8 või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokollis kohaste organite muude asjakohaste otsustega ning kohustuste ühise täitmise kokkuleppega. Selleks teevad liit ja kõik liikmesriigid oma asjaomastes registrites järgmist:

- loovad ja haldavad osalise arvelduskontosid, sealhulgas hoiukontot, ning annavad nendele osalise arvelduskontodele välja LKÜsid koguses, mis vastab nende vastavatele Kyoto protokollis teiseks kohustusperioodiks lubatud kogustele;
- peavad arvestust oma Kyoto protokollis teise kohustusperioodi vastavates registrites olevate LKÜde, HNÜde, HVÜde, THVde, aTHVde ja pTHVde väljaandmise, hoidmise, ülekandmise, omandamise, kehtetuks tunnistamise, kasutuselt kõrvaldamise, asendamise ja kehtivusaja muutmise kohta, kui see on asjakohane;
- loovad kohustusperioodi reservi ja haldavad seda;
- kannavad oma vastavates registrites esimesest kohustusperioodist LKÜsid, THVsid ja HVÜsid üle Kyoto protokollis teise kohustusperioodi ning loovad eelmise perioodi ülejäägi reservi ja haldavad selles sisalduvaid LKÜsid;
- peavad arvestust LKÜde või HVÜde ülekandmise kohta HVÜde väljaandmisest ja LKÜde esimesest rahvusvahelisest ülekandmisest saadava tuluosana.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„5. Komisjonil on samuti õigus võtta kooskõlas artikliga 25 vastu delegeeritud õigusakte, et liidu ja liikmesriikide registreid kaudu teha võimalikuks Kyoto protokollis vajalik tehniline rakendamine vastavalt otsusele 1/CMP.8 või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokollis kohaste organite muudele asjakohastele otsustele ja kohustuste ühise täitmise kokkuleppele, kooskõlas lõikega 1.

6. Komisjonil on samuti õigus võtta vastu ka delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 25, et tagada järgmist:

- aastaste saastekvootide mis tahes netoülekannetele, mis tehakse kooskõlas otsusega nr 406/2009/EÜ, ja lubatud heitkoguse ühikute mis tahes netoülekannetele nende kolmandate riikidega, kes osalevad direktiiviga 2003/87/EÜ loodud liidu heitkogustega kauplemise süsteemis ja kes ei ole kohustuste ühise täitmise kokkuleppe osalised, järgneb vastava arvu LKÜde ülekandmine Kyoto protokollis teise kohustusperioodi lõpus toimivas tasaarveldusprotsessis;

— tehakse selliseid tehinguid, mis on vajalikud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite poolt HVÜde ja THVde Kyoto protokolli esimesest kohustusperioodist teise ülekandmist käsitlevates otsustes kehtestatud ülempiiride kohaldamise ühtlustamiseks, rakendades direktiivi 2003/87/EÜ artiklit 11a; sellised tehingud ei piira liikmesriikide võimalust kanda täiendavaid HVÜsid ja THVsid esimesest kohustusperioodist teise üle muudel eesmärkidel, tingimusel et HVÜde ja THVde Kyoto protokolli esimesest kohustusperioodist teise ülekandmise ülempiire ei ületata.

7. Kui liikmesriik on äärmiselt ebasoodsas seisundis erilise ja erakorralise olukorra tõttu, mis hõlmab arvestuslikke vastuolusid liidu õigusaktide rakendamise vastavuse tagamisel Kyoto protokolli kohaselt kokku lepitud eeskirjadega, võib komisjon, juhul kui ühikud on Kyoto protokolli teise kohustusperioodi lõpus saadaval, võtta vastu meetmed kõnealuse olukorra lahendamiseks. Selleks on komisjonil õigus võtta vastu rakendusakte, et kanda liidu registris olnud THVd, HVÜd ja LKÜd üle kõnealuse liikmesriigi registrisse. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Õigus võtta vastu nimetatud õigusakte antakse komisjonile alates kuupäevast, mil liit sõlmib Kyoto protokolli Doha muudatuse.

8. Lõigete 5 ja 6 kohaselt delegeeritud õigusakte vastu võttes tagab komisjon kooskõla direktiiviga 2003/87/EÜ ja otsusega nr 406/2009/EÜ ning rahvusvaheliselt kokku lepitud arvestusnõuete ühtse rakendamise, võimalikult suure läbipaistvuse ning selle, et liit ja liikmesriigid arvestavad LKÜsid, HNÜsid, HVÜsid, THVsid, aTHVsid ja pTHVsid täpselt, vältides samal ajal võimalikult suures ulatuses halduskoormust ja -kulusid, sealhulgas tuluosaga ning IT-arenduse ja hooldusega seotud kulusid. On eriti oluline, et enne kõnealuste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärasest praktikast ja konsulteeriks ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.”

3) Artiklisse 11 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liit ja liikmesriigid kõrvaldavad Kyoto protokolli teise kohustusperioodi lõpus ning kooskõlas otsusega 1/CMP.8 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite muude asjaomaste otsustega ning kohustuste ühise täitmise kokkuleppega igauks oma vastavatest registritest LKÜd, HNÜd, HVÜd, THVd, aTHVd või pTHVd, mis on samaväärsed kasvuhoonegaaside allikatest pärineva heite ja neeldajates sidumisega, mida hõlmavad nende vastavad lubatud kogused.”

4) Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 2 asendatakse esimene lause järgmisega:

„Artiklites 6 ja 7 ning artikli 10 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 8. juulist 2013.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Artikli 10 lõigetes 5 ja 6 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile alates kuupäevast, mil liit sõlmib Kyoto protokolli Doha muudatuse, kuni Kyoto protokolli teise kohustusperioodi kohustuste täitmiseks ette nähtud täiendava perioodi lõpuni.”

5) Artiklisse 26 lisatakse järgmine lõige:

„3. Artikli 10 lõike 7 puhul, kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ning kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/64/EL,

15. mai 2014,

millega muudetakse nõukogu direktiivi 64/432/EMÜ liikmesriikide järelevalvevõrkude süsteemi kuuluvate elektrooniliste andmebaaside osas

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivi 64/432/EMÜ ⁽³⁾ kohaldatakse veiste ja sigadega kauplemisel liidu piires. Selles on ette nähtud, et liikmesriigi pädev asutus võib sisse viia järelevalvevõrkude süsteemi. Kõnealustesse süsteemidesse kuuluvad elektroonilised andmebaasid, mis peavad sisaldama vähemalt teatud hulka direktiivis 64/432/EMÜ sätestatud elemente, sealhulgas iga looma identifitseerimiskoodi.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000 ⁽⁴⁾ luuakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem. Kõnealuse määruse kohaselt on üldjuhul vajalik, et ühe looma märgistamiseks kasutatavad kaks ametlikku identifitseerimisvahendit kannavad üht ja sama identifitseerimiskoodi. Elektroonilisele tunnusele kui ametlikule identifitseerimisvahendile ülemineku algfaasis ei saa mõnel juhul siiski välistada, et looma algse identifitseerimiskoodi konfiguratsiooni tehnilised piirangud võivad takistada koodi täpset ülekandmist elektroonilisele tunnusele. See võib juhtuda, kui looma olemasoleva identifitseerimiskoodi moodustavad märgid ei võimalda koodi elektroonilisele kujule teisendamist. Seetõttu nähakse määruses (EÜ) nr 1760/2000 üleminekuajaks ette konkreetsed erandid, mis lubavad kasutada elektroonilist tunnust ka sellistel loomadel, tingimusel et on tagatud nende täielik jälgitavus ning iga üksikut looma, sealhulgas tema sünnimajandit, saab identifitseerida. Kõnealuse elektroonilise tunnuse kasutamise võimalused peaksid kajastuma direktiivis 64/432/EMÜ sätestatud elektroonilistesse andmebaasidesse kantava teabe loetelus.
- (3) Liidu õigusaktide ühtsuse huvides tuleks loomadel kasutatavate elektrooniliste tunnuste tüübid samuti lisada direktiivis 64/432/EMÜ sätestatud elektroonilistesse andmebaasidesse kantava teabe loetellu.

⁽¹⁾ ELT C 43, 15.2.2012, lk 64.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 2. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiiv 64/432/EMÜ ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomateravishoiu probleemide kohta (EÜT 121, 29.7.1964, lk 1977/64).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

(4) Direktiivi 64/432/EMÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 64/432/EMÜ artikli 14 lõike 3 C osas asendatakse punkt 1 järgmisega:

„1) Iga looma kohta:

- kordumatu identifitseerimiskood või -koodid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 (*) artikli 4 lõikes 1, artiklis 4b, artikli 4c lõikes 1 ja artiklis 4d toodud juhtudel,
- sünniaeg,
- sugu,
- tõug või karvkatte värv,
- ema identifitseerimiskood või kolmandast riigist imporditud looma korral sellele loomale individuaalse identifitseerimisvahendiga sihtliikmesriigis pandud kordumatu identifitseerimiskood vastavalt määrusele (EÜ) nr 1760/2000,
- sünnimajandi identifitseerimisnumber,
- kõikide majandite identifitseerimisnumbrid, kus looma on hoitud, ning iga majandivahetuse kuupäev,
- surma või tapmise kuupäev,
- elektroonilise tunnuse liik, kui loomal see on.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).”

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. jaanuariks 2016. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid sätteid alates 18. juulist 2019.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/68/EL,**15. mai 2014,****surveseadmete turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta****(uuesti sõnastatud)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 97/23/EÜ ⁽³⁾ on oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Kuna kõnealusesse direktiivi on vaja teha uusi muudatusi, tuleks see selguse huvides uuesti sõnastada.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 765/2008 ⁽⁵⁾ on sätestatud eeskirjad vastavushindamisasutuste akrediteerimise kohta ning ette nähtud toodete turujärelevalve ja kolmandatest riikidest pärit toodete kontrollimise raamistik ning CE-märgise üldpõhimõtted.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 768/2008/EÜ ⁽⁶⁾ on sätestatud ühised põhimõtted ja erisätted, mis on ette nähtud kohaldamiseks kõigi valdkondlike õigusaktide suhtes, et tagada nimetatud õigusaktide läbivaatamiseks või uuestisõnastamiseks ühtne alus. Direktiivi 97/23/EÜ tuleks seetõttu kohandada vastavalt kõnealusele otsusele.
- (4) Käesolevas direktiivis käsitletakse surveseadmeid ja -seadmestikke, mis on turule laskmise ajal liidu turu jaoks uued; see tähendab, et need on kas täiesti uued surveseadmed või -seadmestikud, mille on valmistanud liidus asuv tootja, või kolmandast riigist imporditud uued või kasutatud surveseadmed või -seadmestikud.
- (5) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada kõigi tarneviiside, sealhulgas kaugmüügi suhtes.

⁽¹⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 101.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. mai 1997. aasta direktiiv 97/23/EÜ surveseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 181, 9.7.1997, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt V lisa A osa.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta otsus nr 768/2008/EÜ toodete turustamise ühise raamistiku kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 93/465/EMÜ (ELT L 218, 13.8.2008, lk 82).

- (6) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada surveseadmetele, mille maksimaalne lubatud rõhk PS on suurem kui 0,5 baari. Surveseade, mille rõhk ei tohi ületada 0,5 baari, ei kujuta endast rõhuga seoses olulist ohtu. Seetõttu ei peaks selle liidusesele vabale liikumisele olema mingeid takistusi.
- (7) Käesolevat direktiivi tuleks ühtlasi kohaldada seadmestikele, mis koosnevad mitmest kokkumonteeritud surveseadmest, moodustades ühtse ja toimiva terviku. Sellised seadmestikud võivad olla lihtseadmestikud, näiteks keedukatlad, või keerulised seadmestikud, näiteks veetorukatlad. Kui seadmestiku tootja näeb ette selle turulelaskmise ja kasutuselevõtmise seadmestikuna, mitte aga selle kokkumonteerimata osadena, siis peab kõnealune seadmestik vastama käesolevale direktiivile. Siiski ei tuleks käesolevat direktiivi kohaldada surveseadmete kokkupanekule kohapeal ja sellise kasutaja vastutusel, kes ei ole tootja, nagu tööstuspaigaldiste korral.
- (8) Käesolev direktiiv peaks ühtlustama survest tulenevat ohtu käsitlevaid siseriiklikke norme. Muud ohud, mida kõnealused seadmed võivad vastavalt kätkeada, võivad kuuluda teiste kõnealuseid ohte käsitlevate direktiivide kohaldamisalasse.
- (9) Mõned surveseadmed on reguleeritud teiste direktiividega, mis põhinevad Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklil 114. Mõnede kõnealuste direktiivide sätted käsitlevad samuti rõhust tulenevaid ohte. Kõnealuseid direktiive loetakse piisavateks, et tagada asjakohane kaitse, kui selliste seadmetega seotud survest tulenev oht on väike. Seetõttu tuleks kõnealused seadmed käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jätta.
- (10) Rahvusvaheliste lepingutega reguleeritud mõnede surveseadmete puhul käsitletakse rahvusvahelise transpordi, riigisisese transpordi ja survega seotud ohte sellistel lepingutel põhinevates liidu direktiivides. Kõnealused direktiivid laiendavad nimetatud lepingute kohaldamist riiklikule transpordile, et tagada ohtlike kaupade vaba liikumine, tugevdades samal ajal transpordi ohutust. Sellised Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/68/EÜ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2010/35/EL⁽²⁾ reguleeritud seadmed tuleks käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jätta.
- (11) Teatavat tüüpi surveseadmed, mille maksimaalne lubatud rõhk PS ületab 0,5 baari, ei kätke endas olulist survest tulenevat ohtu ning seetõttu ei tohiks kõnealuste seadmete liidusisest vaba liikumist takistada, kui nad on liikmesriigis seaduslikult toodetud või turule lastud. Kõnealuste seadmete vaba liikumise tagamiseks ei ole vaja neid käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kaasata. Seetõttu tuleks need käesoleva direktiivi kohaldamisalast sõnaselgelt välja jätta.
- (12) Muud surveseadmed, mille maksimaalne lubatud surve ületab 0,5 baari ja mis kujutavad endast surve tõttu olulist ohtu, kuid mille suhtes on tagatud vaba liikumine ja asjakohane turvalisuse tase, tuleks käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jätta. Kõnealuseid väljaarvamisi tuleks regulaarselt läbi vaadata, et teha kindlaks, kas on vaja liidu tasandil meetmeid võtta.
- (13) Käesoleva direktiivi kohaldamisala peaks põhinema surveseadme mõiste üldmääratlusel, et võimaldada tooteid tehniliselt arendada.
- (14) Surveseadmete turvalisuse tagamiseks on vaja täita olulisi ohutusnõudeid. Kõnealused nõuded tuleks jagada üld- ja erinõueteks, millele surveseadmed vastama peavad. Eelkõige peaksid erinõuded võtma arvesse surveseadmete konkreetseid tüüpe. Teatavad III ja IV kategooria surveseadmete tüübid peaksid läbima lõpphindamise, mis hõlmab lõppkontrolli ja survekatsetusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/68/EÜ ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. juuni 2010. aasta direktiiv 2010/35/EL transporditavate surveseadmete kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 76/767/EMÜ, 84/525/EMÜ, 84/526/EMÜ, 84/527/EMÜ ja 1999/36/EÜ (ELT L 165, 30.6.2010, lk 1).

- (15) Liikmesriigid peaksid lubama esitleda kaubandusmessidel surveseadmeid, mis ei ole veel kooskõlas käesoleva direktiivi nõuetega. Esitlemise ajal tuleks inimeste ohutuse tagamiseks võtta asjakohased ohutusmeetmed vastavalt kõnealuse liikmesriigi üldistele ohutuseeskirjadele.
- (16) Direktiiviga 97/23/EÜ on sätestatud surveseadmete liigitus kategooriatesse ohtlikkuse astme alusel tõusvas järjesses. See hõlmab surveseadmetes sisalduva vedeliku liigitamist ohtlikuks või mitte vastavalt nõukogu direktiivile 67/548/EMÜ⁽¹⁾. Direktiiv 67/548/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. juunist 2015 ning asendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1272/2008⁽²⁾, millega rakendatakse liidus kemikaalide klassifitseerimise ja märgistamise globaalne harmoneeritud süsteem (GHS), mis võeti vastu rahvusvahelisel tasandil Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni struktuuris. Määrusega (EÜ) nr 1272/2008 kehtestati uued ohuklassid ja -kategooriad, mis vastavad ainult osaliselt direktiivis 67/548/EMÜ sätestatud teele. Seetõttu tuleks direktiiv 97/23/EÜ ühtlustada määrusega (EÜ) nr 1272/2008, säilitades kõnealuses direktiivis kehtestatud kaitse taseme.
- (17) Ettevõtjad peaksid vastutama surveseadmete ja -seadmestike vastavuse eest käesoleva direktiivi nõuetele vastavalt oma osale tarneahelas, et tagada avalike huvide, nagu inimeste tervise ja ohutuse kaitse kõrge tase ning koduloomade ja vara kaitse, ning tagada aus konkurents liidu turul.
- (18) Kõik tarne- ja turustamisahelas osalevad ettevõtjad peaksid võtma asjakohaseid meetmeid tagamaks, et nad teevad turul kättesaadavaks ainult käesoleva direktiiviga kooskõlas olevaid surveseadmeid ja -seadmestikke. On vaja tagada selge ja proportsionaalne kohustuste jagunemine, mis vastab iga ettevõtja osale tarne- ja turustusahelas.
- (19) Kõige sobivam vastavushindamismenetluse teostaja on tootja, kellel on üksikasjalikud teadmised toote kavandamis- ja tootmisprotsessist. Seega peaks vastavushindamine jääma ainult tootja kohustuseks.
- (20) Et hõlbustada teabevahetust ettevõtjate, turujärelevalveasutuste ja tarbijate vahel, peaksid liikmesriigid ergutama ettevõtjaid lisama postiaadressile ka veebiaadressi.
- (21) Tuleb tagada, et kolmandatest riikidest liidu turule sisenevad surveseadmed ja -seadmestikud vastaksid käesoleva direktiivi nõuetele ja eelkõige, et tootjad on rakendanud kõnealuste surveseadmete ja -seadmestike suhtes nõuete-kohaseid vastavushindamismenetlusi. Seepärast tuleks sätestada, et importijad tagavad nende poolt turule lastavate surveseadmete ja -seadmestike vastavuse käesoleva direktiivi nõuetele ning et nad ei lase turule surveseadmeid ja -seadmestikke, mis sellistele nõuetele ei vasta või mis on ohtlikud. Samuti tuleks sätestada importijatele kohustus tagada, et vastavushindamismenetlus on läbi viidud ja et surveseadme või seadmestiku märgistus ning tootja koostatud dokumentatsioon on pädevatele riiklikele asutustele kontrollimiseks kättesaadav.
- (22) Surveseadmete või -seadmestike turule laskmisel peaks iga importija märkima surveseadmetele või -seadmestikele oma nime, registreeritud ärinime või registreeritud kaubamärgi ja postiaadressi, millel temaga saab ühendust võtta. Erandid tuleks ette näha juhtudeks, kui surveseadmete või -seadmestike suurus või laad seda ei võimalda. See hõlmab ka juhud, kui importija peaks avama pakendi, et lisada surveseadmele või -seadmestikule oma nimi ja aadress.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 196, 16.8.1967, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT L 353, 31.12.2008, lk 1).

- (23) Levitaja teeb surveseadmed või -seadmestikud turul kättesaadavaks pärast seda, kui tootja või importija on need turule lasknud, ja tegutseb hoolikalt tagamaks, et surveseadmete või -seadmestike käitlemine tema poolt ei mõjuta negatiivselt surveseadmete või -seadmestike käesoleva direktiivi nõuetele vastavust.
- (24) Kui ettevõtja laseb surveseadmed või -seadmestikud turule oma nime või kaubamärgi all või muudab surveseadmeid või -seadmestikke selliselt, et see võiks mõjutada nende vastavust käesoleva direktiivi nõuetele, tuleks teda käsitada tootjana ja talle peaks laienema tootja kohustused.
- (25) Turuga lähedalt seotuna peaksid levitajad ja importijad olema kaasatud pädevate riiklike asutuste turujärelevalvesse ning nad peaksid olema valmis selles aktiivselt osalema, andes kõnealustele pädevatele asutustele asjaomaste surveseadmete või -seadmestikega seotud kogu vajaliku teabe.
- (26) Surveseadmete ja -seadmestike jälgitavuse tagamine kogu turustusahelas aitab lihtsustada ja tõhustada turujärelevalvet. Tõhus jälgimise süsteem lihtsustab turujärelevalveasutuste tööd mittevastavuses olevate surveseadmete või -seadmestike turul kättesaadavaks tegemise eest vastutava ettevõtja kindlakstegemisel.
- (27) Käesoleva direktiivi kohaselt teiste ettevõtjate tuvastamiseks nõutava teabe säilitamisel ei tohiks ettevõtjatel nõuda selliste ettevõtjatega seotud teabe ajakohastamist, kes on neile surveseadmed või -seadmestikud tarninud või kellele nemad on surveseadmed või -seadmestikud tarninud.
- (28) Käesolev direktiiv peaks piirduma oluliste ohutusnõuetega. Selleks et hõlbustada kõnealustele nõuetele vastavuse hindamist, on vaja sätestada vastavuseeldus surveseadmete või -seadmestike puhul, mis vastavad harmoneeritud standarditele, mis on vastu võetud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1025/2012⁽¹⁾ eesmärgiga üksikasjalikult kirjeldada kõnealuste nõuete tehnilisi spetsifikatsioone, eelkõige seoses surveseadmete ja -seadmestike konstrueerimise, tootmise ja katsetamisega.
- (29) Määruses (EL) nr 1025/2012 on sätestatud menetlus vastuväidete esitamiseks harmoneeritud standarditele, kui need standardid ei rahulda täielikult käesoleva direktiivi nõudeid.
- (30) Surveseadmete tootmine nõuab ohutute materjalide kasutamist. Harmoneeritud standardite puudumisel tuleks määratleda korduvaks kasutamiseks ette nähtud materjalide omadused. Kõnealuste omaduste aluseks peaks olema Euroopa tunnustus materjalidele, kusjuures kõnealuseid tunnustusi väljastaks üks konkreetselt selle jaoks määratud teavitatud asutustest. Euroopa tunnustusega kooskõlas olevate materjalide suhtes peaks kehtima eeldus, et nad vastavad käesoleva direktiivi olulistele ohutusnõuetele.
- (31) Võttes arvesse surveseadmete ja -seadmestike kasutamise seotud ohu olemust ning selleks, et ettevõtjad saaksid tõendada ja pädevad asutused tagada turul kättesaadavaks tehtud surveseadmete ja -seadmestike vastavust olulistele ohutusnõuetele, on vaja sätestada vastavushindamismenetlused. Kõnealuste menetluste väljatöötamisel tuleks silmas pidada surveseadmetega või -seadmestikega seotud ohu taset. Seetõttu peaks iga surveseadmete kategooria jaoks olema asjakohane menetlus või valik erinevaid võrdse rangusega menetlusi. Otsusega nr 768/2008/EÜ on

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1025/2012, mis käsitleb Euroopa standardimist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 89/686/EMÜ ja 93/15/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/9/EÜ, 94/25/EÜ, 95/16/EÜ, 97/23/EÜ, 98/34/EÜ, 2004/22/EÜ, 2007/23/EÜ, 2009/23/EÜ ja 2009/105/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 87/95/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1673/2006/EÜ (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).

sätetatud vastavushindamismenetluste moodulid, alates vähem rangetest kuni väga rangeteni, vastavalt ohutase-mele ja nõutud ohutustasele. Valdkondadevahelise ühtsuse ja üksiklahenduste vältimise eesmärgil tuleks vasta-vushindamise menetlused valida kõnealuste moodulite hulgast. Kõnealustele menetlustele lisatud üksikasjad on põhjendatud surveadmete suhtes nõutava kontrolli laadiga.

- (32) Liikmesriigid peaksid lubama kasutajainspeksioonidel käesoleva direktiivi raames läbi viia teatavaid vastavushin-damise toiminguid. Selleks peaks käesolev direktiiv sätestama liikmesriikidele kriteeriumid kasutajainspeksioonide volitamiseks.
- (33) Teatavate vastavushindamise menetluste korral peaks olema võimalik iga artikli kontrollimine ja testimine teavi-tatud asutuse või kasutajainspeksiooni poolt surveadmete ja -seadmetike lõpphindamise osana. Muudeks juhtu-deks tuleks ette näha kord, millega tagatakse, et teavitatud asutus võib lõpphindamise üle ette teatamata kontroll-käikude vormis järelevalvet teostada.
- (34) Tootjad peaksid koostama ELi vastavusdeklaratsiooni, et anda käesoleva direktiivi kohast teavet surveadmete või -seadmetike vastavuse kohta käesoleva direktiivi ja muude asjaomaste liidu ühtlustamisaktide nõuetele.
- (35) Et tagada turujärelevalve eesmärgil tulemuslik juurdepääs teabele juhtudel, kui surveadmeid või -seadmetikke käsitletakse mitmes liidu ühtlustamisaktis, peaks kõigi kohaldatavate liidu õigusaktide kindlakstegemiseks vajalik teave olema kättesaadav ühises ELi vastavusdeklaratsioonis. Ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks võib ühine ELi vastavusdeklaratsioon olla asjakohastest individuaalsetest vastavusdeklaratsioonidest koostatud toimik.
- (36) Tarbijate, muude kasutajate ja kolmandate isikute tõhusaks kaitseks on vaja kontrollida vastavust olulistele ohutus-nõuetele.
- (37) Surveadmed ja -seadmetikud peaksid üldreeglina kandma CE-märgist. CE-märgis, mis näitab surveadme või -seadmetiku nõuetelevastavust, on kogu vastavushindamist selle laiemas tähenduses hõlmava menetluse nähtav tulem. CE-märgist käsitlevad üldpõhimõtted ja selle suhe muude märgistega on sätestatud määruses (EÜ) nr 765/2008. Käesolev direktiiv peaks sätestama eeskirjad CE-märgise tootele kinnitamise kohta.
- (38) Käesolevas direktiivis määratletud surveadmetele, mis kätkevad endas üksnes vähest surveohtu ja mille puhul ei ole sertifitseerimismenetlused seega põhjendatud, ei tohiks CE-märgist kinnitada.
- (39) Käesolevas direktiivis sätestatud teatavate vastavushindamismenetluste puhul on vajalik liikmesriikide poolt komis-jonile teavitatud vastavushindamisasutuste sekkumine.
- (40) Kogemus on näidanud, et direktiivis 97/23/EÜ sätestatud kriteeriumid, mida vastavushindamisasutused peavad täitma, et neist saaks komisjoni teavitada, ei ole piisavad kõnealuste asutuste ühtlaselt kõrgetasemeliseks toimimi-seks kogu liidus. Siiski on oluline, et kõik vastavushindamisasutused täidaksid oma funktsioone samal tasemel ja õiglase konkurentsi tingimustes. Selleks on vaja kehtestada kohustuslikud nõuded vastavushindamisasutustele, kes soovivad teavitamist, et osutada vastavushindamisteenuseid.
- (41) Kui vastavushindamisasutus tõendab vastavust harmoneeritud standardites sätestatud kriteeriumidele, tuleks eeldada, et ta vastab käesolevas direktiivis sätestatud asjakohastele nõuetele.

- (42) Vastavushindamise kvaliteedi ühtlase taseme tagamiseks tuleb samuti kehtestada nõuded teavitavatele asutustele ja teistele vastavushindamisasutuste hindamisse, teavitamisse ja järelevalvesse kaasatud asutustele.
- (43) Käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi tuleks täiendada määrusega (EÜ) nr 765/2008 ette nähtud akrediteerimisüsteemiga. Kuna akrediteerimine on vastavushindamisasutuse pädevuse kontrollimise põhiline vahend, siis tuleks seda kasutada ka teavitamise eesmärgil.
- (44) Määrusega (EÜ) nr 765/2008 ettenähtud läbipaistev akrediteerimine, mis tagab vastavussertifikaatide usaldusväärsuse vajaliku taseme, peaks kujunema kogu liidus riiklike asutuste jaoks eelistatuimaks vahendiks, millega tõendada vastavushindamisasutuste tehnilist pädevust. Riiklikud asutused võivad siiski olla seisukohal, et neil on asjakohased vahendid, et kõnealune hindamine ise läbi viia. Tagamiseks teiste riiklike asutuste läbiviidud hindamiste piisav usaldusväärsus, tuleks neil sellisel juhul esitada komisjonile ja teistele liikmesriikidele dokumentaalsed tõendid selle kohta, et hinnatud vastavushindamisasutused täidavad asjakohaste õigusaktidega kehtestatud nõudeid.
- (45) Vastavushindamisasutused kasutavad tihti mõne vastavushindamistoimingu täitmiseks alltöövõtjaid või tütarettevõtjaid. Liidu turule lastavate surveseadmete ja -seadmetike nõutava kaitsetaseme tagamiseks on oluline, et vastavushindamisse kaasatud alltöövõtjad ja tütarettevõtjad vastaksid seoses vastavushindamise ülesannete täitmisega samadele nõuetele kui teavitatud asutused. Seega on oluline, et teavitatavate asutuste pädevuse ja tegevuse hindamine ning juba teavitatud asutuste järelevalve hõlmaks ka alltöövõtjate ja tütarettevõtjate tegevust.
- (46) Teavitamismenetluse tõhusust ja läbipaistvust tuleb suurendada ning eelkõige kohandada seda uute tehnoloogiatega, et luua elektroonilise teavitamise võimalus.
- (47) Kuna vastavushindamisasutused võivad pakkuda oma teenuseid kogu liidus, peaks teistel liikmesriikidel ja komisjonil olema võimalus esitada teavitatud asutuse kohta vastuväiteid. Seega on oluline ette näha ajavahemik, mille jooksul saaks selgitada kõik võimalikud vastavushindamisasutuste pädevust puudutavad kahtlused või probleemid, enne kui nad alustavad tegevust teavitatud asutustena.
- (48) Konkurentsivõime tõstmise eesmärgil on ülioluline, et vastavushindamisasutused kohaldaksid vastavushindamise menetlusi ilma ettevõtjaid liigselt koormamata. Samal põhjusel ja ettevõtjate võrdse kohtlemise tagamiseks tuleb tagada vastavushindamise menetluste tehnilise rakendamise järjekindlus. Seda on võimalik kõige paremini saavutada vastavushindamisasutuste vahelise asjakohase koordineerimise ja koostöö kaudu.
- (49) Liikmesriigid peaksid võtma kõik asjakohased meetmed tagamaks, et surveseadmeid ja -seadmetikke võib turule lasta ainult siis, kui need nõuetekohase säilitamise ning eesmärgipärase kasutamise korral või põhjendatult eeldatavate kasutustingimuste kohaselt ei ohusta inimeste tervist ega ohutust. Surveseadmeid ja -seadmetikke tuleks käsitada käesolevas direktiivis sätestatud olulistele ohutusnõuetele mittevastavatena ainult põhjendatult eeldatavate kasutustingimuste kohaselt, see tähendab siis, kui selline kasutus tuleneb inimeste seaduskuulekast ja kergesti prognoositavast käitumisest.
- (50) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamistulemuste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (51) Nende rakendusaktide vastuvõtmiseks, millega kohustatakse teavitavat liikmesriiki võtma vajalikke parandusmeetmeid teavitatud asutuste suhtes, mis ei täida või on lakanud täitmast teavituse aluseks olevaid nõudeid, tuleks kasutada nõuandemenetlust.
- (52) Nende rakendusaktide vastuvõtmiseks, mis käsitlevad Euroopa kinnitust vigaste materjalide suhtes ja mille puhul on viide juba avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, tuleks kasutada kontrollimenetlust, sest selline otsus võib mõjutada eeldust, et kohaldatavad olulised nõuded on täidetud.
- (53) Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mis on seotud inimeste tervisele või ohutusele, loomadele või varale ohtu kujutavate, nõuetele vastavate surveseadmete või -seadmetikega, ning kui tungiv kiireloomulisus seda nõuab, peaks komisjon vastu võtma viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.
- (54) Kooskõlas väljakujunenud tavaga võib käesoleva direktiiviga asutatud komitee olla kasulik käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud küsimuste uurimisel, mida võivad kodukorra kohaselt tõstatada komitee eesistuja või liikmesriigi esindaja.
- (55) Kui uuritakse muid kui käesoleva direktiivi rakendamise või rikkumisega seotud küsimusi, näiteks komisjoni eksperdirühmas, peaks Euroopa Parlament saama väljakujunenud tava kohaselt kogu teabe ja dokumentatsiooni ning, kui see on asjakohane, kutse osaleda koosolekutel.
- (56) Komisjon peaks otsustama rakendusaktidega, kas liikmesriikide poolt nõuetele mittevastavate surveseadmete või -seadmetike suhtes võetud meetmed on põhjendatud või mitte, võttes arvesse nende eripära ja jättes kohaldamata määruse (EL) nr 182/2011.
- (57) Selleks, et võtta arvesse esilekerkivaid väga tõsiseid turvalisusega seotud põhjuseid, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte seoses surveseadmete või -seadmetike liigituse muudatustega. Liigituse muutmise aluseks peaks iga juhtumi puhul olema asjakohane tõendusmaterjal ja põhjendus. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil.
- (58) Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (59) Direktiivis 97/23/EÜ on sätestatud üleminekukord, mis võimaldab kasutusele võtta surveseadmeid ja -seadmetikke, mis vastavad direktiivi 97/23/EÜ jõustumise ajal kehtinud siseriiklikele õigusaktidele. Õiguskindluse tagamiseks tuleb nimetatud üleminekukord näha ette ka käesolevas direktiivis.
- (60) On vaja sätestada mõistlik üleminekukord, mis võimaldaks, ilma et tuleks järgida täiendavaid nõudeid toodetele, teha enne käesoleva direktiivi ülevõtmiseks võetavate riigisiseste meetmete kohaldamise kuupäeva turul kättesaadavaks ja võtta kasutusele surveseadmed ja -seadmetikud, mis on juba turule lastud kooskõlas direktiiviga 97/23/EÜ. Levitajatel peaks seega olema võimalik tarnida turule lastud surveseadmeid ja -seadmetikke, täpsemalt varusid, mis on juba turustusahelas, enne käesoleva direktiivi riigisiseste ülevõtmismetmete kohaldamise kuupäeva.
- (61) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike õigusaktide rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta ning tagama nende eeskirjade jõustumise. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

- (62) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt tagada turulolevate surveeadmete ja -seadmestike vastavus nõuetele, millega tagatakse inimeste tervise ja ohutuse ja koduloomade või vara turvalisuse kõrgetasemelise kaitse ning ühtlasi siseturu toimimine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (63) Kohustus võtta käesolev direktiiv siseriiklikku õigusesse üle peaks piirduma sätetega, mida on võrreldes varasema direktiiviga oluliselt muudetud. Muutmata sätete ülevõtmise kohustus tuleneb varasemast direktiivist.
- (64) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas osutatud direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevaga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse selliste surveeadmete ja -seadmestike projekteerimise, valmistamise ja vastavushindamise suhtes, mille maksimaalne lubatud rõhk PS ületab 0,5 baari.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:
 - a) torudest või torude süsteemist koosnevad magistraalorustikud, mis on kavandatud fluidumi ülekandmiseks seadmest või seadmesse maal või merel, sealhulgas viimane sulgeseadis, mis asub seadme piires, sealhulgas kõik spetsiaalselt nende torustike jaoks kavandatud lisaseadmed; kõnealune väljaarvamine ei kehti standardsete surveeadmete suhtes, mida võib leida rõhu alandamise või kompressorjaamades;
 - b) veevarustus-, veejaotus- ja -tühjendustorustikud ning nende lisaseadised, veesurveorustikud ja -kanalid, hüdroelektrijaama rõhušahtid ning nende lisaseadised;
 - c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/29/EL⁽¹⁾ reguleeritud lihtsad surveanumad;
 - d) nõukogu direktiiviga 75/324/EMÜ⁽²⁾ reguleeritud aerosooliballoonid;
 - e) seadmed, mis on ette nähtud järgmiste õigusaktidega määratletud sõidukite toimimiseks:
 - i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/46/EÜ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/29/EL lihtsate surveanumate turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 96, 29.3.2014, lk 45).

⁽²⁾ Nõukogu 20. mai 1975. aasta direktiiv 75/324/EMÜ aerosooli käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 147, 9.6.1975, lk 40).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT L 263, 9.10.2007, lk 1).

- ii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 167/2013 ⁽¹⁾;
- iii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 168/2013 ⁽²⁾;
- f) seadmed, mis on liigitatud käesoleva direktiivi artikli 13 alusel mitte kõrgemasse kui I kategooriasse ja mis on reguleeritud järgmistele direktiividega:
 - i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/42/EÜ ⁽³⁾;
 - ii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/33/EL ⁽⁴⁾;
 - iii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/35/EL ⁽⁵⁾;
 - iv) nõukogu direktiiv 93/42/EMÜ ⁽⁶⁾;
 - v) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/142/EÜ ⁽⁷⁾;
 - vi) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/34/EL ⁽⁸⁾;
- g) ELi toimimise lepingu artikli 346 lõike 1 punktiga b hõlmatud seadmed;
- h) tuumatehnikas kasutamiseks kavandatud seadmed, mille rike võib põhjustada radioaktiivse lekke;
- i) nafta-, gaasi- või geotermilistel uuringutel ja mäetööstuses ning maa-aluses ladustamises kasutatavad puuraugu kontrollseadmed, mis on kavandatud hoidma või kontrollima puuraugu rõhku; see hõlmab puuraugu suudme sulge- ja regulaarseadet, automaatseid sulgeseadmeid, torustiku kollektoreid ja kõiki nende tootmisetapi seadmeid;
- j) kambritest või masinatest koosnevad seadmed, mille mõõtmed, materjalivalik ja valmistamine põhinevad piisava tugevuse, jäikuse ja stabiilsuse nõuetel eesmärgiga tagada töökindlus staatilisel ja dünaamilisel koormusel ning mille projekteerimise puhul rõhk ei ole oluline faktor. Selliste seadmete hulka võivad kuuluda:
 - i) mootorid, sealhulgas turbiinid ja sisepõlemismootorid;
 - ii) aurumootorid, gaasi-/auruturbiinid, turbogeneraatorid, kompressorid, pumbad ja käivitusseadmed;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. veebruari 2013. aasta määrus (EL) nr 167/2013 põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2013. aasta määrus (EL) nr 168/2013 kahe-, kolme- ja neljarattaliste sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 52).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/42/EÜ, mis käsitleb masinaid ja millega muudetakse direktiivi 95/16/EÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 24).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/33/EL lifte ja lifti ohutusseadiseid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 96, 29.3.2014, lk 251).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/35/EL teatavates pingevahemikes kasutatavate elektriseadmete turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 96, 29.3.2014, lk 357).

⁽⁶⁾ Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiv 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta (EÜT L 169, 12.7.1993, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/142/EÜ küttegaasiseadmete kohta (ELT L 330, 16.12.2009, lk 10).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/34/EL plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavaid seadmeid ja kaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 96, 29.3.2014, lk 309).

- k) kõrgahjud, sealhulgas nende jahutussüsteemid, õhu eelsoojendid, tolmueraldid ja heitgaasipuhastid; redutseerimisahjud, sealhulgas nende jahutussüsteemid, gaasimuundurid ning terase, raua ja värviliste metallide sulatus-, korduvsulatus-, degaseerimis- ja valamistiiglid;
- l) kõrgepinge elektriseadmete, nagu lülite, juhtimisseadmete, transformaatorite ja pöörlevate masinate kaitsekestad;
- m) ülekandesüsteemides, näiteks elektri- ja sidesüsteemides kasutatavad kaablite kaitsetorud ja -kestad;
- n) laevad, raketid, õhusõidukid ja avamere ujuvrajatised, samuti spetsiaalselt nende pardale paigaldamiseks või seal käitamiseks mõeldud seadmed;
- o) surveseadmed, mis koosnevad elastsest kestast, nt rehvid, õhkpadjad, pallid, täispuhutavad paadid ja muud sarnased surveseadmed;
- p) väljalaske ja sisseimemise mürasummutid;
- q) karboniseeritud jookide taara;
- r) jookide transpordiks ja jagamiseks kavandatud anumad, mille rõhu PS ja mahu V korrutis ei ületa 500 baari × L ja maksimaalne lubatud rõhk ei ületa 7 baari;
- s) seadmed, mis on reguleeritud direktiiviga 2008/68/EÜ ja direktiiviga 2010/35/EL, ning seadmed, mis on reguleeritud rahvusvahelise ohtlike kaupade mereveo eeskirjaga ja rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooniga;
- t) radiaatorid ja torud veekuumusüsteemides;
- u) anumad, mis on ette nähtud mahutama vedelikke, mille gaasirõhk on alla 0,5 baari.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „survesead” – surveanum, torustik, ohutus- ja rõhu all olev liseseadis, sealhulgas vajaduse korral survestatud osade külge kinnitatud osad, näiteks äärikud, otsikud, liited, toed, tõstesangad;
- 2) „anum” – anum, sealhulgas selle lisad kuni liitekohani teiste seadmetega, mis on ette nähtud sisaldama rõhu all olevat fluidumit. Anum võib koosneda rohkem kui ühest kambrist;
- 3) „torustik” – torustiku osad, mis on ette nähtud fluidumite transportimiseks, olles kokku ühendatud ja moodustades survesüsteemi. Torustik hõlmab vastavalt vajadusele eelkõige toru või torude, torustike, toruliitmike, kompensaatorite, voolikute või muude survekomponentide süsteemi. Torustikuks loetakse torudest koosnevaid soojusvaheteid, mille otstarve on õhu jahutamine või soojendamine;
- 4) „ohutusseadis” – seadis, mis on ette nähtud surveseadme kaitsmiseks tööparameetrite lubatud piirväärtuste ületamise eest, sealhulgas seadised surve otseseks piiramiseks, näiteks kaitseklapid, kaitsemembraanid, sidestusvardad, juhitud rõhuvabastussüsteemid (*controlled safety pressure relief systems – CSPRS*), ja piiramisseadeldised, mis kas aktiveerivad parandusmeetme või tagavad seiskamise või seiskamise ja sulgemise, näiteks survelülitid või temperatuurilülid või fluidumitaseme lülid ja ohutusmõõtmiste kontroll- ja reguleeriseadeldised (*safety related measurement control and regulation – SRMCR*);

- 5) „lisaseadis” – lisaseadis on kindlat funktsiooni täitev ja rõhu all olev seadis;
- 6) „seadmestik” – tootja poolt mitmest surveseadmest koostatud kogum, mis moodustab ühendatud ja funktsionaalse terviku;
- 7) „rõhk” – atmosfäärirõhu suhtes mõõdetud rõhk, st ülerõhk. Sellest tulenevalt tähistatakse vaakumit negatiivse väärtusega;
- 8) „maksimaalne lubatud rõhk PS” – tootja poolt ettekirjutatud maksimaalne rõhk, mille jaoks seade on kavandatud ning mis on määratud tootja poolt näidatud kohas, kas kaitse- ja/või piiramisseadmete ühenduskohas või seadme peal või kui see pole võimalik, siis mis tahes ettenähtud kohas;
- 9) „maksimaalne/minimaalne lubatud temperatuur TS” – tootja poolt ettekirjutatud maksimaalne/minimaalne temperatuur, mille jaoks seade on kavandatud;
- 10) „maht (V)” – kambri siseruumala, sealhulgas esimese ühenduse või keevise juures olevate otsikute ruumala, välja arvatud püsivate sisedetailide ruumala;
- 11) „nimimõõde (DN)” – suuruse numbriline tähistus, mis on ühine kõigile torujuhtmestiku osadele, välja arvatud komponendid, mille puhul kasutatakse välisdiameetrit või keermesuurst. See on käepärane võrdlusotstarbeline ümmargune number, mis on tootmismõõtetega nõrgalt seotud. Nimimõõdet märgitakse tähisega DN, millele järgneb number;
- 12) „fluidum” – gaas, vedelik või aur puhta faasina või nende segu. Fluidumis võib sisalduda ka tahke aine osakesi;
- 13) „püsiliited” – liited, mida saab lahti ühendada vaid purustusmeetodeid kasutades;
- 14) „Euroopa tunnustus materjalidele” – tehniline dokument, mis määratleb materjalide omadused, mis on mõeldud mitmekordseks kasutamiseks ühtlustatud standarditega reguleerimata surveseadmete tootmiseks;
- 15) „turul kättesaadavaks tegemine” – surveseadme või -seadmestiku tasu eest või tasuta tarnimine liidu turule kaubandustegevuse käigus kas turustamiseks või kasutamiseks;
- 16) „turule laskmine” – surveseadme või -seadmestiku esmakordselt liidu turul kättesaadavaks tegemine;
- 17) „kasutuselevõtt” – surveseadme või -seadmestiku esmakordne kasutamine kasutaja poolt;
- 18) „tootja” – füüsiline või juriidiline isik, kes valmistab surveseadme või -seadmestiku või kes laseb surveseadme või -seadmestiku projekteerida või valmistada ja kes turustab seda surveseadet või -seadmestikku oma nime või kaubamärgi all või kasutab seda oma tarbeks;
- 19) „volitatud esindaja” – liidus asuv füüsiline või juriidiline isik, kes on saanud tootjalt kirjaliku volituse tegutseda tema nimel seoses kindlaksmääratud ülesannetega;
- 20) „importija” – liidus asuv füüsiline või juriidiline isik, kes laseb surveseadme või -seadmestiku kolmandast riigist liidu turule;

- 21) „levitaja” – füüsiline või juriidiline isik tarneahelas, välja arvatud tootja või importija, kes teeb surveeadme või -seadmestiku turul kättesaadavaks;
- 22) „ettevõtja” – tootja, volitatud esindaja, importija ja levitaja;
- 23) „tehniline spetsifikatsioon” – dokument, milles nähakse ette surveeadmele või -seadmestikule esitatavad tehnilised nõuded;
- 24) „harmoneeritud standard” – harmoneeritud standard määruse (EL) nr 1025/2012 artikli 2 punkti 1 alapunktis c määratletud tähenduses;
- 25) „akrediteerimine” – akrediteerimine määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 2 punktis 10 määratletud tähenduses;
- 26) „riiklik akrediteerimisasutus” – riiklik akrediteerimisasutus määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 2 punktis 11 määratletud tähenduses;
- 27) „vastavushindamine” – menetlus, mille käigus hinnatakse, kas surveeadme või -seadmestikuga seotud käesoleva direktiivi olulised ohutusnõuded on täidetud;
- 28) „vastavushindamisasutus” – asutus, kes teostab vastavushindamistoiminguid, sealhulgas kalibreerib, testib, sertifitseerib ja kontrollib;
- 29) „tagasivõtmine” – meede, mille eesmärk on võtta turult tagasi surveeadme või -seadmestik, mis on seal juba tarbijate ja muude kasutajate jaoks kättesaadavaks tehtud;
- 30) „kõrvaldamine” – meede, mille eesmärk on takistada tarneahelas oleva surveeadme või -seadmestiku turul kättesaadavaks tegemist;
- 31) „CE-märgis” – märgis, millega tootja kinnitab, et surveeadme või -seadmestik vastab märgise tootele paigaldamist sätestavate liidu ühtlustamisaktide alusel kohaldatavatele nõuetele;
- 32) „liidu ühtlustamisaktid” – toodete turustuse tingimusi ühtlustavad liidu õigusaktid.

Artikkel 3

Turul kättesaadavaks tegemine ja kasutuselevõtt

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et surveeadmeid ja -seadmestikke võib turul kättesaadavaks teha ja kasutusele võtta ainult siis, kui need nõuetekohase paigaldamise ja hooldamise ning ettenähtud otstarbel kasutamise korral vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.
2. Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide õigust sätestada nõudeid, mida nad peavad vajalikuks, et tagada inimeste ja eelkõige töötajate kaitse kõnealuste surveeadmete või -seadmestike kasutamise korral, tingimusel et see ei tähenda, et surveeadmeid või -seadmestikke muudetakse käesolevas direktiivis määratlemata viisil.
3. Liikmesriigid ei takista käesolevale direktiivile mittevastavate surveeadmete või -seadmestike esitlemist messidel, näitustel, esitlemistel või muudel sarnastel üritustel, tingimusel et nähtaval sildil on selgelt osutatud, et selliseid surveeadmeid või -seadmestikke ei või turul kättesaadavaks teha ega kasutusele võtta enne, kui need on vastavusse viidud. Esitlemiste ajal tuleb inimeste ohutuse tagamiseks võtta asjakohaseid ohutusmeetmeid vastavalt kõigile kõnealuse liikmesriigi pädeva asutuse poolt sätestatud nõuetele.

Artikkel 4

Tehnilised nõuded

1. Järgmised surveeadmed peavad vastama I lisa sätestatud olulistele ohutusnõuetele:
 - a) muud kui punktis b osutatud anumad järgmise jaoks:
 - i) gaasid, vedelgaasid, surve all lahustatud gaasid, aurud ja ka need vedelikud, mille aururõhk maksimaalsel lubatud temperatuuril on normaalsest atmosfäärirõhust (1 013 mbar) järgmistes piirides üle 0,5 baari kõrgem:
 - 1. grupi fluidumid, mille maht on üle 1 liitri ning rõhu PS ja mahu V korrutis on üle 25 baari \times L, või mille rõhk PS on üle 200 baari (II lisa tabel 1);
 - 2. grupi fluidumid, mille maht on üle 1 liitri ning rõhu PS ja mahu V korrutis on üle 50 baari \times L, või mille rõhk PS on üle 1 000 baari, ning kõik käsitulekustutid ja hingamisaparaatide balloonid (II lisa tabel 2);
 - ii) vedelikud, mille aururõhk maksimaalsel lubatud temperatuuril ei ole normaalsest atmosfäärirõhust (1 013 mbar) järgmistes piirides üle 0,5 baari kõrgem:
 - 1. grupi fluidumid, mille maht on üle 1 liitri ning rõhu PS ja mahu V korrutis on üle 200 baari \times L, või mille rõhk PS on üle 500 baari (II lisa tabel 3);
 - 2. grupi fluidumid, mille rõhk PS on üle 10 baari ning rõhu PS ja mahu V korrutis on üle 10 000 baari \times L, või mille rõhk PS on üle 1 000 baari (II lisa tabel 4);
 - b) leegiga või muul moel kuumutatavad üle kuumeneda võivad surveeadmed, mis on mõeldud auru või ülekuumendatud vee tootmiseks temperatuuril üle 110 °C, mille maht on üle 2 liitri, ja kõik keedukatlad (II lisa tabel 5);
 - c) torustik, mis on ette nähtud järgmise jaoks:
 - i) gaasid, vedelgaasid, surve all lahustatud gaasid, aurud ja vedelikud, mille aururõhk maksimaalsel lubatud temperatuuril on normaalsest atmosfäärirõhust (1 013 mbar) järgmistes piirides üle 0,5 baari kõrgem:
 - 1. grupi fluidumid, mille nimimõõde DN on üle 25 (II lisa tabel 6);
 - 2. grupi fluidumid, mille nimimõõde DN on üle 32 ning rõhu PS ja nimimõõde DN korrutis on üle 1 000 baari (II lisa tabel 7);
 - ii) vedelikud, mille aururõhk maksimaalsel lubatud temperatuuril ei ole normaalsest atmosfäärirõhust (1 013 mbar) järgmistes piirides üle 0,5 baari kõrgem:
 - 1. grupi fluidumid, mille nimimõõde DN on üle 25 ning rõhu PS ja nimimõõde DN korrutis on üle 2 000 baari (II lisa tabel 8);
 - 2. grupi fluidumid, mille rõhk PS on üle 10 baari, nimimõõde DN üle 200 ning rõhu PS ja nimimõõde DN korrutis on üle 5 000 baari (II lisa tabel 9);
 - d) ohutus- ja lisaseadised, mis on ette nähtud punktidega a, b ja c reguleeritud seadmete jaoks, sealhulgas juhul, kui kõnealused seadmed kuuluvad seadmestiku koosseisu.

2. Järgmised seadmestikud, mis hõlmavad vähemalt ühte lõikega 1 reguleeritud surveseadet, peavad vastama I lisa sätestatud olulistele ohutusnõuetele:

- a) temperatuuril üle 110 °C auru või ülekuumendatud vee tootmiseks ettenähtud seadmestikud, mis sisaldavad vähemalt ühte leegiga või muul moel kuumutatavat surveseadet, mis võib üle kuumeneda;
- b) muud kui punktis a osutatud seadmestikud, kui tootja näeb ette nende turul kättesaadavaks tegemise ja kasutuselevõtmise seadmestikena.

Erandina esimesest lõigust peavad seadmestikud, mis on ette nähtud kuuma vee tootmiseks temperatuuril alla 110 °C, mida köetakse käsitsi tahkekütustega ja mille PS × V on üle 50 baari × L, vastama I lisa punktides 2.10, 2.11, 3.4 ning punkti 5 alapunktides a ja d osutatud olulistele ohutusnõuetele.

3. Surveseadmed ja -seadmestikud, mis on vastavalt lõike 1 punktides a, b ja c ning lõikes 2 esitatud piiridest allpool või nendega võrdsed, tuleb turvalise kasutamise tagamiseks projekteerida ja toota liikmesriigi hea inseneritava kohaselt. Surveseadmetega ja -seadmestikega peavad olema kaasas piisavad kasutusjuhised.

Ilma et see piiraks muude märgise tootele paigaldamist sätestavate liidu ühtlustamisaktide kohaldamist, ei tohi kõnealused seadmed või -seadmestikud kanda artiklis 18 osutatud CE-märgist.

Artikkel 5

Vaba liikumine

1. Liikmesriigid ei keela, piira ega takista survest tuleneva ohu alusel surveseadmete või -seadmestike turul kättesaadavaks tegemist või kasutuselevõtmist tootja poolt määratletud tingimustel, kui need seadmed või seadmestikud vastavad käesolevale direktiivile.

Liikmesriigid ei keela, piira ega takista survest tuleneva ohu alusel artikli 4 lõikele 3 vastavate surveseadmete või -seadmestike turul kättesaadavaks tegemist või kasutuselevõtmist.

2. Kui liikmesriik on määranud kasutajainspeksiooni vastavalt artiklis 25 sätestatud nõuetele, ei tohi ta survest tuleneva ohu tõttu keelata, piirata või takistada surveseadmete või -seadmestike turuleviimist või kasutuselevõtmist artiklis 16 ettenähtud tingimustel, kui nende seadmete ja seadmestike vastavust on artiklis 25 sätestatud nõuete alusel hinnanud teise liikmesriigi poolt määratud kasutajainspeksioon.

3. Liikmesriigid võivad nõuda surveseadmete ja -seadmestike ohutu ja nõuetekohase kasutamise tagamiseks vajalikul määral I lisa punktides 3.3 ja 3.4 toodud teabe esitamist liidu ametlikus keeles või ametlikes keeltes, mis võib olla määratletud selle liikmesriigi poolt, kus seade või seadmestik turul kättesaadavaks tehakse.

2. PEATÜKK

ETTEVÕTJATE KOHUSTUSED

Artikkel 6

Tootjate kohustused

1. Tootjad tagavad artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveseadmete või -seadmestike turule laskmisel või neid oma tarbeks kasutades, et need on projekteeritud ja toodetud kooskõlas I lisa sätestatud olulistele ohutusnõuetele.

Tootjad tagavad artikli 4 lõikes 3 osutatud surveseadmete või -seadmestike turule laskmisel või neid oma tarbeks kasutades, et need on projekteeritud ja toodetud liikmesriigi hea inseneritava kohaselt.

2. Tootjad koostavad artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveseadmete või -seadmestike kohta III lisas osutatud tehnilise dokumentatsiooni ja teostavad või lasevad teostada artiklis 14 osutatud asjakohase vastavushindamismenetluse.

Kui käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud menetlusega on tõendatud artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveseadme või -seadmestiku vastavus asjakohastele nõuetele, koostavad tootjad ELi vastavusdeklaratsiooni ning kinnitavad tootele CE-märgise.

3. Tootjad säilitavad tehnilist dokumentatsiooni ja ELi vastavusdeklaratsiooni 10 aasta jooksul pärast surveseadme või -seadmestiku turule laskmist.

4. Tootjad tagavad menetluste olemasolu seeriatoodangu vastavuse säilimiseks käesoleva direktiivi nõuetele. Arvesse võetakse muudatusi surveseadme või -seadmestiku kavandis või omadustes ja muudatusi neis harmoneeritud standardites või muudes tehnilistes spetsifikatsioonides, mille põhjal surveseadme või -seadmestiku vastavust kinnitatakse.

Kui seda peetakse seoses surveseadmest või -seadmestikust tuleneva ohuga vajalikuks, teevad tootjad tarbijate ja muude kasutajate tervise ja ohutuse kaitsmiseks turul kättesaadavaks tehtud surveseadmete või -seadmestike pistelist kontrolli, uurivad mittevastavate surveseadmete ja -seadmestike kohta esitatud kaebusi ja selliste seadmete tagasivõtmisi ning vajadusel registreerivad need kaebused, ja teavitavad levitajaid igast sellisest järelevalvemeetmest.

5. Tootjad tagavad, et nende surveseadmed või -seadmestikud kannavad tüübi-, partii- või seerianumbrit või muud märget, mis võimaldaks neid tuvastada, või kui seadme või seadmestiku suurus või laad seda ei võimalda, siis tagavad tootjad, et nõutud teave on pakendil või seadmega kaasas olevas dokumendis.

6. Tootjad märgivad surveseadmele või -seadmestikule oma nime, registreeritud ärinime või registreeritud kaubamärgi ja ühenduse võtmiseks kasutatava postiaadressi või, kui see ei ole võimalik, surveseadme või -seadmestiku pakendile või seadmega kaasas olevasse dokumenti. Aadress osutab üheleainsale kohale, kus tootjaga saab ühendust võtta. Kontaktandmed esitatakse keeles, mis on tarbijate, muude kasutajate ja turujärelevalveasutuste jaoks kergesti arusaadav.

7. Tootjad tagavad, et artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveseadmetega või -seadmestikega on kaasas I lisa punktide 3.3 ja 3.4 kohased juhised ja ohutusala teave asjaomase liikmesriigi poolt määratletud keeles, mis on tarbijate ja muude kasutajate jaoks kergesti arusaadav. Sellised juhised ja ohutusala teave on selged, arusaadavad ja mõistetavad.

Tootjad tagavad, et artikli 4 lõikes 3 osutatud surveseadmetega või -seadmestikega on kaasas artikli 4 lõike 3 kohased juhised ja ohutusala teave asjaomase liikmesriigi poolt määratletud keeles, mis on tarbijate ja muude kasutajate jaoks kergesti arusaadav. Sellised juhised ja ohutusala teave on selged, arusaadavad ja mõistetavad.

8. Tootjad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et surveseade või -seadmestik, mille nad on turule lasknud, ei vasta käesolevale direktiivile, võtavad viivitamatult vajalikud parandusmeetmed kõnealuse surveseadme või -seadmestiku vastavusse viimiseks või asjakohasel juhul selle kõrvaldamiseks või tagasivõtmiseks. Lisaks, kui surveseade või -seadmestik kujutab endast ohtu, teavitavad tootjad sellest viivitamatult nende liikmesriikide pädevaid asutusi, mille turul nad kõnealuse surveseadme või -seadmestiku kättesaadavaks tegid, esitades üksikasjad eelkõige mittevastavuse ja võetud parandusmeetmete kohta.

9. Tootjad esitavad pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel talle surveeadme või -seadmestiku käesolevale direktiivile vastavust tõendava kogu teabe ja dokumentatsiooni keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav. Nimetatud teabe ja dokumentatsiooni võib esitada paberil või elektroonilises vormis. Nad teevad nimetatud asutusega viimase nõudmisel koostööd kõigis nende poolt turule lastud surveeadme või -seadmestiku põhjustatud ohtude kõrvaldamiseks võetud meetmetes.

Artikkel 7

Volitatud esindajad

1. Tootja võib kirjaliku volituse alusel määrata volitatud esindaja.

Artikli 6 lõikes 1 sätestatud kohustused ja artikli 6 lõikes 2 osutatud tehnilise dokumentatsiooni koostamise kohustus ei kuulu volitatud esindaja ülesannete hulka.

2. Volitatud esindaja täidab ülesandeid tootjalt saadud volituste piires. Volitus võimaldab volitatud esindajal teha vähemalt järgmist:

- a) säilitada ELi vastavusdeklaratsiooni ja tehnilist dokumentatsiooni riiklikele turujärelevalveasutustele kättesaadavana 10 aasta jooksul pärast seda, kui surveeadme või -seadmestik on turule lastud;
- b) esitada pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel talle surveeadme või -seadmestiku vastavust tõendav kogu teave ja dokumentatsioon;
- c) teha pädevate riiklike asutustega viimaste nõudmisel koostööd seoses kõigi volitatud esindaja volitustega hõlmatud surveeadmete või -seadmestike põhjustatud ohtude kõrvaldamiseks võetavate meetmetega.

Artikkel 8

Importijate kohustused

1. Importijad lasevad turule üksnes nõuetele vastavaid surveeadmeid või -seadmestikke.

2. Enne artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveeadmete või -seadmestike turule laskmist tagavad importijad, et tootja on vastavalt artiklile 14 teostanud asjakohase vastavushindamismenetluse. Nad tagavad, et tootja on koostanud tehnilise dokumentatsiooni, et surveeadme või -seadmestik kannab CE-märgist ja et sellega on kaasas I lisa punktide 3.3 ja 3.4 kohased juhised ja ohutusala teave ning et tootja on täitnud artikli 6 lõigetes 5 ja 6 sätestatud nõuded.

Enne artikli 4 lõikes 3 osutatud surveeadmete või -seadmestike turule laskmist tagavad importijad, et tootja on koostanud tehnilise dokumentatsiooni ning et surveeadmega või -seadmestikuga on kaasas piisavad kasutusjuhendid ning et tootja on täitnud artikli 6 lõigetes 5 ja 6 sätestatud nõuded.

Kui importija arvab või tal on põhjust uskuda, et surveeadme või -seadmestik ei vasta I lisa sätestatud olulistele ohutusnõuetele, ei lase ta surveeadet või -seadmestikku turule enne, kui see on vastavusse viidud. Lisaks teavitab importija tootjat ja turujärelevalveasutusi, kui surveeadme või -seadmestik kujutab endast ohtu.

3. Importijad märgivad surveeadmele või -seadmestikule oma nime, registreeritud ärinime või registreeritud kaubamärgi ja ühenduse võtmiseks kasutatava postiaadressi või, kui see ei ole võimalik, seadme või seadmestiku pakendile või seadmega kaasasolevasse dokumenti. Kontaktandmed esitatakse keeles, mis on tarbijate, muude kasutajate ja turujärelevalveasutuste jaoks kergesti arusaadav.

4. Importijad tagavad, et artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveeadmega või -seadmestikuga on kaasas I lisa punktide 3.3 ja 3.4 kohased juhised ja ohutusalane teave asjaomase liikmesriigi poolt määratletud keeles, mis on tarbijate ja muude kasutajate jaoks kergesti arusaadav.

Importijad tagavad, et artikli 4 lõikes 3 osutatud surveeadmega või -seadmestikuga on kaasas juhised ja ohutusalane teave asjaomase liikmesriigi poolt määratletud keeles, mis on tarbijate ja muude kasutajate jaoks kergesti arusaadav.

5. Importijad tagavad, et sel ajal, kui artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveeadme või -seadmestik on nende vastutusel, ei ohusta selle ladustamise või transpordi tingimused nende vastavust I lisa sätestatud olulistele ohutusnõuetele.

6. Kui seda peetakse seoses surveeadmest või -seadmestikust tuleneva ohuga vajalikuks, teevad importijad tarbijate ja muude kasutajate tervise ja ohutuse kaitsmiseks turul kättesaadavaks tehtud surveeadmete ja -seadmestike pistelist kontrolli, uurivad mittevastavate surveeadmete või -seadmestike kohta esitatud kaebusi ja selliste seadmete tagasivõtmise ning vajadusel registreerivad need kaebused, ja teavitavad levitajaid igast sellisest järelevõtmest.

7. Importijad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et surveeadme või -seadmestik, mille nad on turule lasknud, ei vasta käesolevale direktiivile, võtavad viivitamatult vajalikud parandusmeetmed kõnealuse surveeadme või -seadmestiku vastavusse viimiseks või asjakohasel juhul selle kõrvaldamiseks või tagasivõtmiseks. Lisaks, kui surveeadme või -seadmestik kujutab endast ohtu, teavitavad importijad sellest viivitamatult nende liikmesriikide pädevaid asutusi, mille turul nad surveeadme või -seadmestiku kättesaadavaks tegid, esitades üksikasjad eelkõige mittevastavuse ja võetud parandusmeetmete kohta.

8. Importijad hoiavad 10 aasta jooksul pärast surveeadme või -seadmestiku turule laskmist turujärelevaasutuste jaoks kättesaadavana ELi vastavusdeklaratsiooni koopia ning tagavad, et tehniline dokumentatsioon oleks kõnealustele asutustele viimaste nõudmisel kättesaadav.

9. Importijad esitavad pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel talle surveeadme või -seadmestiku vastavust tõendava kogu teabe ja dokumentatsiooni keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav. Nimetatud teabe ja dokumentatsiooni võib esitada paberil või elektroonilises vormis. Nad teevad nimetatud asutusega viimase nõudmisel koostööd seoses kõigi nende poolt turule lastud surveeadme või -seadmestiku põhjustatud ohtude kõrvaldamiseks võetavate meetmetega.

Artikkel 9

Levitajate kohustused

1. Surveeadme või -seadmestiku turul kättesaadavaks tegemisel järgivad levitajad hoolikalt käesoleva direktiivi nõudeid.

2. Enne artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveeadmete või -seadmestike turul kättesaadavaks tegemist kontrollivad levitajad, et surveeadme või -seadmestik kannab CE-märgist, et sellega on kaasas nõutud dokumendid ning I lisa punktide 3.3 ja 3.4 kohased juhised ja ohutusalane teave keeles, millest saavad kergesti aru selle liikmesriigi tarbijad ja muud kasutajad, mille turul surveeadme või -seadmestik kättesaavaks tehakse, ning et tootja ja importija on täitnud vastavalt artikli 6 lõigetes 5 ja 6 ning artikli 8 lõikes 3 sätestatud nõuded.

Kui levitaja arvab või tal on põhjust uskuda, et surveeadme või -seadmestik ei vasta I lisa sätestatud olulistele ohutusnõuetele, ei tee ta surveeadmet või -seadmestiku turul kättesaadavaks enne, kui see on vastavusse viidud. Lisaks teavitab levitaja tootjat või importijat ja turujärelevaasutusi, kui surveeadme või -seadmestik kujutab endast ohtu.

Enne artikli 4 lõikes 3 osutatud surveeadmete või -seadmestike turul kättesaadavaks tegemist kontrollivad levitajad, et kõnealuse surveeadme või -seadmestikuga on kaasas piisavad kasutusjuhendid keeles, millest saavad kergesti aru selle liikmesriigi tarbijad ja muud kasutajad, mille turul kõnealune surveeadme või -seadmestik kättesaadavaks tehakse, ning et tootja ja importija on täitnud vastavalt artikli 6 lõigetes 5 ja 6 ning artikli 8 lõikes 3 sätestatud nõuded.

3. Levitajad tagavad, et sel ajal, kui artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveeadme või -seadmestik on nende vastutusel, ei ohusta selle ladustamise või transpordi tingimused selle vastavust I lisas sätestatud olulistele ohutusnõuetele.

4. Levitajad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et surveeadme või -seadmestik, mille nad on turul kättesaadavaks teinud, ei vasta käesolevale direktiivile, tagavad, et võetakse vajalikud parandusmeetmed kõnealuse surveeadme või -seadmestiku vastavusse viimiseks või asjakohasel juhul selle kõrvaldamiseks või tagasivõtmiseks. Lisaks, kui surveeadme või -seadmestik kujutab endast ohtu, teavitavad levitajad sellest viivitamatult nende liikmesriikide pädevaid asutusi, mille turul nad surveeadme või -seadmestiku kättesaadavaks tegid, esitades üksikasjad eelkõige mittevastavuse ja võetud parandusmeetmete kohta.

5. Levitajad esitavad pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel talle surveeadme või -seadmestiku vastavust tõendava kogu teabe ja dokumentatsiooni. Nimetatud teabe ja dokumentatsiooni võib esitada paberil või elektroonilises vormis. Nad teevad nimetatud asutusega viimase nõudmisel koostööd seoses kõigi nende poolt turul kättesaadavaks tehtud surveeadme või -seadmestiku põhjustatud ohtude kõrvaldamiseks võetavate meetmetega.

Artikkel 10

Juhtumid, millal tootjate kohustusi kohaldatakse importijate ja levitajate suhtes

Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse importijat või levitajat tootjana ning tema suhtes kohaldatakse artiklist 6 tulenevaid tootja kohustusi, kui ta laseb surveeadme või -seadmestiku turule oma nime või kaubamärgi all või muudab juba turule lastud surveeadme või -seadmestiku viisil, mis võib mõjutada selle vastavust käesoleva direktiivi nõuetele.

Artikkel 11

Ettevõtjate tuvastamine

Ettevõtjad esitavad turujärelevalveasutustele nõudmise korral teabe, mille alusel on võimalik tuvastada järgmist:

- a) iga ettevõtja, kes on neile surveeadmeid või -seadmestikke tarninud;
- b) iga ettevõtja, kellele nemad on surveeadmeid või -seadmestikke tarninud.

Ettevõtjad peavad suutma esitada esimeses lõigus osutatud teavet 10 aasta jooksul pärast seda, kui neile surveeadmeid või -seadmestikke tarniti, ning 10 aasta jooksul pärast seda, kui nad ise surveeadmeid või -seadmestikke tarnisid.

3. PEATÜKK

SURVESEADMETE JA -SEADMESTIKE VASTAVUS JA LIIGITUS

Artikkel 12

Vastavuseeldus

1. Artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud surveeadmed või -seadmestikud, mis on vastavuses selliste harmoneeritud standardite või nende osadega, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, eeldatakse olevat vastavuses oluliste ohutusnõuetele, mida nimetatud standardid või nende osad käsitlevad ja millele on osutatud I lisas.

2. Surveseadmete või -seadmestike tootmiseks kasutatavaid materjale, mis vastavad Euroopa tunnustusega materjalidele, mille viited on vastavalt artikli 15 lõikele 4 avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, eeldatakse olevat vastavuses I lisa sätestatud kohaldatavate oluliste ohutusnõuetega.

Artikkel 13

Surveseadmete liigitus

1. Artikli 4 lõikes 1 osutatud surveseadmed liigitatakse vastavalt II lisale kategooriatesse ohtlikkuse astme alusel laskuvas järjestuses.

Kõnealuses liigituses jaotatakse fluidumid järgmisesse kahte gruppi:

a) 1. grupp, mis koosneb määruse (EÜ) nr 1272/2008 artikli 2 punktides 7 ja 8 määratletud ainetest ja segudest, mis on liigitatud ohtlikeks vastavalt nimetatud määruse I lisa 2. ja 3. osas sätestatud järgmistele füüsilisele või terviseohu klassidele:

- i) ebapüsivad lõhkeained või lõhkeained, alamklassid 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 ja 1.5;
- ii) tuleohtlikud gaasid, 1. ja 2. kategooria;
- iii) oksüdeerivad gaasid, 1. kategooria;
- iv) tuleohtlikud vedelikud, 1. ja 2. kategooria;
- v) tuleohtlikud vedelikud, 3. kategooria, mille maksimaalne lubatud temperatuur on leekpunktist kõrgem;
- vi) tuleohtlikud tahked ained, 1. ja 2. kategooria;
- vii) isereageerivad ained ja segud, tüüp A–F;
- viii) pürofoorsed vedelikud, 1. kategooria;
- ix) pürofoorsed tahked ained, 1. kategooria;
- x) ained ja segud, mis veega kokkupuutel eraldavad tuleohtlikke gaase, 1., 2. ja 3. kategooria;
- xi) oksüdeerivad vedelikud, 1., 2. ja 3. kategooria;
- xii) oksüdeerivad tahked ained, 1., 2. ja 3. kategooria;
- xiii) orgaanilised peroksiidid, tüüp A–F;
- xiv) äge suukaudne mürgisus, 1. ja 2. kategooria;
- xv) äge nahakaudne mürgisus, 1. ja 2. kategooria;
- xvi) äge mürgisus sissehingamisel, 1., 2. ja 3. kategooria;
- xvii) mürgisus sihtelundi suhtes – ühekordne kokkupuude, 1. kategooria.

1. grupp hõlmab ka aineid ja segusid, mis sisalduvad surveseadmetes, mille maksimaalne lubatud temperatuur ületab fluidumi leekpunkti;
 - b) 2. grupp, mis koosneb ainetest ja segudest, millele punktis a ei osutata.
2. Kui anum koosneb mitmest kambrist, liigitatakse see kõrgeimasse kategooriasse, mis kehtib üksikute kambrite suhtes. Kui kamber sisaldab mitut fluidumit, võetakse liigituse aluseks fluidum, mis vastab kõrgeimale kategooriale.

Artikkel 14

Vastavushindamismenetlused

1. Surveseadme suhtes kohaldatavad vastavushindamismenetlused määratakse kindlaks vastavalt artiklis 13 esitatud kategooriale, kuhu seade kuulub.
2. Erinevate kategooriate puhul kohaldatakse järgmisi vastavushindamismenetlusi:
 - a) I kategooria:
 - moodul A;
 - b) II kategooria:
 - moodul A2;
 - moodul D1;
 - moodul E1;
 - c) III kategooria:
 - moodul B (konstruktsioonitüüp) + D;
 - moodul B (konstruktsioonitüüp) + F;
 - moodul B (tootetüüp) + E;
 - moodul B (tootetüüp) + C2;
 - moodul H;
 - d) IV kategooria:
 - moodul B (tootetüüp) + D;
 - moodul B (tootetüüp) + F;
 - moodul G;
 - moodul H1.

Vastavushindamismenetlused on sätestatud III lisas.

3. Surveseadme suhtes kohaldatakse ühte vastavushindamismenetlustest, mille tootja võib valida vastava kategooria seadmete jaoks ette nähtud menetluste seast. Tootja võib ühtlasi otsustada kohaldada ühte kõrgema kategooria suhtes kohaldatavatest menetlustest, kui see on olemas.

4. Artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktis i, artikli 4 lõike 1 punkti a alapunkti ii esimeses taandes ja artikli 4 lõike 1 punktis b osutatud III ja IV kategooriasse kuuluvate surveseadmete kvaliteedi tagamise menetluste osana võib teavitatud asutus etteteatamata kontrollkäikude ajal võtta tootmis- või laoruumidest seadmete näidiseid, et teha või lasta teha I lisa punktis 3.2. osutatud lõpphindamine. Selleks esitab tootja teavitatud asutusele kavandatud tootmisplaani. Teavitatud asutus teeb esimese tootmisaasta jooksul vähemalt kaks kontrollkäiku. Järgnevate kontrollkäikude sageduse määrab teavitatud asutus moodulite D, E ja H punktis 4.4 sätestatud kriteeriumide alusel ja mooduli H1 punktis 5.4 sätestatud kriteeriumide alusel.

5. Artikli 4 lõike 1 punktis b mooduli H menetluse all osutatud III kategooria anumate ja surveseadmete ühekorde tootmise puhul teeb teavitatud asutus või laseb teha iga seadme lõpphindamise vastavalt I lisa punktile 3.2. Selleks esitab tootja teavitatud asutusele kavandatud tootmisplaani.

6. Artikli 4 lõikes 2 osutatud seadmestike suhtes kohaldatakse üldist vastavushindamismenetlust, mis hõlmab järgmisi hindamisi:

- a) iga seadmestikku moodustava artikli 4 lõikes 1 osutatud surveseadme, mis ei ole eelnevalt vastavushindamismenetlust läbinud ja eraldi CE-märgise saanud, hindamismenetlus määratletakse iga seadme kategooria alusel;
- b) I lisa punktides 2.3, 2.8 ja 2.9 osutatud seadmestiku erinevate osade integreerimise hindamine, mis määratakse kõrgeima kõnealuste seadmete suhtes kohaldatava kategooria alusel, välja arvatud see, mida kohaldatakse ohutusseadiste suhtes;
- c) seadmestiku kaitse hindamine I lisa punktidele 2.10 ja 3.2.3 osutatud lubatud eksploatatsioonipiiride ületamise vastu viiakse läbi kaitstavate seadmete suhtes kehtiva kõrgeima kategooria alusel.

7. Kui see on põhjendatud, võivad pädevad asutused erandina käesoleva artikli lõigetest 1 ja 2 lubada kõnealuses liikmesriigis turul kättesaadavaks teha ja kasutusele võtta artiklis 2 osutatud surveseadmeid ja -seadmestikke, mille suhtes ei ole kohaldatud käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud menetlusi ja mille kasutamine toimub katsetamise huvides.

8. Vastavushindamismenetlustega seotud dokumendid ja kirjad koostatakse selle liikmesriigi ametlikus keeles, milles asub nende vastavushindamismenetluste läbiviimise eest vastutav organ, või nimetatud organi poolt aktsepteeritud keeles.

Artikkel 15

Euroopa tunnustus materjalidele

1. Üks artiklis 20 osutatud spetsiaalselt selle ülesande täitmiseks määratud teavitatud asutustest väljastab ühe või mitme materjalitootja taotluse alusel Euroopa tunnustuse materjalidele. Teavitatud asutus määrab ära ja teostab või korraldab asjakohaste kontrollimiste ja katsetuste teostamise, et tõendada materjalitüüpide vastavust käesoleva direktiivi vastavatele nõuetele. Materjalide puhul, mille kasutamine on tunnustatud ohutuks enne 29. novembrit 1999, arvestab teavitatud asutus kõnealuse vastavuse tõendamisel olemasolevate andmetega.

2. Enne Euroopa materjalide tunnustuse väljastamist teatab teavitatud asutus sellest liikmesriikidele ja komisjonile, saates neile asjakohase teabe. Liikmesriik või komisjon võib kolme kuu jooksul esitada märkusi koos omapoolse põhjendusega. Teavitatud asutus võib välja anda Euroopa tunnustuse materjalidele, võttes arvesse esitatud märkusi.
3. Materjalide Euroopa tunnustuse koopia saadetakse liikmesriikidele, teavitatud asutusele ja komisjonile.
4. Kui Euroopa tunnustus materjalidele vastab nõuetele, mida ta käsitleb ning mis on sätestatud I lisas, siis avaldab komisjon viited kõnealusele tunnustusele. Komisjon ajakohastab selliste tunnustuste loetelu *Euroopa Liidu Teatajas*.
5. Euroopa tunnustuse materjalidele väljastanud teavitatud asutus tühistab kõnealuse tunnustuse, kui selgub, et seda poleks pidanud väljastama või kui materjalitüüp on reguleeritud ühtlustatud standardiga. Ta teatab tunnustuse tühistamisest viivitamata teistele liikmesriikidele, teavitatud asutustele ja komisjonile.
6. Kui liikmesriik või komisjon arwab, et Euroopa tunnustus materjalidele, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ei vasta täielikult olulistele ohutusnõuetele, mida tunnustus käsitleb ja mis on sätestatud I lisas, teeb komisjon rakendusaktide abil otsuse selle kohta, kas selle tunnustuse viited *Euroopa Liidu Teatajast* kustutada või mitte.

Käesoleva lõike esimeses lõikes osutatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 16

Kasutajainspeksioonid

1. Erandina teavitatud asutuste poolt läbiviidavate ülesannete kohta käivatest sätetest võivad liikmesriigid lubada oma territooriumil selliste surveeadmete või -seadmestike turulelaskmist ja kasutajate poolt kasutuselevõtmist, mille vastavust olulistele nõuetele on hinnanud lõike 7 kohaselt määratud kasutajainspeksioon.
2. Surveseadmed ja -seadmestikud, mille vastavust on hinnanud kasutajainspeksioon, ei kanna CE-märgist.
3. Lõikes 1 osutatud surveeadmeid või -seadmestikke võib kasutada üksnes ettevõtetes, mida juhib grupp, mille koosseisu kasutajainspeksioon kuulub. Grupp kohaldab surveeadmete ja -seadmestike projekteerimise, tootmise, inspekteerimise, hoolduse ja kasutamise suhtes ühtset turvapoliitikat.
4. Kasutajainspeksioonid töötavad üksnes grupi heaks, mille koosseisu nad kuuluvad.
5. Kasutajainspeksioonide poolt kohaldatavad vastavushindamismenetlused on III lisas sätestatud moodulid A2, C2, F ja G.
6. Liikmesriigid teatavad teistele liikmesriikidele ja komisjonile kasutajainspeksioonide nimed, millele nad on volitused andnud, ülesanded, mille jaoks need on määratud, ja iga inspeksiooni kohta loetelu ettevõtetest, mis vastavad lõike 3 sätetele.
7. Kasutajainspeksioonide määramisel kohaldavad liikmesriigid artiklis 25 sätestatud nõudeid ja tagavad selle, et grupp, mille koosseisu kasutajainspeksioon kuulub, kohaldab käesoleva artikli lõike 3 teises lauses osutatud kriteeriume.

*Artikkel 17***ELi vastavusdeklaratsioon**

1. ELi vastavusdeklaratsioon kinnitab, et I lisas sätestatud oluliste ohutusnõuete täitmine on tõendatud.
2. ELi vastavusdeklaratsioon järgib IV lisas sätestatud näidise ülesehitust, sisaldab III lisas sätestatud asjakohastes vastavushindamismenetlustes määratletud elemente ning seda ajakohastatakse pidevalt. See tõlgitakse keelde või keeltesse, mida nõuab liikmesriik, kus surveseade või -seadmestik turule lastakse või kättesaadavaks tehakse.
3. Kui surveseadme või -seadmestiku suhtes kohaldatakse rohkem kui üht liidu õigusakti, milles nõutakse ELi vastavusdeklaratsiooni, siis koostatakse kõigi selliste liidu õigusaktide jaoks ühine ELi vastavusdeklaratsioon. Kõnealune deklaratsioon sisaldab teavet asjaomaste liidu õigusaktide kohta, sealhulgas nende avaldamisviiteid.
4. ELi vastavusdeklaratsiooni koostamisega võtab tootja endale vastutuse surveseadme või -seadmestiku vastavuse eest käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.

*Artikkel 18***CE-märgise üldpõhimõtted**

CE-märgise suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklis 30 sätestatud üldpõhimõtteid.

*Artikkel 19***CE-märgise kinnitamise eeskirjad ja tingimused**

1. CE-märgis kinnitatakse nähtaval, loetaval ja kustumatul viisil
 - a) igale artikli 4 lõikes 1 osutatud surveseadme artiklile või selle andmeplaadile;
 - b) igale artikli 4 lõikes 2 osutatud seadmestikule või selle andmeplaadile.

Kui surveseadme või seadmestiku laadist tingituna ei ole võimalik CE-märgist tootele kinnitada või selle püsivust seal ei saa tagada, siis kinnitatakse see toote pakendile ja kaasasolevatele dokumentidele.

Esimese lõike punktides a ja b osutatud seade või seadmestik peab olema terviklik või olekus, mis võimaldab lõpphindamist I lisa punktis 3.2 kirjeldatud viisil.

2. CE-märgist ei ole vaja kinnitada igale üksikule surveseadmele, mis moodustavad seadmestiku. Kui CE-märgist juba kandvad eraldiseisvad surveseadmed ühendatakse seadmestikuks, säilitavad nad kõnealuse märgise.
3. CE-märgis kinnitatakse surveseadmele või -seadmestikule enne selle turule laskmist.
4. CE-märgise järele märgitakse teavitatud asutuse identifitseerimisnumber, kui nimetatud asutus on kaasatud tootmise kontrollietappi.

Teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri kinnitab kas asutus ise või tema juhiste järgi tootja või tema volitatud esindaja.

5. CE-märgise ja vajaduse korral lõikes 4 osutatud identifitseerimisnumbri järele võib lisada muu märgise, mis osutab erilisele ohule või kasutusviisile.
6. Liikmesriigid tuginevad CE-märgist käsitleva korra nõuetekohase kohaldamise tagamiseks olemasolevatele mehhanismidele ja võtavad nimetatud märgise väärkasutamise korral vajalikud meetmed.

4. PEATÜKK

VASTAVUSHINDAMISASUTUSTEST TEAVITAMINE

Artikkel 20

Teavitamine

Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike teavitatud asutustest ja kasutajainspeksioonidest, kes on volitatud täitma vastavushindamisülesandeid vastavalt artiklitele 14, 15 või 16, ning kolmandast isikust organisatsioonidest, keda nad tunnustavad I lisa punktides 3.1.2 ja 3.1.3 osutatud ülesannete täitmiseks.

Artikkel 21

Teavitavad asutused

1. Liikmesriigid määravad teavitava asutuse, kes vastutab vastavushindamisasutuste hindamiseks ja teavitamiseks ning teavitatud asutuste, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide järelevalveks vajalike menetluste kehtestamise ja rakendamise eest, sealhulgas artikli 27 täitmise eest.
2. Liikmesriigid võivad otsustada, et lõikes 1 osutatud hindamist ja järelevalvet teostab määruse (EÜ) nr 765/2008 tähenduses ja sellega kooskõlas riiklik akrediteerimisasutus.
3. Kui teavitav asutus delegerib või annab muul viisil edasi lõikes 1 osutatud hindamis-, teavitamis- või järelevalvetoimingud asutusele, mis ei ole valitsusasutus, peab kõnealune asutus olema juriidiline isik ja täitma *mutatis mutandis* artiklis 22 sätestatud nõudeid. Lisaks peavad kõnealusel asutusel olema kokkulepped oma tegevustest tulenevate kulude katmiseks.
4. Teavitav asutus vastutab täielikult lõikes 3 osutatud asutuse tegevuse eest.

Artikkel 22

Nõuded teavitavatele asutustele

1. Teavitav asutus asutatakse nii, et ei tekiks huvide konflikti vastavushindamisasutustega.
2. Teavitava asutuse tööd korraldatakse ja juhitakse nii, et on tagatud tema objektiivsus ja erapooletus.
3. Teavitava asutuse tööd korraldatakse nii, et kõik vastavushindamisasutusest teavitamisega seotud otsused teevad pädevad isikud, kes ei ole hindamist läbi viinud isikud.
4. Teavitav asutus ei tohi pakkuda ega osutada teenuseid, mida osutavad vastavushindamisasutused, ega ärilisi või konkureerivaid nõustamisteenuseid.
5. Teavitav asutus tagab saadud teabe konfidentsiaalsuse.
6. Teavitaval asutusel on oma ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks piisavalt pädevaid töötajaid.

*Artikkel 23***Teavitavate asutuste teabekohustus**

Liikmesriigid annavad komisjonile teada vastavushindamisasutuste hindamiseks ja nendest teavitamise ning teavitatud asutuste, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide järelevalve menetlustest ja neis tehtud muudatustest.

Komisjon teeb nimetatud teabe avalikkusele kättesaadavaks.

*Artikkel 24***Nõuded seoses teavitatud asutuste ja tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonidega**

1. Teavitamise eesmärgil vastab teavitatud asutus või tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon lõigetes 2–11 sätestatud nõuetele.
2. Vastavushindamisasutus asutatakse liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel ning ta on juriidiline isik.
3. Vastavushindamisasutus on kolmandast isikust asutus, mis on sõltumatu organisatsioonist või surveseadmest või -seadmestikust, mida ta hindab.

Asutust, mis kuulub ettevõtjate ühendusse või kutseliitu, mis esindab ettevõtjaid, kes on seotud nende surveseadmete või -seadmestike projekteerimise, tootmise, tarnimise, monteerimise, kasutamise või hooldamisega, mida see hindab, võib pidada selliseks asutuseks tingimusel, et tõendatud on selle sõltumatus ning igasugune huvide konflikt puudumine.

4. Vastavushindamisasutus, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla ei hinnatava surveseadme või -seadmestiku projekteerija, tootja, tarnija, paigaldaja, ostja, omanik, kasutaja, hooldaja ega ühegi nimetatud isiku esindaja. See ei välista vastavushindamisasutuse tegevuseks vajalike hinnatud surveseadmete või -seadmestike kasutamist ega nende seadmete kasutamist isiklikuks otstarbeks.

Vastavushindamisasutus, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla otsesel viisil seotud surveseadmete või -seadmestike projekteerimise, tootmise või ehitamise, turustamise, paigaldamise, kasutamise või hooldusega ega esindada ühtegi isikut, kes nimetatud toiminguid teeb. Nad ei tohi osaleda üheski tegevuses, mis võib olla vastuolus nende otsuste sõltumatuse ja aususega vastavushindamistoimingutes, mille teostamiseks neist on teavitatud. See kehtib eelkõige nõustamisteenuste puhul.

Vastavushindamisasutused tagavad, et nende tüürettevõtjate või alltöövõtjate tegevused ei mõjuta vastavushindamistoimingute konfidentsiaalsust, objektiivsust ja erapooletust.

5. Vastavushindamisasutused ja nende töötajad teostavad vastavushindamistoiminguid suurima erialase usaldusväarsuse ja nõutava erialase tehnilise pädevusega ning on vabad igasugustest surveavaldustest ja ahvatlustest, eelkõige rahalistest, mis võivad nende otsuseid või vastavushindamistoimingute tulemusi mõjutada, eriti isikute või isikute rühmade suhtes, kes on huvitatud nimetatud toimingute tulemustest.

6. Vastavushindamisasutus on võimeline täitma temale artiklitega 14 või 15 või I lisa punktide 3.1.2 ja 3.1.3 alusel määratud vastavushindamisülesandeid, mille täitmisega seoses on temast teavitatud, sõltumata sellest, kas vastavushindamisasutus täidab neid ise või täidetakse neid tema nimel ja tema vastutusel.

Vastavushindamisasutuse käsutuses on alati ja kõigi talle määratud vastavushindamismenetluste ja surveadmete iga tüübi või kategooriate jaoks vajalikud:

- a) tehniliste teadmistega töötajad, kellel on piisav ja asjakohane kogemus vastavushindamise ülesannete täitmiseks;
- b) menetluste kirjeldused, mille kohaselt vastavushindamist teostatakse, tagades läbipaistvuse ning nende menetluste kordamise võime. Asutusel on asjakohased tegevuspõhimõtted ja menetlused, kus eristatakse ülesandeid, mida ta täidab vastavushindamisasutusena, ja muid toiminguid;
- c) menetlused toimingute tegemiseks, mis võtavad arvesse ettevõtja suurust, tegutsemisvaldkonda, tema struktuuri, asjaomase tootetehnoloogia keerukuse astet ning seda, kas tegemist on mass- või seeriatootmisega.

Vastavushindamisasutusel on vajalikud vahendid vastavushindamistoimingute nõuetekohase tegemisega seotud tehniliste ja haldusülesannete täitmiseks ning juurdepääs kogu vajalikule varustusele ja vahenditele.

7. Vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavatel töötajatel on:

- a) usaldusväärne tehniline ja kutsealane väljaõpe, mis katab kõik vastavushindamistoimingud, mille täitmisega seoses nimetatud vastavushindamisasutusest on teavitatud;
- b) rahuldavad teadmised hindamise nõuete kohta, mida nad teostavad, ning piisav pädevus nimetatud hindamisteks;
- c) I lisa sätestatud oluliste ohutusnõuete, kohaldatavate harmoneeritud standardite ning liidu ühtlustamisaktide ja siseriiklike õigusaktide asjakohaste sätete piisav tundmine ja mõistmine;
- d) võime koostada sertifikaate, registreid ja aruandeid, mis tõestavad hindamise teostamist.

8. Tagatakse vastavushindamisasutuste, nende juhtkonna ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavate töötajate erapooletus.

Vastavushindamisasutuse juhtkonna ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavate töötajate tasu suurus ei sõltu tehtud hindamiste arvust ega nende tulemustest.

9. Vastavushindamisasutus võtab endale vastutuskindlustuse, välja arvatud juhul, kui vastutus kuulub siseriikliku õiguse alusel riigile või kui liikmesriik ise on vastavushindamise eest otseselt vastutav.

10. Vastavushindamisasutuse töötajad hoiavad ametisaladust teabe osas, mis on omandatud artiklite 14 või 15 või I lisa punktide 3.1.2 ja 3.1.3 või nende jõustamiseks vastu võetud siseriiklike õigusaktide kohaselt täidetud ülesannete käigus, välja arvatud teabevahetus selle liikmesriigi pädevate asutustega, kus teavitatud asutus tegutseb. Kaitstakse omandiõigust.

11. Vastavushindamisasutus võtab osa asjakohastest standardiseerimistegevustest ja asjakohaste liidu ühtlustamisaktide alusel loodud teavitatud asutuse koordineerimisgrupi tegevusest või tagab, et tema vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad on nendest teavitatud, ning kohaldab nimetatud grupi töö tulemusel koostatud haldusotsuseid ja -dokumente üldiste suunistena.

Artikkel 25

Nõuded seoses kasutajainspeksiioonidega

1. Teavitamise eesmärgil vastab kasutajainspeksiioon lõigetes 2–11 sätestatud nõuetele.
2. Kasutajainspeksiioon asutatakse liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel ning ta on juriidiline isik.
3. Kasutajainspeksiioon on organisatsiooniliselt tuvastatav ja omab aruandlusmeetodeid grupis, millesse see kuulub, et tagada ja tõendada oma erapooletust.
4. Kasutajainspeksiioon, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla ei hinnatava surveadme või -seadmestiku projekteerija, tootja, paigaldaja, ostja, omanik, kasutaja, hooldaja ega ühegi nimetatud isiku volitatud esindaja. See ei välista kasutajainspeksiiooni tegevuseks vajalike hinnatud surveadmete või -seadmestike kasutamist ega nende seadmete kasutamist isiklikuks otstarbeks.

Kasutajainspeksiioon, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla otsesel viisil seotud surveadmete või -seadmestike projekteerimise, tootmise või ehitamise, turustamise, paigaldamise, kasutamise või hooldusega ega esindada ühtegi isikut, kes nimetatud toiminguid teeb. Nad ei tohi osaleda üheski tegevuses, mis võib olla vastuolus nende otsuste sõltumatuse ja aususega vastavushindamistoimingutes, mille teostamiseks neist on teavitatud. See kehtib eelkõige nõustamisteenuste puhul.

5. Kasutajainspeksiioonid ja nende töötajad teostavad vastavushindamistoiminguid suurima erialase usaldusvääruse ja nõutava erialase tehnilise pädevusega ning on vabad igasugustest surveavaldustest ja ahvatlustest, eelkõige rahalistest, mis võivad nende otsuseid või vastavushindamistoimingute tulemusi mõjutada, eriti isikute või isikute rühmade suhtes, kes on huvitatud nimetatud toimingute tulemustest.

6. Kasutajainspeksiioon on võimeline täitma temale artikli 16 sätete alusel määratud vastavushindamisülesandeid, mille täitmisega seoses on temast teavitatud, sõltumata sellest, kas kasutajainspeksiioon täidab neid ise või täidetakse neid tema nimel ja tema vastutusel.

Kasutajainspeksiiooni käsutuses on alati ja kõigi talle määratud vastavushindamismenetluste ja surveadmete iga tüübi või kategooriate jaoks vajalikud:

- a) tehniliste teadmistega töötajad, kellel on piisav ja asjakohane kogemus vastavushindamise ülesannete täitmiseks;
- b) menetluste kirjeldused, mille kohaselt vastavushindamist teostatakse, tagades läbipaistvuse ning nende menetluste kordamise võime. Asutusel on asjakohased tegevuspõhimõtted ja menetlused, kus eristatakse ülesandeid, mida ta täidab kasutajainspeksiioonina, ja muid toiminguid;
- c) menetlused toimingute tegemiseks, mis võtavad arvesse ettevõtja suurust, tegutsemisvaldkonda, tema struktuuri, asjaomase tootetehnoloogia keerukuse astet ning seda, kas tegemist on mass- või seeriatootmisega.

Kasutajainspeksioonil on vajalikud vahendid vastavushindamistoimingute nõuetekohase tegemisega seotud tehniliste ja haldusülesannete täitmiseks ning juurdepääs kogu vajalikule varustusele ja vahenditele.

7. Vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavatel töötajatel on:

- a) usaldusväärne tehniline ja kutsealane väljaõpe, mis katab kõik vastavushindamistoimingud, mille täitmisega seoses nimetatud vastavushindamisasutusest on teavitatud;
- b) rahuldavad teadmised hindamiste nõuete kohta, mida nad teostavad, ning piisav pädevus nimetatud hindamisteks;
- c) I lisas sätestatud oluliste ohutusnõuete, kohaldatavate harmoneeritud standardite ning liidu ühtlustamisaktide ja siseriiklike õigusaktide asjakohaste sätete piisav tundmine ja mõistmine;
- d) võime koostada sertifikaate, registreid ja aruandeid, mis tõestavad hindamiste teostamist.

8. Tagatakse kasutajainspeksioonide, nende juhtkonna ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavate töötajate erapooletus. Kasutajainspeksioon ei tohi osaleda üheski tegevuses, mis võib olla vastuolus tema otsuste sõltumatus ja aususega seoses kontrollimistegevusega.

Vastavushindamisasutuse juhtkonna ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavate töötajate tasu suurus ei sõltu tehtud hindamiste arvust ega nende tulemustest.

9. Kasutajainspeksioon võtab endale vastutuskindlustuse, välja arvatud juhul, kui vastutab grupp, millesse kasutajainspeksioon kuulub.

10. Kasutajainspeksioonide töötajad hoiavad ametisaladust teabe osas, mis on omandatud artikli 16 või selle jõustamiseks vastuvõetud siseriiklike õigusaktide kohaselt täidetud ülesannete käigus, välja arvatud teabevahetus selle liikmesriigi pädevate asutustega, kus teavitatud asutus tegutseb. Kaitstakse omandiõigust.

11. Kasutajainspeksioon võtab osa asjakohastest standardiseerimistegevustest ja asjakohaste liidu ühtlustamisaktide alusel loodud teavitatud asutuse koordineerimisgrupi tegevusest või tagab, et tema vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad on nendest teavitatud, ning kohaldab nimetatud grupi töö tulemusel koostatud haldusotsuseid ja -dokumente üldiste suunistena.

Artikkel 26

Vastavushindamisasutuste nõuetele vastavuse eeldamine

Kui vastavushindamisasutus tõendab oma vastavust asjakohastes harmoneeritud standardites või nende osades sätestatud kriteeriumidele, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, eeldatakse tema vastavust artiklites 24 ja 25 sätestatud nõuetele kohaldatavate harmoneeritud standarditega hõlmatud nõuete ulatuses.

Artikkel 27

Vastavushindamisasutuste tütarettevõtjad ja alltöövõtjad

1. Kui teavitatud asutus, kasutajainspeksioon või tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon kasutab vastavushindamisega seotud ülesannete täitmiseks alltöövõtjat või tütarettevõtjat, siis tagab ta, et alltöövõtja või tütarettevõtja vastab artiklis 24 või 25 sätestatud nõuetele, ning teatab sellest teavitavale asutusele.

2. Teavitatud asutus, kasutajainspeksioon ja tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon vastutavad täielikult oma alltöövõtjate ja tütarettevõtjate täidetud ülesannete eest, hoolimata nende asukohast.

3. Toiminguid võib lasta teostada alltöövõtjal või tütaretevõtjal ainult kliendi nõusolekul.
4. Teavitatud asutus, kasutajainspeksioon ja tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon hoiavad teavitavatele asutustele kättesaadavana dokumente, mis käsitlevad alltöövõtja või tütaretevõtja kvalifikatsiooni hindamist ja nende poolt artiklite 14, 15 ja 16 või I lisa punktide 3.1.2 ja 3.1.3 alusel tehtud tööd.

Artikkel 28

Teavitamise taotlus

1. Vastavushindamisasutus esitab teavitamise taotluse selle liikmesriigi teavitavale asutusele, mille territooriumil ta on asutatud.
2. Teavitamise taotlusega koos esitab ta vastavushindamistoimingute, vastavushindamismooduli või -moodulite ja surveseadme kirjelduse, millega tegelemiseks ta väidab end pädev olevat, ning riikliku akrediteerimisasutuse väljastatud akrediteerimistunnistuse (olemasolu korral), milles kinnitatakse, et vastavushindamisasutus vastab artiklis 24 või 25 sätestatud nõuetele.
3. Kui vastavushindamisasutus ei saa akrediteerimistunnistust esitada, esitab ta teavitavale asutusele kõik dokumentaalsed tõendid, mille alusel saab kontrollida ja tunnustada tema vastavust artiklis 24 või 25 sätestatud nõuetele ning teha selle üle korrapäraselt järelevalvet.

Artikkel 29

Teavitamismenetlus

1. Teavitavad asutused võivad teavitada ainult artiklis 24 või 25 sätestatud nõuetele vastavatest vastavushindamisasutustest.
2. Nad kasutavad komisjoni ja teiste liikmesriikide teavitamiseks komisjoni väljatöötatud ja tema hallatavat elektroonilist teavitamise vahendit.
3. Teavitus sisaldab täielikku ülevaadet vastavushindamistoimingutest, vastavushindamismoodulist või -moodulitest ja surveseadmest ning asjakohast pädevuse tõendamist.
4. Kui teavitus ei põhine artikli 28 lõikes 2 osutatud akrediteerimistunnistusel, esitab teavitav asutus komisjonile ja teistele liikmesriikidele dokumentaalsed tõendid vastavushindamisasutuse pädevuse ja kehtiva korra kohta, millega tagatakse asutuse korrapärane järelevalve ning selle jätkuv vastavus artiklis 24 või 25 sätestatud nõuetele.
5. Asjaomane asutus võib teostada teavitatud asutuse, tunnustatud kolmandast isikust organisatsiooni või kasutajainspeksiooni tegevusi ainult juhul, kui komisjon ja teised liikmesriigid ei esita vastuväiteid kas kahe nädala jooksul pärast teavitamist, kui kasutatakse akrediteerimistunnistust, või kahe kuu jooksul pärast teavitamist juhul, kui akrediteerimist ei kasutata.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse teavitatud asutuse, tunnustatud kolmandast isikust organisatsiooni või kasutajainspeksioonina ainult sellist asutust.

6. Teavitav asutus teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike kõigist edaspidistest asjakohastest teavituse muudatustest.

*Artikkel 30***Identifitseerimisnumbrid ja teavitatud asutuste loetelu**

1. Komisjon määrab teavitatud asutusele identifitseerimisnumbri.

Ta määrab üheainsa numbri, isegi kui asutusest teavitatakse mitme erineva liidu õigusakti alusel.

2. Komisjon teeb avalikkusele kättesaadavaks käesoleva direktiivi alusel teavitatud asutuste loetelu, mis sisaldab ka asutustele määratud identifitseerimisnumbreid ja toiminguid, mille tegemiseks neist on teavitatud.

Komisjon tagab loetelu ajakohastamise.

*Artikkel 31***Tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide loetelu**

Komisjon teeb avalikkusele kättesaadavaks käesoleva direktiivi alusel tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide loetelu ja toimingud, mille tegemiseks neist on teavitatud.

Komisjon tagab loetelu ajakohastamise.

*Artikkel 32***Muudatused teavituses**

1. Kui teavitav asutus on tuvastanud või talle on teatatud, et teavitatud asutus või tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon ei vasta enam artiklis 24 sätestatud nõuetele või et ta ei ole oma kohustusi täitnud, siis piirab teavitav asutus teavitust, peatab või tühistab selle, sõltuvalt nõuetele mittevastavuse või kohustuste täitmata jätmise tõsidusest. Ta teatab sellest viivitamatult komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

Kui teavitav asutus on tuvastanud või talle on teatatud, et kasutajainspeksioon või tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon ei vasta enam artiklis 25 sätestatud nõuetele või et ta ei ole oma kohustusi täitnud, siis piirab teavitav asutus teavitust, peatab või tühistab selle, sõltuvalt nõuetele mittevastavuse või kohustuste täitmata jätmise tõsidusest. Ta teatab sellest viivitamatult komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

2. Juhul, kui teavitust piiratakse, see peatatakse või tühistatakse või kui teavitatud asutus, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon või kasutajainspeksioon on lõpetanud oma tegevuse, võtab teavitav liikmesriik vajalikud meetmed tagamaks, et kõnealuse asutuse dokumente menetleks mõni teine teavitatud asutus, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon või kasutajainspeksioon või et need oleksid nõudmisel kättesaadavad vastutavatele teavitavatele ja turujärelevalveasutustele.

*Artikkel 33***Tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide pädevuse vaidlustamine**

1. Komisjon uurib igat juhtumit, mille puhul tal tekib kahtlus või tema tähelepanu juhitakse kahtlusele, et teavitatud asutus, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon või kasutajainspeksioon ei ole enam pädev või teavitatud asutus, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon või kasutajainspeksioon ei täida enam talle esitatud nõudeid ja ülesandeid.

2. Teavitav liikmesriik esitab komisjonile nõudmise korral kogu teabe, mis on seotud teavitamise alusega või asjaomase vastavushindamisasutuse pädevuse säilimisega.

3. Komisjon tagab, et kogu tundlikku teavet, mille ta oma uurimise käigus on omandanud, käsitletakse konfidentsiaalselt.

4. Kui komisjon on tuvastanud, et teavitatud asutus, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon või kasutajainspeksioon ei täida või ei täida enam teavitamise aluseks olevaid nõudeid, siis võtab ta vastu rakendusakti, millega nõutakse, et teavitav liikmesriik võtaks parandusmeetmeid, sealhulgas vajaduse korral tühistaks teavituse.

Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 34

Teavitatud asutuste, kasutajainspeksioonide ja tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide tegevusalased kohustused

1. Teavitatud asutused, kasutajainspeksioonid ja tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonid täidavad artiklites 14, 15 ja 16 või I lisa punktides 3.1.2 ja 3.1.3 sätestatud ülesandeid.
2. Vastavushindamisi teostatakse proportsionaalsel viisil, vältides ettevõtjate liigset koormamist.

Vastavushindamisasutused võtavad oma ülesannete täitmise käigus arvesse ettevõtja suurust, tegutsemisvaldkonda, tema struktuuri, kõnealuse surveadme või -seadmestiku tehnoloogia keerukusastet ning seda, kas tegemist on mass- või seeriatootmisega.

Seejuures järgivad nad siiski rangusastet ja kaitsetaset, mida nõutakse, et tagada surveadme vastavus käesoleva direktiivi nõuetele.

3. Kui vastavushindamisasutus leiab, et tootja ei ole järginud I lisa sätestatud olulisi ohutusnõudeid või vastavaid harmoneeritud standardeid või muid tehnilisi spetsifikatsioone, nõuab ta kõnealuselt tootjalt asjakohaste parandusmeetmete võtmist ja ei väljasta vastavussertifikaati.
4. Kui vastavushindamisasutus avastab pärast sertifikaadi väljastamist vastavuse järelevalve käigus, et surveadme ei vasta enam nõuetele, nõuab ta tootjalt parandusmeetmete võtmist ja vajaduse korral peatab või tühistab sertifikaadi.
5. Kui parandusmeetmeid ei võeta või neil ei ole soovitud mõju, siis vastavushindamisasutus vastavalt vajadusele kas piirab sertifikaati või peatab või tühistab selle.

Artikkel 35

Teavitatud asutuste, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide otsuste vaidlustamine

Liikmesriigid tagavad, et on olemas edasikaebamise kord teavitatud asutuste, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide otsuste vaidlustamiseks.

Artikkel 36

Teavitatud asutuste, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspeksioonide teabekohustus

1. Teavitatud asutus, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioon ja kasutajainspeksioon teavitab teavitavat asutust järgnevalt:

- a) sertifikaadi andmisest keeldumine, nende piiramine, peatamine või tühistamine;
- b) teavitamise ulatust või tingimusi mõjutavad asjaolud;

- c) turujärelevalveasutustelt vastavushindamistoimingute kohta saadud teabenõuded;
- d) nõudmise korral vastavushindamistoimingud, mida nad teavitavaldkonnas on teostanud, ja muud toimingud, sealhulgas piiriülene tegevus ja alltöövõtt.

2. Teavitatud asutused, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonid ja kasutajainspektsioonid esitavad teistele käesoleva direktiivi alusel teavitatud sarnaste vastavushindamistoimingute ja samade surveadmetega tegelevatele asutustele asjakohase teabe negatiivsete ja nõudmise korral positiivsete vastavushindamistulemuste kohta.

Artikkel 37

Kogemuste vahetus

Komisjon korraldab kogemuste vahetuse liikmesriikide teavituspoliitika eest vastutavate riiklike asutuste vahel.

Artikkel 38

Teavitatud asutuste, tunnustatud kolmandast isikust organisatsioonide ja kasutajainspektsioonide koordineerimine

Komisjon tagab käesoleva direktiivi alusel teavitatud vastavushindamisasutuste vahelise sobiva koordineerituse ja koostöö ning selle toimimise valdkondlike vastavushindamisasutuste rühma või rühmade kujul.

Liikmesriigid tagavad oma vastavushindamisasutuste osalemise nimetatud rühma(de) töös otseselt või määratud esindajate kaudu.

5. PEATÜKK

LIIDU TURUJÄRELEVALVE, LIIDU TURULE SISENEVATE SURVESEADMETE JA -SEADMESTIKE KONTROLL JA LIIDU KAITSEMENETLUSED

Artikkel 39

Liidu turujärelevalve ja liidu turule sisenevate surveadmetega ja -seadmestike kontroll

Käesoleva direktiivi artikliga 1 hõlmatud surveadmetega ja -seadmestike suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 15 lõiget 3 ja artikleid 16–29.

Artikkel 40

Menetlus surveadmetega või -seadmestike jaoks, mis kujutavad endast ohtu riiklikul tasandil

1. Kui ühe liikmesriigi turujärelevalveasutustel on piisavalt põhjust uskuda, et käesoleva direktiiviga hõlmatud surveadme või -seadmestik kujutab endast ohtu inimeste tervisele või ohutusele või koduloomadele või varale, viivad nad läbi asjaomase seadme või -seadmestiku hindamise, lähtudes kõigist käesolevas direktiivis sätestatud sellekohastest nõuetest. Asjaomased ettevõtjad teevad turujärelevalveasutustega sel eesmärgil vajalikul viisil koostööd.

Kui turujärelevalveasutused leiavad esimeses lõigus nimetatud hindamise käigus, et surveadme või -seadmestik ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele, nõuavad nad viivitamata, et asjaomane ettevõtja võtaks kõik vajalikud parandusmeetmed, et surveadme või -seadmestik nimetatud nõuetega vastavusse viia, või kõrvaldaks selle surveadme või -seadmestiku turult või võtaks selle tarbijalt tagasi mõistliku aja jooksul, mille nad ohu laadi arvestades määravad.

Turujärelevalveasutused teavitavad sellest asjaomast teavitatud asutust.

Käesoleva lõike teises lõigus osutatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklit 21.

2. Kui turujärelevalveasutused on seisukohal, et mittevastavus ei piirdu üksnes nende liikmesriigi territooriumiga, siis teavitavad nad komisjoni ja teisi liikmesriike hindamistulemustest ja meetmetest, mille võtmist nad on ettevõtjalt nõudnud.

3. Asjaomane ettevõtja tagab, et kõigi kõnealuse ettevõtja poolt liidu turul kättesaadavaks tehtud surveseadmete ja -seadmestike suhtes võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed.

4. Kui asjaomane ettevõtja ei võta lõike 1 teises lõigus osutatud tähtja jooksul piisavaid parandusmeetmeid, võtavad turujärelevalveasutused kõik asjakohased ajutised meetmed, et keelata või piirata surveseadme või -seadmestiku kättesaadavaks tegemist nende riigisisel turul, see turult kõrvaldada või tagasi võtta.

Turujärelevalveasutused teavitavad viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike kõnealustest meetmetest.

5. Lõike 4 teises lõigus osutatud teave hõlmab kõiki olemasolevaid üksikasju, eelkõige mittevastava seadme või seadmestiku tuvastamiseks vajalikku teavet ning teavet seadme või seadmestiku päritolu, väidetava mittevastavuse ja kaasneva riski laadi, riigisiseste meetmete laadi ja kestuse kohta, samuti asjaomase ettevõtja esitatud seisukohti. Turujärelevalveasutused näitavad eelkõige, kas mittevastavus on tingitud ühest järgmistest põhjustest:

a) seade või seadmestik ei vasta inimeste tervist ja ohutust või koduloomade või vara kaitset reguleerivatele nõuetele või

b) puudused artiklis 12 osutatud harmoneeritud standardites, mille alusel vastavust eeldatakse.

6. Liikmesriigid, kes ei ole käesoleva artikli kohase menetluse algatajad, teavitavad viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike võetud meetmetest ja muust nende käsutuses olevast täiendavast teabest seoses asjaomase seadme või seadmestiku mittevastavusega ning juhul, kui nad ei ole nõus vastuvõetud riigisisese meetmega, oma vastuväidetest.

7. Kui kolme kuu jooksul lõike 4 teises lõigus osutatud teabe kättesaamisest ei ole teised liikmesriigid ega komisjon esitanud vastuväiteid seoses menetluse algatanud liikmesriigi ajutise meetmega, loetakse meede põhjendatuks.

8. Liikmesriigid tagavad, et asjaomase seadme või seadmestiku suhtes võetakse viivitamata asjakohased piiravad meetmed, näiteks kõrvaldatakse see turult.

Artikkel 41

Liidu kaitsemeetmete menetlus

1. Kui artikli 40 lõigetes 3 ja 4 sätestatud menetluse lõppedes esitatakse liikmesriigi võetud meetmele vastuväiteid või kui komisjon on seisukohal, et riigisisene meede on vastuolus liidu õigusaktidega, alustab komisjon viivitamata konsultatsioone liikmesriikidega ja asjaomase ettevõtja või asjaomaste ettevõtjatega ning hindab riigisisest meedet. Kõnealuse hindamise tulemuste põhjal võtab komisjon vastu rakendusakti, millega otsustatakse, kas riigisisene meede on põhjendatud või mitte.

Komisjon adresseerib oma otsuse kõikidele liikmesriikidele ning edastab selle viivitamata neile ja asjaomasele ettevõtjale või asjaomastele ettevõtjatele.

2. Kui riigisest meetet peetakse põhjendatuks, võtavad kõik liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada nõuetele mittevastava seadme või seadmestiku kõrvaldamine oma turult, ja teavitavad sellest komisjoni. Kui riigisest meetet peetakse põhjendamatuks, tunnistab asjaomane liikmesriik kõnealuse meetme kehtetuks.

3. Kui riigisest meetet peetakse põhjendatuks ja seadme või seadmestiku mittevastavus on seotud puudustega käesoleva direktiivi artikli 40 lõike 5 punktis b osutatud harmoneeritud standardites, kohaldab komisjon määruse (EL) nr 1025/2012 artiklis 11 sätestatud menetlust.

Artikkel 42

Nõuetele vastavad surveseadmed või -seadmestikud, mis kujutavad endast ohtu

1. Kui liikmesriik leiab pärast artikli 40 lõike 1 kohast hindamist, et surveseade või -seadmestik, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele, kujutab endast siiski ohtu inimeste tervisele või ohutusele või koduloomadele või varale, nõuab ta, et asjaomane ettevõtja võtaks asjakohaseid meetmeid tagamaks, et asjaomane seade või seadmestik ei kujutaks endast turule laskmisel enam ohtu, et ettevõtja kõrvaldaks selle turult või võtaks selle tagasi mõistliku aja jooksul, mille liikmesriik ohu laadi arvestades võib määrata.

2. Ettevõtja tagab, et kõigi tema poolt liidu turul kättesaadavaks tehtud asjaomaste seadmete või seadmestike suhtes võetakse parandusmeetmeid.

3. Liikmesriik teavitab sellest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike. Kõnealune teave hõlmab kõiki teadaolevaid üksikasju, eelkõige asjaomase seadme või seadmestiku tuvastamiseks vajalikku teavet ning teavet seadme või seadmestiku päritolu ja tarneahela, kaasneva riski laadi ning võetud riigisestest meetmete laadi ja kestuse kohta.

4. Komisjon alustab viivitamata konsultatsioone liikmesriikide ja asjaomase ettevõtja või asjaomaste ettevõtjatega ning annab hinnangu võetud riigisestest meetmetele. Nimetatud hindamise tulemuste põhjal otsustab komisjon rakendusaktidega, kas riigisestest meetmed on põhjendatud või mitte, ning teeb vajaduse korral ettepaneku asjakohaste meetmete võtmiseks.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu, mis on seotud inimeste tervise ja ohutuse, koduloomade või vara kaitsega, võtab komisjon kooskõlas artikli 44 lõikes 4 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.

5. Komisjon adresseerib oma otsuse kõikidele liikmesriikidele ning edastab selle viivitamata neile ja asjaomasele ettevõtjale või asjaomastele ettevõtjatele.

Artikkel 43

Vormiline mittevastavus

1. Ilma et see piiraks artikli 40 kohaldamist, nõuab liikmesriik asjakohaselt ettevõtjalt nõuete rikkumise lõpetamist pärast seda, kui ta on avastanud ühe järgmisest:

a) CE-märgis on kinnitatud määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklit 30 või käesoleva direktiivi artiklit 19 rikkudes;

- b) CE-märgist ei ole kinnitatud;
- c) tootmise kontrollietappi kaasatud teavitatud asutuse identifitseerimisnumber on kinnitatud artikli 19 sätteid rikkudes või seda ei ole kinnitatud;
- d) I lisa punktis 3.3 osutatud märgistust ja etikettimist ei ole lisatud või need on lisatud artikli 19 või I lisa punkti 3.3 nõudeid rikkudes;
- e) ELi vastavusdeklaratsiooni ei ole koostatud;
- f) ELi vastavusdeklaratsioon ei ole koostatud õigesti;
- g) tehniline dokumentatsioon ei ole kättesaadav või on puudulik;
- h) artikli 6 lõikes 6 või artikli 8 lõikes 3 osutatud teave on puudu, vale või puudulik;
- i) artiklis 6 või artiklis 8 sätestatud muid haldusnõudeid ei ole täidetud.

2. Kui lõikes 1 osutatud mittevastavus püsib, võtab asjaomane liikmesriik asjakohaseid meetmeid seadme või seadmetiku turul kättesaadavaks tegemise piiramiseks või keelamiseks või tagab, et see turult kõrvaldatakse või võetakse sealt tagasi.

6. PEATÜKK

KOMITEEMENETLUS JA DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID

Artikkel 44

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab surveseadmete komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 5.
5. Komisjon konsulteerib komiteega kõigis küsimustes, mille puhul on määruse (EL) nr 1025/2012 või muude liidu õigusaktide kohaselt nõutav konsulteerimine valdkondlike ekspertidega.

Komitee võib lisaks käsitleda kõiki muid käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud küsimusi, mida võib kodukorra kohaselt tõstatada esimees või liikmesriigi esindaja.

Artikkel 45

Volituste delegeerimine

1. Selleks et võtta arvesse esilekerkivaid väga tõsiseid turvalisusega seotud põhjuseid, on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 46 seoses surveseadmete või -seadmetike ümberliigitamisega järgmistel eesmärkidel:
 - a) kehtestada artikli 4 lõikes 3 osutatud surveseadme või surveseadmete kogumi suhtes artikli 4 lõike 1 nõuded;

b) kehtestada artikli 4 lõikes 3 osutatud seadmestiku või seadmestike kogumi suhtes artikli 4 lõike 2 nõuded;

c) liigitada surveseade või surveseadmete kogum erandina II lisa nõuetest mõnda teise kategooriasse.

2. Liikmesriik, kellel on probleeme seoses surveseadmete või -seadmestike turvalisusega, teavitab nendest viivitamata komisjoni ja lisab põhjused.

3. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist korraldab komisjon nende ohtude põhjaliku hindamise, mille tõttu ümberliigitamine on vajalik.

Artikkel 46

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 45 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 1. juunist 2015. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase ajavahemiku möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 45 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasisõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 45 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

7. PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 47

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriikliku õiguse sätete ettevõtjatepoolse rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende eeskirjade rakendamise tagamiseks. Sellised eeskirjad võivad hõlmata kriminaalkaristusi raskete rikkumiste eest.

Esimeses lõigus osutatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 48

Üleminekusätted

1. Liikmesriigid ei takista surveseadmete ja -seadmestike kasutusele võtmist, mis vastavad nende territooriumil kehtivatele eeskirjadele direktiivi 97/23/EÜ kohaldamise alguskuupäeval ja lasti turule kuni 29. maini 2002.

2. Liikmesriigid ei takista direktiiviga 97/23/EÜ hõlmatud surveseadmete või -seadmestike turul kättesaadavaks tegemist ja/või kasutusele võtmist, kui need vastavad kõnealuse direktiivi nõuetele ning lasti turule enne 1. juunit 2015.

3. Direktiivi 97/23/EÜ alusel vastavushindamisasutuste antud sertifikaadid ja otsused kehtivad käesoleva direktiivi kohaselt.

Artikkel 49

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad artikli 13 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 28. veebruariks 2015. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid sätteid alates 1. juunist 2015.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid direktiivi 97/23/EÜ artiklile 9 käsitatakse viidetena käesoleva direktiivi artiklile 13. Sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastuse näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad artikli 2 punktide 15–32, artiklite 6–12, 14, 17 ja 18, artikli 19 lõigete 3–5, artiklite 20–43, 47, 48 ning I, II, III ja IV lisa järgimiseks vajalikud õigusaktid, õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. juuliks 2016. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid sätteid alates 19. juulist 2016.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastuse näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate peamiste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 50

Kehtetuks tunnistamine

Direktiivi 97/23/EÜ artikkel 9 tunnistatakse kehtetuks alates 1. juunist 2015, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas osutatud nimetatud artikli siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevaga.

Direktiiv 97/23/EÜ, mida on muudetud V lisa A osas osutatud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks alates 19. juulist 2016, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas osutatud kõnealuse direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevaga.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt VI lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 51***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artiklit 1, artikli 2 punkte 1–14, artikleid 3, 4, 5, 14, 15, 16, artikli 19 lõikeid 1 ja 2 ning artikleid 44, 45 ja 46 kohaldatakse alates 19. juulist 2016.

*Artikkel 52***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

I LISA

OLULISED OHUTUSNÕUDED**SISSEJUHATAVAD MÄRKUSED**

1. Surveseadmete suhtes käesolevas lisas loetletud olulistest ohutusnõuetest tulenevaid kohustusi kohaldatakse ka seadmestikele, mille puhul eksisteerib vastav oht.
2. Käesolevas direktiivis sätestatud olulised ohutusnõuded on kohustuslikud. Nimetatud olulistest ohutusnõuetest tulenevaid kohustusi kohaldatakse üksnes juhul, kui kõnealuste surveseadmete puhul eksisteerib vastav oht, kui neid kasutatakse tingimustes, mida tootja on põhjendatult ette näinud.
3. Tootjal on kohustus ohte analüüsida, et tuvastada need, mis kehtivad tema seadme puhul seoses rõhuga; seejärel peab ta seadme projekteerimisel ja valmistamisel arvestama analüüsi tulemusi.
4. Olulisi ohutusnõudeid tuleb tõlgendada ja kohaldada viisil, mis võtab arvesse tehnika taset ja käibelolevat tava projekteerimisel ja valmistamisel, samuti tehnilisi ja majanduslikke kaalutlusi, mis on kooskõlas tervise ja ohutuse kõrgetasemelise kaitsega.

1. ÜLDOSA

- 1.1. Surveseadme tuleb projekteerida, valmistada ja kontrollida ning vajaduse korral seadmestada ja paigaldada viisil, mis tagab selle ohutuse kasutuselevõtmise korral tootja juhiste kohaselt või põhjendatult eeldatavates tingimustes.
- 1.2. Sobivaimaid lahendusi otsides peab tootja järgima järgmisi põhimõtteid nende esitamise järjekorras:
 - kõrvaldama või vähendama ohte niivõrd, kui see on mõistlikult teostatav;
 - kohaldama asjakohaseid kaitsemeetmeid ohu vastu, mida ei saa kõrvaldada;
 - vajaduse korral teavitama kasutajaid jääkohtudest ja ära märkima, kas on vaja võtta asjakohaseid erimeetmeid ohu vähendamiseks paigaldamise ja/või kasutamise ajal.
- 1.3. Kui on teada või selgesti ette näha võimalus väärkasutamiseks, peab surveseadme projekt võimaldama kõnealusest väärkasutusest tuleneva ohu vältimist või kui see ei ole võimalik, siis tuleb edastada piisav hoiatus selle kohta, et surveseadet ei tohi kõnealusel viisil kasutada.

2. KONSTRUKTSIOON**2.1. Üldosa**

Surveseadmed tuleb konstrueerida nõuetekohaselt, võttes arvesse kõiki asjaomaseid tegureid, et tagada seadmete turvalisus kogu kavandatud kasutusea kestel.

Konstruksioon peab hõlmama asjakohaseid ohutuskoeffitsiente, rakendades igakülgseid meetodeid, mis teadaolevalt kaasavad ühtsel viisil piisavaid kindlusvarusid kõigi asjaomaste tõrkeviiside vastu.

2.2. Piisava tugevuse tagav konstruktsioon

- 2.2.1. Surveseadme konstrueerimisel tuleb arvestada, et see taluks ettenähtud otstarbele vastavaid koormusi ja muid põhjendatult eeldatavaid töötingimusi. Eelkõige tuleb arvesse võtta järgmisi tegureid:

— sise-/välisrõhk;

- ümbritseva õhu ja töötemperatuur;
- staatiline rõhk ja sisu mass töö- ja katsetingimustes;
- liiklusest, tuulest, maavärinast tulenev koormus;
- reaktsioonijõud ja -momendid, mis lähtuvad tugedest, kinnitustest, torustikust jne;
- korrosioon ja erosioon, väsimus jne;
- ebastabiilsete fluidumite lagunemine.

Arvestama peab mitmesuguste samaaegselt esineda võivate koormustega, kaaludes nende samaaegse esinemise tõenäosust.

2.2.2. Eelkõige tuleb arvesse võtta üht järgmistest teguritest:

- üldreeglina punktis 2.2.3 kirjeldatud arvutuslik meetod, mida täiendab vajaduse korral punktis 2.2.4 kirjeldatud katseline konstrueerimismeetod;
- punktis 2.2.4 kirjeldatud katseline konstrueerimismeetod ilma arvutusteta, kui maksimaalne lubatud rõhu PS ja mahu V korrutis on alla 6 000 baari \times L või PS ja DN korrutis on alla 3 000 baari.

2.2.3. Arvutuslik meetod

a) Survekindlus ja muud koormusaspektid

Surveseadmete lubatud pinged on piiratud seoses põhjendatult eeldatavate ettenähtavate tõrkeviisidega töötitingimustes. Selleks tuleb rakendada ohutustegureid, et kõrvaldada täielikult tootmisest, tegelikest töötingimustest, pingetest, arvutusmudelitest ning materjali omadustest ja käitumisest tulenev määramatus.

Kõnealused arvutuslikud meetodid peavad tagama piisavad ohutusvarud, mis on kooskõlas punkti 7 nõuetega, kui neid kohaldatakse.

Eespool sätestatud nõudeid võib järgida, kohaldades ühte järgmistest meetoditest, kui see on asjakohane, vastavalt vajadusele teise meetodi täiendusena või sellega kombineerituna:

- arvutuslik konstrueerimine;
- analüüsil põhinev konstrueerimine;
- purunemismehaanikal põhinev konstrueerimine.

b) Takistus

Kõnealuste surveseadmete vastusurve kindlaksmääramiseks tuleb kasutada asjakohaseid konstruktsiooniarvutusi.

Eelkõige:

- arvutuslik rõhk ei tohi olla maksimaalsest lubatud rõhust väiksem ning peab arvestama staatilise rõhu ja fluidumi dünaamilise rõhu ning ebastabiilsete fluidumite lagunemisega. Kui anum on jaotatud eraldi survekambriteks, peab vahesein olema konstrueeritud kõrgeima võimaliku kambirõhu alusel madalaima võimaliku rõhu suhtes kõrvalasuvas kambri;

- arvutuslikud temperatuurid peavad võimaldama asjakohast kindlusvaru;
- konstruktsioon peab asjakohaselt arvesse võtma kõiki võimalikke temperatuuri ja rõhu kombinatsioone, mis võivad seadme põhjendatult eeldatavates töötingimustes ette tulla;
- maksimaalsed pinged ja pingekontsentratsiooni tipud tuleb hoida ohututes piirides;
- survekindluse arvutustes tuleb dokumenteeritud andmete alusel rakendada materjali omadustele asjaomaseid väärtusi punktis 4 sätestatud nõuete kohaselt koos asjakohaste ohutusteguritega. Vajaduse korral tuleb arvesse võtta järgmisi materjaliomadusi:
 - voolavuspiir, suhteline voolavuspiir 0,2 % või 1,0 % vastavalt arvutuslikul temperatuuril;
 - tõmbetugevus;
 - ajast sõltuv tugevus ehk roomavuspiir;
 - väsimuskarakteristika;
 - Youngi moodul (elastsusmoodul);
 - plastilise deformatsiooni asjakohane määr;
 - löögisitkuse energia;
 - purunemissitkus;
- materjaliomaduste suhtes tuleb kohaldada asjakohaseid liitetegureid sõltuvalt näiteks mittepurustava katsetuse liigist, ühendatavatest materjalidest ja ettenähtud töötingimustest;
- konstruktsioon peab asjakohaselt arvesse võtma kõiki põhjendatult eeldatavaid seadme ettenähtud kasutusega esineda võivaid kulumismehhanisme (nt korrosioon, roomavus, väsimus). Punktis 3.4 osutatud juhistes tuleb juhtida tähelepanu konstruktsiooni erijoonte, mis on seotud seadme kasutusega, näiteks:
 - roomavus: kavandatud töötunnid ettenähtud temperatuuril;
 - väsimus: kavandatud töötüklite arv ettenähtud pingetasemel;
 - korrosioon: kavandatud korrosioonipiir.

c) Stabiilsusnäitajad

Kui arvutatud paksus ei võimalda piisavat konstruktsioonilist stabiilsust, võetakse olukorra parandamiseks vajalikke meetmeid, arvestades transpordi ja käsitsemisega seotud ohte.

2.2.4. Katseline konstrueerimismeetod

Seadmete konstruktsiooni võib kinnitada tervikuna või osaliselt seadme või seadmekategooria näidiseksemplaril läbiviidava asjakohase katseprogrammiga.

Katseprogramm peab enne katsetamist olema selgelt määratletud ja konstruktsiooni vastavushindamismooduli eest vastutava teavitatud asutuse poolt tunnustatud, kui selline asutus on olemas.

Kõnealusel programmis tuleb katsetingimused ja vastuvõtmise või keeldumise kriteeriumid kindlaks määrata. Enne katset mõõdetakse katsetatavate seadmete materjalide oluliste mõõtmete ja omaduste tegelikke väärtusi.

Vajaduse korral peab katsetuste ajal olema võimalik jälgida surveadme kriitilisi tsoone asjakohaste instrumentidega, mis suudavad piisava täpsusega registreerida deformatsioone ja pingeid.

Katseprogramm peab sisaldama järgmist:

- a) survekatse, mille eesmärk on kontrollida, et maksimaalse lubatud rõhu suhtes määratletud tugevusvaruga rõhu juures ei esineks seadmel olulisi lekkeid või deformatsioone, mis ületavad etteantud piire.

Katserõhk tuleb kindlaks määrata erinevuste alusel, mis eksisteerivad geomeetriliste ja materjaliomaduste katsetingimustes esinevate väärtuste ja konstrueerimisel kasutatud väärtuste vahel; see peab arvestama katse- ja konstruktsiooni temperatuuri vahelisi erinevusi;

- b) roomavuse või väsimuse riski korral asjakohased katsetused, mis määratakse kindlaks seadme jaoks ettenähtud kasutustingimuste alusel, näiteks hoiuaeg ettenähtud temperatuuril, töötüklite arv ettenähtud pingetasemel;
- c) vajaduse korral täiendavad katsetused seoses teiste punktis 2.2.1 osutatud teguritega, näiteks korrosioon, välised kahjustused jms.

2.3. Meetmed turvalise käsitsemise ja töö tagamiseks

Surveadme määratletud töömeetod peab olema selline, mis välistab seadme kasutamisel põhjendatult eeldatava ohu. Erilist tähelepanu tuleb vajaduse korral pöörata järgmisele:

- sulgemis- ja avamisseadistele;
- kaitseklappide ohtlikule väljapuhkele;
- seadistele, mis takistavad sissepääsu seadme rõhu või vaakumi all olevatesse osadesse;
- pinnatemperatuurile, arvestades seadme ettenähtud kasutusotstarbega;
- ebastabiilsete fluidumite lagunemine.

Elkõige juurdepääsuluugiga surveadmed peavad olema varustatud automaatse või käsiseadise, mis võimaldab kasutajal hõlpsasti veenduda, et avamine ei kujuta endast mingit ohtu. Kui kaant saab kiiresti avada, peab surveadme olema varustatud seadise, mis väldib kaane avamist ajal, kui fluidumi rõhk või temperatuur võivad põhjustada ohtu.

2.4. Hindamismeetmed

- a) Surveadmed tuleb konstrueerida ja valmistada viisil, mis võimaldab kõigi turvalisuse tagamiseks vajalike hindamiste läbiviimist.
- b) Kui on vaja tagada seadme pidev turvalisus, peavad kättesaadavad olema vahendid seadme sisemise töökorra kindlakstegemiseks, näiteks juurdepääsuavad, läbi mille pääseb füüsiliselt surveadme sisemusse, et seal ohutult ja ergonoomiliselt läbi viia asjakohased hindamised.
- c) Järgmistes olukordades võib surveadme turvalise seisukorra tagamiseks kasutada muid meetmeid:
 - kui seade on füüsiliselt sissepääsemiseks liiga väike;

- kui surveseadme avamine avaldab selle sisemusele kahjulikku toimet;
- kui praktika on näidanud, et seadmes sisalduv aine ei ole surveseadme materjalile kahjulik ja muid sisemisi kahjustusmehhanisme ei ole põhjendatult ette näha.

2.5. Tühjendus- ja ventileerimisvahendid

Vajaduse korral tuleb tagada piisavad vahendid surveseadme tühjendamiseks ja ventileerimiseks:

- et vältida kahjulikke toimeid, näiteks hüdraulilist lööki, vaakumist tulenevat kokkuvajumist, korrosiooni ja kontrollimatuid keemilisi reaktsioone. Kõik töö- ja katsetusfaasid, eriti survekatsetuste osas, tuleb läbi mõelda;
- et võimaldada turvalist puhastamist, hindamist ja hooldamist.

2.6. Korrosioon või muu keemiline toime

Vajaduse korral tuleb tagada piisav tolerants või kaitse korrosiooni või muu keemilise toime vastu, võttes kohaselt arvesse ettenähtud ja põhjendatult eeldatavat otstarvet.

2.7. Kulumine

Kui võivad tekkida tõsist erosiooni või abrasiooni soodustavad tingimused, tuleb võtta piisavaid meetmeid, et:

- minimeerida kõnealune toime asjakohase konstruktsiooniga, näiteks kasutades paksemat materjali, vooderdist või kattematerjale;
- võimaldada enim mõjutatavate osade väljavahetamist;
- juhtida punktis 3.4 osutatud juhistes tähelepanu jätkuva ohutu töö tagamiseks vajalikele meetmetele.

2.8. Seadmestikud

Seadmestikud peavad olema konstrueeritud järgmiselt:

- kokkumonteeritavad osad on oma otstarbe täitmiseks sobivad ja töökindlad;
- kõik osad on nõuetekohaselt integreeritud ja asjakohasel viisil kokku monteeritud.

2.9. Täitmist ja tühjendamist puudutavad nõuded

Vajaduse korral tuleb surveseade konstrueerida selliselt ja varustada lisaseadistega või ette näha nende lisamise võimalus, et oleks tagatud turvaline täitmine ja tühjendamine eelkõige järgmiste ohtude seisukohast:

a) täitmisel:

- ületäitmine või ülesurveastamine eelkõige seoses täitesuhte ja aaurõhuga võrdlustemperatuuril,
- surveseadme ebastabiilsus;

b) tühjendamisel: survestatud fluidumi kontrollimatu vallapääsemine;

c) täitmisel või tühjendamisel: ebaturvaline ühendamine ja lahtiühendamine.

2.10. Kaitse surveseadmete lubatud piiride ületamise vastu

Kui põhjendatult eeldatavates tingimustes on võimalus lubatud piiride ületamiseks, peab surveseade olema varustatud sobivate kaitsevadestite või nende lisamise võimalusega, välja arvatud juhul, kui seadme kaitseks on ette nähtud muud seadmestiku koosseisu kuuluvad kaitsevadestid.

Sobiv seadis või seadiste kombinatsioon tuleb kindlaks määrata seadme või seadmestiku eripära alusel.

Sobivad kaitsevadestid ja nende kombinatsioonid hõlmavad järgmist:

- a) artikli 2 punktis 4 määratletud ohutusvadestid;
- b) vajaduse korral asjakohased jälgimisvadestid, näiteks indikaatorid ja/või häirevadestid, mis võimaldavad asjakohaste meetmete võtmist automaatselt või käsitsi, et hoida surveseadet lubatud piirides.

2.11. Ohutusvadestid

2.11.1. Ohutusvadestid peavad

- olema konstrueeritud ja valmistatud selliselt, et need oleksid töökindlad ja ettenähtud otstarbeks sobivad ning arvestaksid vajaduse korral seadmete hooldus- ja katsetamisnõuetega;
- olema sõltumatud muudest funktsioonidest, kui kõnealused muud funktsioonid ei saa nende ohutusfunktsiooni mõjutada;
- vastama asjakohastele konstrueerimisjuhenditele, et tagada sobiv ja töökindel kaitse. Kõnealused juhimõtted hõlmavad eelkõige veakindlust, dubleerimist, hajutamist ja enesediagnostikat.

2.11.2. Rõhku piiravad vadestid

Need vadestid peavad olema konstrueeritud selliselt, et surve ei ületa püsivalt maksimaalset lubatud rõhku PS; vajaduse korral on lubatud lühiajaline rõhutõus, mis on kooskõlas punktis 7.3 sätestatud spetsifikaadiga.

2.11.3. Temperatuuride jälgimisvadestid

Nendel vadestitel peab ohutuse eesmärgil olema piisav viiteaeg, mis on mõõtefunktsiooniga kooskõlas.

2.12. Väline tuli

Kui vaja, peab surveseade olema konstrueeritud ja vajaduse korral varustatud sobivate lisavadestitega või võimalusega nende lisamiseks, vastamaks kahju piiramise nõuetele välise tulekahju korral, eriti seoses seadme ettenähtud otstarbega.

3. TOOTMINE

3.1. Tootmismenetlused

Tootja peab tagama konstrueerimisfaasis paikapandud sätete pädeva elluviimise, rakendades asjakohaseid võtteid ja asjaomaseid menetlusi, eriti seoses allpool sätestatud aspektidega.

3.1.1. Koostisosade ettevalmistus

Koostisosade ettevalmistamine (nt vormimine ja servade töötlus) ei tohi tekitada vigastusi või pragusid ega mehaaniliste omaduste muutusi, mis võivad vähendada surveseadme ohutust.

3.1.2. Püsiliited

Püsiliididel ja nendega piirnevatel aladel ei tohi olla pinna- või sisemisi defekte, mis vähendavad seadme ohutust.

Püsiliidete omadused peavad vastama liidetavate materjalide suhtes kehtestatud miinimumnõuetele, välja arvatud kui konstruktsiooni arvutustes võetakse spetsiaalselt arvesse omaduste muid asjaomaseid väärtusi.

Surveseadmete puhul peavad seadmete survekindlust tagavate osade ja vahetult nende külge kinnitatud osade püsiliitmise läbi viima asjakohase pädevusega töötajad vastavalt sobivatele töömenetlustele.

II, III ja IV kategooria surveseadmete puhul peavad töömenetlused ja töötajad olema kinnitatud pädeva kolmanda isiku poolt, kelleks võib tootja valikul olla:

— teavitatud asutus;

— kolmas isik, kes on artiklis 20 ettenähtud korras liikmesriigi poolt tunnustatud.

Kõnealuste tunnustuste andmiseks peab kolmas isik teostama või laskma teostada asjakohastes harmoneeritud standardites sätestatud või samaväärseid hindamisi ja katsetusi.

3.1.3. Mittepurustavad katsed

Surveseadmete puhul peavad püsiliidete mittepurustavad katsed läbi viima vastava pädevusega töötajad. III ja IV kategooria surveseadmete puhul peavad kõnealused töötajad olema liikmesriigi poolt vastavalt artiklile 20 tunnustatud kolmanda isiku poolt kinnitatud.

3.1.4. Termotöötlus

Kui on oht, et tootmisprotsess muudab materjali omadusi sellisel määral, et see kahjustab surveseadmete ohutust, tuleb asjakohases tootmisfaasis rakendada termotöötlust.

3.1.5. Jälgitavus

Tuleb kehtestada ja rakendada sobivad menetlused, et saaks tuvastada seadmete nende osade materjali, mis aitavad sobival moel kaasa survekindlusele, alates materjali vastuvõtmisest, seejärel tootmisprotsessi käigus ja kuni toodetud surveseadmete lõppkatsetuseni.

3.2. Lõpliku hinnangu andmine

Surveseadmele tuleb anda allpool kirjeldatud lõplik hinnang.

3.2.1. Lõppkontroll

Surveseadmele peab tegema lõppkontrolli, mille käigus kontrollitakse visuaalselt ja kaasasolevate dokumentide hindamise teel vastavust käesoleva direktiivi nõuetele. Arvesse võib võtta tootmise käigus läbi viidud katseid. Kui ohutuse tagamiseks on vajalik, tuleb seoses lõppkontrolliga seadmete iga osa seest ja väljast kontrollida, vajaduse korral tootmise käigus (nt kui hindamine lõppkontrolli käigus ei ole enam võimalik).

3.2.2. Survekatse

Surveseadmete lõpphindamine peab hõlmama survekindluse aspekti katsetamist, mis toimub üldjuhul hüdrostaatilise katse kujul rõhu juures, mis on vähemalt võrdne punktis 7.4 sätestatud väärtusega, kui see on asjakohane.

I kategooria seeriatootmises valmivate surveseadmete puhul võib seda katset sooritada statistilistel alustel.

Kui hüdrostaatiline katse on kahjulik või ebaotstarbekas, võib läbi viia muid tunnustatud väärtusega katsetusi. Muude katsetuste kui hüdrostaatilise rõhu katse puhul tuleb enne kõnealuste katsetuste läbiviimist rakendada täiendavaid meetmeid, näiteks mittepurustavaid katsetusi või muid samaväärselt kehtivusega meetodeid.

3.2.3. Ohutusseadmete kontroll

Seadmestike puhul peab lõpphindamine hõlmama ka ohutusseadmete kontrolli, mille eesmärgiks on kontrollida täielikku vastavust punktis 2.10 osutatud nõuetele.

3.3. Märgistamine

Lisaks artiklites 18 ja 19 osutatud CE-märgisele ning teabele, mis tuleb esitada vastavalt artikli 6 lõikele 6 ja artikli 8 lõikele 3, tuleb esitada järgmine teave:

a) kõigi surveseadmete puhul:

- valmistamise aasta;
- surveseadme kirjeldus vastavalt selle olemusele, näiteks tüüp, seeria või partii tähis ja seerianumber;
- olulised lubatud maksimum-/miinimumpiirid;

b) surveseadme tüübist olenevalt täiendav teave turvalise paigaldamise, käitamise või kasutamise ja vajaduse korral hoolduse ja perioodilise ülevaatuse kohta, näiteks:

- surveseadme maht (V) liitrites (L);
- torustiku nimimõõde (DN);
- rakendatud survekatse rõhk (PT) baarides ja kuupäev;
- ohutusseadme reguleerimisrõhk baarides;
- surveseadme võimsus kilovattides (kW);
- toitepinge voltides (V);
- ettenähtud kasutusotstarve;
- täite suhtarv (kg/L);
- suurim täitemass, kg;
- pakendi mass, kg;
- fluidumi grupp;

- c) vajaduse korral surveseadmete külge kinnitatud hoiatused, mis juhivad tähelepanu kasutusvigadele, mis kogemuste põhjal otsustades võivad esineda.

Alapunktides a, b ja c osutatud teave peab olema esitatud surveseadmel või selle külge kindlalt kinnitatud andmeplaadil järgmiste eranditega:

- vajaduse korral võib kasutada asjakohast dokumentatsiooni, et vältida sama seadmestiku jaoks ettenähtud üksikosade, näiteks torustiku osad, korduvat märgistamist;
- kui surveseadmed on liiga väikesed, nt lisaseadised, võib selle teabe esitada sildil, mis on kinnitatud kõnealuse surveseadme külge;
- täidetava massi ja punktis c osutatud hoiatuste tarvis võib kasutada märgistust või muid asjakohaseid vahendeid, tingimusel et see püsib piisavalt kaua loetavana.

3.4. Kasutusjuhised

- a) Kui surveseadmed tehakse turul kättesaadavaks, peavad nendega vastavalt vajadusele kaasas olema kasutusjuhised, mis sisaldavad kogu vajalikku ohutusteavet seoses järgmisega:
- paigaldamine, sealhulgas erinevate surveseadmete osade ühendamise;
 - kasutussevõtt;
 - kasutamine;
 - hooldus, sealhulgas kasutajapoolsed kontrollimised.
- b) Juhised peavad hõlmama surveseadmete punkti 3.3 kohaselt kinnitatud teavet, välja arvatud seeriatähis, ning nende juurde peavad vajaduse korral kuuluma tehnilised dokumendid, joonised ja skeemid, mis on vajalikud kõnealuste juhiste täielikuks mõistmiseks.
- c) Vajaduse korral peavad kõnealused juhised viitama ka ohtudele, mis tulenevad väärkasutusest vastavalt punktile 1.3, ja konstruktsiooni erijoontele punkti 2.2.3 kohaselt.

4. MATERJALID

Surveadmete valmistamiseks kasutatud materjalid peavad sobima selliseks rakenduseks seadme kavandatud eluea jooksul, välja arvatud juhul, kui on ette nähtud väljavahetamine.

Keevituse kulumaterjalid ja muud liitematerjalid peavad asjakohasel viisil nii eraldiseisvana kui kokkuliidetud konstruktsiooni osana vastama üksnes punkti 4.1, punkti 4.2 alapunkti a ja punkti 4.3 esimese lõigu asjaomastele nõuetele.

4.1. Survestatud osade materjalid peavad

- a) olema asjakohaste omadustega kõigiks töötingimusteks, mida võib põhjendatult eeldada, ja kõigiks katsetingimusteks, ning eriti peavad nad olema piisavalt plastilised ja sitked. Vajaduse korral peavad materjalide omadused vastama punkti 7.5 nõuetele. Eelkõige tuleb materjale hoolikalt valida, et vältida vajaduse korral habrast purunemist; kui teatud põhjustel on vaja kasutada habrast materjali, tuleb võtta asjakohased meetmed;
- b) olema keemiliselt piisavalt vastupidavad surveadmes sisalduva fluidumi suhtes; tööohutuse tagamiseks vajalikud keemilised ja füüsikalised omadused ei tohi olla seadme kavandatud eluea jooksul oluliselt mõjutatavad;

- c) olema võimalikult vananemiskindlad;
- d) sobima ettenähtud töötlemismenetlusteks;
- e) olema valitud selliselt, et vältida olulisi ebasoovitavaid toimeid erinevate materjalide ühendamisel.

4.2. Surveseadmete tootja peab

- a) määratlema asjakohasel viisil väärtused, mis on vajalikud punktis 2.2.3 osutatud konstruktsiooniarvutusteks, ning punktis 4.1 osutatud materjalide olulised omadused ja nende käsitlemise;
- b) oma tehnilistes dokumentides esitama osad, mis käsitlevad vastavust käesoleva direktiivi materjalispetsifikatsioonidele ühel järgmisel kujul:
 - kasutades materjale, mis on kooskõlas ühtlustatud standarditega;
 - kasutades materjale, mis on hõlmatud Euroopa tunnustusega surveseadmete materjalidele vastavalt artiklile 15;
 - konkreetse materjali hindamise teel;
- c) III ja IV kategooria surveseadmete puhul peab konkreetse materjali erihindamise teostama teavitatud asutus, kes vastutab surveseadmete vastavushindamismenetluste eest.

4.3. Seadmete tootja peab võtma asjakohased meetmed tagamaks, et kasutatav materjal vastab nõutud spetsifikatsioonile. Eelkõige tuleb kõigi materjalide kohta saada materjali tootja koostatud dokumentatsioon, mis kinnitab vastavust spetsifikatsioonile.

II, III ja IV kategooria seadmete peamiste survestatud osade puhul peab see olema tootekohase sertifikaadi kujul.

Kui materjalitootjal on liidus registrisse kantud pädeva asutuse poolt sertifitseeritud asjakohane kvaliteedi tagamise süsteem ja pärast materjalide erihindamise läbimist tõendavad tootja poolt väljaantud sertifikaadid eeldatavalt vastavust käesoleva punkti asjaomastele nõuetele.

ERINÕUDED SURVESEADMETELE

Lisaks punktide 1–4 kohaldatavatele nõuetele kohaldatakse punktidega 5 ja 6 reguleeritud surveseadmete suhtes järgmisi nõudeid.

5. LEEGIGA VÕI MUUL MOEL KUUMUTATAVAD ÜLE KUUMENEDA VÕIVAD SURVESEADMED VASTAVALT ARTIKLI 4 LÕIKELE 1

Kõnealused surveseadmed hõlmavad järgmist:

- artikli 4 lõike 1 punktis b osutatud auru või kuuma vee generaatorid, nagu leegiga kuumutatavad auru- ja kuumaveekatlad, ülekuumendid ja vaheülekuumendid, jäätmeküttekatlad, utilisaatorkatlad, elektrilised elektrood- või sukelkatlad, keedukatlad koos abiseadmetega ja vajaduse korral ka koos toitevee ettevalmistuse ja kütuse etteandesüsteemiga;
- artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud seadmed, mis ei ole ette nähtud auru ja kuuma vee genereerimiseks, näiteks keemiliste ja muude sarnaste protsesside soojendusseadmed ning rõhu all olevad toidutöötlemise seadmed.

Kõnealused surveeadmed peavad põhinema arvutustel ning olema projekteeritud ja konstrueeritud viisil, mis väldib või viib miinimumini riski survekindluse oluliseks languseks ülekuumenemise tõttu. Eelkõige tagatakse vastavalt vajadusele, et

- a) rakendatakse asjakohaseid kaitsemeetmeid tööparameetrite, näiteks soojuskoormuse, soojuskulu ja vajaduse korral fluidumi taseme piiramiseks, et vältida kohaliku ja üldise ülekuumenemise ohtu;
- b) vajaduse korral tagatakse proovide võtmise kohad, võimaldamaks fluidumi omaduste hindamist, et vältida sadestiste ja/või korrosiooniga seotud ohte;
- c) võetakse piisavaid meetmeid sadestise kahjustuse ohu kõrvaldamiseks;
- d) tagatakse jääsoojuse turvalise eemaldamise võimalus pärast seiskamist;
- e) võetakse meetmeid põlevate ainete ja õhu süttivate segude ohtliku kogunemise või leegi tagasilöögi vältimiseks.

6. ARTIKLI 4 LÕIKE 1 PUNKTIS C OSUTATUD TORUSTIK

Projekteerimisel ja valmistamisel tuleb tagada, et

- a) lubamatu ülepinge oht, mis tuleneb vabast nihkumisest või ülemäärastest jõududest, mis mõjub nt äärikutele, liidetele, lõõtskompensaatoritele või voolikutele, on piisavalt piiratud selliste meetmete, nagu tuge, liidete, kinnituste, seadistuste ja eelpingestamise abil;
- b) kui torude sees on gaasiliste fluidumite kondenseerumisoht, on olemas süsteem sadestiste ärajuhtimiseks ja eemaldamiseks madalatest kohtadest, et vältida hüdraulilisest löögist või korrosioonist tulenevaid kahjustusi;
- c) arvestatakse nõuetekohaselt turbulentsi ja pöörise tekkest tuleneda võivate kahjustustega; kohaldatakse punkti 2.7 asjaomaseid osi;
- d) võetakse asjakohaselt arvesse torustiku vibratsioonist tulenevat väsimusohtu;
- e) kui torustik sisaldab 1. grupi fluidumeid, nähakse ette asjakohased meetmed väljaviigitorustiku isoleerimiseks, mille mõõtmised põhjustavad olulist ohtu;
- f) tahtmatu tühjendamise oht viiakse minimaalseks; vaheltvõtupunktide statsionaarsel osal on selged markeerimised sees oleva fluidumi kohta;
- g) hoolduse, kontrolli või remondi turvaliseks teostamiseks oleks maa-aluste torustike asukoht ja kulg registreeritud vähemalt tehnilistes dokumentides.

7. KVANTITATIIVSED ERINÕUDED TEATAVATELE SURVESEADMETELE

Üldreeglina kohaldatakse järgmisi sätteid. Kui neid siiski ei kohaldata, sealhulgas juhul, kui materjalidele ei ole otseselt viidatud ja ei kohaldata ühtlustatud standardeid, peab tootja näitama, et on võetud vastavad meetmed samaväärse üldise turvalisuse astme saavutamiseks.

Käesolevas punktis kehtestatud sätteid täiendavad punktide 1–6 olulisi ohutusnõudeid surveeadmetele, mille suhtes neid kohaldatakse.

7.1. Lubatavad pinged

7.1.1. Tähisted

$R_{e/t}$ voolavuspiir, näitab väärtust järgmisel arvutuslikul temperatuuril:

- ülemine voolavuspiir, kui materjalil on ülemine ja alumine voolavuspiir;
- austeniititrase ja legeerimata alumiiniumi 1,0 % suhteline voolavuspiir;
- muudel juhtudel 0,2 % suhteline voolavuspiir.

$R_{m/20}$ näitab tõmbetugevuse miinimumväärtust 20 °C juures.

$R_{m/t}$ tähistab tõmbetugevust arvutuslikul temperatuuril.

7.1.2. Lubatav üldine membraanipinge domineerival staatilisel koormusel ja väljaspool temperatuuri piire, kus roomavus on tähtis, ei tohi ületada väiksemat järgmistest väärtustest vastavalt kasutatavale materjalile:

- ferriititrase, sealhulgas normaliseeritud (normaliseeritud valts-) terase ning välja arvatud peeneteralise terase ja spetsiaalselt kuumtöödeldud terase puhul, $\frac{2}{3} R_{e/t}$ ja $\frac{5}{12} R_{m/20}$ arväärtusest;
- austeniititrase puhul:
 - kui selle katkevenivus pärast purunemist ületab 30 %, $\frac{2}{3} R_{e/t}$ arväärtusest;
 - või teise variandina ja kui selle katkevenivus ületab 35 %, $\frac{5}{6} R_{e/t}$ ja $\frac{1}{3} R_{m/t}$ arväärtusest;
- legeerimata või madalsüsinik-valuterase korral $\frac{10}{19} R_{e/t}$ ja $\frac{1}{3} R_{m/20}$ arväärtusest;
- alumiiniumi puhul $\frac{2}{3} R_{e/t}$ arväärtusest;
- alumiiniumisulamite puhul, välja arvatud dispersioonkõvendatud sulamid, $\frac{2}{3} R_{e/t}$ ja $\frac{5}{12} R_{m/20}$ arväärtusest.

7.2. Liidete tugevustegurid

Keevisliidete tugevustegurid ei tohi ületada järgmisi väärtusi:

- seadmete puhul, mis läbivad purustavad ja mittepurustavad katsetused, mis kinnitavad, et terves liidete seerias ei ilmne märgatavaid defekte: 1;
- seadmete puhul, mis läbivad valikulised mittepurustavad katsetused: 0,85;
- seadmete puhul, mis ei läbi mittepurustavaid katsetusi, välja arvatud visuaalne kontroll: 0,7.

Vajaduse korral tuleb arvesse võtta ka liite pinge laadi ning mehaanilisi ja tehnilisi omadusi.

7.3. Rõhku piiravad seadmed, eriti surveanumate puhul

Punktis 2.11.2 osutatud hetkeline rõhutõus peab piirduma 10 %ga maksimaalsest lubatavast rõhust.

7.4. Hüdrostaatilise katse rõhk

Surveanumate puhul peab punktis 3.2.2 osutatud hüdrostaatilise katse rõhk olema vähemalt üks järgmistest:

- rõhk, mis vastab maksimaalsele koormusele, millega surveseade praktikas kokku puutuda võib, võttes arvesse selle maksimaalset lubatud rõhku ja maksimaalset lubatud temperatuuri, korrutatuna teguriga 1,25;
- maksimaalne lubatud rõhk korrutatud teguriga 1,43, vastavalt sellele, kumb väärtus on suurem.

7.5. Materjali omadused

Kui teiste arvestatavate kriteeriumide põhjal ei ole materjali omadustele seatud erinõudeid, siis eeldatakse, et teras on punkti 4.1 alapunkti a nõuete kohaselt piisavalt plastiline, kui standardse meetodi järgi teostatud tõmbekatsel on katkevenivus vähemalt 14 % ja ISO V-katsekehal määratud löögisitkuse energiaga 27 J temperatuuril, mis on maksimaalselt 20 °C, kuid mitte kõrgem kui madalaim projekteeritud töötemperatuur.

II LISA

VASTAVUSHINDAMISE TABELID

1. Tabelites on moodulite kategooriaid tähistatud järgmiselt:

I	=	Moodul A
II	=	Moodulid A2, D1, E1
III	=	Moodulid B (konstruktsioonitüüp) + D, B (konstruktsioonitüüp) + F, B (tootetüüp) + E, B (tootetüüp) + C2, H
IV	=	Moodulid B (tootetüüp) + D, B (tootetüüp) + F, G, H1

2. Artikli 2 punktis 4 määratletud ja artikli 4 lõike 1 punktis d osutatud ohutusseadised liigitatakse IV kategooriasse. Erandina võib konkreetsete seadmete jaoks toodetud ohutusseadised liigitada samasse kategooriasse seadmetega, mida need kaitsevad.

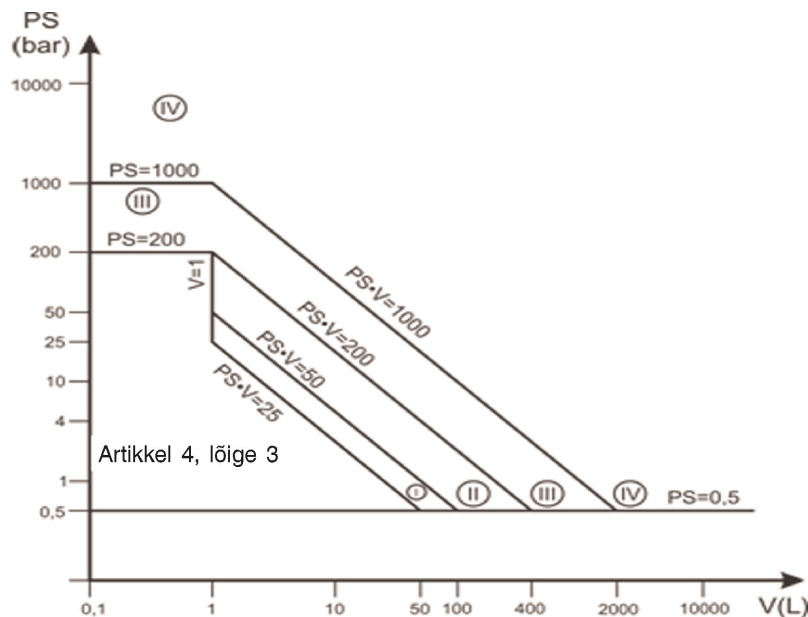
3. Artikli 2 punktis 5 määratletud ja artikli 4 lõike 1 punktis d osutatud lisaseadised liigitatakse järgmisel alusel:

- nende maksimaalne lubatud rõhk PS;
- vastavalt vajadusele nende maht V või nimimõõde DN;
- fluidumite grupp, mille jaoks need on ette nähtud.

Vastavushindamise kategooria määramiseks tuleb kasutada asjakohast anumate või torustike tabelit.

Kui esimese lõigu teises taandes loetakse asjakohaseks nii mahtu kui nimimõõdet, tuleb liseseadis liigitada kõrgeimasse kategooriasse.

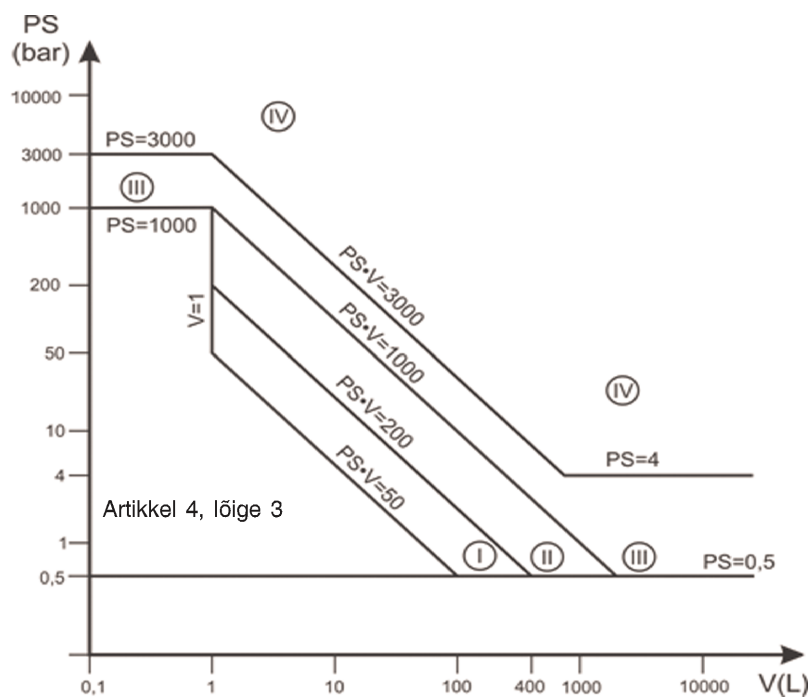
4. Piiristusjooned järgmistes vastavushindamistabelites näitavad iga kategooria ülempiiri.

Tabel 1

Artikli 4 lõike 1 punkti a alapunkti i esimeses taandes osutatud anumad

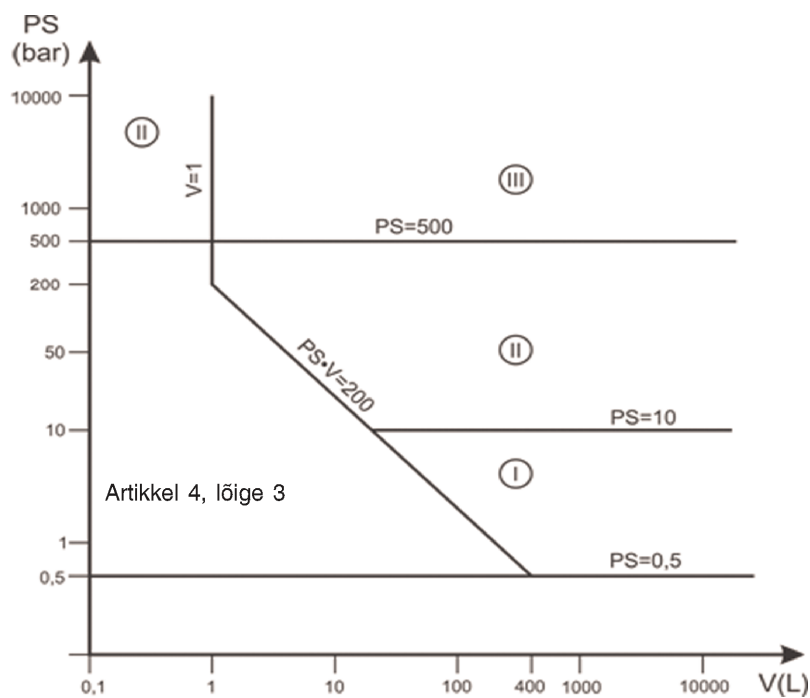
Anumad, mis on ette nähtud ebapüsiva gaasi jaoks ja kuuluvad tabeli 1 alusel I või II kategooriasse, tuleb erandlikult liigitada III kategooriasse.

Tabel 2

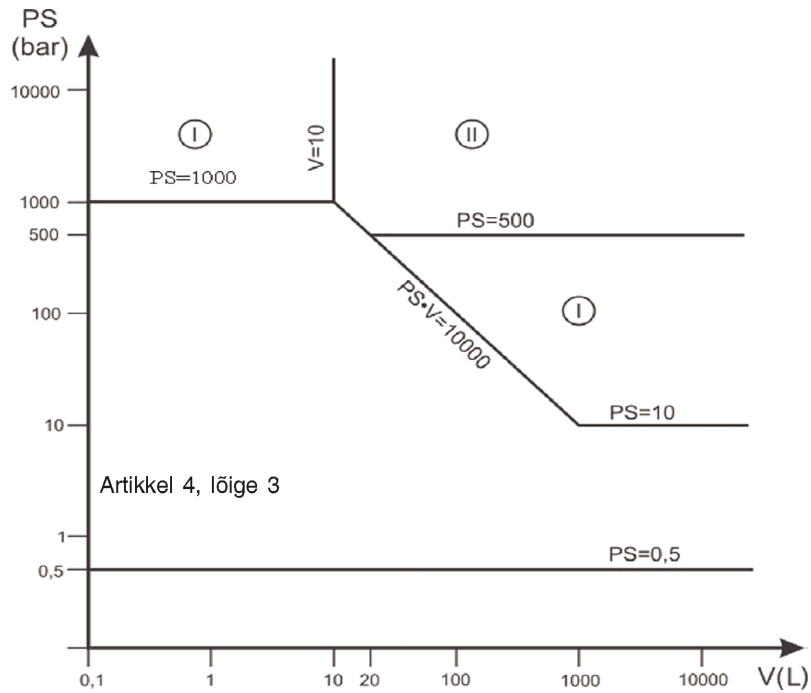
Artikli 4 lõike 1 punkti a alapunkti i teises taandes osutatud anumad

Käsitulekustutid ja hingamisseadmete ballooned tuleb erandlikult liigitada vähemalt III kategooriasse.

Tabel 3

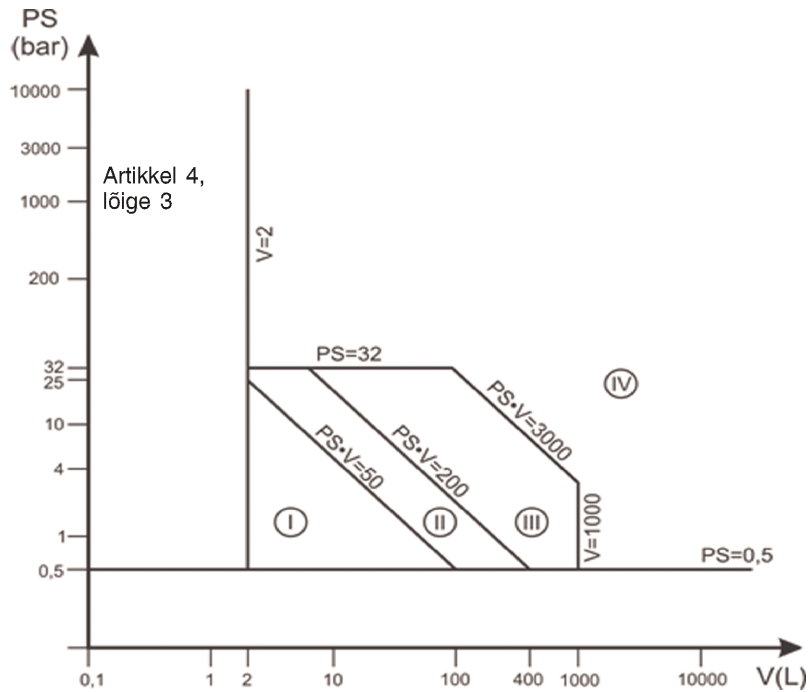
Artikli 4 lõike 1 punkti a alapunkti ii esimeses taandes osutatud anumad

Tabel 4

Artikli 4 lõike 1 punkti a alapunkti ii teises taandes osutatud anumad

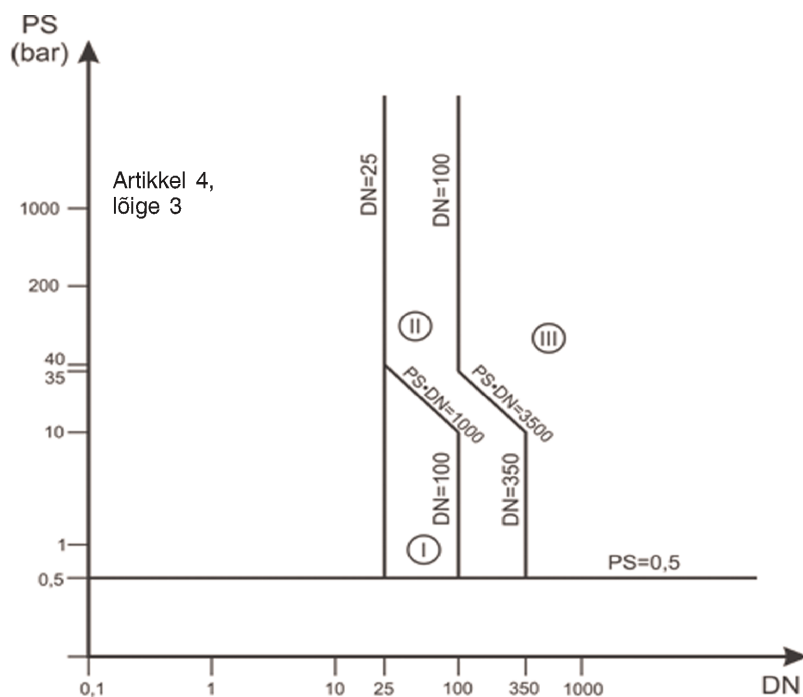
Artikli 4 lõike 2 teises lõigus osutatud seadmed, mis on ette nähtud kuuma vee tootmiseks, peavad erandlikult läbima ELi tüübihindamise (moodul B – konstruktsioonitüüp) seoses nende vastavusega I lisa punktides 2.10, 2.11, 3.4, punkti 5 alapunktides a ja d osutatud olulistele nõuetele, või kvaliteedi täieliku tagamise (moodul H).

Tabel 5

Artikli 4 lõike 1 punktis b osutatud surveseadmed

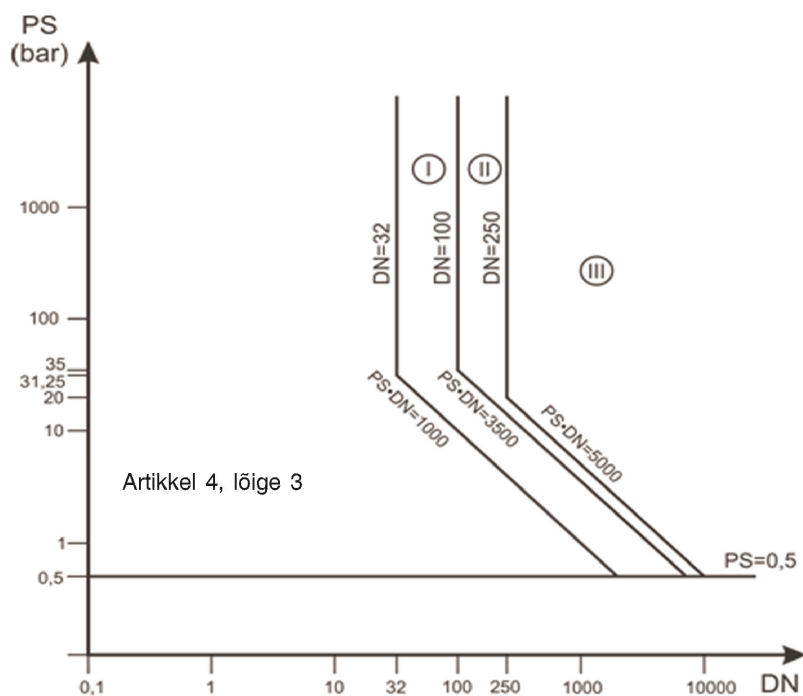
Keedukatelde projekteerimisega seoses on erandlikult nõutav vastavushindamismenetlus, mis vastab vähemalt ühele III kategooria moodulitest.

Tabel 6

Artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti i esimeses taandes osutatud torustik

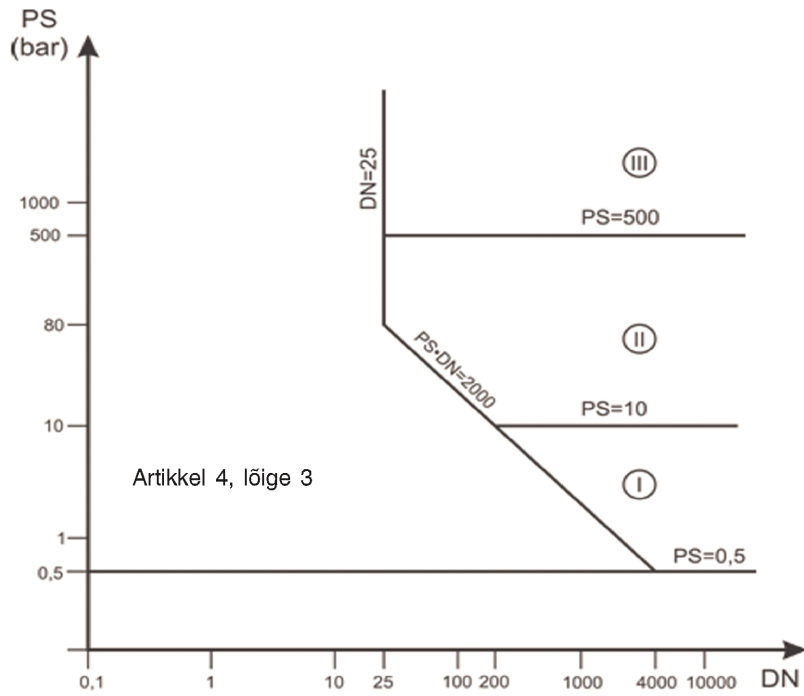
Torustik, mis on ette nähtud ebapüsivate gaaside jaoks ja kuulub tabeli 6 alusel I või II kategooriasse, tuleb erandlikult liigitada III kategooriasse.

Tabel 7

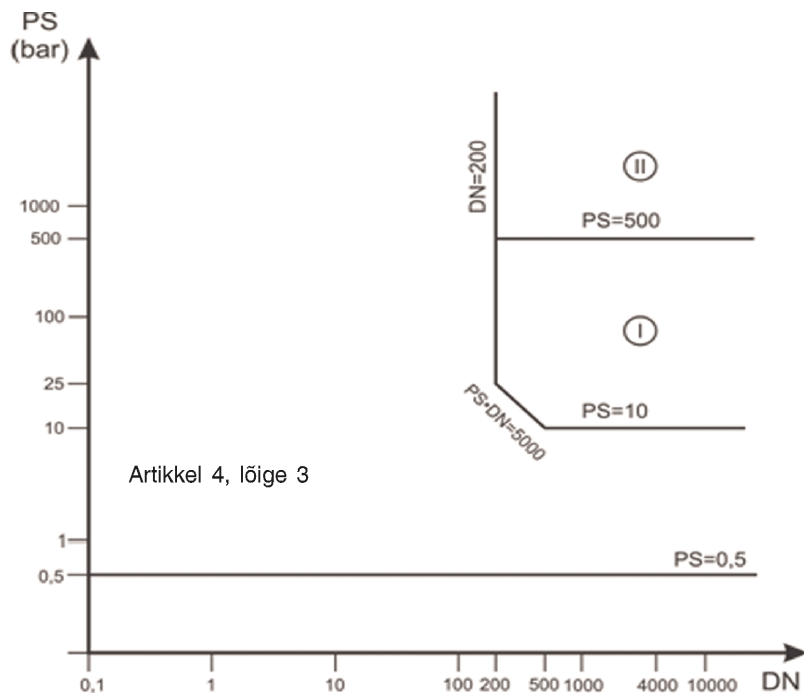
Artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti i teises taandes osutatud torustik

Igasugune torustik, mis sisaldab fluidumeid temperatuuril üle 350 °C ja kuulub tabeli 7 alusel II kategooriasse, tuleb erandlikult liigitada III kategooriasse.

Tabel 8

Artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti ii esimeses taandes osutatud torustik

Tabel 9

Artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti ii teises taandes osutatud torustik

III LISA

VASTAVUSHINDAMISE MENETLUS

Käesoleva lisa surveseadmeid käsitlevatest sätetest tulenevaid kohustusi kohaldatakse ka seadmestikele.

1. MOODUL A: TOOTMISE SISEKONTROLL

1. Tootmise sisekontroll on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2, 3 ja 4 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tehnilised dokumendid

Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni.

Tehniliste dokumentide põhjal peab olema võimalik hinnata, kas surveseadme vastab asjaomastele nõuetele, ning need dokumendid peavad sisaldama piisavat ohu (ohtude) analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse surveseadme konstruktsiooni, tootmist ja tööpõhimõtteid hindamiseks vajalikul määral. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:

- surveseadme üldkirjeldus;
- alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
- nende jooniste ja skeemide ning surveseadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
- täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud. Osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
- konstruktsiooniarvutuste, hindamiste jms tulemused;
- katsete protokollid.

3. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed selleks, et valmistamisprotsess ja selle järelevalve tagaks surveseadmete vastavuse punktis 2 osutatud tehnilistele dokumentidele ja käesoleva direktiivi nõuetele.

4. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

- 4.1. Tootja kinnitab CE-märgise igale surveseadmele, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele.

- 4.2. Tootja koostab iga surveseadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda koos tehnilise dokumentatsiooniga riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse surveseadme, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

5. Volitatud esindaja

Punktis 4 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui need on volituses täpsustatud.

2. MOODUL A2: TOOTMISE SISEKONTROLL JA SURVESEADMETE JÄRELEVALVELINE PISTELINE KONTROLL

1. Tootmise sisekontroll ja surveeadmete järelevalveline pisteline kontroll moodustavad vastavushindamismenetluse, millega tootja täidab punktides 2, 3, 4 ja 5 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveeadmed vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tehnilised dokumendid

Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni. Dokumentatsioon võimaldab hinnata surveeadme vastavust asjakohastele nõuetele ning sisaldab ohu (ohtude) nõuetekohast analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse surveeadme konstruktsiooni, tootmist ja tööpõhimõtteid hindamiseks vajalikul määral. Tehnilised dokumendid peavad vajaduse korral sisaldama vähemalt järgmisi elemente:

— surveeadme üldkirjeldus;

— alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;

— nende jooniste ja skeemide ning surveeadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;

— täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;

— konstruktsiooniarvutuste, hindamiste jms tulemused ja

— katsete protokollid.

3. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed, et tootmisprotsess ja selle kontroll tagaksid surveeadmete vastavuse punktis 2 osutatud tehnilisele dokumentatsioonile ja käesoleva direktiivi nõuetele.

4. Lõplik hinnang ja surveeadmete kontroll

Tootja annab surveeadmele lõpphinnangu ja järelevalvet selle üle teostab tootja valitud teavitatud asutus etteteatamata kontrollkäikudega.

Teavitatud asutus teeb või laseb teha toodangu pistelist kontrolli, et kontrollida surveeadmete sisekontrolli kvaliteeti, arvestades muu hulgas surveeadmete tehnoloogilist keerukust ja tootekoguseid.

Etteteatamata kontrollkäikude ajal peab teavitatud asutus:

— tagama, et tootja tegelikult annab lõpphinnangu vastavalt I lisa punktile 3.2;

— võtma tootmis- või laoruumidest kontrollimiseks surveseadmete tootenäidiseid; hindama näidisteks võetavate seadmete arvu ja seda, kas näidisteks võetud seadmetele tuleb anda või lasta anda täielik või osaline lõpphinnang.

Rakendatav proovivõtumeetod peaks kindlaks määrama, kas surveseadme valmistusprotsess toimub ettenähtud piirides, et tagada surveseadme vastavus.

Kui üks või mitu surveseadet või -seadmestikku ei vasta nõuetele, peab teavitatud asutus võtma asjakohased meetmed.

Tootja kinnitab teavitatud asutuse vastutusel teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri surveseadmele valmistamise ajal.

5. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

5.1. Tootja peab kinnitama CE-märgise igale surveseadmele, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele.

5.2. Tootja koostab iga surveseadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda koos tehnilise dokumentatsiooniga riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse surveseade, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

6. Volitatud esindaja

Punktis 5 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui need on volituses täpsustatud.

3. MOODUL B: ELI TÜÜBIHINDAMINE

3.1. ELi tüübi hindamine (tootetüüp)

1. ELi tüübihindamine (tootetüüp) on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul teavitatud asutus hindab surve-seadme tehnilist projekti ning kontrollib ja kinnitab, et surveseadme tehniline projekt vastab käesoleva direktiivi nõuetele.
2. ELi tüübihindamine (tootetüüp) koosneb surveseadme tehnilise projekti vastavuse hindamisest tehnilise dokumen-tatsiooni ja punktis 3 osutatud täiendavate andmete kontrollimise teel koos kavandatava toodangu lõpliku surve-seadme näidise hindamisega.
3. Tootja esitab ELi tüübihindamise taotluse enda valitud teavitatud asutusele.

Taotlus sisaldab järgmist:

— tootja nimi ja aadress ning juhul, kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, ka tema nimi ja aadress;

— kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;

- tehniline dokumentatsioon. Tehniliste dokumentide põhjal peab olema võimalik hinnata, kas surveseadme vastab käesoleva direktiivi kohaldatavatele nõuetele, ning need dokumendid peavad sisaldama piisavat ohu (ohtude) analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse surveseadme konstruktsiooni, tootmist ja tööpõhimõtteid hindamiseks vajalikul määral. Tehnilised dokumendid peavad vajaduse korral sisaldama vähemalt järgmisi elemente:
 - surveseadme üldkirjeldus;
 - alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
 - nende jooniste ja skeemide ning surveseadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
 - täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
 - konstruktsiooniarvutuste, hindamiste jms tulemused;
 - katsete protokollid;
 - teave tootmiseks ettenähtud katsetuste kohta;
 - I lisa punktide 3.1.2 ja 3.1.3 kohaselt nõutava kvalifikatsiooni ja tunnustamisega seotud teave;
- kavandatava toodangu näidised.

Need näidised võivad hõlmata mitmeid surveseadmete variante, kui nendevahelised erinevused ei mõjuta ohutuse taset.

Teavitatud asutus võib nõuda veel lisanäidiseid, kui see on kontrollimiseks vajalik;

- tõendusmaterjal tehnilise konstruktsiooni nõuetele vastavuse kohta. Tõendusmaterjal is nimetatakse kõik kasutatud dokumendid, eelkõige juhul, kui asjaomaseid harmoneeritud standardeid ei ole täielikult kohaldatud. Vajaduse korral sisaldab tõendusmaterjal muid tehnilisi spetsifikatsioone kohaldava tootja asjakohases laboris või tootja nimel või tema vastutusel mõnes teises katselaboris tehtud katsete tulemusi.

4. Teavitatud asutus peab

4.1. kontrollima tehnilisi dokumente ja tõendusmaterjale, et hinnata surveseadme tehnilise projekti ja tootmisprotsessi nõuetekohasust.

Eelkõige peab teavitatud asutus

- hindama materjale, kui need ei ole kooskõlas vastavate harmoneeritud standarditega või Euroopa tunnustusega surveseadmete materjalidele, ja kontrollima materjalide tootja antud sertifikaati vastavalt I lisa punktile 4.3;
- kiitma heaks protseduurid surveseadme osade püsiliidete tegemiseks või kontrollima, et need oleksid eelnevalt tunnustatud vastavalt I lisa punktile 3.1.2;

— tegema kindlaks, et surveeadme osade püsiliiteid tegeval ja mittepurustavaid katsetusi läbi viival personalil on I lisa punktidele 3.1.2 või 3.1.3 vastav kvalifikatsioon või tunnustus;

- 4.2. kontrollima, kas näidis(ed) on valmistatud vastavalt tehnilisele dokumentatsioonile, ja tegema kindlaks nii need elemendid, mis on konstrueeritud vastavalt asjaomaste harmoneeritud standardite kohaldatavatele sätetele, kui ka elemendid, mis on konstrueeritud muid asjakohaseid tehnilisi spetsifikatsioone kasutades, kohaldamata seejuures nimetatud standardite asjaomaseid sätteid;
 - 4.3. viima läbi asjakohased hindamised ja vajalikud katsed, et kontrollida, kas juhtudel, kui tootja on otsustanud kohaldada asjakohaseid harmoneeritud standardite lahendusi, on neid õigesti kohaldatud;
 - 4.4. viima läbi asjakohased hindamised ja vajalikud katsed, et kontrollida, kas muid asjaomaseid tehnilisi spetsifikatsioone kohaldava tootja lahendused vastavad käesoleva direktiivi olulistele ohutusnõuetele, kui asjaomaste harmoneeritud standardite lahendusi ei ole kohaldatud;
 - 4.5. leppima tootjaga kokku hindamiste ja katsete tegemise koha.
5. Teavitatud asutus koostab hindamisaruande, kuhu on märgitud vastavalt punktile 4 sooritatud tegevused ja nende tulemused. Ilma et see piiraks kohustusi teavitava asutuse ees, avalikustab teavitatud asutus nimetatud aruande sisu kas täielikult või osaliselt ainult tootja loal.
 6. Kui tüüp vastab käesoleva direktiivi nõuetele, väljastab teavitatud asutus tootjale ELi tüübihindamissertifikaadi (tootetüüp). Ilma et see piiraks punkti 7 kohaldamist, kehtib sertifikaat 10 aastat, on uuendatav ning sisaldab tootja nime ja aadressi, hindamiste põhjal tehtud järeldusi, (vajadusel) kehtivustingimusi ja vajalikke andmeid heakskiidetud tüübi identifitseerimiseks.

Sertifikaadile lisatakse tehniliste dokumentide asjakohaste osade loend, mille ära kirja säilitatakse teavitatud asutuses.

Sertifikaat ja selle lisad sisaldavad kogu teavet, mis võimaldab hinnata valmistatud surveeadmete vastavust hinnatud tüübile ja teha vajaduse korral kasutuskontrolli.

Kui tüüp ei vasta käesoleva direktiivi kohaldatavatele nõuetele, keeldub teavitatud asutus ELi tüübihindamissertifikaadi (tootetüüp) väljaandmisest ning teatab sellest taotlejale, põhjendades keeldumist üksikasjalikult. Tuleb ette näha edasikaebamise kord.

7. Teavitatud asutus hoiab end kursis üldtunnustatud tehnilises tasemes toimuvate muutustega, mis osutavad sellele, et heakskiidetud tüüp ei pruugi enam vastata käesoleva direktiivi nõuetele, ning otsustab, kas sellised muutused nõuavad edasisi uuringuid. Kui uuringud on vajalikud, teatab teavitatud asutus sellest tootjale.

Tootja teatab ELi tüübihindamissertifikaadiga (tootetüüp) seotud tehnilist dokumentatsiooni hoidvale teavitatud asutusele kõikidest heakskiidetud tüübis tehtud muudatustest, mis võivad mõjutada toote vastavust käesoleva direktiivi olulistele ohutusnõuetele või sertifikaadi kehtivustingimusi. Sellised muudatused tuleb täiendavalt heaks kiita ja vormistada esialgse ELi tüübihindamissertifikaadi (tootetüüp) lisana.

8. Kõik teavitatud asutused teavad oma teavitavatele asutustele ELi tüübihindamissertifikaadi (tootetüüp) ja/või selle lisade väljastamisest või tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotlusel kättesaadavaks nimekirja sertifikaatidest ja/või nende lisadest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul viisil piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele ELi tüübihindamissertifikaatidest (tootetüüp) ja/või lisadest, mille andmisest keelduti, mis tühistati, peatati või mida muul viisil piirati, ning taotluse korral ka väljastatud sertifikaatidest ja/või nende lisadest.

Komisjon, liikmesriigid ja teised teavitatud asutused võivad taotluse korral saada ELi tüübihindamissertifikaadi (tootetüüp) ja/või selle lisade koopia. Komisjon ja liikmesriigid võivad taotluse korral saada tehnilise dokumentatsiooni ja teavitatud asutuse tehtud hindamiste tulemuste koopia. Teavitatud asutus säilitab ELi tüübihindamissertifikaadi (tootetüüp), selle lisade ja täienduste ning tootja dokumentatsiooni sisaldava tehnilise toimiku koopiat kuni sertifikaadi kehtivusaja lõpuni.

9. Tootja hoiab riiklike asutuste jaoks kättesaadavana ELi tüübihindamissertifikaati (tootetüüp), selle lisade ja täienduste koopiat koos tehnilise dokumentatsiooniga vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist.
10. Tootja volitatud esindaja võib esitada punktis 3 osutatud taotluse ning täita punktides 7 ja 9 sätestatud kohustusi, kui need on volituses täpsustatud.

3.2. ELi tüübihindamine (konstruktsioonitüüp)

1. ELi tüübihindamine (konstruktsioonitüüp) on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul teavitatud asutus hindab surveseadme tehnilist konstruktsiooni ja kontrollib ning kinnitab, et surveseadme tehniline konstruktsioon vastab käesoleva direktiivi nõuetele.
2. ELi tüübihindamine (konstruktsioonitüüp) koosneb surveseadme tehnilise konstruktsiooni vastavuse hindamisest tehnilise dokumentatsiooni ja punktis 3 osutatud täiendavate andmete kontrollimise teel ilma surveseadme näidise hindamiseta.

I lisa punktis 2.2.4 sätestatud katselist konstrueerimismeetodit ei tohi käesoleva mooduli kontekstis kasutada.

3. Tootja peab esitama ELi tüübihindamise taotluse (konstruktsioonitüüp) ühele oma valitud teavitatud asutusele.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tootja nimi ja aadress ning juhul, kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, ka tema nimi ja aadress;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- tehniline dokumentatsioon. Tehniliste dokumentide põhjal peab olema võimalik hinnata, kas surveseadme vastab käesoleva direktiivi kohaldatavatele nõuetele, ning need dokumendid peavad sisaldama piisavat ohu (ohtude) analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse surveseadme konstruktsiooni, tootmist ja tööpõhimõtteid hindamiseks vajalikul määral. Tehnilised dokumendid peavad vajaduse korral sisaldama vähemalt järgmisi elemente:
 - surveseadme üldkirjeldus;
 - alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
 - nende jooniste ja skeemide ning surveseadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;

- täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
- konstruktsiooniarvutuste, hindamiste jms tulemused;
- I lisa punktide 3.1.2 ja 3.1.3 kohaselt nõutava kvalifikatsiooni ja tunnustamisega seotud teave;
- tõendusmaterjal tehnilise konstruktsiooni nõuetele vastavuse kohta. Tõendusmaterjal is nimetatakse kõik kasutatud dokumendid, eelkõige juhul, kui asjaomaseid harmoneeritud standardeid ei ole täielikult kohaldatud. Vajaduse korral peab kõnealune tõendusmaterjal sisaldama tootja asjakohases laboris või muus laboris tootja nimel ja vastutusel tehtud katsetuste tulemusi.

Taotlus võib hõlmata mitmeid surveeadmete variante, kui nendevahelised erinevused ei mõjuta ohutuse taset.

4. Teavitatud asutus peab

4.1. kontrollima tehnilisi dokumente ja tõendusmaterjali ning hindama toote tehnilise konstruktsiooni nõuetele vastavust.

Eelkõige peab teavitatud asutus

- hindama kasutatud materjale, kui need ei ole kooskõlas vastavate harmoneeritud standarditega või Euroopa tunnustusega surveeadmete materjalidele;
 - kiitma heaks protseduurid surveeadme osade püsiliidete tegemiseks või kontrollima, et need oleksid eelnevalt tunnustatud vastavalt I lisa punktile 3.1.2.
- 4.2. viima läbi asjakohased hindamised, et kontrollida, kas nendel juhtudel, kui tootja on otsustanud kohaldada asjakohaseid harmoneeritud standardite lahendusi, on neid õigesti kohaldatud.
- 4.3. viima läbi asjakohased hindamised, et kontrollida, kas juhtudel, kui ei ole kohaldatud asjakohaseid harmoneeritud standardite lahendusi, vastavad tootja kasutatud lahendused käesoleva direktiivi vastavatele olulistele ohutusnõuetele.
5. Teavitatud asutus koostab hindamisaruande, kuhu on märgitud vastavalt punktile 4 sooritatud tegevused ja nende tulemused. Ilma et see piiraks nende kohustusi teavitavate asutuste ees, avalikustab teavitatud asutus nimetatud aruande sisu kas täielikult või osaliselt ainult tootja loal.
6. Kui konstruktsioon vastab käesoleva direktiivi nõuetele, väljastab teavitatud asutus tootjale ELi tüübihindamissertifikaadi (konstruktsioonitüüp). Ilma et see piiraks punkti 7 kohaldamist, kehtib sertifikaat 10 aastat, on uuendatav ning sisaldab tootja nime ja aadressi, hindamiste põhjal tehtud järeldusi, (vajadusel) kehtivustingimusi ja vajalikke andmeid heakskiidetud konstruktsiooni identifitseerimiseks.

Sertifikaadile lisatakse tehniliste dokumentide asjakohaste osade loend, mille ära kirja säilitatakse teavitatud asutuses.

Sertifikaat ja selle lisad sisaldavad kogu teavet, mis võimaldab hinnata valmistatud surveeadmete vastavust hinnatud konstruktsioonile ja teha vajaduse korral kasutuskontrolli.

Kui konstruktsioon ei vasta käesoleva direktiivi nõuetele, keeldub teavitatud asutus ELi tüübihindamissertifikaadi (konstruktsioonitüüp) väljaandmisest ning teatab sellest taotlejale, põhjendades keeldumist üksikasjalikult.

7. Teavitatud asutus hoiab end kursis üldtunnustatud tehnilises tasemes toimuvate muutustega, mis osutavad sellele, et heakskiidetud konstruktsioon ei pruugi enam vastata käesoleva direktiivi nõuetele, ning otsustab, kas sellised muutused nõuavad edasisi uuringuid. Kui uuringud on vajalikud, teatab teavitatud asutus sellest tootjale.

Tootja teatab ELi tüübihindamissertifikaadiga (konstruktsioonitüüp) seotud tehnilist dokumentatsiooni hoidvale teavitatud asutusele kõikidest heakskiidetud konstruktsioonis tehtud muudatustest, mis võivad mõjutada toote vastavust käesoleva direktiivi olulistele ohutusnõuetele või sertifikaadi kehtivustingimusi. Sellised muudatused tuleb täiendavalt heaks kiita ja vormistada esialgse ELi tüübihindamissertifikaadi (konstruktsioonitüüp) lisana.

8. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele ELi tüübihindamissertifikaadi (konstruktsioonitüüp) ja/või selle lisade väljastamisest või tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotlusel kättesaadavaks nimekirja sertifikaatidest ja/või nende lisadest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul viisil piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele ELi tüübihindamissertifikaatidest (konstruktsioonitüüp) ja/või lisadest, mille andmisest keelduti, mis tühistati, peatati või mida muul viisil piirati, ja taotluse korral väljastatud sertifikaatidest ja/või nende lisadest.

Komisjon, liikmesriigid ja teised teavitatud asutused võivad taotluse korral saada ELi tüübihindamissertifikaadi (konstruktsioonitüüp) ja/või selle lisade koopiat. Komisjon ja liikmesriigid võivad taotluse korral saada tehnilise dokumentatsiooni ja teavitatud asutuse tehtud hindamiste tulemuste koopiat. Teavitatud asutus säilitab ELi tüübihindamissertifikaadi (konstruktsioonitüüp), selle lisade ja täienduste ning tootja dokumentatsiooni sisaldava tehnilise toimiku koopiat kuni sertifikaadi kehtivusaja lõpuni.

9. Tootja hoiab riiklike asutuste jaoks kättesaadavana ELi tüübihindamissertifikaati (konstruktsioonitüüp), selle lisade ja täienduste koopiat koos tehnilise dokumentatsiooniga vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveeadme turule laskmist.
10. Tootja volitatud esindaja võib esitada punktis 3 osutatud taotluse ning täita punktides 7 ja 9 sätestatud kohustusi, kui need on volituses täpsustatud.

4. MOODUL C2: TÜÜBIVASTAVUS, MIS PÕHINEB TOOTMISE SISEKONTROLLIL JA SURVESEADMETE JÄRELEVALVELISEL PISTELISEL KONTROLLIL

1. Tüüбивastavus, mis põhineb tootmise sisekontrollil ja surveeadmete järelevalvelisel pistelisel kontrollil, on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul tootja täidab punktides 2, 3 ja 4 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomane surveeadme vastab ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ning käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed selleks, et tootmisprotsess ja selle järelevalve tagaks toodetud surveeadmete vastavuse ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele.

3. Lõplik hinnang ja surveseadmete kontroll

Tootja valitud teavitatud asutus teeb või laseb teha toodangu pistelist kontrolli, et kontrollida surveseadmete suhtes tehtud lõpphinnangu ja sisekontrolli kvaliteeti, arvestades muu hulgas surveseadmete tehnoloogilist keerukust ja tootekoguseid.

Teavitatud asutus tagab, et tootja tõepoolest teeb lõpphindamise vastavalt I lisa punktile 3.2.

Enne turule laskmist kontrollib teavitatud asutus valmis surveseadmetest kohapeal võetud asjakohast valimit ja teeb harmoneeritud standardite asjaomastes osades kindlaksmääratud katsed ja/või nendega samaväärsed katsed, mille puhul kohaldatakse muid tehnilisi spetsifikatsioone, et kontrollida surveseadmete vastavust käesoleva direktiivi asjaomastele nõuetele.

Teavitatud asutus hindab näidisteks võetavate seadmete arvu ja seda, kas näidisteks võetud seadmetele tuleb anda või lasta anda täielik või osaline lõpphinnang.

Kui näidis ei vasta vastuvõetavale kvaliteeditasemele, võtab asutus asjakohased meetmed.

Rakendatav proovivõtumeetod peaks kindlaks määrama, kas surveseadme tootmisprotsess toimub ettenähtud piirides, et tagada surveseadme vastavus.

Kui katsed viib läbi teavitatud asutus, kinnitab tootja teavitatud asutuse vastutusel teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri tootele valmistamise ajal.

4. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

4.1. Tootja kinnitab CE-märgise igale surveseadmele või -seadmestikule, mis vastab ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele.

4.2. Tootja koostab iga surveseadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse surveseadme mudel, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

5. Volitatud esindaja

Punktis 4 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

5. MOODUL D: TOOTMISKVALITEEDI TAGAMISEL PÕHINEV TÜÜBIVASTAVUS

1. Tootmiskvaliteedi tagamisel põhinev tüüбивastavus on vastavushindamismenetluse selline osa, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustusi ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed või -seadmestikud vastavad ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootja peab rakendama punkti 3 kohast heakskiidetud kvaliteedisüsteemi asjaomaste surveseadmete tootmise ning lõpptoodete kontrolli ja katsetamise osas ja tema suhtes kohaldatakse punktis 4 täpsustatud järelevalvet.

3. Kvaliteedisüsteem

- 3.1. Tootja peab oma kvaliteedisüsteemi hindamiseks asjaomaste surveseadmete osas esitama enda valitud teavitatud asutusele taotluse.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- kogu asjakohane teave kavandatava surveseadme tüübi kohta;
- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;
- heakskiidetud tüübi tehnilised dokumendid ja ELi tüübihindamissertifikaadi ärakiri.

- 3.2. Kvaliteedisüsteem peab tagama surveseadme vastavuse ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja selle suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

Kõik tootja kohaldatavad lähtealused, nõuded ja eeskirjad tuleb kirjalike tegevussuuniste, menetluste ja juhistena kavakindlalt ja nõuetekohaselt dokumenteerida. Kvaliteedisüsteemi dokumentatsioon võimaldab kvaliteedikavade, -plaanide, -juhiste ja -andmestike ühetaolist tõlgendamist.

Eelkõige sisaldab see piisavat kirjeldust järgmise kohta:

- surveseadmetega seotud kvaliteedialased eesmärgid, juhtkonna organisatsiooniline struktuur ning kohustused ja volitused;
- vastavad tootmises ning kvaliteedikontrollil ja kvaliteedi tagamisel rakendatavad võtted, menetlused ja süstemaatilised tegevused, eelkõige püsiliidete tegemiseks kasutatavad menetlused, mis on tunnustatud vastavalt I lisa punktile 3.1.2;
- enne tootmist, selle vältel ja pärast seda tehtavad kontrollimised ja katsed ning nende sagedus;
- kvaliteediandmestikud, näiteks inspekteerimisaruanded ja katsetulemused, kalibreerimisandmed, andmed töötajate erialase pädevuse või tunnustamise kohta, eriti töötajate puhul, kes tegelevad osade püsiva liitmise ja mittepurustavate katsetega vastavalt I lisa punktidele 3.1.2 ja 3.1.3, jne ning
- vahendid, mis võimaldavad jälgida nõutava kvaliteedi saavutamist ja kvaliteedisüsteemi tõhusat toimimist.

- 3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele.

Teavitatud asutus peab nõuetele vastavaks neid kvaliteedisüsteemi elemente, mis vastavad asjakohase harmoneeritud standardi kirjeldustele.

Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemide alal peab auditirühmas olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase surveeadme ja surveeadme tehnoloogia hindamise valdkonnas ning teadmised käesoleva direktiivi nõuete kohta. Auditi raames tuleb teha kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Auditirühm vaatab üle punkti 3.1 viiendas taandes osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud käesoleva direktiivi nõuetest ja on võimeline teostama vajalikke kontrolle, et tagada toodete vastavus nimetatud nõuetele.

Otsusest tuleb teatada tootjale. Teade sisaldab auditi põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

- 3.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.
- 3.5. Kui tootja kavatab kvaliteedisüsteemi muuta, peab ta sellest teavitama kvaliteedisüsteemi heaks kiitnud teavitatud asutust.

Teavitatud asutus peab hindama kavandatavaid muudatusi ja otsustama, kas muudetud kvaliteedisüsteem rahuldab jätkuvalt punktis 3.2 esitatud nõudeid või on vaja teha uus hindamine.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab hindamise põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. Järelevalve, mille eest vastutab teavitatud asutus

- 4.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.
- 4.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, ülevaatus- ja katsetuskohtadesse ja laoruumidesse ning edastab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:
 - kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;
 - kvaliteediandmestiku, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, asjaomase personali kvalifikatsiooni aruanded jms.
- 4.3. Teavitatud asutus peab korrapäraselt läbi viima auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ning esitama tootjale aruande. Korrapäraseid auditeid viiakse läbi sellise sagedusega, et uus täielik vastavushindamine tehakse iga kolme aasta tagant.
- 4.4. Lisaks sellele võib teavitatud asutus teha tootja juurde etteteatamata kontrollkäike. Niisuguste täiendavate kontrollkäikude vajadus ja sagedus määratakse kindlaks teavitatud asutuse kontrollkäikude süsteemi alusel. Kontrollkäikude süsteemi puhul tuleb arvesse võtta eelkõige järgmisi tegureid:
 - surveeadme kategooria;
 - varasemate kontrollkäikude tulemused;
 - parandusmeetmete kontrollimise vajalikkus;
 - vajaduse korral süsteemi heakskiitmisega seotud eritingimused;
 - tootmise korralduse, tegevuspõhimõtete või meetodite märkimisväärsed muutused.

Vajaduse korral võib teavitatud asutus nende kontrollkäikude ajal teha või lasta teha tootekatseid, et kontrollida kvaliteedisüsteemi nõuetekohast toimimist. Teavitatud asutus peab tootjale esitama kontrollkäigu aruande ja katsete tegemise korral ka katseprotokolli.

5. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

- 5.1. Tootja kinnitab CE-märgise ja punktis 3.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale surveeadmele, mis vastab ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele.
- 5.2. Tootja koostab iga surveeadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveeadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratakse surveeadme mudel, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

6. Tootja hoiab 10 aasta jooksul pärast surveeadme turule laskmist riiklike asutuste jaoks kättesaadavana järgmisi dokumente:

- punktis 3.1 osutatud dokumendid;
- punktis 3.5 osutatud heakskiidetud muudatus;
- punktides 3.3, 3.5, 4.3 ja 4.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.

7. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotlusel kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul viisil piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati, tühistati või mida muul viisil piirati, ning taotluse korral ka kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mis on väljastatud.

8. Volitatud esindaja

Punktides 3.1, 3.5, 5 ja 6 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

6. MOODUL D1: TOOTMISKVALITEEDI TAGAMINE

1. Tootmiskvaliteedi tagamine on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2, 4 ja 7 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveeadmed vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tehnilised dokumendid

Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni. Dokumentide põhjal on võimalik hinnata, kas surveeadme vastab asjakohastele nõuetele, ning need dokumendid peavad sisaldama piisavat ohu (ohtude) analüüsi ja hinnangut. Tehnilised dokumendid peavad täpsustama kohaldatavaid nõudeid ning käsitlema, nii palju kui on hindamiseks vaja, toote konstruktsiooni, valmistamist ja kasutamist. Tehnilised dokumendid peavad vajaduse korral sisaldama vähemalt järgmisi elemente:

- surveeadme üldkirjeldus;
- alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;

- nende jooniste ja skeemide ning surveadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
- täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
- tehtud konstruktsiooniarvutuste, läbiviidud hindamiste jms tulemused ja
- katsete protokollid.

3. Tootja hoiab tehnilist dokumentatsiooni riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveadme turule laskmist.

4. Tootmine

Tootja peab rakendama punkti 5 kohast heakskiidetud kvaliteedisüsteemi asjaomaste surveadmete tootmise, lõpp-toodete kontrolli ja katsetamise suhtes ning tootja suhtes kohaldatakse punktis 6 täpsustatud järelevalvet.

5. Kvaliteedisüsteem

5.1. Tootja esitab enda valitud teavitatud asutusele taotluse kvaliteedisüsteemi hindamiseks asjaomaste surveadmete osas.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- kogu asjakohane teave kavandatava surveadme tüübi kohta;
- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;
- punktis 2 osutatud tehniline dokumentatsioon.

5.2. Kvaliteedisüsteem peab tagama surveadmete vastavuse käesoleva direktiivi nõuetele.

Kõik tootja rakendatud elemendid, nõuded ja eeskirjad dokumenteeritakse süsteemselt ja nõuetekohaselt normide, menetluste ja juhendite vormis. Kvaliteedisüsteemi dokumentatsioon peab võimaldama kvaliteedikavade, -plaanide, -juhiste ja -andmetike ühetaolist tõlgendamist.

Elkõige sisaldab dokumentatsioon piisavat kirjeldust järgneva kohta:

- surveadmetega seotud kvaliteedialased eesmärgid, juhtkonna organisatsiooniline struktuur ning kohustused ja volitused;
- vastavad tootmisel ning kvaliteedikontrollil ja kvaliteedi tagamisel rakendatavad võtted, menetlused ja süstemaatilised meetmed, eelkõige püsiliidete tegemiseks kasutatavad menetlused, mis on tunnustatud vastavalt I lisa punktile 3.1.2;

- enne tootmist, selle vältel ja pärast seda tehtavad kontrollimised ja katsed ning nende sagedus;
- kvaliteediandmestik, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni või tunnustamise kohta, eriti töötajate puhul, kes tegelevad osade püsiva liitmisega vastavalt I lisa punktile 3.1.2, jne;
- vahendid, mis võimaldavad jälgida toote nõutud kvaliteedi saavutamist ja kvaliteedisüsteemi tõhusat toimimist.

5.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 5.2 osutatud nõuetele. Kvaliteedisüsteemi osad, mis on kooskõlas asjakohase harmoneeritud standardiga, loetakse punktis 5.2 osutatud asjakohastele nõuetele vastavaks.

Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemide alal peab hindamist teostavas töörühmas olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase surveadme tehnoloogia hindamisel ning teadmised käesoleva direktiivi nõuete kohta. Hindamise käigus tehakse kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Hindamist teostav töörühm vaatab üle punktis 2 osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud käesoleva direktiivi asjakohastest nõuetest ja on võimeline teostama vajalikke kontrolle, et tagada surveadmete vastavus nimetatud nõuetele.

Otsusest tuleb teatada tootjale. Teade sisaldab hindamise põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

- 5.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.
- 5.5. Kui tootja kavatab kvaliteedisüsteemi muuta, peab ta sellest teavitama kvaliteedisüsteemi kinnitanud teavitatud asutust.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab jätkuvalt punktis 5.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

6. Järelevalve, mille eest vastutab teavitatud asutus

- 6.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.
- 6.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, ülevaatus- ja katsetuskohtadesse ning laoruumidesse ja edastab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;
- punktis 2 osutatud tehnilise dokumentatsiooni;
- kvaliteediandmestiku, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, asjaomase personali kvalifikatsiooni aruanded jms.

6.3. Teavitatud asutus peab korrapäraselt läbi viima auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitama aruande tootjale. Korrapäraseid auditeid viiakse läbi sellise sagedusega, et uus täielik vastavushindamine tehakse iga kolme aasta tagant.

6.4. Lisaks sellele võib teavitatud asutus teha tootja juurde etteteatamata kontrollkäike. Niisuguste täiendavate kontrollkäikude vajadus ja sagedus määratakse kindlaks teavitatud asutuse kontrollkäikude süsteemi alusel. Kontrollkäikude süsteemi puhul tuleb arvesse võtta eelkõige järgmisi tegureid:

- surveeadme kategooria;
- varasemate kontrollkäikude tulemused;
- parandusmeetmete kontrollimise vajalikkus;
- vajaduse korral süsteemi heakskiitmisega seotud eritingimused;
- tootmise korralduse, tegevuspõhimõtete või meetodite märkimisväärsed muutused.

Vajaduse korral võib teavitatud asutus nende kontrollkäikude ajal teha või lasta teha tootekatseid, et kontrollida kvaliteedisüsteemi nõuetekohast toimimist. Teavitatud asutus peab tootjale esitama kontrollkäigu aruande ja katsete tegemise korral ka katseprotokolli.

7. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

7.1. Tootja kinnitab CE-märgise igale surveeadmele, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele, ning punktis 5.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri.

7.2. Tootja koostab iga surveeadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveeadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratakse toote mudel, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

8. Tootja hoiab 10 aasta jooksul pärast surveeadme turule laskmist riiklike asutuste jaoks kättesaadavana järgmisi dokumente:

- punktis 5.1 osutatud dokumendid;
- punktis 5.5 osutatud muudatus;
- punktides 5.5, 6.3 ja 6.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.

9. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul moel piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati, tühistati või mida muul moel piirati, ja taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitustest, mis on väljastatud.

10. Volitatud esindaja

Punktides 3, 5.1, 5.5, 7 ja 8 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

7. MOODUL E: SURVESEADMETE KVALITEEDI TAGAMISEL PÕHINEV TÜÜBIVASTAVUS

1. Surveseadmete kvaliteedi tagamisel põhinev tüübivastavus on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustusi ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed vastavad ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootja peab rakendama punkti 3 kohast heakskiidetud kvaliteedisüsteemi asjaomaste surveseadmete tootmise, lõpp-toodete kontrolli ja katsetamise suhtes ning tema suhtes kohaldatakse punktis 4 täpsustatud järelevalvet.

3. Kvaliteedisüsteem

3.1. Tootja esitab enda valitud teavitatud asutusele taotluse oma kvaliteedisüsteemi hindamiseks asjaomaste surveseadmete osas.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- kogu asjakohane teave kavandatava surveseadme tüübi kohta;
- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;
- heakskiidetud tüübi tehnilised dokumendid ja ELi tüübihindamissertifikaadi ärakiri.

3.2. Kvaliteedisüsteem tagab toodete vastavuse ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele.

Kõik tootja rakendatud elemendid, nõuded ja eeskirjad dokumenteeritakse süsteemselt ja nõuetekohaselt normide, menetluste ja juhendite vormis. Kvaliteedisüsteemi dokumentatsioon peab võimaldama kvaliteedikavade, -plaanide, -juhiste ja -andmetike ühetaolist tõlgendamist.

Eelkõige sisaldab dokumentatsioon piisavat kirjeldust järgneva kohta:

- tootekvaliteediga seotud eesmärgid, juhtkonna organisatsiooniline struktuur ning kohustused ja volitused;
- pärast tootmist tehtavad hindamised ja katsetused;
- kvaliteediandmestik, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni või tunnustamise kohta, eriti töötajate puhul, kes tegelevad osade püsiva liitmisega ja mittepu-rustavate katsetega vastavalt I lisa punktidele 3.1.2 ja 3.1.3;
- vahendid, mille abil teostatakse järelevalvet kvaliteedisüsteemi tõhusa toimimise üle.

3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele. Teavi-tatud asutus peab nõuetele vastavaks neid kvaliteedisüsteemi elemente, mis vastavad asjaomase harmoneeritud standardi kirjeldusele.

Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemide alal peab hindamist teostavas töörühmas olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase surveadme ja surveadme tehnoloogia hindamise valdkonnas ning teadmised käesoleva direktiivi kohaldatavate nõuete kohta. Hindamise käigus tehakse kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Hindamist teostav töörühm vaatab üle punkti 3.1 viiendas taandes osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud käesoleva direktiivi asjakohastest nõuetest ja on võimeline teostama vajalikke kontrole, et tagada surveadmete vastavus nimetatud nõuetele.

Otsusest tuleb teatada tootjale. Teade sisaldab auditi põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.

3.5. Tootja teatab kvaliteedisüsteemi heaks kiitnud teavitatud asutusele kvaliteedisüsteemi kavandatud muudatusest.

Teavitatud asutus peab hindama kavandatavaid muudatusi ja otsustama, kas muudetud kvaliteedisüsteem rahuldab jätkuvalt punktis 3.2 esitatud nõudeid või on vaja teha uus hindamine.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. Järelevalve, mille eest vastutab teavitatud asutus

4.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

4.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, ülevaatus- ja katsetuskohtadesse ja laoruumidesse ning edastab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

— kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;

— tehnilised dokumendid;

— kvaliteediandmestiku, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni kohta jms.

4.3. Teavitatud asutus peab korrapäraselt läbi viima auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitama aruande tootjale. Korrapäraseid auditeid viiakse läbi sellise sagedusega, et uus täielik vastavushindamine tehakse iga kolme aasta tagant.

4.4. Lisaks sellele võib teavitatud asutus teha tootja juurde etteteatamata kontrollkäike.

Niisuguste täiendavate kontrollkäikude vajadus ja sagedus määratakse kindlaks teavitatud asutuse kontrollkäikude süsteemi alusel. Kontrollkäikude süsteemi puhul tuleb arvesse võtta eelkõige järgmisi tegureid:

— surveadme kategooria;

— varasemate kontrollkäikude tulemused;

— parandusmeetmete kontrollimise vajalikkus;

- vajaduse korral süsteemi heakskiitmisega seotud eritingimused;
- tootmise korralduse, tegevuspõhimõtete või meetodite märkimisväärsed muutused.

Vajaduse korral võib teavitatud asutus nende kontrollkäikude ajal teha või lasta teha tootekatseid, et kontrollida kvaliteedisüsteemi nõuetekohast toimimist. Teavitatud asutus peab tootjale esitama kontrollkäigu aruande ja katsete tegemise korral ka katseprotokolli.

5. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

- 5.1. Tootja kinnitab CE-märgise ja punktis 3.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale surveseadmele, mis vastab ELi tüübhindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele.
- 5.2. Tootja koostab iga surveseadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse toote mudel, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

6. Tootja hoiab 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist riiklike asutuste jaoks kättesaadavana järgmisi dokumente:
 - punktis 3.1 osutatud dokumendid;
 - punktis 3.5 osutatud muudatus heakskiidetud kujul;
 - punktides 3.3, 3.5, 4.3 ja 4.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.
7. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul moel piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või tühistati, ja taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitustest, mis on väljastatud.

8. Volitatud esindaja

Punktides 3.1, 3.5, 5 ja 6 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

8. MOODUL E1: SURVESEADMETE LÕPPTOODANGU KONTROLLIMISE JA KATSETAMISE KVALITEEDI TAGAMINE

1. Surveseadmete lõpptoodangu kontrollimise ja katsetamise kvaliteedi tagamine on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2, 4 ja 7 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tehnilised dokumendid

Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni. Tehniliste dokumentide põhjal peab olema võimalik hinnata, kas surveseadme vastab asjakohastele nõuetele, ning need dokumendid peavad sisaldama piisavat ohu (ohtude) analüüsi ja hinnangut. Tehnilised dokumendid peavad täpsustama kohaldatavaid nõudeid ning käsitlema, nii palju kui on hindamiseks vaja, surveseadme konstruktsiooni, valmistamist ja kasutamist. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:

- surveseadme üldkirjeldus;

- alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
- nende jooniste ja skeemide ning surveeadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
- täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
- tehtud konstruktsiooniarvutuste, läbiviidud hindamiste jms tulemused ja
- katsete protokollid.

3. Tootja hoiab tehnilist dokumentatsiooni riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveeadme turule laskmist.

4. Tootmine

Tootja peab rakendama punkti 5 kohast heakskiidetud kvaliteedisüsteemi surveeadmete tootmise, lõpptoodete kontrolli ja katsetamise suhtes ja tootja suhtes kohaldatakse punktis 6 täpsustatud järelevalvet.

5. Kvaliteedisüsteem

5.1. Tootja esitab enda valitud teavitatud asutusele taotluse kvaliteedisüsteemi hindamiseks asjaomaste surveeadmete osas.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- kogu asjakohane teave kavandatava surveeadme tüübi kohta;
- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid ja
- punktis 2 osutatud tehniline dokumentatsioon.

5.2. Kvaliteedisüsteem peab tagama surveeadmete vastavuse käesoleva direktiivi nõuetele.

Kvaliteedisüsteemi raames tuleb iga surveeadet kontrollida ja läbi viia asjakohased katsed, mis on sätestatud artiklis 12 osutatud vastava(te)s standardi(te)s, või samaväärsed katsed ning eelkõige I lisa punktis 3.2 osutatud lõpphindamine, et tagada vastavus käesoleva direktiivi nõuetele.

Kõik tootja rakendatud elemendid, nõuded ja eeskirjad dokumenteeritakse süsteemselt ja nõuetekohaselt normide, menetluste ja juhendite vormis. Kvaliteedisüsteemi dokumentatsioon peab võimaldama kvaliteedikavade, -plaanide, -juhiste ja -andmestike ühetaolist tõlgendamist.

Eelkõige sisaldab dokumentatsioon piisavat kirjeldust järgneva kohta:

- surveeadmetega seotud kvaliteedialased eesmärgid, juhtkonna organisatsiooniline struktuur ning kohustused ja volitused;

- osade püsivaks liitmiseks kasutatud menetlused, mis on heaks kiidetud vastavalt I lisa punktile 3.1.2;
- pärast tootmist tehtavad hindamised ja katsetused;
- kvaliteediandmestik, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni või tunnustamise kohta, eriti töötajate puhul, kes tegelevad osade püsiva liitmisega vastavalt I lisa punktile 3.1.2;
- vahendid, mille abil teostatakse järelevalvet kvaliteedisüsteemi tõhusa toimimise üle.

5.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 5.2 osutatud nõuetele.

Teavitatud asutus peab nõuetele vastavaks neid kvaliteedisüsteemi elemente, mis vastavad asjaomase harmoneeritud standardi spetsifikatsioonidele.

Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemide alal peab hindamist teostavas töörühmas olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase surveadme ja surveadme tehnoloogia hindamise valdkonnas ning teadmised käesoleva direktiivi nõuete kohta. Hindamise käigus tehakse kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Hindamist teostav töörühm vaatab üle punktis 2 osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud käesoleva direktiivi asjakohastest nõuetest ja on võimeline teostama vajalikke kontrole, et tagada surveadmete vastavus nimetatud nõuetele.

Otsusest tuleb teatada tootjale. Teade sisaldab auditi põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

5.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.

5.5. Tootja teatab kvaliteedisüsteemi heaks kiitnud teavitatud asutusele kvaliteedisüsteemi kavandatud muudatusest.

Teavitatud asutus peab hindama kavandatavaid muudatusi ja otsustama, kas muudetud kvaliteedisüsteem rahuldab jätkuvalt punktis 5.2 esitatud nõudeid või on vaja teha uus hindamine.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

6. Järelevalve, mille eest vastutab teavitatud asutus

6.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

6.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, ülevaatus- ja katsetuskohtadesse ja laoruumidesse ning edastab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;
- punktis 2 osutatud tehnilise dokumentatsiooni;
- kvaliteediandmestiku, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, asjaomase personali kvalifikatsiooni aruanded jms.

- 6.3. Teavitatud asutus peab korrapäraselt läbi viima auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitama aruande tootjale. Korrapäraseid auditeid viiakse läbi sellise sagedusega, et uus täielik vastavushindamine tehakse iga kolme aasta tagant.
- 6.4. Lisaks sellele võib teavitatud asutus teha tootja juurde etteteatamata kontrollkäike. Niisuguste täiendavate kontrollkäikude vajadus ja sagedus määratakse kindlaks teavitatud asutuse kontrollkäikude süsteemi alusel. Kontrollkäikude süsteemi puhul tuleb arvesse võtta eelkõige järgmisi tegureid:

- seadme kategooria;
- varasemate kontrollkäikude tulemused;
- parandusmeetmete kontrollimise vajalikkus;
- vajaduse korral süsteemi heakskiitmisega seotud eritingimused;
- tootmise korralduse, tegevuspõhimõtete või meetodite märkimisväärsed muutused.

Vajaduse korral võib teavitatud asutus nende kontrollkäikude ajal teha või lasta teha tootekatseid, et kontrollida kvaliteedisüsteemi nõuetekohast toimimist. Teavitatud asutus peab tootjale esitama kontrollkäigu aruande ja katsete tegemise korral ka katseprotokolli.

7. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

- 7.1. Tootja kinnitab CE-märgise ning punktis 5.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale surveseadmele, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele.
- 7.2. Tootja koostab iga surveseadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse surveseadme mudel, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

8. Tootja hoiab 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist riiklike asutuste jaoks kättesaadavana järgmisi dokumente:
- punktis 5.1 osutatud dokumendid;
 - punktis 5.5 osutatud muudatus heakskiidetud kujul;
 - punktides 5.3, 5.5, 6.3 ja 6.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.
9. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul moel piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või tühistati, ja taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitustest, mis on väljastatud.

10. Volitatud esindaja

Punktides 3, 5.1, 5.5, 7 ja 8 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

9. MOODUL F: SURVESEADMETE TÕENDAMISEL PÕHINEV TÜÜBIVASTAVUS

1. Surveseadmete tõendamisel põhinev tüübivastavus on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed, mille suhtes kohaldatakse punkti 3 sätteid, vastavad ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed, et tootmisprotsess ja selle järelevalve tagaks toodete vastavuse ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja toodete suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

3. Kontrollimine

Tootja valitud teavitatud asutus teeb asjakohased kontrollid ja katsed, et kontrollida surveseadmete vastavust ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele.

Kõik vajalikud kontrollid ja katsed surveseadme asjakohastele nõuetele vastavuse kontrollimiseks tehakse nii, et iga toodet kontrollitakse ja katsetatakse punkti 4 kohaselt.

4. Iga surveseadme vastavuse kontroll hindamise ja katsetamise alusel

- 4.1. Kõik surveseadmed tuleb eraldi üle vaadata ja läbi viia asjakohased hindamised ja katsed, mis on sätestatud asjaomas(t)es harmoneeritud standardi(te)s, või samaväärsed hindamised ja katsed, et kontrollida vastavust ELi tüübihindamissertifikaadis heakskiidetud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele. Selliste harmoneeritud standardite puudumisel otsustab asjaomane teavitatud asutus, millised katsed tuleb teha.

Eelkõige peab teavitatud asutus:

— kontrollima, kas surveseadme osade püsiliiteid tegeval ja mittepurustavaid katsetusi läbi viival personalil on I lisa punktidele 3.1.2 ja 3.1.3 vastav kvalifikatsioon või kinnitus;

— kontrollima materjalide tootja antud sertifikaati vastavalt I lisa punktile 4.3;

— tegema I lisa punktis 3.2 osutatud lõppkontrolli ja survekatsetuse või laskma need teha ning vajaduse korral hindama ohutusseadiseid.

- 4.2. Teavitatud asutus annab läbiviidud kontrollimiste ja katsete kohta välja vastavussertifikaadi ja kinnitab või laseb oma vastutusel igale heakskiidetud surveseadmele kinnitada oma identifitseerimisnumbri.

Tootja hoiab vastavussertifikaate riiklike asutuste jaoks kontrollimiseks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist.

5. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

- 5.1. Tootja kinnitab CE-märgise ja punktis 3 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale surveseadmele, mis vastab ELi tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud heakskiidetud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele.

- 5.2. Tootja koostab iga surveseadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratakse surveseadme mudel, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

Tootja võib kokkuleppel punktis 3 osutatud teavitatud asutusega ja viimase vastutusel kinnitada surveseadmele teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri.

6. Tootja võib kokkuleppel teavitatud asutusega ja viimase vastutusel kinnitada teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri surveseadmele valmistamise ajal.

7. Volitatud esindaja

Tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud. Volitatud esindaja ei tohi täita punktis 2 sätestatud tootja kohustusi.

10. MOODUL G: ÜSIKTOOTE TÕENDAMISEL PÕHINEV VASTAVUS

1. Üsikoote tõendamisel põhinev vastavus on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2, 3 ja 5 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed, mille suhtes kohaldatakse punkti 4 sätteid, vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tehnilised dokumendid

Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni ja teeb selle kättesaadavaks punktis 4 osutatud teavitatud asutusele.

Dokumentide põhjal on võimalik hinnata, kas surveseadme vastab asjakohastele nõuetele, ning need dokumendid peavad sisaldama piisavat ohu (ohtude) analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse surveseadme konstruktsiooni, tootmist ja tööpõhimõtteid hindamiseks vajalikul määral.

Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:

- surveseadme üldkirjeldus;
- alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
- nende jooniste ja skeemide ning surveseadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
- täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
- tehtud konstruktsiooniarvutuste, läbiviidud hindamiste jne tulemused;
- katsete protokollid;
- asjakohased andmed tootmis- ja katsetusmenetluste ning asjaomase personali kvalifikatsiooni või tunnustamise kohta vastavalt I lisa punktidele 3.1.2 ja 3.1.3.

Tootja hoiab tehnilist dokumentatsiooni riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveadme turule laskmist.

3. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed, et tootmisprotsess ja selle järelevalve tagaksid toodetud surveadme vastavuse käesoleva direktiivi nõuetele.

4. Kontrollimine

Tootja valitud teavitatud asutus teeb või laseb teha asjakohased hindamised ja katsed, mis on sätestatud asjaomas(t)es harmoneeritud standardi(te)s, ja/või samaväärsed katsed, et kontrollida surveadme vastavust käesoleva direktiivi nõuetele. Selliste harmoneeritud standardite puudumisel otsustab asjaomane teavitatud asutus, millised katsed tuleb teha, kohaldades muid tehnilisi spetsifikatsioone.

Eelkõige peab teavitatud asutus:

- läbi vaatama projekteerimist ja tootmismenetlusi kirjeldavad tehnilised dokumendid;
- hindama materjale, kui need ei ole kooskõlas asjaomaste harmoneeritud standarditega või Euroopa tunnustusega surveadmete materjalidele, ja kontrollima materjalide tootja antud sertifikaati vastavalt I lisa punktile 4.3;
- kiitma heaks osade püsiliidete tegemise protseduurid või kontrollima, et need on eelnevalt heaks kiidetud vastavalt I lisa punktile 3.1.2;
- kontrollima I lisa punktide 3.1.2 ja 3.1.3 kohaselt nõutavat kvalifikatsiooni ja tunnustamist;
- tegema I lisa punktis 3.2.1 osutatud lõppkontrolli, tegema või laskma teha I lisa punktis 3.2.2 osutatud survekatse ja vajaduse korral hindama ohutusseadiseid.

Teavitatud asutus annab läbiviidud kontrollimiste ja katsete kohta välja vastavussertifikaadi ja kinnitab või laseb oma vastutusel kinnitada igale heakskiidetud surveadmele oma identifitseerimisnumbri. Tootja hoiab vastavussertifikaate riiklike asutuste jaoks kättesaadavana 10 aastat pärast surveadme turule laskmist.

5. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

- 5.1. Tootja kinnitab CE-märgise igale surveadmele, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele, ning punktis 4 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri.
- 5.2. Tootja koostab kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse surveadme, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

6. Volitatud esindaja

Punktides 2 ja 5 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

11. MOODUL H: TÄIELIKUL KVALITEEDI TAGAMISEL PÕHINEV VASTAVUS

1. Täielikul kvaliteedi tagamisel põhinev vastavus on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootja kasutab punkti 3 kohast heakskiidetud kvaliteedisüsteemi surveseadmete konstruktsiooni, valmistamise ja lõpptoodangu kontrollimiseks ja katsetamiseks ning tootja suhtes kohaldatakse punktis 4 täpsustatud järelevalvet.

3. Kvaliteedisüsteem

- 3.1. Tootja esitab enda valitud teavitatud asutusele taotluse kvaliteedisüsteemi hindamiseks asjakohaste surveseadmete osas.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
- tehniline dokumentatsioon iga kavandatava surveseadme tüübi ühe mudeli kohta. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:
 - surveseadme üldkirjeldus;
 - alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
 - nende jooniste ja skeemide ning surveseadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
 - täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
 - tehtud konstruktsiooniarvutuste, läbiviidud hindamiste jne tulemused;
 - katsete protokollid;
- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid ja
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele.

- 3.2. Kvaliteedisüsteem peab tagama surveseadmete vastavuse käesoleva direktiivi nõuetele.

Kõik tootja rakendatud elemendid, nõuded ja sätted dokumenteeritakse süsteemselt ja nõuetekohaselt normide, menetluste ja juhendite vormis. Kõnealused kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid peavad võimaldama ühetasuliselt tõlgendada kvaliteediprogramme, -projekte, -juhiseid ja -andmestikke.

Eelkõige sisaldab dokumentatsioon piisavat kirjeldust järgneva kohta:

- kvaliteedieesmärgid ja organisatsiooniline ülesehitus, juhatuse vastutus ja volitused seoses projekteerimis- ja tootekvaliteediga;
 - konstruktsiooni käsitlevad tehnilised näitajad, sealhulgas kohaldatavad standardid, ning kui asjaomaseid harmoneeritud standardeid ei kohaldata täies ulatuses, vahendid, millega tagatakse, et surveadmete suhtes kohaldatavad käesoleva direktiivi olulised nõuded täidetakse;
 - käsitletavasse surveadme tüüpi kuuluvate surveadmete konstrueerimisel kasutatavad järelevalve- ja kontrollimeetodid, menetlused ja süstemaatilised toimingud, eriti seoses materjalidega, mis vastavad I lisa punktile 4;
 - vastavad tootmise, kvaliteedikontrolli ja kvaliteedi tagamise meetodid, protsessid ja süstemaatilised tegevused, eriti osade püsiva liitmise menetlused, mis on tunnustatud vastavalt I lisa punktile 3.1.2;
 - enne tootmist, selle vältel ja pärast seda tehtavad hindamised ja katsed ning nende sagedus;
 - kvaliteediantmestik, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni või tunnustamise kohta jne, eriti töötajate puhul, kes tegelevad osade püsiva liitmise ja mittepurustavate katsetega vastavalt I lisa punktidele 3.1.2 ja 3.1.3;
 - vahendid, mis võimaldavad jälgida nõutud konstruktsiooni ja surveadme kvaliteedi saavutamist ning kvaliteedisüsteemi tõhusat toimimist.
- 3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele. Teavitatud asutus peab nõuetele vastavaks neid kvaliteedisüsteemi elemente, mis vastavad asjaomase harmoneeritud standardi kirjeldusele.

Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemide alal peab hindamist teostavas töörühmas olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase surveadme tehnoloogia hindamise valdkonnas ning teadmised käesoleva direktiivi nõuete kohta. Hindamise käigus tehakse kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Hindamist teostav töörühm vaatab üle punkti 3.1 teises taandes osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud käesoleva direktiivi nõuetest ja on võimeline teostama vajalikke kontrole, et tagada surveadmete vastavus nimetatud nõuetele.

Otsusest teatatakse tootjale või tema volitatud esindajale. Teade sisaldab auditi põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

- 3.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.
- 3.5. Tootja teatab kvaliteedisüsteemi heaks kiitnud teavitatud asutusele kvaliteedisüsteemi kavandatud muudatusest.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab jätkuvalt punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. Järelevalve, mille eest vastutab teavitatud asutus

4.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

4.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamise eesmärgil juurdepääsu konstrueerimis-, tootmis-, kontrolli- ja katsetuskohtadesse ning laoruumidesse ja edastab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

— kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;

— kvaliteedisüsteemi konstruktsiooni käsitlevas osas ettenähtud kvaliteediandmestikud, näiteks analüüsi tulemused, arvutused, katsetused jms;

— tootmist käsitlevas kvaliteedisüsteemi osas ettenähtud kvaliteediandmestikud, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused ja asjaomaste töötajate kvalifikatsiooniaruanded jne.

4.3. Teavitatud asutus teostab korrapäraselt auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja rakendab kvaliteedisüsteemi, ja esitab tootjale selle kohta auditeerimisaruande. Korrapäraseid auditeid viiakse läbi sellise sagedusega, et uus täielik vastavushindamine tehakse iga kolme aasta tagant.

4.4. Lisaks võib teavitatud asutus teha etteteatamata kontrollkäike tootja juurde.

Niisuguste täiendavate kontrollkäikude vajadus ja sagedus määratakse kindlaks teavitatud asutuse kontrollkäikude süsteemi alusel. Kontrollkäikude süsteemi puhul tuleb arvesse võtta eelkõige järgmisi tegureid:

— seadme kategooria;

— varasemate kontrollkäikude tulemused;

— parandusmeetmete kontrollimise vajalikkus;

— vajaduse korral süsteemi heakskiitmisega seotud eritingimused;

— tootmise korralduse, tegevuspõhimõtete või meetodite märkimisväärsed muutused.

Selliste kontrollkäikude ajal võib teavitatud asutus vajaduse korral teha või lasta teha katseid, et kontrollida kvaliteedisüsteemi nõuetekohast toimimist. Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja katse tegemise korral ka katseprotokolli.

5. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

5.1. Tootja kinnitab CE-märgise igale surveseadmele, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele, ning punktis 3.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri.

- 5.2. Tootja koostab iga surveseadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse surveseadme mudel, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

6. Tootja hoiab 10 aasta jooksul pärast surveseadme turule laskmist riiklike asutuste jaoks kättesaadavana järgmisi dokumente:

— punktis 3.1 osutatud tehniline dokumentatsioon;

— punktis 3.1 osutatud kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon;

— punktis 3.4 osutatud heakskiidetud muudatus;

— punktides 3.3, 3.4, 4.3 ja 4.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.

7. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotlusel kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul moel piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või tühistati, ja taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitustest, mis on väljastatud.

8. Volitatud esindaja

Punktides 3.1, 3.5, 5 ja 6 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

12. MOODUL H1: KVALITEEDI TÄIELIKUL TAGAMISEL JA KONSTRUKTSIOONI HINDAMISEL PÕHINEV TÜÜBIVASTAVUS

1. Täielikul kvaliteedi tagamisel ning konstruktsioonihindamisel ja lõpphindamise järelevalvel põhinev vastavus on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2 ja 6 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased surveseadmed vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootja kasutab asjaomaste toodete projekteerimiseks, tootmiseks ning lõpptoodangu kontrollimiseks ja katsetamiseks punktis 3 sätestatud heakskiidetud kvaliteedisüsteemi ning tootja suhtes kohaldatakse järelevalvet punkti 5 kohaselt. Surveseadme tehnilise konstruktsiooni vastavust kontrollitakse punkti 4 kohaselt.

3. Kvaliteedisüsteem

- 3.1. Tootja esitab taotluse kvaliteedisüsteemi hindamiseks asjakohaste surveseadmete kohta.

Taotlus sisaldab järgmist:

— tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;

- tehniline dokumentatsioon iga kavandatava surveseadme tüübi ühe mudeli kohta. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:
 - surveseadme üldkirjeldus;
 - alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
 - nende jooniste ja skeemide ning surveseadme tööõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
 - täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
 - tehtud konstruktsiooniaruutuste, läbiviidud hindamiste jne tulemused;
 - katsete protokollid;
- kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele.

3.2. Kvaliteedisüsteem peab tagama surveseadmete vastavuse käesoleva direktiivi nõuetele.

Kõik tootja rakendatud elemendid, nõuded ja sätted dokumenteeritakse süsteemselt ja nõuetekohaselt normide, menetluste ja juhendite vormis. Kvaliteedisüsteemi dokumentatsioon peab võimaldama kvaliteedikavade, -plaanide, -juhiste ja -andmetike ühetaolist tõlgendamist.

Eelkõige sisaldab dokumentatsioon piisavat kirjeldust järgneva kohta:

- kvaliteediesmärgid ja organisatsiooniline ülesehitus, juhatuse vastutus ja volitused seoses projekteerimis- ja tootekvaliteediga;
- projekti tehnilised spetsifikatsioonid, sealhulgas kohaldatavad standardid, ning kui asjaomaseid harmoneeritud standardeid ja/või tehnilisi spetsifikatsioone ei kohaldata täies ulatuses, vahendid, millega tagatakse, et surveseadmete suhtes kohaldatavad käesoleva direktiivi olulised ohutusnõuded täidetakse;
- käsitletavasse surveseadme tüüpi kuuluvate surveseadmete konstrueerimisel kasutatavad konstruktsiooni järelevalve- ja kontrollimeetodid, menetlused ja süstemaatilised tegevused, eriti seoses materjalidega, mis vastavad I lisa punktile 4;
- vastavad tootmise, kvaliteedikontrolli ja kvaliteedi tagamise meetodid, protsessid ja süstemaatilised tegevused, eriti osade püsiva liitmise menetlused, mis on tunnustatud vastavalt I lisa punktile 3.1.2;
- enne tootmist, selle vältel ja pärast seda tehtavad kontrollimised ja katsed ning nende sagedus;

- kvaliteediandmestik, näiteks inspekteerimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni või tunnustamise kohta jne, eriti töötajate puhul, kes tegelevad osade püsiva liitmisega ja mittepurustavate katsetega vastavalt I lisa punktidele 3.1.2 ja 3.1.3;
- vahendid, mis võimaldavad jälgida nõutud konstruktsiooni ja surveadme kvaliteedi saavutamist ning kvaliteedisüsteemi tõhusat toimimist.

3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele.

Teavitatud asutus peab nõuetele vastavaks neid kvaliteedisüsteemi elemente, mis vastavad asjaomase harmoneeritud standardi kirjeldusele. Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemide alal peab hindamiskomisjonis olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase surveadme ja surveadme tehnoloogia hindamise valdkonnas ja teadmised käesoleva direktiivi nõuete kohta. Hindamise käigus tehakse kontrollkäik tootja ettevõttesse.

Hindamist teostav töörühm vaatab üle punkti 3.1 teises taandes osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud käesoleva direktiivi nõuetest ja on võimeline teostama vajalikke kontrole, et tagada surveadmete vastavus nimetatud nõuetele.

Otsusest teatatakse tootjale või tema volitatud esindajale.

Teade sisaldab auditi põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.

3.5. Tootja teatab kvaliteedisüsteemi heaks kiitnud teavitatud asutusele kvaliteedisüsteemi kavandatud muudatusest.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

3.6. Kõik teavitatud asutused teavad oma teavitavatele asutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotlusel kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul moel piirati.

Kõik teavitatud asutused teavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või tühistati, ja taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitustest, mis on väljastatud.

4. Konstruktsiooni hindamine

4.1. Tootja esitab punktis 3.1 osutatud teavitatud asutusele konstruktsioonihindamistaotluse iga surveadme kohta, mida eelmisel konstruktsioonihindamisel ei hõlmatud.

4.2. Taotlus võimaldab surveadme konstruktsioonist, tootmisest ja tööpõhimõtetest aru saada ja hinnata surveadme vastavust käesoleva direktiivi nõuetele. See sisaldab järgmist:

- tootja nimi ja aadress;

- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- tehniline dokumentatsioon. Dokumentatsioon võimaldab hinnata surveseadme vastavust asjakohastele nõuetele ning sisaldab ohu (ohtude) nõuetekohast analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse surveseadme konstruktsiooni ja tööpõhimõtet hindamiseks vajalikul määral. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:
 - surveseadme üldkirjeldus;
 - alusprojekt ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms tootmisjoonised ja -skeemid;
 - nende jooniste ja skeemide ning surveseadme tööpõhimõtete mõistmiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
 - täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, ning nende lahenduste kirjeldused, mida on kasutatud käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud; osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;
 - tehtud konstruktsiooniarvutuste, läbiviidud hindamiste jne tulemused ja
 - katsete protokollid;
- tõendusmaterjal tehnilise projekti vastavuse kohta. Tõendusmaterjal is nimetatakse kõik kasutatud dokumendid, eelkõige juhul, kui asjaomaseid harmoneeritud standardeid ei ole täielikult kohaldatud, ning vajaduse korral esitatakse ka tootja asjakohases laboris või muus laboris tema nimel ja vastutusel tehtud katsete tulemused.

4.3. Teavitatud asutus kontrollib taotlust ja kui konstruktsioon vastab surveseadme suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele, annab ta tootjale välja ELi konstruktsioonihindamissertifikaadi. Sertifikaat sisaldab tootja nime ja aadressi, kontrolli põhjal tehtud järeldusi, vajaduse korral kehtivustingimusi ja heakskiidetud projekti identifitseerimiseks vajalikke andmeid. Sertifikaadiga võib kaasas olla üks või mitu lisa.

Sertifikaat ja selle lisad sisaldavad kogu teavet, mis võimaldab hinnata valmistatud toodete vastavust kontrollitud tüübile ja teha vajaduse korral kasutuskontrolli.

Kui konstruktsioon ei vasta käesoleva direktiivi nõuetele, keeldub teavitatud asutus konstruktsioonihindamissertifikaadi väljaandmisest ja teatab sellest taotlejale, põhjendades keeldumist üksikasjalikult.

4.4. Teavitatud asutus hoiab end kursis üldtunnustatud tehnilises tasemes toimuvate muutustega, mis osutavad sellele, et heakskiidetud konstruktsioon ei pruugi enam vastata käesoleva direktiivi nõuetele, ning otsustab, kas sellised muutused nõuavad edasisi uuringuid. Kui uuringud on vajalikud, teatab teavitatud asutus sellest tootjale.

Tootja teatab ELi konstruktsioonihindamissertifikaadi väljastanud teavitatud asutusele kõikidest heakskiidetud konstruktsioonis tehtud muudatustest, mis võivad mõjutada toote vastavust käesoleva direktiivi olulistele ohutusnõuetele või sertifikaadi kehtivustingimusi. ELi konstruktsioonihindamissertifikaadi väljastanud teavitatud asutus kinnitab sellised muudatused täiendavalt ja vormistab need esialgselt ELi konstruktsioonihindamissertifikaadi lisana.

- 4.5. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele ELi konstruktsioonihindamise sertifikaadi ja/või selle lisade väljastamisest või tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotlusel kättesaadavaks nimekirja sertifikaatidest ja/või nende lisadest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida muul moel piirati.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele ELi konstruktsioonihindamise sertifikaatidest ja/või lisadest, mille andmisest keelduti, mis tühistati, peatati või mida muul moel piirati, ning annavad taotluse korral teavet väljastatud sertifikaatide ja/või nende lisade kohta.

Komisjon, liikmesriigid ja teised teavitatud asutused võivad taotluse korral saada ELi konstruktsioonihindamise sertifikaadi ja/või selle lisade koopia. Komisjon ja liikmesriigid võivad taotluse korral saada tehnilise dokumentatsiooni ja teavitatud asutuse tehtud kontrollide tulemuste koopia.

Teavitatud asutus säilitab ELi konstruktsioonihindamissertifikaadi, selle lisade ja täienduste koopia ning tootja dokumentatsiooni sisaldava tehnilise toimiku kuni sertifikaadi kehtivusaja lõpuni.

- 4.6. Tootja hoiab riiklike asutuste jaoks kättesaadavana ELi konstruktsioonihindamissertifikaadi, selle lisade ja täienduste koopia koos tehnilise dokumentatsiooniga vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveadme turule laskmist.

5. Järelevalve, mille eest vastutab teavitatud asutus

- 5.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

- 5.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamiseks juurdepääsu konstrueerimis-, tootmis-, ülevaatus- ja katsetuskohadesse ja laoruumidesse ning esitab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

— kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid;

— kvaliteedisüsteemi konstruktsiooni käsitlevas osas ettenähtud kvaliteediandmestikud, nagu analüüsitulemused, arvutused, katsed jms;

— kvaliteedisüsteemi tootmist käsitlevas osas ettenähtud kvaliteediandmestikud, nagu ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused, asjaomaste töötajate kvalifikatsiooniaruanded jms.

- 5.3. Teavitatud asutus teostab korrapäraselt auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja rakendab kvaliteedisüsteemi, ja esitab tootjale selle kohta auditaruande. Korrapäraseid auditeid viiakse läbi sellise sagedusega, et uus täielik vastavushindamine tehakse iga kolme aasta tagant.

- 5.4. Lisaks võib teavitatud asutus teha etteteatamata kontrollkäike tootja juurde.

Niisuguste täiendavate kontrollkäikude vajadus ja sagedus määratakse kindlaks teavitatud asutuse kontrollkäikude süsteemi alusel. Kontrollkäikude süsteemi puhul tuleb arvesse võtta eelkõige järgmisi tegureid:

— seadme kategooria;

— varasemate kontrollkäikude tulemused;

— parandusmeetmete kontrollimise vajalikkus;

- vajaduse korral süsteemi heakskiitmisega seotud eritingimused;
- tootmise korralduse, tegevuspõhimõtete või meetodite märkimisväärsed muutused.

Selliste kontrollkäikude ajal võib teavitatud asutus vajaduse korral teha või lasta teha katseid, et kontrollida kvaliteedisüsteemi nõuetekohast toimimist. Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja katse tegemise korral ka katseprotokolli.

5.5. Lõpphindamise erijärelevalve

Tootja valitud teavitatud asutus teostab ranget järelevalvet lõpphindamise üle vastavalt I lisa punktile 3.2, tehes etteteatamata kontrollkäike. Nende kontrollkäikude ajal peab teavitatud asutus läbi viima surveadmete hindamise.

Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja katse tegemise korral ka katseprotokolli.

6. CE-märgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

- 6.1. Tootja kinnitab CE-märgise igale surveadmele, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele, ning punktis 3.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri.
- 6.2. Tootja koostab iga surveadme mudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja hoiab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt 10 aasta jooksul pärast surveadme turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse surveadme mudel, mille kohta see koostati, ja selles märgitakse konstruktsioonihindamissertifikaadi number.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste nõudmisel neile kättesaadavaks.

7. Tootja hoiab 10 aasta jooksul pärast surveadme turule laskmist riiklike asutuste jaoks kättesaadavana järgmisi dokumente:
 - punktis 3.1 osutatud kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon;
 - punktis 3.5 osutatud muudatus heakskiidetud kujul;
 - punktides 3.5, 5.3 ja 5.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.

8. Volitatud esindaja

Punktides 4.1 ja 4.2 osutatud taotluse võib esitada ning punktides 3.1, 3.5, 4.4, 4.6, 6 ja 7 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud.

IV LISA

ELi VASTAVUSDEKLARATSIOON (nr XXXX ⁽¹⁾)

1. Surveseadme või -seadmestik (toote-, tüübi-, partii- või seerianumber):
2. Tootja ja vajadusel tema volitatud esindaja nimi ja aadress.
3. Käesolev vastavusdeklaratsioon on välja antud tootja vastutusel.
4. Deklareeritav toode (surveseadme või -seadmestiku identifitseerimistunnus, mis võimaldab toodet jälgida; kui see on surveseadme või -seadmestiku identifitseerimiseks vajalik, võib see hõlmata ka kujutist):
 - surveseadme või -seadmestiku kirjeldus;
 - järgitud vastavushindamismenetlus;
 - seadmestike puhul seadmestikku moodustavate surveseadmete kirjeldus ja järgitud vastavushindamismenetlused;
5. Ülkirjeldatud deklareeritav toode on kooskõlas asjaomaste liidu ühtlustamisaktidega:
6. Viited kasutatud harmoneeritud standarditele või viited muudele tehnilistele spetsifikatsioonidele, millele vastavust deklareeritakse:
7. Asjakohasel juhul vastavushindamise teostanud teavitatud asutuse nimi, aadress ja identifitseerimisnumber ning välja antud sertifikaadi number, samuti viide ELi tüübihindamissertifikaadile (toote tüüp), ELi tüübihindamissertifikaadile (konstruktsioonitüüp), ELi konstruktsioonihindamissertifikaadile või vastavussertifikaadile.
8. Lisateave:
 - Allkirjastatud:
 - (väljaandmise koht ja kuupäev)
 - (nimi, ametinimetus) (allkiri)
 - (vajaduse korral tootja või tema volitatud esindaja nimel juriidiliselt siduva avalduse allkirjastamiseks volitatud allkirjutaja andmed)

⁽¹⁾ Tootja võib soovi korral vastavusdeklaratsioone nummerdada.

V LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv ja selle muudatused

(osutatud artiklis 50)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/23/EÜ

(EÜT L 181, 9.7.1997, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) Ainult I lisa punkt 13
nr 1882/2003

(ELT L 284, 31.10.2003, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) Ainult artikli 26 lõike 1 punkt f
nr 1025/2012

(ELT L 316, 14.11.2012, lk 12)

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäev

(osutatud artiklis 49)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtpäev	Kohaldamise alguskuupäev
97/23/EÜ	29. mai 1999	29. november 1999 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Direktiivi 97/23/EÜ artikli 20 lõikes 3 on sätestatud üleminekukord, mis võimaldab kasutusele võtta surveseadmeid ja -seadmestikke, mis vastavad direktiivi 97/23/EÜ kohaldamise alguskuupäeval kehtinud siseriiklikele õigusaktidele.

VI LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 97/23/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 2 punktid 1–14
Artikli 1 lõige 3	Artikli 1 lõige 2
—	Artikli 2 punktid 15–32
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikli 4 lõige 1	Artikli 5 lõige 1
Artikli 4 lõige 2	Artikli 5 lõige 3
—	Artikkel 6
—	Artikkel 7
—	Artikkel 8
—	Artikkel 9
—	Artikkel 10
—	Artikkel 11
Artikkel 5	—
Artikkel 6	—
—	Artikli 12 lõige 1
Artikli 7 lõige 1	Artikkel 45
Artikli 7 lõige 2	Artikli 44 lõige 1
Artikli 7 lõige 3	—
Artikli 7 lõige 4	Artikli 44 lõike 5 teine lõik
Artikkel 8	—
Artikli 9 lõige 1	Artikli 13 lõige 1 sissejuhatav lause
Artikli 9 lõike 2 punkt 1	—
—	Artikli 13 lõike 1 punkt a
Artikli 9 lõike 2 punkt 2	Artikli 13 lõike 1 punkt b
Artikli 9 lõige 3	Artikli 13 lõige 2
Artikkel 10	Artikkel 14

Direktiiv 97/23/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 11 lõige 1	Artikli 15 lõige 1
Artikli 11 lõige 2	Artikli 15 lõige 2
Artikli 11 lõige 3	Artikli 15 lõige 3
Artikli 11 lõige 4	Artikli 12 lõige 2
—	Artikli 15 lõige 4
Artikli 11 lõige 5	Artikli 15 lõige 5
—	Artikli 15 lõige 6
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—
Artikli 14 lõige 1	Artikli 16 lõige 1
Artikli 14 lõige 2	Artikli 5 lõige 2
Artikli 14 lõiked 3–8	Artikli 16 lõiked 2–7
Artikli 14 lõiked 9 ja 10	—
—	Artikkel 17
—	Artikkel 18
Artikli 15 lõige 1	—
Artikli 15 lõige 2	Artikli 19 lõige 1
Artikli 15 lõige 3	Artikli 19 lõige 2
Artikli 15 lõiked 4 ja 5	—
—	Artikli 19 lõiked 3–6
—	Artikkel 20
—	Artikkel 21
—	Artikkel 22
—	Artikkel 23
—	Artikkel 24
—	Artikkel 25
—	Artikkel 26
—	Artikkel 27
—	Artikkel 28
—	Artikkel 29

Direktiiv 97/23/EÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikkel 30
—	Artikkel 31
—	Artikkel 32
—	Artikkel 33
—	Artikkel 34
—	Artikkel 35
—	Artikkel 36
—	Artikkel 37
—	Artikkel 38
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
—	Artikkel 39
—	Artikkel 40
—	Artikkel 41
—	Artikkel 42
—	Artikkel 43
—	Artikli 44 lõiked 2–4
—	Artikli 44 lõike 5 esimene lõik
—	Artikkel 46
—	Artikkel 47
Artikkel 19	—
Artikli 20 lõiked 1 ja 2	—
Artikli 20 lõige 3	Artikli 48 lõige 1
—	Artikli 48 lõiked 2 ja 3
—	Artikkel 49
—	Artikkel 50
—	Artikkel 51
Artikkel 21	Artikkel 52
I lisa	I lisa

Direktiiv 97/23/EÜ	Käesolev direktiiv
II lisa	II lisa
III lisa, sissejuhatus	III lisa, sissejuhatus
III lisa, moodul A	III lisa, punkt 1, moodul A
III lisa, moodul A1	III lisa, punkt 2, moodul A2
III lisa, moodul B	III lisa, punkt 3.1, moodul B, ELi tüübihindamine (tootetüüp)
III lisa, moodul B1	III lisa, punkt 3.2, moodul B, ELi tüübihindamine (konstruktsioonitüüp)
III lisa, moodul C1	III lisa, punkt 4, moodul C2
III lisa, moodul D	III lisa, punkt 5, moodul D
III lisa, moodul D1	III lisa, punkt 6, moodul D1
III lisa, moodul E	III lisa, punkt 7, moodul E
III lisa moodul E1	III lisa, punkt 8, moodul E1
III lisa, moodul F	III lisa, punkt 9, moodul F
III lisa, moodul G	III lisa, punkt 10, moodul G
III lisa, moodul H	III lisa, punkt 11, moodul H
III lisa, moodul H1	III lisa, punkt 12, moodul H1
IV lisa	—
V lisa	—
VI lisa	—
VII lisa	IV lisa
—	V lisa
—	VI lisa

EUROOPA PARLAMENDI AVALDUS

Euroopa Parlament on seisukohal, et üksnes juhul kui ja kuivõrd rakendusakte määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses arutatakse komisjonide koosolekutel, võib neid komisjone lugeda nn komiteemenetluse komiteedeks Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe I lisa tähenduses. Komisjonide koosolekud kuuluvad seega raamkokkuleppe punkti 15 kohaldamisalasse, kui ja kuivõrd arutatakse muid küsimusi.

PARANDUSED**Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1295/2013 (millega luuakse programm "Loov Euroopa" (2014–2020) ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1718/2006/EÜ, nr 1855/2006/EÜ ja nr 1041/2009/EÜ) parandus**

(Euroopa Liidu Teataja L 347, 20. detsember 2013)

Leheküljel 233 artikli 24 lõikes 6

asendatakse „6. Kaldudes kõrvale finantsmääruse artikli 130 lõikest 2, võib komisjon nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel käsitleda toetatavate meetmete elluviimisega otseselt seotud kulusid rahastamiskõlblikuks isegi juhul, kui abisaajal on need kulud tekkinud enne toetuse saamise taotluse esitamist.”

järgmisega: „6. Koosõlas finantsmääruse artikli 130 lõikega 1 võib komisjon nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel käsitada toetatavate meetmete elluviimisega otseselt seotud kulusid rahastamiskõlblikena isegi juhul, kui abisaajal on need kulud tekkinud enne toetuse saamise taotluse esitamist.”

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013 (millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 347, 20. detsember 2013)

Leheküljel 732 artikli 141 lõike 2 punktis a

asendatakse „ii) ülekantavatest peedisuhkru, isoglükoosi või inuliinisiirupi muudest kogustest jooksva turustusaasta 1. veebruarist kuni 31. augustini;”

järgmisega: „ii) ülekantavatest peedisuhkru või inuliinisiirupi kogustest jooksva turustusaasta 1. veebruarist kuni 31. augustini.”

Parandused

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1295/2013 (millega luuakse programm “Loov Euroopa” (2014–2020) ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1718/2006/EÜ, nr 1855/2006/EÜ ja nr 1041/2009/EÜ) parandus (ELT L 347, 20.12.2013) 260

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013 (millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007) parandus (ELT L 347, 20.12.2013) 261

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET